

လူ့ဘဝရဲ့ တံဆိပ်

နှင့်

တစ်ဖူး

ဂျိုးဇက်ကုန်ဇမ္ဗုန်း (ဝင်းလှိုင်ဦး)

(အသင်းတော်အတွင်းကန်ပတ်)

လူ့ဘဝရဲ့ တံဆိပ်ရဲ့ တန်ဖိုး
ဂျိုးဇက်ကုန်လှမ်း

Imprimatur: Rev. Msgr. Charles Bo
Archbishop of Yangon
Yangon.
July 7, 2010.

-အသင်းတော်အတွင်းကန်သတ်-

မာတိကာ

၁။	ဆရာတော်ကြီးများလိပ်ဘို့ရဲ့ အမှာစာ	၃
၂။	ကျေးဇူးတင်လွှာ	၄
၃။	ကိုယ့်ရဲ့ တံဆိပ်နဲ့ ဝန်ဆောင်မှု	၅
၄။	ကိုယ့်ရဲ့ တံဆိပ်နဲ့ စိတ်ဓါတ်	၃၆
၅။	ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်တတ်ရမယ်	၅၅
၆။	လွတ်လပ်တဲ့သူဟာ လူတိုင်းကို ချစ်နိုင်တယ်။	၇၈
၇။	ဘဝတံဆိပ်နဲ့ ဘဝတန်ဖိုး	၁၂၇

အမှာစာ

လွန်ခဲ့သော ၂၀၀၄ ခုနှစ်နောက်ပိုင်း ဂျိုးဇက်ကုန်ဇမ္ဗုန်း ဟူသော ကလောင်နာမည်ဖြင့် ဘာသာရေးစာအုပ်များ မထွက်လာနိုင်ခဲ့ပေ။ သို့သော် စာရေးသူ၏ စာပေမြတ်နိုးမှု၊ ကြိုးစားအားထုတ်မှုနှင့်ဝိညာဉ်တော်၏ အလင်းပေးမှုများကြောင့် “လူ့ဘဝရဲ့ တံဆိပ်နှင့် တန်ဖိုး” ဟူသော စာအုပ်သည် ၂၀၁၀ခုနှစ်အတွင်း ခရစ်ယာန် စာပေလောကထဲကို အသစ်တဖန် ဝင်ရောက်လာပါပြီ။

ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုခြင်းအားဖြင့် စာဖတ်သူသည် မိမိ လုပ်ဆောင်သော လုပ်ငန်းတိုင်းတွင် သူများကို မည်ကဲ့သို့သောဝန်ဆောင်မှုနှင့် အစေခံမှုတို့ကိုပေးခြင်းဖြင့် ရေရှည်တည်တံ့သောအောင်မြင်မှုကို မည်ကဲ့သို့ရရှိမည်ကိုလည်းကောင်း၊ မိမိ၏ ဘဝတန်ဖိုးကို ခရစ်တော်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ပေါ်တွင် မည်ကဲ့သို့ တည်ဆောက်ရမည် ဖြစ်ကြောင်းတို့ကို လည်းကောင်း ကွက်ကွက်တွင်းတွင်း သိရှိလာမည် ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်သည် ဤကလောင်ရှင်၏ စာပေမြတ်နိုးမှုနှင့် စာပေလုပ်ငန်းများကို အထူးအားပေးရင်း ဂုဏ်ယူမိပါသည်။ နောင်တွင်လည်း ယခုထက် ပိုမို ကောင်းမွန်သော ခရစ်ယာန်စာပေများကို စာရေးသူတစ်ယောက် ဆက်လက်ကလောင် သွေးနိုင်ပါစေကြောင်း ဆုမွန်ကောင်း တောင်းပေးလိုက်ပါသည်။

+

ဆရာတော်ကြီး ချားလ်စ်ဘို

ရန်ကုန်ကက်သလစ်ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီး

ကျေးဇူးတင်လွှာ

- ကျွန်ုပ်၏စာအုပ်အတွက် အမှာစာရေးပေးသော ရန်ကုန်ကက် သလစ်ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီး ချားလ်စ်ဘိုအား လည်းကောင်း၊
- ကျွန်ုပ်ရဲ့အရေးအသားများကို စစ်ဆေးပေးတဲ့ ဖာသာရ်ဒေါ်မိနစ် သက်တင်အား လည်းကောင်း၊
- ကျွန်ုပ်၏စာအုပ်ကို ဖြန့်ချိရောင်းချပေးကြသော မိတ်ဆွေများအား လည်းကောင်း၊
- ကျွန်ုပ်၏စာအုပ်ကို ဝယ်ယူဖတ်ရှုအားပေးကြသော မိတ်ဆွေများ အား လည်းကောင်း၊ အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်းကို ဤစာ အုပ်တွင် မှတ်တမ်းတင်လိုက်ပါသည်။

Heime

ဂျိုးဇက် ကုန်ဇမ္ဗန်း (ဝင်းလှိုင်ဦး)

ဇွန်လ ၂၉၊ ၂၀၀၀။

စိန်ပေါလ်ပွဲနေ့

ရန်ကုန်။

အခန်း (၁)

ကိုယ့်ရဲ့တံဆိပ်နဲ့ ဝန်ဆောင်မှု

“မင်းတို့ မိန်းမတွေဟာ ငွေ (ပိုက်ဆံ) နဲ့သိပ်တူတာပဲ။ ငွေကို မလိုချင်တဲ့ သူ မရှိဘူး” လို့ သူ့မိန်းမကိုပြောတော့ သူ့မိန်းမက “ အဲဒါဘာဖြစ်လဲ” လို့ မေးလိုက်တယ်။ အဲဒီအခါမှာ ယောက်ျားဖြစ်သူက “ငွေရှိလာပြီဆို တော့လဲ ငွေကို ထပ်လိုချင်တယ်။ မိန်းမရှိပြီးလဲ ထပ်ထပ်လိုချင်နေ တာပဲ” ဆိုပြီး မိန်းမကို ပြောလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ မိန်းမဖြစ်သူက “ဒါဖြင့် မိန်းမကို ထပ်ယူလိုက်ပေါ့” လို့ ပြောလိုက်တော့ ယောက်ျားဖြစ်သူက “ထပ်ယူချင်တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးတွေ ဖြစ်တဲ့ ယော ကွမတွေ များလာမှာ ကြောက်လို့ပေါ့ကွာ” ဆိုပြီး ပြောလိုက်တယ်။

ဒီပုံပြင်/ဟာသလေးဟာ ရယ်စရာလေးဖြစ်နေပေမယ့် ဒီဟာသကနေ တို့ကို ဘာသတင်း အချက်အလက်ကို ပေးချင်သလဲဆို ရင် ခင်ပွန်းဖြစ် သူက သူ့ရဲ့ယောက္ခမတွေကို ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးဆိုတဲ့ တံဆိပ်၊ အမြင်အဖြစ် ရှုမြင်တာကို သိစေချင်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

တံဆိပ်ဆိုတာ စာဖတ်သူအနေနဲ့ ရင်းနှီးနေပြီးသား အသုံးအနှုန်း ဖြစ်ပါတယ်။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ဒီစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုနေတဲ့အချိန်မှာ ကိုယ် ဝတ်နေတဲ့ နာရီရဲ့ တံဆိပ်က ဘာတံဆိပ်လဲ၊ ခင်ဗျားစီးနေတဲ့ ဖိနပ်ဟာ ဘာ တံဆိပ် (brand) လဲ ဆိုတာကို တချက်လောက် ကြည့်လိုက်ပါ။ အဲဒီ နာရီ၊ ဖိနပ်၊ အကျီတွေ၊ ရေဒီယိုတွေ၊ ကားတွေ၊ ကွန်ပျူတာ တွေမှာ ကပ်ထားတဲ့ တံဆိပ်တွေကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ဟာ ဒီစာအုပ်ကို ရေးနေတဲ့အချိန်မှာ ဘာစာရွက်၊ စာအုပ်၊ ဘောလုံးပဲန် တွေကိုမှ မသုံးဘူး။ ကျွန်တော့်ရဲ့ လက်ပ်တော့ပ် ကွန်ပျူတာ ကို သုံးပြီး တော့ ဒီစာအုပ်ကို တိုက်ရိုက်ရေးချထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီတော့၊ စာဖတ်သူက ကျွန်တော့ကို မေးချင်မယ်ထင်တဲ့မေးခွန်းက တော့၊ ခင်ဗျားကွန်ပျူတာဟာ ဘာတံဆိပ်လဲ ဆိုတာပါပဲ။ ဟုတ်ပါပြီ၊ ကျွန်တော် ပြောပြပါမယ်။ ဒီစာအုပ်ကို ရေးတဲ့အချိန်မှာ အသုံးပြုတဲ့ ကွန်ပျူတာကတော့ NEC တံဆိပ်ပါပဲ။ ဒီတံဆိပ်ဟာ ဂျပန်နိုင်ငံမှာ နာမည်ကြီးတဲ့ ကုမ္ပဏီဖြစ်ပါတယ်။ NEC ဆိုတာက Nippon Electronic Corporation လို့ အနက်ရပါတယ်။ ကျွန်တော့ကွန်ပျူတာ မှာ ဒီ NEC တံဆိပ်တစ်ခုတည်းပဲ ပါတာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့ထက် အရေး

ပါတဲ့၊ ကွန်ပျူတာတိုင်းမှာ မပါရင်မဖြစ်တဲ့ တံဆိပ် ရှိသေးတယ်။ အဲဒီ တံဆိပ်ကတော့၊ Intel, Pentium ဆိုတာပါပဲ။ ကျွန်တော် သိသလောက် ပြောရရင် ဘယ်ကွန်ပျူတာမှာမဆို Intel, Pentium ရဲ့တံဆိပ် မပါဘူး ဆိုရင် အဲဒီကွန်ပျူတာဟာ အရည်အသွေး ညံ့တယ်လို့ ပြောရတဲ့ အဆင့်တောင် ရောက်သွားတယ်။ နောက်ပြီး ကျွန်တော် ပတ်ထားတဲ့ နာရီရဲ့ တံဆိပ်က တော့၊ Citizen တံဆိပ်ဖြစ်ပါတယ်။

အမှတ်တံဆိပ် brand ဆိုတာ ဒီခေတ်လိုစီးပွားရေးလုပ်လို့ ကောင်းတဲ့ ခေတ်ကြီးမှာ အင်မတန်မှ အရေးကြီးတဲ့ အချက်တစ်ခု ဖြစ်လာပါတယ်။ စီးပွားရေးလုပ်နေကြတဲ့ ကော်ပိုရေးရှင်းတွေ၊ ကုမ္ပဏီတွေ၊ ထုတ်လုပ် ရောင်းချသူ တွေပဲ မဟုတ်ဘူး၊ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့အစည်းတွေ၊ အစိုးရ မဟုတ်တဲ့ လူမှုရေးအဖွဲ့ အစည်းတွေအားလုံးဟာ ကိုယ့်တံဆိပ် နဲ့ကိုယ် ထားရှိကြပြီး မိမိတို့ရဲ့လုပ်ငန်းတာဝန်တွေကို အကောင်းဆုံး လုပ်ဆောင် နေကြပါတယ်။ ဒါတွေတင်မကတော့ဘူး၊ ကိုယ့်ရဲ့အောင်မြင်နေတဲ့ လုပ်ငန်းတွေကို တခြားသူတွေက ခိုးပြီးမလုပ်စားနိုင်အောင် တချို့လုပ်ငန်းရှင်တွေဟာ နိုင်ငံပိုင်သတင်းစာတွေထဲမှာတောင် ကိုယ့်ရဲ့ တံဆိပ်တွေ ကို တခြားသူတွေက ကူးမသုံး နိုင်အောင် “မိမိ တစ်ဦး တည်းပိုင်သော တံဆိပ်” ဖြစ်သည်စသဖြင့် ကြော်ငြာနေကြတာကို တွေ့ဖူးပါတယ်။ နိုင်ငံတကာနဲ့ချိန်ပြီး ပြောရရင်တော့၊ နိုင်ငံခြားမှာ ဆိုရင် မူပိုင်ခွင့်ဆိုတဲ့ ဥပဒေတွေ ရှိပြီး မူပိုင်ရှင်ရဲ့ခွင့်ပြုချက် မရဘဲ သူ၏တံဆိပ်တွေကို ခိုးသုံးတယ်ဆိုရင် နစ်နာကြေးတွေ အများကြီး ပေးရတာတွေကို စာထဲမှာ စာရေးသူ ဖတ်ဖူးပါတယ်။

မြန်မာနိုင်ငံမှာတော့၊ လောလောဆယ်အထိကတော့၊ မူပိုင်ခွင့်ဥပဒေ တွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး အကောင်အထည်ဖော် တဲ့အပိုင်းတော့ မတွေ့ရ သေးဘူး။ ဒါကြောင့်မို့၊ တချို့စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တွေဟာ အပင်ပန်း ခံ၊ ငွေကုန်ခံပြီး ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဗီဒီယို၊ ဗီစီဒီအခွေတွေကို ခိုးကူးပြီး လမ်းဘေးမှာ ရောင်းစားနေ ကြတာကို မြန်မာပြည်မှာ တွေ့ရှိနေရပါတယ်။ ဒီလိုခိုးကူးအခွေတွေ ရောင်းချနေတဲ့သူတွေကိုလည်း သက်ဆိုင် ရာက အရေးယူမှုတွေ ရှိတာကိုလည်း တွေ့ရှိရပါတယ်။ တံဆိပ်မှာ ဖဲမရှိဘူး။ တံဆိပ်ဆိုတာ ရှိရင်ပြီးပြီ။ သူက ပိုပြီးချမ်းသာလို့၊ ဟိုအဖွဲ့ အစည်းက ပိုပြီးကျွမ်းကျင် ပညာရှင်တွေ များလို့၊ သူတို့က အာဏာ ပိုင်အဖွဲ့အစည်းမို့လို့ သူတို့တံဆိပ်တွေဟာ ဟိုလိုဖြစ်ရမယ် ဒီလိုဖြစ်ရ မယ်ဆိုပြီး ကန့်သတ်ထားတာ မရှိဘူး။ ဒါပေမယ့် သတိထားရမယ့် အချက်တစ်ခုကတော့၊ သူများတံဆိပ်ကိုတော့ ကိုယ့်တံဆိပ်အဖြစ် ယူ သုံးခွင့်တော့ မရှိဘူးဆိုတာပါပဲ။ ကိုယ့်တံဆိပ်ဟာ သူများရဲ့ တံဆိပ် နဲ့တော့ နည်းနည်းလေးတော့ ကွာရမယ်။ ကိုယ့်ရဲ့တံဆိပ်က ကိုယ် ဟာ ဘယ်လိုမျိုးလူတန်းစား ဖြစ်သလဲ၊ ကိုယ့်ရဲ့စီးပွားရေးဟာ ဘယ်လို မျိုးစီးပွားရေးလဲဆိုတာကို ဖော်ထုတ်ပေးတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ဟာ လုပ်ငန်းစတာနဲ့ တံဆိပ်ကို စပြီး အသုံးပြုကြပါ တယ်။ အဲဒီလို လုပ်ငန်းစစချင်း တံဆိပ်ကို အသုံးပြုနေခြင်းသည် ကိုယ့်ရဲ့ကုန်ပစ္စည်း၊ ထုတ်ကုန်တွေကိုဝယ်ယူအသုံးပြုကြမယ့် ပြည်သူ တွေက ကိုယ့်ရဲ့ဝန်ဆောင်မှုအရည်အသွေး Quality of Service ကို သိဖို့ ဖော်ပြ နေခြင်းမဟုတ်သေးပေ။ တကယ်တော့၊ ကိုယ့်ရဲ့ဝန်ဆောင်

မှုကို ပြည်သူ လူထုအား စတင်မိတ်ဆက်ပေးခြင်းအဆင့်သာ ဖြစ်နေသေးတယ်။ ပြည်သူလူထုက ကိုယ့်ရဲ့ထုတ်ကုန်တွေ၊ ကိုယ့်ရဲ့ ကုန်ပစ္စည်းတွေကို စတင်အသုံးပြုလာကြတဲ့နောက်ပိုင်းကျမှ ကိုယ့်ရဲ့ဝန်ဆောင်မှု အရည်အသွေး Quality of Service ကို သိလာကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအကြားထဲမှာတောင် တံဆိပ်မတူ၊ ကုန်ပစ္စည်းပုံစံတူတဲ့ ဝန်ဆောင်မှုတွေကို တခြားလုပ်ငန်းရှင်တွေက ကိုယ်နဲ့အပြိုင် ထုတ်လာနိုင်ပါတယ်။

အဲဒီအခါကျရင် ဈေးကွက်ယှဉ်ပြိုင်မှု Market Competition ဆိုတာ ဖြစ်ပေါ်လာတော့မှာ သေချာပါတယ်။ ဈေးကွက် ယှဉ်ပြိုင်မှုဖြစ်ပေါ်လာလေလေ၊ ကိုယ့်ရဲ့ဝန်ဆောင်မှုအရည်အသွေး Quality of Service ကို ပိုပြီး ကောင်းအောင် လုပ်ရလေလေ။

ကျွန်တော်ဟာ ပုသိမ်မှာ ၂၀၀၄ ခုနှစ်ကနေ ၂၀၀၈ ခုနှစ်အထိ နေထိုင်လာခဲ့ဖူးပါတယ်။ အဲဒီမှာ ပုသိမ်မြို့ရဲ့ ဂုဏ်ထူးဆောင် ထုတ်ကုန် တစ်ခုကတော့၊ ဟာလဝါပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ပုသိမ်ဟာလဝါလို့ ပြောလိုက်ရင် ရွှေမြင်းပျံ၊ ရွှေလဝင်း တို့ဟာ အင်မတန်မှ နာမည်ကြီးတဲ့ ပုသိမ်ဟာလဝါတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဟာလဝါတွေကို တခြားဟာလဝါ တံဆိပ် တွေက ဈေးကွက်ယှဉ်ပြိုင်လို့ မနိုင်ကြတူး။ ပုသိမ်ကိုရောက်ဖူးတဲ့ ခရီးသည်တွေအားလုံးကတော့၊ ဟာလဝါကို ဝယ်မယ်ဆိုရင် ရွှေမြင်းပျံနဲ့ ရွှေလဝင်းတံဆိပ်ကိုပဲ ဝယ်ယူစားသုံးကြတာကို စာရေးသူ သတိထားမိတယ်။ ဒါဆိုရင် ဒီရွှေမြင်းပျံနဲ့ ရွှေလဝင်းတို့ရဲ့ တံဆိပ်တွေ

ဟာ ဘာဖြစ်လို့ ပုသိမ်ကိုအလည်သွားကြတဲ့ခရီးသည် တွေရဲ့ အသည်းနှလုံးကို ဆွဲဆောင် နိုင်တာလဲဆိုရင် သူတို့ရဲ့ ဝန်ဆောင်မှု အရည်အသွေး (နဂိုအရသာကို အမြဲတမ်း ထိန်းသိမ်းခြင်း) Quality of Service ကောင်းလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတံဆိပ် နှစ်ခုဟာ ပုသိမ်မှာ ရပ်တည်လာတာ နှစ်ပေါင်း ၃၀ ဆယ် လောက် ရှိပြီလို့ သိရတယ်။ ဒီလိုနှစ်ပေါင်း ၃၀ တောင် ရှိနေပြီဖြစ်တဲ့ ဒီတံဆိပ်နဲ့ ဝန်ဆောင်မှုတွေ ဟာ ဘာဖြစ်လို့ အသစ်ပေါ်လာတဲ့ တခြားဟာလဝါ တံဆိပ်တွေထက် လူတွေရဲ့အားပေးမှုကို အားပါးတရ ခံစားရသလဲ ဆိုရင် စားသုံးသူတွေ အပေါ်မှာ အရင်က ထုတ်လုပ်ထားတဲ့စံနှုန်းအတိုင်း သူတို့ရဲ့ ကောင်းမွန်တဲ့ ဝန်ဆောင်မှု အရည်အသွေး Good Quality of Service ကို ဆက်လက်ပြီး ပေးနိုင်လို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ပေးနိုင်ရုံတင် မကဘူး၊ သူတို့ရဲ့ ကောင်းမွန်တဲ့ဝန်ဆောင်မှု အရည် အသွေး Good Quality of Service ကို ဆက်လက်ပြီး ထိန်းထားနိုင်လို့ ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော့်ရွာဖြစ်တဲ့ နှုရိန်းရွာ (ချင်းပြည်နယ်၊ ထန်တလန်မြို့နယ်) မှာ ဖြစ်ခဲ့တဲ့အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို တင်ပြလိုပါတယ်။ ဒီရွာမှာ မုဆိုးမ တစ်ယောက်ဟာ အရက်ကို ချက်ပြီး ရောင်းစားရင်း သူမရဲ့သားလေးကို ကျောင်းထားပါတယ်။ သူမချက်တဲ့တောအရက်ဟာ ရွာမှာ အကောင်းဆုံး အရက်ဆိုပြီး နာမည်ကြီးခဲ့ပါတယ်။ ဆိုလိုတာကတော့၊ သူမဟာ သူချက်ထားတဲ့အရက်ကို ရေလုံးဝ မရောဘူး။ တခြားမုဆိုးဖို အရက်ချက်သမား တွေကတော့၊ သူတို့ချက်တဲ့အရက်ကို တစ်ပုလင်းကို နှစ်ပုလင်း ထွက်လာအောင်ဆိုပြီး ရေနဲ့ရောကြပါတယ်။ အရက်

သမားတွေကတော့ ရေရောတာများတဲ့ အရက်ဆိုင်ကို သွားမဝယ်
 သောက် ကြဘူး။ ဆိုလိုတာကတော့၊ မုဆိုးဖိုအရက်ချက် သမားဟာ
 မိမိရဲ့အရက် ကို သောက်သုံးတဲ့သူတွေကို ကောင်းမွန်တဲ့ ဝန်ဆောင်မှု
 မပေးနိုင်ဘူး။ ဝန်ဆောင်မှု ညံ့တယ် bad quality of service လို့ ပြောရ
 မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့အရက်ဟာ ရေရောတာ များတယ် ဆိုပြီး
 အရက်သမားတွေက သူ့ကို ဝေဖန်ပေမယ့် ဂရုမစိုက်ခဲ့ဘူး။ သူ့ရဲ့ညံ့ဖျင်း
 တဲ့ ဝန်ဆောင်မှုကို မပြုပြင်ဘူး။ ဒီလိုနဲ့ပဲ နောက်ဆုံးမှာတော့ သူ့ရဲ့
 အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းလုပ်ငန်းတစ်ခုဟာ တနှစ်လောက်မှာ ပျက်စီး
 သွားတော့တယ်။ ဒါပေမယ့် မုဆိုးမကတော့၊ မယိမ်းမယိုင်ဘဲ သူမရဲ့
 အရက်ချက်လုပ်ငန်းကို ဆက်လက် လုပ်ကိုင်နေဆဲဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ နှစ်နှစ်လောက် ကြာလာ တဲ့အခါမှာ သူ့ရဲ့ပြိုင်ဖက် မုဆိုးဖို
 အရက်ချက်သမား မရှိတော့တာနဲ့ “ငါဘယ်လိုပဲ ချက်ချက်၊ ငါ့အရက်
 ကိုပဲ လာဝယ်သောက်ကြတော့မှာပဲ” ဆိုတဲ့ အသိစိတ် ဝင်လာတယ်။
 အဲဒီအခါမှာတော့၊ သူမဟာ မိမိနာမည်ရထားတဲ့ ကောင်းတဲ့အရက်ဆို
 တာကို ရေနဲ့စပြီး ရောလာတော့တယ်။ နောက်ဆုံး သူမဟာ အရင်
 တုန်းက အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း စီးပွားရေးတစ်ခုအဖြစ် လုပ်ကိုင်လာ
 ခဲ့တဲ့ သူမရဲ့အရက်ချက်လုပ်ငန်းဟာ ဆုံးရှုံးမှုနဲ့ နိဂုံးချုပ်ခဲ့ရတယ်။

တကယ်တော့၊ ကောင်းမွန်တဲ့ ဝန်ဆောင်မှု Quality of Service ဆိုတာ
 က Professional ဆန်ပါတယ်။ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါ
 တယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ဝန်ဆောင်မှုဟာ ညံ့ဖျင်းတယ်ဆိုရင် ကိုယ်ဟာ ဒီဝန်

ဆောင်မှုကို အမှီပြုပြီးတော့ စီးပွားရေး၊ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း တစ်ခုကို ရေရှည်လုပ်ကိုင်လို့ မရဘူး။

ဒီနေရာမှာ ပထမဆုံး သတိထားရမယ့် အချက်ကတော့၊ ကိုယ့်ရဲ့ ဝန်ဆောင်မှု၊ ကိုယ့်ရဲ့ ထုတ်လုပ်မှုတွေကို အရည်အသွေး ညံ့ဖျင်းသွားအောင် လုပ်တာဟာ တယ်သူ့လဲဆိုတာပါပဲ။ တကယ်တော့၊ ကိုယ့်ရဲ့ ဝန်ဆောင်မှု၊ ကိုယ့်ရဲ့ ထုတ်လုပ်မှုတွေကို အရည်အသွေး ညံ့ဖျင်းသွားအောင် လုပ်တာဟာ ကိုယ်ပဲ။ အပြင်က လူတွေက ကိုယ့်ရဲ့ ကောင်းမွန်တဲ့ ဝန်ဆောင်မှု၊ ထုတ်လုပ်မှုကို ညံ့သွားအောင်၊ အရည်အသွေး ကျသွား အောင် ဝင်မလုပ်နိုင်ဘူး။ ကိုယ့်ရဲ့ ထမင်းအိုးကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် ခိုက်ခွဲတာပဲ။ ကိုယ့်ရဲ့ ဝင်ငွေလမ်းကြောင်းကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် ပိတ်တာပဲ။ ကိုယ့်ရဲ့ တက်လမ်းကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဖျက်ဆီးတာပဲ။

အဲဒီတော့၊ ကိုယ့်ရဲ့ ဝန်ဆောင်မှု၊ ထုတ်လုပ်မှု အရည်အသွေးတွေကို ပိုပြီးကောင်းအောင် အမြဲတမ်းလုပ်နေရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပိုပြီးကောင်းအောင် အမြဲ တမ်း မလုပ်နိုင်ရင် တောင်မှ ကိုယ့်ရဲ့ လက်ရှိ ကောင်းမွန်တဲ့ ဝန်ဆောင်မှု အရည်အသွေး၊ ထုတ်လုပ်မှုအရည်အသွေးကိုတော့ မကျဆင်းသွားအောင်၊ ပိုပြီးမညံ့သွားရလေအောင် ကြိုးစားပြီး ထိန်းထားဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုရင် ကိုယ့်ရဲ့ ကောင်းမွန်တဲ့ ဝန်ဆောင်မှု အရည်အသွေးနဲ့ ထုတ်လုပ်မှုတွေဟာ Professional အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ဖြစ်လို့ပဲ။

ကျွန်တော်ဟာ နိုင်ငံတကာကို ပျံသန်းနေကြတဲ့ လေယာဉ်ပျံကြီးတွေကို စီးဖူးတယ်။ နိုင်ငံခြားကို သွားဖူးတဲ့လူတိုင်းဟာ ဘာလေယာဉ်ပျံကို စီးမလဲဆိုတာ အရင်စဉ်းစားကြရပါတယ်။ ဈေးပေါတယ်ဟာလား၊ ဈေးကြီး တဲ့ဟာလား။ ဝန်ဆောင်မှုကောင်းတဲ့ လေယာဉ်လား။ ဆက်ဆံရေး ကောင်းတဲ့လေယာဉ်လား။ ကြံ့ခိုင်မှုကောင်းတဲ့လေယာဉ်လား ဆိုပြီး ရွေးချယ်စရာတွေ အများကြီးနဲ့ တွေ့ကြုံကြရပါတယ်။ ဆိုလိုတာကတော့၊ နိုင်ငံတကာလေကြောင်းလိုင်းတွေဟာ ခရီးသည်တွေက မိမိတို့ လေယာဉ်ပျံကို ရွေးပြီး စီးကြဖို့အတွက် ခရီးသည်တွေကို အကောင်းဆုံး ဝန်ဆောင်မှုအရည်အသွေးတွေနဲ့ ဆွဲဆောင်နေကြပါတယ်။ ဒါဟာ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဈေးကွက်ပြိုင်ဆိုင်မှု ကြောင့်ပဲဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုမျိုး နိုင်ငံတကာကို ပျံသန်းနေကြတဲ့ လေကြောင်းလိုင်း ၂၀၀ ကျော်ထဲမှာ အကောင်းဆုံးဝန်ဆောင်မှုဆုကို ၃နှစ်ဆက်တိုက် ရရှိတဲ့ လေကြောင်းလိုင်းကတော့ ထိုင်းလေကြောင်းလိုင်း Thai Airways ဖြစ်တဲ့ တီဂျီ TG လေကြောင်းလိုင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ တီဂျီလေကြောင်းလိုင်းဟာ တခြားလိုင်းတွေထက် ပိုပြီး ဈေးကြီးတယ်။ ဒါပေမယ့် ထိုင်းလေကြောင်း လိုင်းနဲ့ ခရီးသွားပြီဆိုရင် သွားတဲ့ခရီးသည် အများပိုင်းက ဘယ်လိုခံစား သလဲဆိုတော့ ဒီတီဂျီလေယာဉ်ဟာ လုံခြုံတယ်။ လေယာဉ်မယ်တွေဟာလည်း ခရီးသည်တွေထိုင်တဲ့နေရာတွေကို လာပြီးတော့ နွေးထွေးတဲ့ အပြုံးလေးနဲ့ ဝန်ဆောင်မှုတွေကို ပေးကြတာရယ်။ ကျွေးတဲ့ အစားအစာ တွေနဲ့ တိုက်တဲ့ သောက်စရာ အရည်တွေ

(ပိုင်၊ အချို့ရည်၊ ရေသန့်) ဟာ အင်မတန်မှ ကောင်းမွန်ပြီးတော့ လူမျိုး မရွေး၊ အသားအရောင် မရွေးပဲ အခါအားလျော်စွာ တိုက်ကျွေးကြတာ ကို ပီတိဖြစ်နေမိကြပါတယ်။

တီဂျီလေကြောင်း လိုင်းတွေဟာ ခရီးသည်တွေ ဘယ်နားမှာထိုင်ထိုင်၊ လေယာဉ်ရဲ့ခေါင်းပိုင်းမှာပဲ ထိုင်ထိုင်၊ လေယာဉ်ရဲ့ ဝမ်းပိုက်ပိုင်းမှာပဲ ထိုင်ထိုင်၊ လေယာဉ်ရဲ့ အမြီးပိုင်းမှာပဲ ထိုင်ထိုင်၊ ခရီးသည်တွေကို ပေးလိုက်တဲ့ ဝန်ဆောင်မှုနဲ့ အစားအသောက်တွေဟာ အတူတူပါပဲ။ နောက်ပြီးသူတို့ဟာ ခရီးသည်တွေရဲ့ အသားအရောင် တွေ၊ ဘာသာ စကားတတ်ကျွမ်းမှုတွေကို ကြည့်ပြီး သူတို့ရဲ့ ကောင်းမွန်တဲ့ဝန်ဆောင် မှုတွေကို ပိုကောင်းလိုက်၊ ပိုညံ့လိုက်ဆိုပြီး မလုပ်ကြဘူး။ သူတို့ဟာ ဘယ်လိုမျိုးလူတန်းစားနဲ့ပဲ ဆက်ဆံထိတွေ့နေပါစေ၊ သူတို့ရဲ့ ကောင်း မွန်တဲ့ ဝန်ဆောင်မှုအရည်အသွေးကို အကျမခံဘူး၊ အညံ့မခံဘူး ဆို တာကို စာရေးသူ ရိပ်မိတယ်။ ထိုင်းလေကြောင်း လိုင်းလိုမျိုး ဝန်ဆောင် မှု ကောင်းတဲ့ လေကြောင်းလိုင်းတွေ ရှိသလို၊ ဝန်ဆောင်မှုညံ့တဲ့ လေ ကြောင်းလိုင်းတွေလည်း ရှိပါတယ်။

မြန်မာပြည်မှာ ငွေကြေးဝန်ဆောင်မှုပေးနေကြတဲ့လုပ်ငန်းရှင်တွေထဲက ဘဏ်ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းကို ဆက်လက်ပြီး တင်ပြလိုပါတယ်။ မြန်မာ ပြည်မှာ ပုဂ္ဂလိက ဘဏ်ဝန်ဆောင်မှုတွေဟာ ၁၉၉၅ခုနှစ်နောက်ပိုင်း ပေါ်ထွက်လာ ကြပါတယ်။ အဲဒီဘဏ်တွေကတော့၊ အင်းဝဘဏ်၊ ရိုးမဘဏ်၊ ကမ္ဘောဇဘဏ်၊ မြန်မာအရှေ့တိုင်းဘဏ်၊ တောင်ဇလပ်

ဘဏ်၊ မြဝတီဘဏ်၊ အာရှနေဘဏ်၊ မြန်မာမေဖလဝါးဘဏ်၊ ပထမ ပုဂ္ဂလိက ဘဏ်စသဖြင့် ပေါ်ထွက်လာကြပါတယ်။ ဒီဘဏ်တွေထဲမှာ ပြည်သူ များကို အကောင်းဆုံးဝန်ဆောင်မှုကို ပေးနိုင်တဲ့ဘဏ်ကတော့ ကမ္ဘောဇဘဏ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်လို့ မှတ်ချက်ချချင်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ကမ္ဘောဇဘဏ်ဟာ တခြားဘဏ်တွေရဲ့ ဝန် ဆောင်မှုတွေနဲ့ ဘာများ ထူးခြားသွားလို့လဲ ဆိုပြီး စာဖတ်သူစောဒက တက်စရာ ရှိနိုင်ပါတယ်။ ကမ္ဘောဇဘဏ်ဟာ တခြားဘဏ်တွေရဲ့ ဝန်ဆောင်မှု တွေနဲ့ ဘာများ ထူးခြားသွား လို့လဲဆိုရင် ဘဏ်ဝန်ထမ်းတွေ ဟာ မိမိတို့ဆီကို ငွေလာစု၊ လာထုတ်၊ လာလွှဲကြတဲ့ အဖောက်သည်တွေကို အဝင်ဝမှာကတည်းကနေ လေး လေးစားစား၊ နွေးနွေးထွေးထွေးနဲ့ ကြိုဆိုကြပြီးတော့၊ ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးလေးနဲ့ ဘာကူညီပေးရမလဲဆိုပြီး မေးကြလေ့ ရှိကြပါတယ်။

ဘဏ်ထဲမှာရှိကြတဲ့ဝန်ထမ်းတိုင်းက ဘဏ်ကိုလာကြတဲ့ဧည့်သည် (အဖောက်သည်) တွေကို စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ ဆက်ဆံ တယ်၊ အဖောက်သည်တွေက သူတို့ဘဏ်ကိုသွားရင် အဆင်ပြေတယ်လို့ ခံစားနိုင်အောင် ကောင်းမွန်တဲ့ ဝန်းကျင်တစ်ခုကို ဖန်တီးပေးထားတယ်။ ဆိုလိုတာကတော့၊ အချိန်ပြည့် လေအေးစက်တွေကို ဖွင့်ထားတယ်၊ ဘဏ်ထဲကို ငွေထုတ်ထမ်းလာတဲ့ လူကို လှမ်းတွေ့ရင် ဘဏ်လုံခြုံရေးသမားတွေက ပြေးလာပြီး ငွေထုတ်တွေကို ထမ်းပေးကြတယ်၊ အဖောက်သည်တွေရဲ့ ကားတွေကိုပါ ရပ်နားနိုင်အောင်လုပ်ပေးတယ်၊ ရေနွေးကြမ်းတွေကို သောက်လို့ ရအောင် စီစဉ်ပေးတယ်၊ သတင်းစာတွေနဲ့

အပတ်စဉ် ဂျာနယ်တွေကိုပါ ဖတ်လို့ ရအောင် ထားပေး ထားတယ်။ နောက်ပြီး တော့၊ တေးသီချင်းဗီစီဒီတွေကိုပါ ဖွင့်ပေးထားတယ်။ အပေါ့အပါးကို လွယ်လွယ်နဲ့ သွားနိုင်အောင် လုပ်ပေးထားတယ်။ ကိုယ့်ဆီကို ငွေလာ အပ်တဲ့သူတွေကို သတ်မှတ်တဲ့စုငွေပမာဏထက် ကျော် လွန်ပါက ပီအို PO (Payment of Order) ဆိုတဲ့ပုံစံကိုဖြည့်ပြီးတော့ တစ်ပတ်တစ်ခါ အဲဒီပီအိုကို ယူလာပြီး ကိုယ့်ရဲ့ဘဏ်စုစာအုပ်ထဲကို ပေါင်းထည့်လို့ ရအောင် စီစဉ်ပေးတယ်။

အခုဖော်ပြထားတဲ့ အချက်တွေဟာ ကမ္ဘောဇဘဏ်ရဲ့ တခြားဘဏ်တွေမှာ/နဲ့ မတူတဲ့၊ မရှိတဲ့ ကောင်းမွန်တဲ့ ဝန်ဆောင်မှုအရည်အသွေးတွေပဲ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒီလိုမျိုးဝန်ဆောင်မှုတွေကြောင့်မို့ ပြည်သူတွေဟာ မိမိတို့ရဲ့ ငွေကြေးတွေကို ကမ္ဘောဇဘဏ်မှာ အများဆုံး အပ်နှံစုထားကြတာ ဖြစ်တယ်လို့ စာရေးသူအနေနဲ့ ပြောစ မှတ်ပြုလိုက်ပါတယ်။ ဒီဘဏ်ဟာ ဘာဖြစ်လို့ ပြည်သူလူထုကို အကောင်းဆုံး ဝန်ဆောင်မှုကို ပေးတာလဲ ဆိုရင် ပြည်သူလူထုက ဒီဘဏ်မှာ ငွေလာစုမှသာလျှင် ဒီဘဏ်ဟာ တသက်လုံးစီးပွားဖြစ်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဘဏ်ကို ထူထောင်တဲ့လူဟာ ဒီငွေကြေးဝန်ဆောင်မှုကို မိမိရဲ့ အသက်မွေးဝမ်းလုပ်ငန်းအဖြစ် သဘောထားတဲ့အတွက်ကြောင့် မိမိရဲ့ ငွေကြေးဝန်ဆောင်မှုကို ပရောဖက်ရှင် Profession အဖြစ် လုပ်ဆောင်နေလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ပရောဖက်ရှင်နဲလ် Professional ဖြစ်သော လုပ်ငန်းတိုင်းသည် ကောင်းသောလုပ်ငန်းလို ခေါ်လို့၊ သတ်မှတ်လို့ မရဘူး။ တချို့လုပ်ငန်းတွေဟာ ပရောဖက်ရှင်နဲလ် Professional ဖြစ်ပေမယ့် ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းဖြစ်နေတာတွေ ရှိပါတယ်။ ဆိုလိုတာက ဘိန်းရောင်းနေတဲ့သူတွေဟာ အစိုးရအာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းက သူတို့ကို မမိနိုင်အောင် ဘိန်းကို ဘယ်လိုသယ်ယူပို့ဆောင်ပြီး အရောင်းအဝယ် လုပ်မလဲဆိုတဲ့ နည်းဗျူဟာ သူတို့ဟာ ကောင်းကောင်း ကျွမ်းကျင်တယ်။ ဒါက ဘာကိုဖော်ပြတာလဲဆိုရင် သူတို့ရဲ့ ပရောဖက်ရှင်နဲလ် Professional ကို ဆိုလိုနေတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ကိုယ့်ရဲ့ဘဝတစ်ခုလုံးအတွက် ရွေးချယ်ထားတဲ့ လုပ်ငန်းကို ပရောဖက်ရှင်နဲလ် Professional ဖြစ်အောင် လုပ်ဆောင်ကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်ဟာ ကိုယ်ရွေးချယ်ထားတဲ့ လုပ်ငန်းမှာ ကျွမ်းကျင်နေရမယ်၊ ကျွမ်းကျင်အောင် လေ့လာသင်ယူနေရမယ်။ ဒါမှပဲ၊ အဲဒီလုပ်ငန်း၊ ဝန်ဆောင်မှုက ကိုယ့်ဘဝကို အကျိုးပြုမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ်က ပရောဖက်ရှင်နဲလ် Professional ဖြစ်နေသော လုပ်ငန်းတစ်ခုဟာ ကိုယ် ဝါသာနာပါတဲ့လုပ်ငန်းတစ်ခု ဟုတ်ချင်မှဟုတ်မယ်၊ ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်မယ်။ ကျွန်တော့ရဲ့ဝါသာနာဟာ စာရေးခြင်း ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီစာရေးခြင်းဟာ ကျွန်တော့ရဲ့ ပရောဖက်ရှင်နဲလ် မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော့ရဲ့ ပရောဖက်ရှင်နဲလ်အလုပ်က ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းများကို လုပ်ဆောင်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ ကိုယ်အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းလုပ်မယ့် လုပ်ငန်းနဲ့ ကိုယ်ဝါသာနာပါတဲ့ လုပ်

ငန်းကို လုပ်ကိုင်တဲ့နေရာမှာ ဘယ်ဟာကို ပိုပြီးတော့ ပရောဖက်ရှင် နဲ့လဲဖြစ်အောင်၊ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ဖြစ်အောင် လုပ်မလဲဆိုတာကို ဆုံးဖြတ်ရွေးချယ်တတ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

ကျွန်တော့မှာ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ရှိပါတယ်။ သူ့ရဲ့ဝါသာနာက ဝီဒီယိုခွေရောင်းချခြင်း ဖြစ်တယ်။ သူဟာ ဝီဒီယိုခွေ ရောင်းချတာကိုပဲ ဝါသာနာပါတော့၊ တခြားလုပ်ငန်းတွေကို ဘာမှ မလုပ်တော့ဘူး။ သူဟာ ဝီဒီယိုခွေ ရောင်းတဲ့ဝါသာနာကို လုပ်လာတာ ၅ နှစ် ရှိသွားပြီ။ မိန်းမနဲ့ ကလေးသာ ရသွားတယ်။ သူ့ဘဝကတော့ ဘာမှ မတိုးတက် လာဘူး။ သူ့မိန်းမနှင့်သားကို သူ့အမေအိမ်မှာ ထားထားပြီးတော့ သူဟာ ဝီဒီယိုခွေရောင်းတဲ့ လုပ်ငန်းကိုပဲ လုပ်နေတယ်။

ဒါနဲ့တစ်ရက်တော့၊ သူဟာ ကျွန်တော့ဆီကိုလာပြီး ငွေလာချေးပါတယ်။ “သူငယ်ချင်း၊ ငါ့သားလေး ဖျားနေ လို့ သူ့ကို ကလေးဆရာဝန်နဲ့ ပြဖို့ ငါ့မှာ ငွေမရှိဘူး။ ငွေငါးသောင်းလောက် ချေးပါအုံး” ဆိုပြီး ကျွန်တော့ဆီကို ရောက်လာတယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း သူ့ချေးတဲ့ငွေကို ချက်ချင်းမပေးဘဲ၊ သူ့ကို နည်းနည်းတရားချလိုက်တယ်။ “ဟေ့ ကောင်၊ မင်းဝါသာနာက မင်းနဲ့မင်းမိသားစုကို ထမင်းဝအောင် မကျွေးနိုင်ဘူး ဆိုရင် အဲဒီဝါသာနာပါတဲ့ လုပ်ငန်းကို စွန့်ပြီးတော့ ပုံမှန်ဝင်ငွေ ရရှိစေမယ့် လုပ်ငန်းတစ်ခုကို ပြောင်းလုပ်ပါလား” ဆိုပြီး အကြံပေးတယ်။ အဲဒီအခါမှာ သူက “ငါ၊ ဘာလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ” ဆိုပြီး မေးတော့၊ ကျွန်တော်က “မင်း၊ လိုင်းကားတွေမှာ စပယ်ယာ လိုက်

လုပ်ပါလား။ ဒီလုပ်ငန်းက တစ်လလောက် လုပ်ပြီးရင် တစ်ရက်ကို ငွေကျပ် ၃၀၀၀ လောက် ကျန်တယ်။ ဒါဆိုရင် မင်းရဲ့မိန်းမနဲ့ သားသမီးတွေကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ထားနိုင်မှာပါ” ဆိုပြီး ပြောပြ လိုက်တယ်။ အဲဒီအခါမှာ သူက ကျွန်တော့ကို ဘာပြန်ပြောမယ်ထင်သလဲ “ကျွန်တော် ယင်းတယ်” တဲ့။ လုပ်ငန်းတစ်ခုကို ပရောဖက်ရှင်နဲ့လဲ ဖြစ်အောင် လုပ်ခြင်းဆိုတာက ကိုယ့်ဘဝကို အဲဒီလုပ်ငန်းနဲ့ အလုပ် အကျွေး ပြုခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါဟာ ကိုယ်က ဘုရားရှင် နဲ့ လူသားတွေကို ကောင်းမွန်သော ဝန်ဆောင်မှုပေးနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကျောင်းဆရာ/မများက ကျောင်းသူ/သားများကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် စေတနာပါပါ စာသင်ပေးနေခြင်းဟာ အဲဒီ ကျောင်းဆရာဘဝကို ပရောဖက်ရှင်နဲ့လဲ ဖြစ်အောင် လုပ်နေခြင်းဖြစ်တာမို့ ဒါဟာ နိုင်ငံတော်နဲ့ အများပြည်သူကို ဝန်ဆောင်မှုပေးနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ရှေ့တန်းရော၊ နောက်တန်းမှာပါ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေ ကြတဲ့ စစ်သားတွေဟာ အမိနိုင်ငံတော်နဲ့ ပြည်သူ များရဲ့ အသက်အိုးအိမ်ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နေကြခြင်း ဖြစ်ပြီး အဲဒီ အမိနိုင်ငံတော်နဲ့ ပြည်သူများရဲ့ အသက်အိုးအိမ်ကို ကာကွယ်စောင့် ရှောက်နေကြခြင်းဟာ ပရောဖက်ရှင်နဲ့လဲ ဖြစ်အောင် လုပ်နေခြင်းဖြစ်တာမို့ ဒါဟာ နိုင်ငံတော်နဲ့ အများပြည်သူကို ဝန်ဆောင်မှုပေးနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့လုပ်ငန်းကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်၊ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် လုပ်ဆောင်နေခြင်းဟာ မိမိရဲ့ အမှတ်တံဆိပ်ကို ပြသနေခြင်း (self-branding) ဖြစ်ပါတယ်။

အမှတ်တံဆိပ် အကြောင်းကို ပြောတဲ့နေရာမှာ ဒီအမှတ်တံဆိပ်တွေဟာ ဘယ်လိုမျိုး အနက်တွေကို ဖော်ထုတ်ပေးတာလဲဆိုတာကို ဈေးကွက်ထိုးဖောက်တဲ့ ပညာဘက်ကနေ ဆက်လက်ပြီး တင်ပြလိုပါတယ်။ အမှတ်တံဆိပ်တွေဟာ အနက် (၆)ကို ဖော်ထုတ်ပြပါတယ်။

၂

အဲဒါတွေကတော့၊

- ၁။ Brand Attributes တံဆိပ်ရဲ့ကောင်းခြင်းလက္ခဏာ
- ၂။ Brand Benefits တံဆိပ်ရဲ့အကျိုးကျေးဇူး
- ၃။ Brand Values တံဆိပ်ရဲ့တန်ဖိုး
- ၄။ Brand Culture တံဆိပ်ရဲ့ယဉ်ကျေးမှု
- ၅။ Brand Personality တံဆိပ်ရဲ့ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး
- ၆။ Brand User တံဆိပ်ကိုအသုံးပြုသူ

၁။ Brand Attributes တံဆိပ်ရဲ့ကောင်းခြင်းလက္ခဏာ

တံဆိပ်တစ်ခုက ဘယ်လိုမျိုးသော ကောင်းခြင်းလက္ခဏာတွေကို ဖော်ပြပေးတာလဲဆိုတာကို အနည်းငယ်ဆွေးနွေးလိုပါတယ်။ လူတွေအမြင်မှာက လက်ဝါးကားတိုင်ကို တွေ့ပြီဆိုတာနဲ့ လက်ဝါးကားတိုင်ဆိုတာ လူသားတွေကို ကယ်တင်ဖို့အတွက် ခရစ်တော်ဘုရားရဲ့ အသေခံခြင်း၊ ခရစ်ယာန်တို့ရဲ့အောင်ပွဲခံခြင်းဆိုတဲ့ ကောင်းခြင်းလက္ခဏာကို လူတွေရှေ့မှာ ဖော်ထုတ်ပေးတဲ့တံဆိပ် ဖြစ်ပါတယ်။

၂။ Brand Benefits တံဆိပ်ရဲ့ရလဒ်

တံဆိပ်တစ်ခုကို အသုံးပြုပြုဆိုတဲ့အခါမှာ ရရှိလာတဲ့အကျိုးကျေးဇူးက နှစ်မျိုး ရှိပါတယ်။ အဲဒါတွေကတော့ အလုပ်ဖြစ်မြောက်မှု functional benefits နဲ့ ခံစားချက်တွေ emotional benefits ဖြစ်ပါတယ်။ ဆိုလိုတာကတော့၊ ဒီခေတ်ကြီးမှာ ခရစ်ယာန်တွေ နည်းတဲ့ အရှေ့တောင် အာရှနိုင်ငံတွေမှာ လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ ခရစ်ယာန်တစ်ယောက် ဖြစ်ရတာဟာ မလွယ်ဘူး။ တခြားဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ၊ မူဆလင်တွေလို နိုင်ငံသား တစ်ယောက်ရဲ့ ရပိုင်ခွင့်တွေကို သူများတွေနဲ့ တန်းတူမရနိုင်ဘူး။ ဒါဟာ အလုပ်ဖြစ် မြောက်မှု functional benefits ကို ဖော်ပြပေးတာ ဖြစ်တယ်။ မှတ်ပုံတင် လုပ်ရတာ ခက်တယ်။ ရာထူးတိုးဖို့ မလွယ်ဘူးဆိုတာတွေဟာ အလုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာမှာ ရရှိလာတဲ့ ခရစ်ယာန်ဖြစ်ခြင်းဆိုတဲ့ တံဆိပ်ရဲ့ရလဒ်တွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒီလိုမျိုးအခက်အခဲတွေ အကြားထဲမှာ ခရစ်ယာန်ဖြစ် ခြင်းကို ဂုဏ်ယူတဲ့လူအတွက်ကတော့ ဒါဟာ ခံစားချက်ရလဒ် emotional benefits ဖြစ်လာတော့တယ်။

၃။ Brand Values တံဆိပ်ရဲ့တန်ဖိုး

မာစီးဒီးကားဆိုရင် ဂျာမနီနိုင်ငံကနေ ထုတ်တယ်။ မာစီးဒီးကားဟာ အရမ်းဈေးကြီးတာမို့ သန်းကြွယ်သူဌေးတွေပဲ ဝယ်စီးနိုင်တဲ့ကား ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီကားကို ဝယ်မယ့်သူက မာစီးဒီးကားကို တွေ့ပြုဆိုတာနဲ့ မာစီးဒီးကားကို စီးရတာဟာ ဂုဏ်ရှိ တယ်။ မိမိဟာ ချမ်းသာတယ်ဆို

တာကို ပြတဲ့အပြင် ဒီကားဟာ ကြံ့ခိုင်ပြီး လုံခြုံတယ်ဆိုတာကို မာစီဒီး ကားတံဆိပ်ကို တွေ့တဲ့သူတိုင်းက အလိုလိုတန်ဖိုးသတ်မှတ်ပြီးသာ ဖြစ်သွားတယ်။

၄။ Brand Culture တံဆိပ်ရဲ့ယဉ်ကျေးမှု

ဒီကမ္ဘာကြီးမှာ ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ကား၊ အစားအသောက်၊ အဝတ် အစားနဲ့ပစ္စည်းတွေကို ဝယ်ဖို့ကြည့်ရင်း တံဆိပ်မှာ တရုတ်ပြည်က ထုတ်လုပ်သည် Made in China ဆိုတဲ့တံဆိပ်ကို တွေ့တာနဲ့ တရုတ် ထုတ်ကုန်တွေဟာ ညံ့တယ်၊ တရုတ်ပစ္စည်း တရက်နဲ့ဆုတ်ဆိုတဲ့ မှတ်ချက်ကို ပြုလုပ်ကြပါတယ်။ တရုတ်နိုင်ငံသားတွေဟာ အလုပ်ကို ဖြစ်သလို လုပ်တဲ့လူမျိုးဆိုတဲ့ တရုတ်ယဉ်ကျေးမှုတံဆိပ်ကို အလိုလို ဖော်ပြပေးနေတယ်။ မာစီဒီးကားဆိုရင် ဂျာမနီနိုင်ငံကနေ ထုတ်တယ်။ ကားဝယ်မယ့်သူက မာစီဒီးကားကို တွေ့ပြီဆိုတာနဲ့ ဂျာမန်တွေ ထုတ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေဟာ သပ်ရပ်ပြီး ကြံ့ခိုင်ကာ လုံခြုံတယ်ဆိုတဲ့ ဂျာမန်ယဉ်ကျေးမှုတံဆိပ်ကို အလိုလိုဖော်ပြပေးတယ်။

၅။ Brand Personality တံဆိပ်ရဲ့ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး

တချို့အမှတ်တံဆိပ်တွေဟာ အဲဒီတံဆိပ်ပိုင်ရှင်ရဲ့ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကို ထုတ်ဖော်ပါတယ်။ ဥပမာထပ်ပြောရရင် မာစီဒီးကားကို စီးနိုင်တဲ့သူဟာ ချမ်းသာတဲ့သူဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ ချမ်းသာခြင်းအရည်အသွေးကို

ပြေးဝါတယ်။ နောက်ပြီးတော့ ကက်သလစ်ခရစ်ယာန်အသင်းတော်
မှာဆိုရင် ဆရာတော်၊ ရဟန်းဘုန်းတော်ကြီး၊ သီလရှင်တွေ ဝတ်ဆင်
ကြတဲ့ သင်္ကန်းဖြူဟာ အိမ်ထောင်မပြုဘဲ ဘုရားအမှုတော်ကိုသာ လုပ်
ဆောင်ကြတယ်ဆိုတဲ့ တံဆိပ်ရဲ့ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကို ပြပါတယ်။

၆။ Brand User တံဆိပ်ကိုအသုံးပြုသူ

သင်္ကန်းဖြူဟာ အိမ်ထောင်မပြုဘဲ ဘုရားအမှုတော်ကို ရာသက်ပန်
ထမ်းဆောင်တဲ့ ရဟန်းသူတော်စင်တွေရဲ့ အမှတ်တံဆိပ် ဖြစ်ပါတယ်။
ဒီသင်္ကန်းဖြူဆိုတဲ့တံဆိပ်ကို အသုံးပြုတဲ့ ကက်သလစ်ခရစ်ယာန်
ဆရာတော်၊ ရဟန်းဘုန်းတော်ကြီး၊ သီလရှင်တွေဟာ အိမ်ထောင်မပြု
ဘဲ ဘုရားအမှုတော်ကို ရာသက်ပန် ထမ်းဆောင်နိုင်မယ့် လူတွေသာ
ဝတ်ဆင်နိုင်တယ်ဆိုတာကို ဖော်ပြလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဆိုလိုတာက
ဒီသင်္ကန်းဖြူကို ဝတ်ဆင်မယ့်သူတွေရဲ့ အဆင့်အတန်းနဲ့လိုအပ်တဲ့
အရည်အချင်းတွေကိုပါ အလိုလိုဖော်ပြပြီးသား ဖြစ်သွားတယ်။ နောက်
ပြီးတော့ မာစီဒီးကားကို စီးတဲ့သူတွေဟာ အသက် ၂၀ အရွယ်
အတွင်းရေးမှူးတွေ မဟုတ်ဘဲ ချမ်းသာတဲ့ အလုပ်ရှင်တွေသာ စီးတဲ့
ထား ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို ဖော်ပြပေးနေပါတယ်။

၂၀၀၈ခုနှစ်တုန်းက ကမ္ဘာကြီးကို တုန်လှုပ်စေခဲ့တဲ့ တရုတ်ပြည်က
ကလေးနို့မှုန့်အကြောင်းကို တင်ပြလိုပါတယ်။ တရုတ်ပြည်မှာ ကလေး
နို့မှုန့်တို့ စီးပွားအဖြစ် ထုတ်လုပ်ပြီး နိုင်ငံတကာကို ဈေးကွက် ထိုး

ဖောက်နေတဲ့ ကုမ္ပဏီတွေဟာ စုစုပေါင်း (၂၂) ခု ရှိတယ်လို့ သိရပါတယ်။ အဲဒါတွေကတော့ Sanlu Group, Fonterra, Yili Industrial Group, Yashili, Suncare, Graungdong Yashili Group, Torador တို့ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒီတရုတ်ကလေးနို့မှုန့်ဟာ နိုင်ငံတကာဈေးကွက်မှာ အင်မတန် လူကြိုက်များတဲ့ နို့မှုန့် ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဒီကလေးနို့မှုန့်ကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိနေကြတဲ့ ကုမ္ပဏီတွေဟာ ဒီနို့မှုန့်ထဲမှာ ကလေးတွေရဲ့ ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်စေမယ့် စက်မှုဓာတု ပစ္စည်းဖြစ်တဲ့ မယ်လမင်း Melamine ကို ရောစပ်ထားပါတယ်။ အဲဒီမယ်လမင်းဆိုတဲ့ ဓါတုပစ္စည်းကတော့ ပလတ်စတစ်၊ ဓါတ်မြေဩဇာ၊ ဆိုးဆေး၊ ကော်၊ အဝတ်အထည်တွေနဲ့ တခြားသော အိမ်သုံးပစ္စည်းတွေကို ရောစပ်ထားတဲ့ စက်မှုဓါတုပစ္စည်းကို မယ်လမင်းလို့ ခေါ်ဆို ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အခုကလေးနို့မှုန့်ကို ထုတ်လုပ်ပြီး မိမိတို့ထုတ်လုပ်တဲ့ ကလေးနို့မှုန့်တွေ ထဲမှာ မယ်လမင်းစက်မှုဓါတုပစ္စည်းတွေကို ရောစပ်ထားတဲ့ကုမ္ပဏီတွေဟာ တရုတ်ကုမ္ပဏီတွေပဲ မဟုတ်ဘူး။ ကုလားဖြူပဲ ခေါ်ခေါ်၊ ဆံပင်ဖြူ အနောက်နိုင်ငံက ကုမ္ပဏီတွေလည်း ပါဝင်နေတာကို တွေ့ရှိရတယ်။ အဲဒီအနောက်နိုင်ငံက ဆံပင်ဖြူကုမ္ပဏီတွေကတော့ တရုတ်-ဩစတြေးလျဖက်စပ်ကုမ္ပဏီဖြစ်တဲ့ Torador နဲ့ နယူးဇီလန်ကုမ္ပဏီဖြစ်တဲ့ Fonterra တို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။

ယေဘုယျအားဖြင့် နိုင်ငံတကာက နားလည်တာတစ်ခုကတော့၊ ခေါင်းဖြူတွေဟာ လူ့အသက်၊ လူ့တန်ဖိုး၊ လူ့အခွင့်အရေး၊ ဒီမိုကရေစီ၊ တရားမျှတမှုစတာတွေကို လေးစားလိုက်နာတဲ့ နိုင်ငံသားတွေလို့ ဆင်းရဲတဲ့နိုင်ငံတွေက နားလည်ထားတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီဖြစ်ရပ်ကိုပဲ ကြည့် ကြည့်၊ တခြားဖြစ်ရပ်တွေမှာပဲ ကြည့်ကြည့်၊ စာရေးသူရဲ့အတွေ့အကြုံ အရပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်တဲ့နိုင်ငံတွေ၊ အနောက်နိုင်ငံသားတွေမှာလည်း အဆင့်အတန်းမရှိတဲ့သူတွေ အများကြီး ရှိနေတယ်ဆိုတာကို တို့အနေနဲ့ နားလည်ထားဖို့ လိုပါတယ်။

တနည်းအားဖြင့် ပြောရရင် အင်္ဂလိပ်လိုတော့ Take side လို့ ခေါ်ဆိုပြီး ကိုယ့်ဖက်ကို ယှက်ကြတာပါပဲ။ ဒီအချက်တွေဟာ လူ့အသိုင်းအဝိုင်း တစ်ခုလုံးမှာ ရှိနေပါတယ်။ ဘာသာရေး၊ လူမျိုးရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေး၊ ကုလသမဂ္ဂစတဲ့ အဖွဲ့အစည်းတွေအားလုံးမှာ ကိုယ့်ဖက်ကို ယှက်တဲ့ အတွေးအခေါ် for me, for my family, for my relatives, for my diocese, for my region, for my agency, for my party, for my reputation, for my security, for my country ဆိုတဲ့ လုပ်ထုံးလုပ်စဉ်ဟာ နေရာတကာမှာ ရှိပါတယ်။ အာရှသားတွေ၊ ဆင်းရဲတဲ့နိုင်ငံသားတွေပဲ ကိုယ့်ဖက်ကို ယှက်တယ်၊ ယူတယ်လို့ မယူဆကြပါနဲ့။

ဒီမယ်လမင်းပါတဲ့ နို့မှုန့်အကြောင်းကို တရုတ်ကျန်းမာရေးနဲ့ အစားအသောက် စစ်ဆေးရေးဌာနတွေက အသိနောက်ကျတာမို့ နိုင်ငံတကာမှာ ရှိနေကြတဲ့ သန်းနဲ့ချီတဲ့ကလေးငယ်တွေဟာ ဒီမယ်လမင်းပါ

တဲ့ နို့မို့ကို စားသုံးကြရင်း ရောဂါတွေကို ခံစားလာ ကြပါတယ်။ ဒီမယ်လမင်း ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသောရောဂါတွေကတော့၊ ကလေးတွေရဲ့ကျောက်ကပ်မှာ ကျောက်တည်လာပြီးတော့ ကျောက်ကပ် ရောဂါ ဖြစ်လာကြပါတော့တယ်။ ၂၀၀၈ခုနှစ် မေလ လောက်ကတည်းက နေ ကလေးတွေရဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ ရောဂါဖြစ်ပွားမှုကို တရုတ်ပြည်က ဆရာဝန်တစ်ဦးက စတင်သိရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပြီး သက်ဆိုင်ရာကို အကြောင်းကြားခဲ့ပေမယ့် တရုတ်အာဏာပိုင် များက ဆရာဝန်ရဲ့တင်ပြချက်ကို အရေးတယူ မလုပ်ခဲ့ကြပေ။

ဒါပေမယ့် ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လပိုင်းကို ရောက်လာပြီး တရုတ်ပြည်မှာ ကလေး ၁၃၀၀၀ ကျော်ဟာ ကျောက်ကပ်ရောဂါနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဝေဒနာတွေကို စတင်ခံစားလာပြီး ကလေး ၁၅၀ ကျော်ဟာ ကျောက်ကပ်တွေ ပျက်စီးလာကြသလို ကလေး ၅ ယောက်ကျော်ဟာ ကျောက်ကပ်ရောဂါနဲ့ သေဆုံးသွားကြပါတော့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှပဲ၊ တရုတ်အစိုးရက ကလေးနို့မို့ကို ထုတ်လုပ်နေကြတဲ့ ကုမ္ပဏီတွေကို စတင်စုံစမ်းမှုတွေနဲ့ အရေးယူမှုတွေ ပြုလုပ်လာခဲ့ကြပါတော့တယ်။ ဒီဖြစ်ရပ်က ဘာကို သွားပြီးထိခိုက်သလဲဆိုရင်၊ ပထမဆုံးအနေနဲ့က တော့၊ တရုတ်ပြည်က ထွက်လာတဲ့ အစားအစာတွေ၊ စားစရာတွေ ဟာ စားသုံးသူတွေအတွက် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ အာမခံချက် မရှိဘူး ဆိုတဲ့ နာမည်ပျက်မှုကို ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်။ ဆိုလိုတာကတော့၊ တရုတ်နိုင်ငံက ထွက်လာတဲ့ အစားအသောက်ဆိုင်ရာ တံဆိပ်တွေ ဟာ လူတွေရဲ့ အားပေးမှုကို ဆုံးရှုံးသွားတော့တယ်။

နောက်တစ်ချက်ကတော့၊ တရုတ်ကျန်းမာရေးနဲ့ အစားအသောက်စစ်ဆေးရေးဌာနရဲ့ အများပြည်သူအပေါ် ထားရှိတဲ့ စေတနာရဲ့ တံဆိပ်နဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာဟာလည်း မှေးမှိန်သွားတယ်။ တနည်းအားဖြင့်ပြောရရင်၊ တရုတ်ပြည်ဟာ နိုင်ငံတကာမှာ သန်းနဲ့ချီတဲ့ လူသားတွေရဲ့ ကျန်းမာရေးထက် ငွေကြေးမနကိုသာ ပိုပြီး ဦးစားပေးတယ်ဆိုတဲ့ နာမည်ဆိုးကြီးပဲ ရရှိတော့တယ်။ ဒီနာမည်ဆိုးကြီးဆိုတာက တရုတ်နိုင်ငံရဲ့ တံဆိပ်လို့ ခေါ်ရတဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဖြစ်ရပ်က ဘာကို မီးမောင်းထိုးပြသလဲဆိုရင် ကလေးစားတဲ့နို့မှုန့်ကို ထုတ်လုပ်တဲ့ ကုမ္ပဏီတွေဟာ ကလေးတွေအပေါ်မှာ ကျန်းမာရေးနဲ့ ညီညွတ်မယ့် ကောင်းတဲ့ ဝန်ဆောင်မှုကို မပေးဘူးဆိုတာကို ဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

နို့မှုန့်ကို ထုတ်လုပ်တဲ့ ကုမ္ပဏီတွေရဲ့ ပိုင်ရှင်/မန်နေဂျာတွေဟာ ဖိစိတ်ရဲ့ ကလေးတွေကို မယ်လမင်းပါတဲ့နို့မှုန့်ကိုတော့ ကျွေးမှာ ဘေ့တ်ပါဘူး။ “ဘယ်သူသေသေ၊ ငတေမာရင်ပြီးရော့” ဆိုတဲ့ တစ်ထိုက်ကောင်းဆန်တဲ့ သူတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။

ဒီဖြစ်ရပ်ဟာ ခရစ်တော်ဘုရားက ကျွန်တော်တို့ကို သွန်သင်ပေးထားတဲ့ ခရစ်ယာန်တို့ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာ/တံဆိပ်ဖြစ်တဲ့ “ သူများက ကိုယ့်အပေါ် ပြုစေချင်သလိုပဲ သူများအပေါ်မှာလည်း ပြုပါ” ဆိုတာနဲ့ ဆန့်ကျင်ဖက် ဖြစ်နေပါတယ်။ (ရှင်မာတေဦး ၇:၁၂ ၊ လုကာ ၆:၃၀) မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးဌာနကတော့၊ တရုတ်ပြည်က ကလေး

နို့မှုန့်ထဲမှာ မယ်လမင်း ပါဝင်နေတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်းကို သိသိခြင်း၊ မြန်မာပြည်မှာ ရှိနေကြတဲ့ ကလေးငယ်တွေအနေနဲ့ ကျောက်ကပ် ရောဂါကနေ လွတ်မြောက်အောင် ဆိုပြီး မယ်လမင်းပါဝင်တဲ့ တရုတ် ပြည်က ကလေးနို့မှုန့်တွေကို အရေးယူဖို့ ဗဟိုအစားအသောက်နှင့် ဆေးဝါးကွပ်ကဲကြီးကြပ်ရေးအဖွဲ့ (FDA) ကနေတစ်ဆင့် ညွှန်ကြား လုပ် ကိုင်နေပါတယ်ဆိုပြီး နေပြည်တော်၊ ကျန်းမာရေးဦးစီးဌာနမှ လက် ထောက်ညွှန်ကြား ရေးမှူး ဦးဝင်းနိုင်က အပတ်စဉ်ထုတ် The Voice သို့ ပြောကြားခဲ့တာကို တွေ့ရှိရပါတယ်။

ဒီအချက်က ဘာကိုပြသလဲဆိုရင် မြန်မာနိုင်ငံကျန်းမာရေးဝန်ကြီး ဌာန ဟာ နိုင်ငံသူ/သားတွေရဲ့ ကျန်းမာရေးကို အထူးစောင့်ရှောက်၊ ကာ ကွယ်ပေးနေတယ်ဆိုတဲ့ ဝန်ဆောင်မှုတံဆိပ်/ဂုဏ်သိက္ခာကို ဖော် ပြပေးနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

စီအီအို CEO မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်ရဲ့ ဝန်ဆောင်မှုအကြောင်းကို အနည်း ကျဉ်း ပြောလိုပါတယ်။ ဒီ CEO မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်ဟာ Today Publishing House Ltd. ကနေ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိတဲ့စာအုပ်ကောင်း တစ် အုပ် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီစာအုပ်ဟာ အရေးအသားအရည်အသွေး ကောင်းသလို စာရွက် အရည်အသွေးတွေဟာလည်း ရှယ်ပဲ။

ဒီထက်ကောင်းတာက စာအုပ်ကို ဖုန်းနဲ့မှာတယ်ဆိုရင် အဲဒီစာအုပ်ကို အိမ်တိုင်းရာရောက် လာပို့ပေးခြင်း ဝန်ဆောင်မှုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဈေးနှုန်း

ကတော့ ချိုတယ်လို့ မပြောလိုဘူး။ ဒီစာအုပ်ထဲက စာရွက်နဲ့ အရေးအသားတွေရဲ့ ကွာလာတီတွေဟာ ကောင်းရဲ့သားနဲ့ ဈေးနှုန်းချိုတယ်ဆို တာကတော့၊ အဲဒီစာအုပ်မှာ ကြော်ငြာလုပ်ထားတဲ့ ကုမ္ပဏီတွေများလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီတော့ စီအီအို မဂ္ဂဇင်းရဲ့ တခြားစာပေ ထုတ်လုပ်သူတွေနဲ့ မတူတဲ့ ထူးခြားတဲ့ ဝန်ဆောင်မှု အရည်အသွေးတွေကတော့ အရေးအသားအရည်အသွေး ကောင်းခြင်း၊ စာရွက် အရည်အသွေးတွေ ကောင်းခြင်း၊ ဈေးနှုန်းချိုသာခြင်းနဲ့ အိမ်တိုင်ရာရောက် ပို့ဆောင်ပေးခြင်းတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ရွှေနန်းတော်ရဲ့ ဝန်ဆောင်မှုတွေကို စာရေးသူ လေ့လာမိသလောက် ထပ်တင်ပြလိုပါတယ်။ ရန်ကုန်မှာ ရွှေရောင်းတဲ့ ရွှေဆိုင်တွေဟာ မှီလို ပေါနေပါတယ်။ အဲဒီရွှေဆိုင်တွေထဲမှာ မိမိရဲ့ အဖောက်သည်တွေကို မိမိရွှေကို မဝယ်ဝယ်အောင် ဝန်ဆောင်မှုပေးတဲ့ ရွှေဆိုင်ကတော့ ရွှေနန်းတော်ရွှေဆိုင် ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းကို လုပ်ချင်တာနဲ့ အစိုးရမဟုတ်သော လူမှုရေးအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုကို ၂၀၀၆ခုနှစ်တုန်းက တည်ထောင်ထားပါတယ်။ အဲဒီအဖွဲ့ရဲ့ နာမည်ကတော့၊ စီအေဒီလူမှုရေးအဖွဲ့အစည်းလို့ အမည်တပ်ထားပါတယ်။ ဒီစီအေဒီအဖွဲ့အစည်းရဲ့ အမှတ်တံဆိပ်ကတော့၊ အသဲနှလုံးပုံကို အစိမ်းရောင် အရောင်ချယ် ထားပြီးတော့ အဲဒီအစိမ်းရောင်ချယ်ထားတဲ့ အသဲနှလုံးပုံထဲမှာ CAD ဆိုတဲ့ စာသားကို အဖြူရောင်နဲ့ ရေးသားထားပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ဟာ ၂၀၀၄ ခုနှစ်ကနေစပြီး ကျေးလက်ပြည်သူတွေအနေ နဲ့ တောကနေမြို့သို့ လွယ်လင့်တကူ ဆက်သွယ်နိုင်ရန်၊ သယ်ယူပို့ ဆောင်ရေးစနစ်တွေ ပိုကောင်းအောင်နဲ့ အသည်းအသန် ဖျားတဲ့ လူနာတွေ ဆေးရုံးဆေးခန်းတွေကို အချိန်မီ ရောက်နိုင်အောင်ဆိုပြီး ၁၃ ပေကျယ်တဲ့ ကားလမ်းတွေကို မိုင် ၈၀ ကျော် ဖောက်လုပ်ပေးခဲ့ပါ တယ်။

ဒါကြောင့် စီအေဒီလို လူတွေက ကြားလိုက်တာနဲ့ စီအေဒီဟာ ကား လမ်းဖောက်ပေးတဲ့ လူမှုရေးအဖွဲ့အစည်းလို့ နားလည်ကြသလို ကျေး ရွာချင်းဆက် ကားလမ်း ဖောက်ချင်တဲ့ကျေးရွာတွေဟာ စီအေဒီရုံးကို လာပြီး အကူအညီ လာတောင်းကြပါတယ်။ တနည်းပြောရရင် ကျေး လက်ပြည်သူတွေဟာ စီအေဒီဆိုတဲ့နာမည်ကို ကြားတာနဲ့ စီအေဒီ အဖွဲ့အစည်းဟာ ကားလမ်းဖောက်လုပ်တဲ့အဖွဲ့လို့ အလိုလို နားလည် ထား ကြပါတယ်။ ဒါဟာ စီအေဒီကို လူတွေက နားလည်တဲ့ တံဆိပ် ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ အပြင်ကနေပြန်လာတော့ အိမ်ထဲကိုလည်း ဝင်ရော၊ ကျွန်တော့အမျိုးသမီးက တီးတိုးတီးတိုး ပြောနေတာကို ကြားလိုက် တယ်။ အဲဒါနဲ့ ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ပြောပြစမ်းပါ ဆိုပြီး သူ့ကို လက်နဲ့ တုံ့ပြီး ပြောလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့သူက “ ဘာဖြစ်မှာလဲ၊ ဆန်ရောင်းတဲ့ ဆိုင်က ဆန်သွားဝယ်တော့၊ ဝယ်တုန်းကတော့ ပေါ်ဆန်းရှယ်ကို ဝယ် တယ်။ အိမ်ကိုလာပို့ပေးတာက ရိုးရိုးပေါ်ဆန်း ဖြစ်နေတာ” ဆိုပြီး

ပြောပြတယ်။ တကယ်တော့ “ဝယ်တဲ့ဆန်ကို အိမ်အရောက် လာပို့ပေးမယ်” ဆိုပြီး ဆိုင်ရှင်က အမျိုးသမီးကို ပြောလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ အမျိုးသမီးဟာ ဆန်အိတ်ကို ထားခဲ့ပြီး အိမ်ကို ပြန်လာတယ်။

ဆိုင်ရှင်ရဲ့ အလုပ်သမားက ဆန်ကို အိမ်အရောက် လာပို့ပေးပြီး အမျိုးသမီးဖြစ်သူက ထမင်းချက်ဖို့ ဆန်အိတ်ကို ဖွင့်ကြည့် လိုက်တော့၊ ဝယ်ထားတဲ့ပေါ်ဆန်းရှယ် မဟုတ်ဘဲ ရှိပေါ်ဆန်း ဖြစ်နေ တာကို သိလိုက်တယ်။ “ပေးထားတဲ့ဇမ္ဗုန်းက ၃၄၀၀၀ကျပ် တန်တဲ့ ရှယ်ပေါ်ဆန်း။ လာပို့ပေးတဲ့ဆန်က ၂၄၀၀၀ ကျပ်တန်။ မတရားလိုက်တာ၊ နောက်တစ်ခါ။

အဲဒီဆိုင်ကို လုံးဝဆန် မဝယ်တော့ဘူး။ တော်ပြီ” ဆိုပြီး ကျွန်တော့ကို ပြောချလေတော့တယ်။ ဒီဖြစ်ရပ်ဟာ ဘာကိုမီးမောင်း ထိုးပြနေတာလဲ ဆိုရင်၊ ဆန်ရောင်းတဲ့ ဆိုင်ရှင်က မိမိရဲ့အဖောက်သည် တွေအပေါ်မှာ သစ္စာမရှိတာကို ဖော်ပြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့ အမျိုးသမီးက အဲဒီဆန်ဆိုင်နာမည်ကို ကြားပြီဆိုတာနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အဲဒီ ဆိုင်နားကို ဖြတ်သွားပြီဆိုတာနဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အဲဒီဆိုင်ဟာ ဝန်ဆောင်မှု ညံ့တဲ့ဆိုင် ဆိုတဲ့ တံဆိပ်ကို ခတ်လိုက်တော့တယ်။

နောက်တစ်ခုကို ပြောရရင်တော့၊ ဂျပန်နိုင်ငံက ကားကို ထုတ်လုပ်ကြ တဲ့ ကားကုမ္ပဏီတွေထဲမှာဆိုရင် တိုယိုတာကုမ္ပဏီက ထုတ်လုပ်လိုက် တဲ့ တိုယိုတာဟိုင်းလပ်စ်ကားတိုင်းဟာ ကြာရှည်ခံပြီး အကြမ်းခိုင်နိုင်

တယ် ဆိုတာကို ကားအကြောင်းကို နားလည်တဲ့သူတိုင်းက သိရှိကြပါ
တယ်။ ဒါဟာ ဘာကို ဖော်ပြသလဲဆိုရင် တိုယိုတာကုမ္ပဏီရဲ့ ဝန်
ဆောင်မှုဟာ ကားစီးသူတွေရဲ့ အကြိုက်ကို မှီအောင် ထုတ်လုပ်နိုင်တာ
မို့ ဒီကားတိုယိုတာကုမ္ပဏီဟာ ကားထုတ်လုပ်ရေးမှာ ယုံကြည်အား
ထားရတဲ့တိုယိုတာကုမ္ပဏီအဖြစ် တံဆိပ်ခတ်ခြင်းကို ခံရပါတယ်။

အဲဒီတော့ ဒို့ဟာ ကိုယ့်ရဲ့လုပ်ငန်းကို အားပေးကြတဲ့သူတွေကို တန်ရာ
တန်ကြေးနဲ့ အကောင်းဆုံးဝန်ဆောင်မှု (ပစ္စည်းမှန်၊ အလေးချိန်မှန်၊
အရသာမှန်၊ မိမိအလုပ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ပညာကို ကောင်းကောင်းကျွမ်း
ကျင်ပြီး သူများကို မိမိတတ်သမျှ ပြန်လည်ဝေမျှပေးခြင်း၊ သူများကို
ကိုယ့်အစွမ်းရှိသမျှ အစေခံဆက်ကပ်ခြင်း) ကို ပေးနိုင်မှသာလျှင်
ကိုယ့်ရဲ့လုပ်ငန်းဟာ ကိုယ့်ဘဝကို အကျိုးပေးပြီး စီးပွားဖြစ်ထွန်းစေမှာ
ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ ဘဝဟာ ပိုပြီးတော့ အဓိပ္ပါယ်ရှိလာမှာ သေချာ
ပါတယ်။

ခရစ်တော်ယေဇူးဘုရားရှင်က ကျွန်ုပ်တို့လူသားတွေကို ဝန်ဆောင်မှုနဲ့
ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လိုသွန်သင်ပေးခဲ့သလဲဆိုရင် “ သူတစ်ပါးက ကိုယ့်
အပေါ်မှာ ပြုစေချင်တဲ့အတိုင်း သူများအပေါ်မှာလည်း ပြုမှုဆက်
ဆံပါ” (ရှင်မာတေးဦး ၇:၁၂) ဆိုပြီး ကျွန်တော်တို့တတွေကို သွန်သင်
ဟောကြားပေးနေပါတယ်။

ထုဝန်နိုင်ငံရဲ့ အတိတ်က နိုင်ငံရေးသမားတွေရဲ့ ဘဝကို သုံးသပ်ကြရအောင်။ ထုဝန်ဝန်ကြီးချုပ်တွေကို ကျွန်တော် မှတ်မိသလောက်ပြောရရင် ၂၀၀၆ခုနှစ်နောက်ပိုင်း ထုဝန်နိုင်ငံကို အုပ်ချုပ်လာကြတဲ့ ဝန်ကြီးချုပ်တွေ တိုပဲ မှတ်မိပါတယ်။ အဲဒီဝန်ကြီးချုပ်တွေကတော့၊ ဂျွန်ချီရိုကို အီဇူမီ ရွှင်ဖိုအာဘေး၊ ယာဆူအိုဖူကူဒါနဲ့ တာရိုအာဆိုတိုပဲ ဖြစ်ကြပါတယ်။

ဂျွန်ချီရိုကိုအီဇူမီကတော့ အခုဖော်ပြတဲ့ ဝန်ကြီးချုပ် ၄ဦးတွေထဲမှာ ထူထောင်အများဆုံး ဝန်ကြီးချုပ် ဖြစ်ခဲ့ပြီး ကျန်တဲ့ဝန်ကြီးချုပ်တွေကတော့ ထန့်စိတ်တောင် မခံကြဘဲ ဝန်ကြီးချုပ်ရာထူးကနေ အနားယူဆင်းခဲ့ကြပါတယ်။ သူတို့တတွေဟာ ပြည်သူလူထုက အတင်းဆင်းခိုင်းတာ ဖောက်ဖျက်ပေးမယ့် ထုဝန်လူထုရဲ့ ထောက်ခံမှုကို မရရှိတော့ဘူးလို့ ခံစားလာကြပြီဆိုတာနဲ့ သူတို့ကိုယ်တိုင်က ရွေးကောက်ပွဲကို ဆင့်ခေါ်ပြီး အမြန်ဆုံး နိုင်ငံရေး ရွေးကောက်ပွဲကို ပြုလုပ်ပေးကြပါတယ်။

ထုဝန်နိုင်ငံဟာ အင်မတန်မှ ဒီမိုကရေစီရင့်ကျက်တဲ့ နိုင်ငံဖြစ်တယ်ဆိုတာ ကို ဝန်ကြီးချုပ်တွေရဲ့ လုပ်ရပ်တွေက မီးမောင်းထိုးပြနေတယ်။ သူတို့ဟာ ရာထူး၊ အာဏာတွေကို မမက်မောကြဘူး။ သူတို့ရဲ့ ထုဝန်ပြည်သူတွေအပေါ်မှာ ပေးထားတဲ့ ဝန်ဆောင်မှု အရည်အသွေး တွေထဲ ထုဝန်လူထုက လက်မခံတော့ဘူးဆိုရင် ချက်ချင်းပဲ အောက် လွှတ်ထောက်တို့ ဖျက်သိမ်းပြီး နောက်ထပ်ဝန်ကြီးချုပ်ရွေးကောက်ပွဲကို ပြုလုပ်ကြပါတယ်။ ဆိုလိုတာ ကတော့ သူတို့ဟာ မိမိတို့ရဲ့ အာဏာ ထက်

မိမိတို့ရဲ့ လူ့ဘဝတံဆိပ်ကို အရည်အသွေးမမှိန်အောင် ထိန်းသိမ်းတာကို တန်ဖိုးထားကြတယ်။

အနှစ်ချုပ်အနေနဲ့ ပြောရရင်တော့၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ သူ့စရိုက်လမ်းစဉ်နဲ့ပဲ မိမိရဲ့ဘဝကို အသက်ရှင်သည်ဖြစ်စေ၊ ဒါမှမဟုတ် တို့ဟာ တို့ရဲ့ အသက်တာကို ဒုစရိုက်အသက်တာနဲ့ပဲ အသက်ရှင်သည် ဖြစ်စေ၊ ကိုယ် အသက်ရှင်ရတဲ့ဘဝတိုင်းမှာ ကောင်းမွန်တဲ့ ဝန်ဆောင်မှု အရည်အသွေးကို တခြားသူများအား ပေးနိုင်မှသာလျှင် တို့ရဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းလုပ်ငန်းဟာ ရှင်သန်အောင်မြင်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ့်ရဲ့ဝန်ဆောင်မှုကို လက်ခံကြတဲ့ သူတိုင်းက ကိုယ့်ရဲ့ဝန်ဆောင်မှုဟာ သူတို့အတွက် ကောင်းတယ်လို့ ပြောနိုင်ခြင်းဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို တော်တဲ့လူ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကောင်းတဲ့လူလို့ တံဆိပ်ခပ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ တံဆိပ်အကြောင်းကို ပြောတဲ့နေရာမှာ တံဆိပ်ဆိုတာက စာဖတ်သူရဲ့ တံဆိပ်ဟာ စာဖတ်သူရဲ့ နာမည်ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ တံဆိပ်ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရကို ပန်းချီဆွဲထားတဲ့ ကုန်အမှတ် တံဆိပ်ကိုပဲ မစဉ်းစားမိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့တံဆိပ်က မြန်မာနိုင်ငံရဲ့လွတ်လပ်ရေးဖခင်ကြီး ဆိုတဲ့တံဆိပ် ဖြစ်ပါတယ်။ ခရစ်တော်ရဲ့ တံဆိပ်က မိမိအသက်ကို အပြစ်သားများရဲ့ ကယ်တင်ခြင်းအတွက် စတေးခြင်းပြီး လူသားတွေရဲ့ ကယ်တင်ရှင်ဆိုတဲ့ တံဆိပ် ဖြစ်ပါတယ်။

ခါဆိုရင် လူတစ်ယောက်က စာဖတ်သူရဲ့နာမည်ကို ကြားတာနဲ့ပဲဖြစ်
ဖြစ်၊ သိတာနဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ စာဖတ်သူကို တွေ့တာနဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဘယ်လို
မျိုးသောတံဆိပ်ကို အပေးခံချင်ပါသလဲ။

အခန်း (၂) ကိုယ့်ရဲ့တံဆိပ်နဲ့စိတ်ဓါတ်

စိတ်ဓါတ်ဆိုတာ လူ့ဘဝကို မောင်းနှင်ပေးတဲ့ ကားအင်ဂျင်နဲ့ တူပါတယ်။ ဒီကားအင်ဂျင်စက်က ပျက်တတ်တယ်၊ ချွတ်ယွင်းတတ်တယ်၊ ကောင်း တဲ့အခါလည်း ရှိတယ်။ ဆိုလိုတာကတော့၊ ကားအင်ဂျင် စက်ကြီးဟာ အမြဲတမ်း ကောင်းကောင်းလည်ပတ်နေဖို့အတွက် အဲဒီအင်ဂျင်စက်ကို ပုံမှန်စစ်ဆေးပေးရပါတယ်။ ကားအင်ဂျင် စက်ကြီးက ကောင်းနေရင် မောင်းရတာ အဆင်ပြေပေမယ့် ကားအင်ဂျင် ချွတ်ယွင်းသွားရင် ငွေ ကုန်ကြေးကျ များသလို ဘာကိုမှ လုပ်ရကိုင်ရတာ အဆင်မပြေဘဲ အခန့် မသင့်ရင် လူ့ဘဝတစ်ခုလုံး ကိုတောင် သေမင်းချောက်ထဲကို ပို့ဆောင်ပေးနိုင်တဲ့ အင်ဂျင်ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်အိမ်မှာ ဗိုလ်ချုပ်လမ်းနဲ့ သိမ်ဖြူလမ်းထောင့်မှာ ရှိပါတယ်။
အဲဒီလမ်းဆုံမှာဆိုတော့ မီးပွင့်လည်း ရှိသလို ဗိုလ်ချုပ်လမ်းကနေ
လာတဲ့ လိုင်းကားတွေဟာ သိမ်ဖြူလမ်းဘက်ကို ကွေ့ရတယ်။
အဲဒီအကွေ့ ကို အရှိန်နဲ့ ကွေ့ရင် ကားတွေဟာ မှောက်တတ်ပါတယ်။
ကားရဲ့ သဘော သဘာဝအရ ကားကို ကွေ့မယ်ဆိုရင် အရှိန်လျှော့ပြီး
တော့ နံပါတ်တူး ဝိယာနဲ့ ကွေ့ရတယ်။

ကားဆိုတာ ဝိယာအသေးကနေ အကြီးဖက်ကို ပြောင်းရင် အရှိန်လျှော့
သွားပြီး ဝိယာအသေးကနေ အကြီးဖက်ကို ပြောင်းသွားရင် ကားရဲ့
အရှိန် တာ မြန်လာပါတယ်။ ဒီသဘောဟာ ကားမောင်းဖူးတဲ့ လူမှပဲ
နားလည်တယ်။ လမ်းအကွေ့တွေကို ဝိယာနံပတ် ၃၊ ၄ နဲ့ ကွေ့ရင်
အန္တရာယ် များတယ်။

ကျွန်ခဲတဲ့ ၂၀၀၉၊ ဇွန်လ ၁၀ ရက်နေ့ တုန်းက ကျွန်တော့်အိမ်ရှေ့မှာ
ဆေးယာဉ်ယုံထက် မြန်အောင် ပြေးနိုင်တဲ့ ၃၀၅ လိုင်းကားဟာ အဲဒီဗိုလ်
ချုပ်လမ်းဘက်ကနေ အမြန်မောင်းလာရင်းနဲ့ အကွေ့မှာ အရှိန်မလျှော့၊
ဝိယာပြောင်းတာကြောင့် စူပါဆလွန်းကားကို ဝင်တိုက်ရင်း သိမ်ဖြူမီး
ဦးစိုင်းမှာ မှောက်လဲကျသွားတယ်။ ခရီးသည်တွေတော့ အသေအ
ပျောက် မရှိကြပေမယ့် ဒါဏ်ရာရတဲ့သူတွေတော့ များတယ်။ ကား
မောင်းသမားကတော့ ထွက်ပြေးဖို့ ကားခေါင်းခန်းထဲကနေ ထွက်လာ
တဲ့ အချိန်မှာ ယာဉ်ထိန်းရဲက ကားမောင်းသမားရဲ့ လက်ပင်းကို လှမ်းဆွဲ
ထိပြီး ဖမ်းလိုက်တယ်။

ဒီဖြစ်ရပ်ကိုပြောပြရခြင်းကတော့၊ အင်ဂျင်စက်နဲ့ မောင်းနှင်ရတဲ့ ကားဟာ ၎င်းအင်ဂျင်စက်ကို ကားမောင်းသမားက လိုအပ်သလို မသုံး သပ်ဘူး ဆိုရင် ကားမောင်းသမားလည်း ဒုက္ခရောက်သလို ခရီးသည် တွေပါ ဒုက္ခ ရောက်ကြတုန်တယ်။ ဘယ်စက်မဆို၊ လူသား တွေက တီထွင်ဖန်တီးထား တဲ့စက်တွေဖြစ်သလို အဲဒီစက်တွေကို ပုထုဇဉ် လူသားတွေက ကောင်းကောင်းမွန်မွန်အသုံးမပြုတတ်ရင် လူတွေကို ပြန်ပြီးဒုက္ခ ပေးတတ်ပါတယ်။ အဲလိုပဲ၊ ကိုယ့်ရဲ့ မမြင်နိုင်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ရှိနေတဲ့ စိတ်ရဲ့ပိုင်ရှင်ဟာ ကိုယ်ပဲ ဖြစ်တာမို့ ကိုယ်က ကိုယ့်စိတ်ကို အကျိုးရှိရှိ အသုံးမပြုတတ် ဘူးဆိုရင် အဲဒီကိုယ့်စိတ်က ကိုယ့်ဘဝကို သတ်ဖြတ်သွားတော့တယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၉၉၅ ခုနှစ်လောက်တုန်းက ဟားခါးကက်သလစ်ဘုန်းကြီး ကားကို မောင်းပေးတဲ့ ကားမောင်းသမားဟာ ညသန်းခေါင်ယံမှာ ချယ်ရီ ပင်ပေါ်ကနေ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကြီးဆွဲချသေသွားတယ်။ မနက်မိုး လင်းမှပဲ သူ့ကို အဲဒီချယ်ရီပင်ပေါ်မှာ တွဲလောင်းကြီး သေနေတာကို လူတွေက တွေ့ကြတော့ အံ့ဩကြတော့တယ်။ တကယ်တော့ သူဟာ မယားနဲ့ ကလေး ၃ ဦးတို့ရဲ့ ဖခင်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူဟာ သူ့မိသား စုဝင်တွေကို ထားခဲ့ပြီး သူ့ကိုယ်သူ ဘာဖြစ်လို့ သတ်သေရတာလဲ ဆိုတာကို သူ့အမျိုးသမီးကို မေးကြည့်တော့ သူ့အမျိုးသမီးက သူ့ ယောက်ျား သေပြီးမှ တွေ့ရှိရတဲ့ သေတမ်းစာအကြောင်းကို ပြောပြပါ တယ်။ အဲဒီသေတမ်းစာထဲမှာ ရေးထားတာကတော့ “ ငါ့မှာ အကြွေး တွေ အရမ်း များတယ်။ ငါ့မိသားစုကို ဝအောင် မကျွေးနိုင်တော့ဘူး။

ဒါကြောင့်မို့ ငါ မရှိတာက ငါ့မိသားစုအတွက် ပိုကောင်းမယ်ဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ ငါ့ကိုယ်ငါ သတ်သေတယ်။ ဘယ်သူ့ကိုမျှ အပြစ်မတင်ကြပါနဲ့” ဆိုတဲ့ စာကိုရေးထားခဲ့တယ်။ ဒါက ဘာကိုပြသလဲဆိုရင် ကိုယ့်စိတ်ကို အကျိုး ခြိမ်းမစိမံတတ်တာ ဖြစ်တယ်။ လူတချို့က စိတ်ဓါတ်ကျတယ်၊ စိတ်ပျက် တယ်ဆိုတာနဲ့ အရက်ကို သောက်ကြသလို တချို့က ကိုယ့်ကိုယ်ကို တောင် သတ်သေတဲ့ သူတွေ ရှိကြတယ်။

စိန်ပေါလ်ပြောထားတဲ့စကားကတော့ “ခရစ်တော်က ငါ၏ကျေးဇူး တော်သည် သင့်အတွက် လုံလောက်ပေ၏။ သင်အားနည်းသောအခါ ငါ၏တန်ခိုးတော်မှာ ပြည့်စုံလာလေသည်” ဆိုပြီး အားပေးနေတယ်။ (ဒုတိယကော်ရိန်.သု ၁၂၉)

မှန်ပါတယ်။ လူတိုင်းမှာ ကိုယ့်ဝမ်းကို ဝအောင်ကျွေးနိုင်ဖို့အတွက် ဘုရား က ဒို့တစ်ဦးစီကို စွမ်းရည် skills တွေ ပေးထားပါတယ်။ ငါတို့က အဲဒီစွမ်းရည်ကို ထက်သတဲ့ထက်၊ ကောင်းသတဲ့ထက်ကောင်းအောင် လုပ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ဓါတ်ကျနေတဲ့သူက ကိုယ့်ဘဝကို ပိုပြီး ကောင်းအောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲဆိုတာကို မစဉ်းစားနိုင်တော့ဘူး။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူဟာ ကိုယ့်ဘဝကို ပိုပြီးကောင်း အောင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲဆို တာကိုတောင် မစဉ်းစားနိုင်လောက်အောင် စိတ် ဓါတ်ကျနေ လို့ပါပဲ။ ဘုရားသခင်တောင်မှ စိတ်ဓါတ်ကျနေတဲ့သူကို ကယ်တင်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ဓါတ်ကျတယ်ဆိုတာက ငါဟာ

ကြိုးစားရင်လည်း မထူးတော့ဘူးဆိုတဲ့ စိတ်ဝင်နေတော့တာမို့ ဘုရားကယ်ရင်လည်း ထူးမှာမဟုတ် တော့ဘူးဆိုတဲ့ စိတ်က အလိုလို ဝင်နေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော့ရွာက ချင်းပြည်နယ်၊ ထန်တလန်မြို့နယ်က နှရိန်းရွာပါ။ ဒီရွာဟာ ကျွန်တော့ဇာတိမြေတော့ (ကျွန်တော့ဇာတိမြေက မကွေးမြို့ ဖြစ်ပါတယ်) မဟုတ်ဘူး။ အဖေရွာ။ မိဘတွေက စစ်မှုထမ်းပြီးတော့ အငြိမ်းစား ဘဝနဲ့ အနားယူတဲ့အခါမှာ ဖခင်ဖြစ်သူက ကျွန်တော့တို့ မိသားစု တစ်ခုလုံးကို ဒီရွာမှာ အချေချဖို့ ခေါ်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်မှတ်မိသလောက်ပြောရရင် ၁၉၈၀ခုနှစ်မှာ ဒီရွာမှာ စပြီး မူလတန်းကျောင်းကို စတင်ပါတယ်။ အဲဒီနှစ်မှာပဲ ဒီရွာကို သာသနာ လာပြုတဲ့ ကက်သလစ်ခရစ်ယာန် ဘုန်းတော်ကြီးအသစ်တစ်ပါးဟာ မန္တလေးကက်သလစ်ဆရာတော်ရဲ့ စေလွှတ်ခြင်းအရ ရောက်ရှိလာပါတယ်။ အဲဒီဘုန်းဘုန်းရဲ့နာမည်ကတော့ ဘုန်းတော်ကြီး ဝွန်မောင်ဆန်း (လက်ရှိ မိတ္ထီလာမြို့ပေါ်က ကျောင်းထိုင်ဘုန်းတော်ကြီး) ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီဘုန်းဘုန်းဟာ နေ့တိုင်းဘုရားရှိခိုးရင် ဘုရားစာတွေကို အင်္ဂလိပ်လို အမြဲတမ်းရွတ်ဆိုတာကို ကြည့်ပြီးတော့ ကျွန်တော်ဟာ သူ့လို တစ်ရက်ကျရင် အင်္ဂလိပ်စာမှာ ကျွမ်းကျင်တဲ့ ကက်သလစ်ခရစ် ယာန် ဘုန်းတော် ကြီးတစ်ပါးဖြစ်အောင် ကြိုးစားမယ်ဆိုပြီး စိတ်ဆုံးဖြတ် ခဲ့ပါတယ်။ ဒီဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့အတူ ကျွန်တော့ဘဝကို စပြီး ကျွန်တော်ဟာ မောင်းနှင်လာခဲ့ပါတယ်။

၄တန်းရောက်လာတဲ့အခါမှာ ရွာမှာချမ်းသာတဲ့ သူဌေးတစ်ယောက်က ကျွန်တော်တို့အရွယ်တွေကို စုပြီး သူ့အနား မှာ နေခိုင်းပြီး လူငယ်တွေကို မုန့်ကျွေးရင်း သူ့ဆိုင်အလုပ်တွေကို ခိုင်းပါတယ်။ သူငယ်ချင်းလေးယောက်လောက်က သူဌေးရဲ့လူယုံတော်တွေ ဖြစ်လာကြတယ်။ အဲဒါကို သိတဲ့ အဖေဘက်က အဘွားက “ မြေးလေး၊ သူများလို သူဌေးနားမှာ သွားနေပါလား၊ မုန့်တွေအများကြီး စားရမှာပေါ့” ဆိုပြီး ကျွန်တော့ကို တိုက်တွန်းပါတယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က “ကျွန်တော်ဟာ အင်္ဂလိပ်စာတော်တဲ့ ကက်သလစ် ဘုန်းတော်ကြီးပဲ ဖြစ်ချင်တယ်” ဆိုပြီး ပြောလိုက်ရင်း အဖွားစကားကို အန်တုပြီး စာကို ကြိုးစားသင်ယူခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ စာကြိုးစားတော့ စာမေးပွဲတိုင်းမှာ အဆင့် ၁ ပဲ အမြဲရခဲ့တာမို့ သူငယ်တန်းကနေ ဆဌမတန်း (၁၉၈၀-၁၉၈၇) အထိ၊ မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်အစိုးရရဲ့ ပညာသင်ထောက် ပံ့ကြေး (၁၅၀ကျပ်တိတိ) ကို နှစ်စဉ် ရရှိခဲ့ပါတယ်။

ဒီငွေဟာ ဆင်းရဲတဲ့ကျွန်တော့လို ကျောင်းသားတွေအတွက်က အင်မတန်မှကြီးမားတဲ့ ထောက်ပံ့ကြေးဖြစ်ပြီး အဲဒီငွေနဲ့ တနှစ်လုံး ကျောင်းစရိတ် လုံလောက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက ရွာမှာဆိုရင် ငွေတစ်ကျပ်လျှင် ထန်းလျက် ၁၅လုံး ရတယ်။ အခုတော့ ထန်းလျက် ၂လုံးကို ငွေဆယ်ကျပ် ဖြစ်နေပြီ။ ဆင်ကြယ်ဖိနပ်က တစ်ရံလျှင် ကျပ် ၅၀ တိတိဖြစ်ပြီး အခုဆိုရင် ကျပ် ၅၀၀၀ ဖြစ်နေပြီ။

သူငွေ၊ လူယုံတော်ဖြစ်ခဲ့ကြတဲ့ သူငယ်ချင်း လေးယောက်တွေက တော့၊ မူလတန်းပညာကိုတောင် ပြီးအောင် မသင်နိုင်ကြတော့ပဲ အခုဆိုရင် သေတဲ့သူတွေရှိသလို တချို့ကဖားကန်ဖက်မှာ ရွှေတွင်းတွေတူးရင်း ဘဝကို ရှင်သန်နေကြရပါတယ်။ ကျွန်တော်ကတော့ ဘုရားရဲ့ကျေးဇူးတော်နဲ့ ကျွန်တော့ခံယူချက်တွေကြောင့်၊ ၁၉၉၀ခုနှစ်မှာ ဆလေးရှင်းရဟန်းဖြစ်သင်ကျောင်းမှာ ကျောင်းနေဖို့အတွက် ပြင်ဦးလွင်မြို့အဝင်၊ အနီးစခန်းရွာမှာ သတ္တမတန်းကျောင်းသားအဖြစ်နဲ့ အစိုးရကျောင်းကို စနေတော့တယ်။

ဒီလိုနဲ့ ကြိုးစားလာရင်း အစိုးရကျောင်းကို မန္တလေး၊ ရတနာပုံ တက္ကသိုလ် မှာ ဥပဒေပညာရပ်ကို ဒုတိယနှစ်အထိ လေ့လာခဲ့သလို ပြင်ဦးလွင်မြို့ရှိ ကက်သလစ်ရဟန်းဖြစ်တက္ကသိုလ်မှာ ဒဿနိကဘာသာရပ်ကို နှစ်နှစ်တိုင်တိုင်၊ နောက်ပြီး ရန်ကုန်မြို့ရှိ ကက်သလစ်ရဟန်းဖြစ် တက္ကသိုလ်မှာ ဓမ္မ သဂြိုဟ်ဘာသာရပ်ကို နှစ်နှစ်တိုင်တိုင် လေ့လာသင်ယူနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် ငယ်ငယ်ကတည်းက တတ်မြောက်ချင်ခဲ့တဲ့ အင်္ဂလိပ်စာကို လည်း အတော်လေး တတ်ကျွမ်းအောင် သင်ယူနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် တတ်ကျွမ်းချင်တဲ့ အင်္ဂလိပ်စာကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် တတ်မြောက်နိုင် ခြင်းဟာ ကျွန်တော့ရဲ့ ခိုင်မာတဲ့စိတ်ဓါတ်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုမျိုးကျောင်းတွေမှာ နေတဲ့အချိန်မှာ စိတ်ဓါတ်ကျစရာတွေ၊ စိတ်ပျက်စရာတွေ ကြုံခဲ့တာပဲ။ ပန်းခင်းလမ်းကို လျှောက်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး။

မိဘတွေ ဆင်းရဲလွန်းလို့ ပညာသင်စရိတ်ကို သူများလို မထောက်ပံ့နိုင်ဘူး။ အဖေက ကျွန်တော့ပညာရေးအတွက် ၁၉၉၀ခုနှစ်မှာ အိမ်က နွားနောက်အထီးတစ်ကောင်ကို ကျပ် ၃၀၀၀နဲ့ ထုတ်ရောင်းပေး လိုက်တယ်။ အဲဒီငွေနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ အနီးစခန်းမှာ နှစ်နှစ်တိတိ ကျောင်းတက်ခဲ့ရတယ်။

အဝတ်အစားဆိုလို့ ၃ထည် (အဖေဝတ်ခဲ့တဲ့ အင်္ကျီဖြူတစ်ထည်၊ ကျောင်းစိမ်းတစ်ထည်နဲ့ စွပ်ကျယ်အနီတစ်ထည်) ပဲ ရှိတယ်။ တခြားနယ် ကလာတဲ့သူတွေကျတော့ အဝတ်အစားတွေကို သေတ္တာ အပြည့်နဲ့ ယူလာကြတယ်။ ဒါတွေကိုကြည့်ပြီးတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စိတ် အားငယ်လာတယ်။ ငါးရက်စလုံး အင်္ကျီဖြူတစ်ထည်၊ ကျောင်းစိမ်း တစ်ထည်ကို ဝတ်ပြီး ကျောင်းပိတ်ရက်မှာ လျှော်ပြီး အခြောက်လှန်း၊ ခြောက်တာနဲ့ ခေါင်းအုံးအောက်မှာ သေချာခေါက်ပြီး သိမ်းထားတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော့အဝတ် အစားတွေဟာ တနင်္လာနေ့ ရောက်လာတာနဲ့ ထုတ်ဝတ်တော့ မီးပူ တိုက်ပြီးသား ဖြစ်သွားတယ်။ စာသင်နှစ်ကုန်ခါနီးမှာတော့ ကျွန်တော့ ကျန်းမာရေးက ဖောက်ပြန်လာတယ်။ ခြေထောက်မှာ ဆင်ခြေ ထောက်ရောဂါ ဖြစ်လာတော့ ကျွန်တော် အတော်စိတ်ဝါတ်ကျတယ်။ ကျောင်းလည်း မတက်ချင်တော့ဘူး။

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်စိတ်ဆုံးဖြတ်ခဲ့တဲ့ အင်္ဂလိပ်စာတော်တဲ့သူဖြစ်အောင် ဆိုတဲ့စိတ်က ကုန်းကောက်စရာ မရှိလောက်အောင် ကျနေတဲ့ ကျွန်တော့ စိတ်ကို ပြန်ပြီး အားတက်လာစေခဲ့တယ်။ မှန်ကန်တဲ့စိတ်ဝါတ်

ဟာ ကျိုးပဲ့ပျက်စီးလွယ်တဲ့ လူ့ဘဝတစ်ခုလုံးကို မှန်ကန်တဲ့လမ်းကြောင်းပေါ်မှာ ရပ်တည်နိုင်အောင် ထိန်းကျောင်းပေးနိုင်တယ်။

မှန်ကန်သော လမ်းကြောင်းပေါ်တွင် အသက်ရှင်ရပ်တည်နေသော လူ့ဘဝသည် ဆင်းရဲ၊ ချမ်းသာမှုဆိုတဲ့ ဥစ္စာစည်းစိမ်တွေကလွဲလို့ လူ့မနောဟာ ဖြူစင်ပြီး ငြိမ်းချမ်းတယ်။ မနောဖြူစင်တယ်။ မနောတည်ငြိမ်တယ်။ မနောငြိမ်သက်တယ်ဆိုရင် အဲဒီမနောဆိုတဲ့စိတ်ဟာ မြင့်မြတ်နေတယ်။ အဲဒီမြင့်မြတ်နေတဲ့စိတ်ဟာ သူများကို အမြဲတမ်း အကောင်း စဉ်းစားတယ်။ သူများကို အမြဲတမ်း အကောင်းပြောတယ်။ သူများအပေါ်မှာ အကောင်းပဲ ပြုလုပ်တယ်။

ဆင်းရဲမွေ့တတဲ့မိသားစုဘဝကနေ ကြီးပြင်းလာတဲ့ကျွန်တော်ဟာ အဆင်မပြေမှုတွေနဲ့ ကြုံတွေ့တဲ့အခါမှာ စိတ်အားငယ်တာကလွဲလို့ စိတ်ဓါတ် မကျခဲ့ဘူး။ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် ဆိုပြီး ဆင်ကန်းတောတိုးသလို မနေခဲ့ဘူး။ ဖြစ်သင့်ဘဝကို အရောက်သွားနိုင်အောင် မိဘတွေ၊ ကျေးဇူးရှင်တွေ ကူညီသလို ကိုယ်ကလည်း တဖက်တလမ်းအားဖြင့် လိမ်လိမ်မာမာနေခဲ့လို့ ကျွန်တော်လိုချင်တဲ့ပညာရေးကို ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါဟာ ဘာကိုပြု သလဲဆိုရင် မှန်ကန်တဲ့စိတ် ဓါတ်ရဲ့ ဘဝအကျိုးပြုပုံကို ဖော်ပြပေးနေတာ ဖြစ်ပါတယ်။

မှန်ကန်သောစိတ်ဓါတ်သည် ကိုယ်ကျင့်တရားကို ကောင်းမွန်စေသည်။ ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းသူတိုင်းသည် မှန်ကန်သောစိတ်ဓါတ်ကို ပိုင်

ဆိုင်ကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။ လူတိုင်း ပြဿနာ ရှိဖူး၊ ဖြစ်ဖူးကြပါ တယ်။ အဲဒီလို ပြဿနာဖြစ်ပြီဆိုရင် လူတစ်ယောက်ဟာ မိမိပြဿနာကို ဘယ်လိုဖြေရှင်း သလဲဆိုတာကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် မိမိရဲ့ ကိုယ်ကျင့် တရားကို ဖော်ထုတ်ပြသခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ပြဿနာဖြစ်ပြီဆိုရင် လူတစ်ချို့က မိမိရဲ့ကိုယ်ကျင့်တရားကို အပျက်အဆီး ခံကြပေမယ့် တချို့လူတွေကျတော့၊ ပြဿနာ ဖြစ်ပြီဆိုရင် မိမိရဲ့ကိုယ်ကျင့်တရားကို လုံးဝအထိမခံကြဘူး။

ဆိုလိုတာကတော့၊ တချို့ဟာ မိမိတို့မှာ သုံးစွဲဖို့ ငွေမရှိတော့ဘူးဆိုရင် ခိုးကြတယ်။ ငွေမရှိတော့ဘူးဆိုတာက ပြဿနာတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီငွေသုံးဖို့ မရှိတော့ဘူးဆိုတဲ့ ပြဿနာကို ငွေခိုးယူခြင်းဆိုတဲ့ လုပ်ရပ်နဲ့ ဖြေရှင်းတာဟာ မိမိရဲ့ကိုယ်ကျင့်တရားကို အပျက်အဆီးခံ၊ အပွန်းအပဲ့ခံတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဟာ မှန်ကန်တဲ့မနော၊ မှန်ကန်တဲ့စိတ်ဓါတ် မဟုတ်ဘူး။ အမျိုးသမီး တချို့က ပြည်တန်ဆာလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ကြတယ်။ နာရီဝက်အတွင်းမှာ ငွေသိန်းနဲ့ချီပြီး ရတဲ့အလုပ်ဆိုပြီးတော့ ပြည်တန်ဆာလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင် ကြခြင်းဟာ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ ဥပဒေအရပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဘာသာတရားတွေရဲ့ အသွန်အသင်အရပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ မကောင်းတဲ့လုပ်ရပ်၊ ဒုစရိုက်လုပ်ငန်း ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုင်းနိုင်ငံမှာတော့ ထိုင်းနိုင်ငံရဲ့ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံဥပဒေအရ၊ အမျိုးသမီးတွေကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြည်တန်ဆာအလုပ်ကို လုပ်ကိုင်ခွင့် ပြုထားတဲ့အပြင် ဒီပြည်တန်ဆာလုပ်ငန်းကို ပြည်တန်ဆာလို့ မခေါ်ရ

ဘူး။ ဘယ်လိုခေါ်ရသလဲဆိုရင် လိင်လုပ်သား sex worker တွေလို့ အမည်ပေး ထားတယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံမှာ ပြည်တန်ဆာလုပ်ငန်းကို ဥပဒေ အရ တရားဝင် လုပ်ကိုင်ခွင့် ပေးခြင်းဟာ ဘုရားသခင်ရှေ့မှာတော့ တရားဝင်သည် မဟုတ်ပေ။ မကောင်းသော အမှုသည် မည်သည့်နေရာ၊ မည်သို့သောလူ၊ မည်သို့ သောနေရာတွင် ဖြစ်နေပါစေ၊ ၎င်းမကောင်း သောအမှုသည် ဘယ်တော့ အခါမှ ကောင်းသောအမှု ဖြစ်လာမယ် မဟုတ်ပေ။

တချို့ကျတော့၊ ငွေသုံးဖို့မရှိတော့ဘူးဆိုရင် အလုပ်လိုက်ရှာပြီး အလုပ်ကို ကြိုးစားပြီးလုပ်ကြပါတယ်။ အဲဒီအလုပ်ကနေ ရလာတဲ့ ငွေကို တန်ဖိုးရှိရှိ သုံးစွဲကြပါတယ်။ ဒါဟာ ဘာကိုပြသလဲဆိုရင် ငွေမရှိတာကို ငွေရှိလာ အောင်ဆိုပြီး မိမိရဲ့ကိုယ်ကျင့်တရားကို အထိအခိုက်၊ အပျက်မခံဘဲနဲ့ သမာအဇီဝနဲ့ ရှာဖွေလုပ်ကိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်တော့၊ ကိုယ် ကျင့် တရား ကောင်းမွန်ရေးဟာ လူ့ဘဝတစ်ခုလုံးဖွံ့ဖြိုးရေးဖြစ်စဉ် ရဲ့ အခြေခံအုတ်မြစ် ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်ကျင့်တရား မကောင်းခြင်းသည် စိတ်ဓါတ် မကောင်းသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ကိုယ်ကျင့်တရား နှင့်စိတ် ဓါတ်တို့ဟာ ဒွန်တွဲနေတယ်၊ ဆက်စပ်နေတယ်။ လူတစ်ယောက်ဟာ အကျင့်မကောင်းဘူးဆိုရင် အဲဒါဟာ စိတ်ထား ယုတ်ညံ့နေလို့ပဲ ဖြစ် တယ်။

ဒါကြောင့် ခရစ်တော်ယေဇူးဘုရားက စိတ်ဓါတ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လို သွန်သင်ပေးနေသလဲဆိုရင် “ လူ့ကို ညစ်ညူး စေသည့် အရာမှာ ခံတွင်း

သို့ ဝင်သောအရာမဟုတ်၊ ခံတွင်းမှထွက်သော အရာသည်သာလျှင် ဖြစ်သည်” (ရှင်မာတေးဦး ၁၅:၁၀) ဆိုပြီး မိန့်မြွက်တော်မူပါတယ်။ ဒါတင်မကသေးဘူး၊ ခရစ်တော်က နောက်ထပ် ဘယ်လို သွန်သင်နေ သလဲဆိုရင် “ ခံတွင်းမှထွက်လာသော အရာဟု သမ္မုသည် ဝမ်းထဲသို့ ရောက်ပြီး ပြင်ပသို့ စွန့်ပစ်သည်ကို သင်တို့ မသိကြသလော။ ခံတွင်းမှ ထွက်လာသောအရာမူကား၊ စိတ်နှလုံးအတွင်းမှ ထွက်လာသဖြင့် ၎င်း သည် လူ့ကို ညစ်ညူးစေ၏” (ရှင်မာတေးဦး ၁၅:၁၇-၁၈) ဆိုပြီး ကျွန်တော်တို့ကို သွန်သင်နေ ပါတယ်။

ခရစ်တော်ရဲ့အထက်က တရားတော်တွေကို သေချာထောက်ရှုမယ်ဆို ရင် လူတွေ အကျင့်မကောင်းတာ၊ လူတွေ ယုတ်မာကြတာဟာ မိမိတို့ရဲ့ စိတ်ဓါတ်ယုတ်ညံ့လို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ဓါတ်မကောင်းရင် ကိုယ်ကျင့် တရားလည်း မကောင်းနိုင်ဘူး။ စိတ်ဓါတ်မကောင်းတဲ့သူဟာ သူများ အပေါ်မှာပဲ ယုတ်မာရုံတင်မကဘူး။ မိမိကိုယ်ကိုအပေါ်မှာတောင် ယုတ်မာ တာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ စိတ်ဓါတ်မကောင်းရင်၊ စိတ်ဓါတ် ယုတ်ညံ့ရင် ဘယ်လိုမျိုးမကောင်းတဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားတွေကို ဖြစ်ပေါ် စေသလဲဆိုတာကို ခရစ်တော်က ဒီလိုမြွက်ဆိုခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ မကောင်း တဲ့ကိုယ်ကျင့် တရားတွေကတော့၊ လူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ သူ့မယား ကို ပြစ်မှား ခြင်း၊ ကာမဂုဏ်လိုက်စားခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း၊ မမှန် သော သက်သေခံခြင်း၊ သူ့အသရေကို ဖျက်ခြင်း ဆိုတဲ့ဆိုးယုတ်တဲ့ အကြံအစည်၊ ကိုယ်ကျင့်တရားတွေကို ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်။ (ရှင်မာ တေးဦး ၁၅:၁၉)

ကျွန်တော်ဟာ ၂၀၀၉ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလကနေ ဇူလိုင်လအထိ၊ ချင်းပြည်နယ်အလယ်ပိုင်း၊ ထန်တလန်မြို့နယ်၊ ဟားခါးမြို့နယ်နဲ့ မတူပီမြို့နယ် သုံးခုမှာ ရှိကြတဲ့ ပြည်သူ့လူထု လူဦးရေ သုံးသောင်းကျော်တို့ရဲ့ ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် ဆိုပြီး အင်္ဂလန် အစိုးရဆီကို စီမံကိန်းတစ်ခု တင်ပြီး အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၃) သိန်းနီးပါး ရရှိပါတယ်။ အဲဒီဒေါ်လာ သုံးသိန်းကို သုံးပြီးတော့ ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးစီမံကိန်းတစ်ခုဖြစ်တဲ့ မြို့/ရွာ ဆက် ကားလမ်း (အကျယ် ၁၃ပေ) ပေါင်း ၁၂ခု (၇၅မိုင်ရှည်)ကို ၂၀၀၉ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလကနေ ဩဂုတ်လ အထိ ဖောက်လုပ်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီလို ကားလမ်းတွေကို ဖောက်တဲ့အချိန်မှာ ရွာသားတွေကို တစ်မိုင်မှာ ဆန်အိတ် (၁၀၀) ဆီကို ကူညီပံ့ပိုးပေးခဲ့ပါတယ်။ ကားလမ်း (၁၂) ခုအတွက် သုံးစွဲခဲ့တဲ့ဆန်အိတ်ပေါင်းကတော့ ၇၂၄၉ အိတ်တိတိ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလောက်များတဲ့ ဆန်အိတ်တွေက ကျွန်တော်တို့ ဒေသထဲကို ဒလဟောဝင်ရောက်လာတဲ့အခါမှာ ဒေသဆန်ဈေးကွက်က ကမောက်ကမ ဖြစ်သွားပြီးတော့ ဆန်ဈေး တွေပါ ထိုးကျသွားတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ဆန်ကုန်သည်တွေ၊ ဆန်ဆိုင်ရှင်တွေဟာ ကျွန်တော့်ကို မကျေမနပ် ဖြစ်ကြပြီးတော့ ဆန်ကုန်သည်တစ်ဦးက ကျွန်တော့်ကို အာဏာပိုင်ဆီကို တိုင်စာရေးပါတယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က အဲဒီတိုင်စာထဲမှာ ဘယ်လိုရေးထားသလဲဆိုပြီး စုံစမ်းကြည့်တော့၊ “ ချင်းပြည်နယ်မှာ ကြွက်တွေ ကျတယ်ဆိုပြီး နိုင်ငံခြားကို ငွေအကူအညီတောင်းပြီး ရလာတာကို သူ့ရွာဖြစ်တဲ့ နှစ်ရိန်းရွာ သူ/သား

တွေအတွက်ပဲ အသုံးပြုတယ်။ ဒါကြောင့်၊ ချင်းပြည်နယ်မှာ ကြွက်မကျ တာကို လိမ်လည်ပြီး ပြောတဲ့အတွက် အရေးယူ ပေးပါရန်” ဆိုပြီး ရေးထား ကြောင်းကို ကျွန်တော်သိရှိရပါတယ်။

တကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့တတွေ လုပ်ဆောင်နေတဲ့ ဖွံ့ဖြိုးရေးစီမံချက် တွေဟာ ဒေသ အာဏာပိုင်တွေရဲ့ ကူညီပံ့ပိုးမှုနဲ့ သဘောတူညီချက်အရ လုပ်ဆောင်နေကြတာဖြစ်တာမို့၊ ချင်းပြည်နယ်အာဏာပိုင်က ဒီတိုင်စာ နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ဘာမှတစ်စုံတစ်ရာ စစ် ဆေးမေး မြန်းခြင်း မရှိပါဘူး။ ကျွန်တော်လည်း ကျွန်တော့်ကိုတိုင်တဲ့ ဆန်ကုန်သည် အပေါ်မှာ ဘာမှ ပြန်ကလဲ့စား ချေတာတွေ မလုပ်ဘူး။ သူ့ကိုလည်း ဘာအမုန်းတရားမှ မထားဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့၊ သူက ကျွန် တော့ အပေါ်မှာ အမုန်းတရားထားတာကို ကျွန်တော်က သူ့ကို ပြန်ပြီး အမုန်း တရားထားမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့စိတ်ဓါတ်ဟာ သူ့စိတ်ဓါတ်နဲ့ တန်းတူ ဖြစ်သွားပြီး ကျွန်တော့စိတ်ဓါတ်ရဲ့ အရည်အသွေးနဲ့ အဆင့် အတန်း တွေ ဟာ ကျဆင်းသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ်က ယုတ်ညံ့တဲ့ သူ့စိတ်ဓါတ်ရဲ့ အရည်အသွေးနဲ့ အဆင့်အတန်း တွေကို သွားပြိုင်မယ်ဆိုရင် ကိုယ်ပါ ယုတ်ညံ့တဲ့သူ ဖြစ်သွားတော့တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ကိုယ့်ရဲ့ကောင်းနေတဲ့၊ မြင့်နေတဲ့စိတ်ဓါတ်နဲ့ ကိုယ်ကျင့် တရားတွေကို အပျက်အစီး မခံနိုင်ဘူး။ ဒါဟာ ကိုယ့်စိတ်ဓါတ်ရဲ့ တန်ဖိုး value ပဲ။ ဒါဟာ ကိုယ့်စိတ်ဓါတ်ရဲ့ တံဆိပ် brand ပဲ။

ဒီဆန်ကုန်သည်က ကျွန်တော့ကို တိုင်တဲ့အကြောင်းရင်းကတော့၊ ကျေးလက်ပြည်သူတွေဆီကို ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့က ဆန်အိတ် (၇၀၀၀) ကျော် ထောက်ပံ့ထားတာမို့ ကျေးလက်ပြည်သူတွေက မြို့ပေါ်က ဆန်တွေကို လာမဝယ်တော့ တဲ့အတွက် အဲဒီဆန်ကုန်သည်ဟာ စီးပွားရေးထိခိုက်လာလို့ ကျွန်တော်တို့ကို တဖက်လှည့်ပြီး တိုင်ကြားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဟာ ဘာကိုပြတာလဲဆိုရင် ဆန်ကုန်သည်ရဲ့ ယုတ်ညံ့တဲ့စိတ်ဓါတ်ကို ဖော်ပြတာ ဖြစ်တယ်။ စိတ်ဓါတ်ယုတ်ညံ့တဲ့အတွက် ကိုယ်ကျင့်တရားဟာလည်း အလိုလို ယုတ်ညံ့ ပြီးသား ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်က သူများအပေါ်မှာ စိတ်ဓါတ်ယုတ် ညံ့ခြင်းဟာ မိမိ စိတ်ဓါတ်ရဲ့ အရည်အသွေး၊ အဆင့်အတန်းကို ယုတ်ညံ့ အောင်လုပ်ခြင်း ဖြစ်သလို မိမိ စိတ်ဓါတ်ရဲ့ အရည်အသွေး၊ အဆင့်အ တန်းကို အောက်တန်းကျအောင် လုပ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ပျံလွန်တော်မူသွားပြီဖြစ်တဲ့ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ဒုတိယမြောက်ဂျွန်ပေါလ် Pope John Paul II ရဲ့ စိတ်ဓါတ်ကို တစေ့တစောင်း တင်ပြလိုပါတယ်။ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ဒုတိယမြောက်ဂျွန်ပေါလ် Pope John Paul II ဟာ ပိုလန်နိုင်ငံသားဖြစ်ပြီးတော့ သူဟာ ခရီးသွားနိုင်တဲ့ရဟန်းမင်းကြီးလို့ ကမ္ဘာ သူကမ္ဘာသားတွေက ခေါ် စမှတ်ပြုခဲ့ကြတယ်။ အကြောင်းရင်းကတော့၊ သူဟာ ကမ္ဘာ့ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တာနဲ့အညီ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံ ၁၂၀ ကျော် ကို ခရီးနှင်ပြီး လူမျိုးမတူ၊ ဘာသာကွဲပြားတဲ့ လူတွေအလယ်မှာ ခရစ်တော်ရဲ့ သတင်းကောင်းကို မမောမပန်းဘဲ အားတက်သရော လိုက်လံဟောကြားခဲ့လို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ထက်သလစ်အသင်းတော်ရဲ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ဇူးဟာ မသေမခြင်း အနားယူလို့ မရဘူး။ ဣန္ဒြေသည်ဖြစ်စေ၊ ကန်းသည် ဖြစ်စေ၊ မကျန်းမမာသည် ဖြစ်စေ၊ သေတဲ့အထိ ကက်သလစ်အသင်း တော်ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ရှိနေရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးများထဲတွင် ဝါတော်အရှည်ဆုံး ရဟန်းမင်းကြီး ဟာ နဝမမြောက်ပီအူး Pope Pius IX ဖြစ်ပြီး ၃၁နှစ်၊ ၇လနဲ့ ၂၁ရက် တိုင်တိုင် (၁၈၄၆ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၆ ရက်မှ ၁၈၇၈ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၉ ရက်နေ့အထိ) တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ နောက်ပြီး ဒုတိယ ဝါတော် အရှည်ဆုံးကတော့ ၂၀ရာစု လူကြိုက်များတဲ့ ပိုလန်နိုင်ငံသား၊ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ဒုတိယမြောက်ဂျွန်ပေါလ် Pope John Paul ဖြစ်ပြီး ၂၆ နှစ် ငါးလ ၁၇ ရက် (၁၉၇၈၊ အောက်တိုဘာလ၊ ၁၆ ရက်မှ ၂၀၀၅၊ ဧပြီလ ၂ ရက်နေ့အထိ) တိုင်တိုင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါတယ်။

ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ဒုတိယမြောက်ဂျွန်ပေါလ်ဟာ ဗာတီကန် နန်းတော်ရှိ ၁၉၈၁၊ မေလ ၁၃ ရက်နေ့မှာ စိန်ပီတာရင်ပြင်မှာ အပတ်စဉ် ပြုလုပ်တဲ့ ဝတ်ပြုဆုတောင်းပွဲမှာ မိမိရဲ့တရားတော်ကို လာရောက်နားထောင်ကြတဲ့ ဘုရားဖူးတွေကို လိုက်လံနှုတ်ဆက်နေတဲ့အချိန်မှာ မက်ဟာမက်အာလီ အတ်ကာဆိုတဲ့ မူဆလင်တစ်ယောက်က ကိုးပေခန့် အကွာကနေ သူ့ကို သေနတ်နဲ့ လုပ်ကြံပစ်ခတ်လိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သီလရှင် တစ်ပါးက သေနတ်သမားရဲ့ အပေါ်အကျိုကို ဆောင့်ဆွဲလိုက်လို့ ကျစ်ဆန်ဟာ ပစ်မှတ်လွဲကာ ရဟန်းမင်းကြီးရဲ့ ဝမ်းဗိုက်နဲ့ ညာဘက်လက် ကိုသာ ထိမှန်သွားခဲ့ရပါတယ်။

သက်ဆိုင်ရာက ရဟန်းမင်းကြီးကို ချက်ချင်းပဲ ဂျေမေလီဆေးရုံသို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြပြီး ဆေးဝါးကုသမှုကို လုပ်ပေးကြပါတယ်။ ရဟန်းမင်းကြီးဟာ သူ့ရဲ့ဒါဏ်ရာတွေ ကောင်းမွန်လာတဲ့အခါမှာတော့ သူ့ကို သေနတ်နဲ့လုပ်ကြံတဲ့ သူရိုက်တဲ့ အကျဉ်းထောင်ကို သွားပြီး သေနတ်သမားနဲ့ တွေ့ဆုံကာ “ ငါ့သား၊ မင်းကို ငါ အခွင့်လွှတ်တယ်” လို့ ရဟန်းမင်းကြီးက မက်ဟာမက်အာလီအတ်ကာကို ပြောဆိုလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ သေနတ်သမားဟာ အတော်အံ့ဩပြီးတော့၊ အားပါတရ ငိုချလေ တော့တယ်။ သေနတ်သမားဟာ ဒီဖြစ်ရပ်ကို မယုံနိုင်၊ နားမလည်နိုင် လောက်အောင် ဖြစ်သွားပါတယ်။

ကြည့်စမ်း၊ ဘယ်လောက်အံ့ဩစရာ ကောင်းသလဲ။ ကျုပ်တို့လို သာမန်လူသားအနေနဲ့ ပြောမယ်ဆိုရင် ကိုယ့်ကို သေနတ်နဲ့ ပစ်တဲ့လူကို ဘယ်လိုလုပ် အခွင့်လွှတ်ချင်မှာလဲ။ လျှော်ကြေးတွေ အများကြီး ရအောင် တောင်း မှာပဲ။ လျှော်ကြေးမတောင်းရင်တောင် သူ့ကို ပြန်ပြီး သေနတ်နဲ့ ပစ်ချင်မှာပဲ။ ဒါပေမယ့်၊ ရဟန်းမင်းကြီးကတော့ မိမိရဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့ စိတ်ထားကို သေနတ် သမားရဲ့ ယုတ်ညံ့တဲ့ စိတ်ဓါတ်နဲ့ တန်းတူဖြစ်သွားအောင် မလုပ်ဘူး။ ရဟန်းမင်းကြီးရဲ့ စိတ်ဓါတ်ဟာ ဘယ်လိုမျိုး ယုတ်မာမှု၊ မသာမာမှု၊ အနိုင် ကျင့်မှုတွေနဲ့ ကြုံတွေ့ပါစေ၊ အမြဲတမ်း မြင့်မြတ်နေတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်လောက်တောင် အတုယူစရာ ကောင်းလဲ၊ မိတ်ဆွေ။

တချို့ကျတော့ ဓမ္မဟောင်းခေတ်က အတွေးအခေါ်ဖြစ်တဲ့ “သွားအစား သွား၊ မျက်စိအစား မျက်စိ” ဆိုပြီး ယုတ်ညံ့တဲ့စိတ်ဓါတ်နဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရား အတိုင်း ပြန်ပြီးကလဲ့စား ချေကြပါတယ်။ “ ရေခပ်မကြုံ၊ ထင်းခွေတော့ ကြုံမှာပဲ” ဆိုတဲ့ လက်သီး လက်မောင်းတန်းတဲ့ အယူအဆကို ဆွဲကိုင် ထားပြီး အသက်ရှင်တဲ့ လူတန်းစားတွေက အများကြီး ရှိနေကြပါတယ်။ ဒီလိုမျိုး စိတ်ဓါတ်နဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားတွေဟာ မယဉ်ကျေး၊ မဖွံ့ဖြိုးသေး တဲ့ လူ့အသိုင်းအဝိုင်း (uncivilized society) တွေမှာ သိသိသာသာ တွေ့ ရှိပါတယ်။

ကျွန်တော့အိမ်နားမှာ ရှိတဲ့လူငယ်လေးဟာ တစ်ရက်မှာတော့၊ ဘောလုံး သွားကန်ရင်း အပြန်မှာ မျက်ရည်မျက်ခွက်နဲ့ အိမ်ကို ပြန်လာတယ်။ အိမ်ကို ရောက်ရောက်ချင်း၊ သူ့အဖေက တွေ့တာနဲ့ “ ဘာဖြစ်လို့ ဝိုလာ တာလဲ” ဆိုပြီး မေးတော့ “ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က သားကို သူ့ထက် ဘောလုံးကန်တာ တော်လို့ ဆိုပြီး ကျောက်ခဲနဲ့ နဖူးမှာ ပေါက်တယ်” ဆိုပြီး သူ့အဖေကို ပြောပြပါတယ်။ အဲဒီစကားကို သူ့အဖေ ကြားကြား ချင်း၊ ဘာလုပ်မယ်ထင်သလဲ။ “ မင်းယောက်ျားမဟုတ်ဘူးလား၊ မင်းမှာ လက်မရှိဘူးလား၊ သူ့ကို ခဲနဲ့ပြန်မပေါက်တတ်ဘူးလား” ဆိုပြီး သူ့အဖေ က ဒေါနဲ့မောနဲ့ သူ့သားကို ပြောနေတာကို ကျွန်တော် အမှတ်တမဲ့ဆို သလို ကြားလိုက်မိပါတယ်။

ဒါက ဘာကို ပြသလဲဆိုရင် အဖေဖြစ်သူက သားကို မိမိအပေါ်မှာ မကောင်းလုပ်တဲ့သူကို ပြန်ပြီးကလဲ့စားချေဖို့ သွန်သင်ပေးနေခြင်း ဖြစ်ပါ

တယ်။ ဒီလိုသာ မကောင်းတာကို အဆိုးနဲ့ တုံ့ပြန်ကြမယ်။ ကလဲ့ စားချေ
ကြမယ်ဆိုရင် တို့ရဲ့ နိုင်ငံဟာ စစ်မြေပြင်၊ လူသတ်ကွင်း ဖြစ်နေအုံးမှာ
သေချာတယ်။

ဒါကြောင့်မို့၊ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်၊ တဖွဲ့နဲ့ တဖွဲ့၊ လူမျိုးတစ်ခုနဲ့
တစ်ခု၊ အခွင့်လွတ်ကြရအောင်၊ နားလည် ပေးကြရအောင်၊ ရှိတာလေး
တွေကို ညီတူ ညီမျှ ဝေမျှကြရအောင်၊ အချင်းချင်း အစေခံကြရအောင်၊
တစ်ယောက်အပေါ် တစ်ယောက် အကောင်းနဲ့ ဆက်ဆံ ကြရအောင်၊
ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံဟာ မငြိမ်းချမ်းနိုင်သေးဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆို
တော့ အချင်းချင်း အခွင့်မလွတ် နိုင်ကြလို့ပဲ။ အချင်းချင်း မချစ်နိုင်ကြလို့
ပဲ။ အချင်းချင်း နားမလည်ကြဘဲ ကိုယ့်အစွဲပဲ မှန်တယ်ဆိုတဲ့ မှားယွင်းပြီး
ကျဉ်းမြောင်းတဲ့ စိတ်ဓါတ်တွေနဲ့ မိမိတို့ဘဝကို ရှင်သန်နေကြလို့ပဲ ဖြစ်ပါ
တယ်။

အခန်း (၃) ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်တတ်ရမယ်။

ဗေဒင်ကိုအားကိုးတဲ့သူတွေဟာ ဘူတိုဘဝကို ဘူတိုကိုယ်ဘူတို
မကိုင်တွယ်၊ မပိုင်ဆိုင်သူတွေဖြစ်ကြပါတယ်။

ကိုယ်ကိုယ် မကိုင်တွယ်နိုင်၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်တဲ့သူတွေဟာ

လွတ်လပ်တဲ့သူတွေ မဟုတ်ဘူး။ ခရစ်ယာန်တွေဟာ ဗေဒင်ကိုမယုံရဘူး။

မြန်မာနိုင်ငံမှာ ရှိကြတဲ့လူအများစုဟာ ဗေဒင်ကို ယုံကြည်ကြတာကို
တွေ့ရှိရပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် များဟာ ဗေဒင်မပါ
ဘဲနဲ့ သူတို့ ရဲ့ဘဝကို နိဂုံးမချုပ်နိုင်ကြဘူး။ ဗေဒင်ကို အားကိုးတဲ့သူ
တွေဟာ ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ် တတ်တဲ့စွမ်းရည်၊ အရည်အချင်း မရှိတဲ့သူ
တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ အခုခေတ်မှာဆိုရင် ဗေဒင်ဆရာတွေဟာ အတော်
လေးကို နေရာကောင်းတွေ ရလာကြတယ်၊ popular ဖြစ်လာကြ
တယ်။

ထိုင်းဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း သက်ဆင်ဟာ ဗေဒင်ကို အတော် ယုံကြည်တဲ့ ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် နာမည်ကြီးလှပါတယ်။ အခုဖွင့်လှစ်လိုက်ပြီဖြစ်တဲ့ ထိုင်းနိုင်ငံရဲ့လေဆိပ်သစ်ကြီးဖြစ်တဲ့ ဆူဗာနာဘုံနိုင်ငံတကာလေဆိပ် (Suvarnabhumi Airport) သစ်ကြီးဟာ ဝန်ကြီးချုပ်သက်ဆင် တည်ဆောက်ပြီး ဖွင့်လှစ်ဖို့ ရက်အနည်းငယ် အလိုမှာ ထိုင်းစစ်တပ်ကနေ သူ့ကို ရာထူးဖြုတ်ချလိုက်ပြီး သက်ဆင်ခင်ဗျား ထိုင်းနိုင်ငံရဲ့အပြင်ဖက်မှာ နေထိုင်နေရရှာတယ်။

ဒီလေဆိပ်ကို မဖွင့်မီ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုတွေကို သွား ကြည့်ဖို့အတွက် သက်ဆင်ဟာ ခရီးစဉ်ကို ရေးဆွဲပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ဘယ်နာရီမှာ လေဆိပ်သစ်ကို အရောက်သွားမယ်ဆိုပြီး စီစဉ်ခဲ့ပေမယ့် သူ့ရဲ့ဗေဒင်ဆရာက သက်ဆင် စီစဉ်ထားတဲ့အချိန်ဟာ သက်ဆင်ရဲ့ဇာတာ အရ မကောင်းဘူး ဆိုပြီး သက်ဆင်ဟာ ဗေဒင်ဆရာ သွားခိုင်းတဲ့အချိန်မှာပဲ အဲဒီလေဆိပ်သစ်ကြီးကို သွားပြီး လေ့လာစစ်ဆေးခဲ့ရတယ်။ ကြည့်စမ်း၊ ဝန်ကြီးချုပ်တောင်မှ မလွတ်လပ်ဘဲ ဗေဒင်ဆရာရဲ့ကြီးကိုင်မှု အောက်မှာ သူ့ရဲ့တိုင်းပြည်တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ရတယ်။

ကျွန်တော့မှာ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရှိပါတယ်။ သူဟာ ဗမာလူမျိုး ဖြစ်ပြီးတော့ ဗေဒင်ကို အထူးယုံကြည်တဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဗေဒင်ကို ယုံတယ် ဆိုကတည်းက သူဟာ ဗေဒင်ဆရာကို ဘုရားတင်သူလို့ ပြောလို့ရတယ်။ တစ်ရက်တော့ သူဟာ အိမ်ထောင်ကျပြီး ကလေး (ယောက်ျားလေး) ကို မွေးလာတယ်။ တစ်လလောက်ကြာ တဲ့အထိ

သူတလေးကို နာမည် မမှည့် သေးဘူး။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က ဘာဖြစ်လို့ ဒါထောက်တောင် ကလေးကို နာမည်မှည့်ဖို့ အချိန်ယူနေရတာလဲ ဆိုပြီး သူ့ကို မေးပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ သူက ဘာပြန်ပြောလဲဆိုတော့၊ ဗေဒင်ဆရာကို တွက်ခိုင်း တုန်းပဲ ရှိသေးတယ်။ ကလေးရဲ့မွေးရက်နဲ့ တိုက်အောင် မှည့်မှ ဒီကလေးဟာ ထူးချွန်တဲ့ကလေး ဖြစ်လာမယ် ဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကို ပြောပြပါတယ်။

မိဘတွေဟာ ကိုယ့်ကလေးကိုတောင် မိမိကြိုက်တဲ့နာမည်ကို မပေးနိုင် ကြတော့ဘူး။ ကလေးရဲ့နာမည်ဟာ ဗေဒင်ဆရာလက်ထက်ကို ရောက် သွားတော့တယ်။ တကယ်ပဲ၊ သူဟာ ဗေဒင်ဆရာကို အိမ်ကို ဝင်ပြီးတော့ ဇာတာတွေကို ရေးခိုင်းပြီးမှ သူ့ကလေးကို နာမည်မှည့် တာကို ကျွန်တော် တွေ့ရှိရပါတယ်။ ဇာတာမရေးထားရင် ဒီကလေးက တစ်ခုခု ဖြစ်တော့ မယ့်ပုံပဲ။

ဇာတာကောင်းရင် ရာဇဘွားဆိုပြီး မိဘတွေဟာ ပျော်ကြတာကို တွေ့ ရတယ်။ မိဘတွေဟာ သူတို့သားသမီးတွေရဲ့ ဘဝကံကြမ္မာကို ဗေဒင်ဆရာလက်ထဲကို ပုံအပ်ကြတော့တာပဲ။ ဒီကလေးဟာ ရာဇ ဘွား ဖြစ်ရုံနဲ့ ဝိုလ်ချုပ်ကြီး ဖြစ်လာမှာလား။ မဖြစ်လာနိုင်ပါဘူး။ ဖြစ်လာချင်ရင် သူဟာ ကြိုးစားအားထုတ်ရမှာ ဖြစ်တယ်လေ။ ဗေဒင် ဆိုတာက အနုပညာတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်သူမဆို အနည်းနဲ့ အများဆိုသလိုတော့ အနုပညာတစ်ခုခုကို စိတ်ဝင်စားကြမှာပဲ။ ဗေဒင်မှာ ဘာမှလုပ်နိုင်တဲ့ တန်ခိုးတွေ (miracles) မရှိဘူး။ အစွမ်းတွေ

(power) လည်း မရှိဘူး။ ဗေဒင်ဆိုတာ ဒီနက္ခတာရာတွေကို ချုပ်ကိုင် နိုင်စွမ်း မရှိဘူး။ ဒါဆိုရင် ဗေဒင်ပညာ ဘာကိုလုပ်နိုင်သလဲ ဆိုရင် လူတွေကိုပဲ ကြိုးကိုင်နိုင်တယ်။ လူတွေရဲ့စိတ်ဓါတ်ကို ထိန်းချုပ်နိုင် တယ်။

အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ပြောပြချင်သေးတယ်။ တစ်ရက်တော့ မိန်းမယို လေးတစ်ယောက်ဟာ သူ့ရဲ့ချစ်သူနဲ့ တကယ်လက်ထပ်နိုင်၊ မထပ်နိုင်၊ ရိုးမြေကျပေါင်းသင်းနိုင်ပါ့မလားဆိုတာကို သိချင်တာနဲ့ ဗေဒင်ဆရာ တစ်ယောက်ဆီကို သွားပြီး မေးပါတယ်။ ဗေဒင်ဆရာကတော့ စာဖတ် သူ သိတဲ့အတိုင်း၊ ကောင်မလေးရဲ့လက်ဖဝါးတွေကို ကြည့်ပြီးတော့ စာရွက်ပေါ်မှာ ဘောလ်ပင်နဲ့ ဟိုဟာဒီဟာတွေကို ရေးပြီးတွက်တာ ပေါ့။ အဲ့လို တွက်ချက်ရင်း တစ်နာရီလောက်ကြာတဲ့အခါကျတော့၊ ဗေဒင် ဆရာက ဘာပြောသလဲဆိုတော့၊ ခင်ဗျားရဲ့ လက္ခဏာတွေက မကောင်းဘူး။ ခင်ဗျားယောက်ျားနဲ့ ဆုံဆည်းနိုင်ဖို့ အဟန့်အတား တွေ constraints အရမ်း များနေတယ်။ ဒါကြောင့် ရေဒရာခြေရမယ် ဆိုပြီး ပြောပါတယ်။ အဲ့ဒီအခါမှာ ကောင်မလေးက ဘယ်လိုမျိုး ရေဒ ရာကို ဘယ်လို ခြေရမလဲဆိုပြီး မေးတော့၊ ဗေဒင်ဆရာက ဘယ်လိုဖြေ မယ် ထင်သလဲ။

“ခင်ဗျားရဲ့လက္ခဏာအနေအထားအရ ဒီည ၉နာရီမှာ ခင်ဗျားကို ဗေဒင်ဟောပေးတဲ့ဆရာနဲ့ အတူတူအိပ်ရမယ်။ ဒါမှ ခင်ဗျားရဲ့ချစ်သူနဲ့ ရိုးမြေကျတဲ့အထိ ပေါင်းသင်းနိုင်မယ်” ဆိုပြီး ကောင်မလေးကို ပြော

လိုက်ပါတယ်။ ကောင်မလေး ဟာလည်း ဗေဒင်ဆရာပြောတဲ့ အတိုင်း သူ့ချစ်သူကို ချစ်လွန်းတာနဲ့ ဗေဒင်ဆရာပြောတဲ့ရေဒရာကို ခြေလိုက် တော့ တယ်။ အဲဒါကို သူ့ချစ်သူက သိတဲ့အခါမှာ သူ့ချစ်သူက သူမကို မယူတော့ဘဲ ပစ် ထားခဲ့တော့တယ်။ နောက်ဆုံးတော့ ကောင်မလေး ဟာ ဒီဗေဒင်ဆရာကို တရားစွဲဆို လိုက်ပါတော့တယ်။ ဒီဖြစ်ရပ်ကို သုံးသပ်တဲ့ အခါမှာ ဒါဟာ မဖြစ်နိုင်စရာလို့ စာဖတ်သူ စဉ်းစားပါလိမ့် မယ်။ ဒါပေမယ့် ဒါဟာ တကယ် ဖြစ်ရပ်ပါ။

ကိုယ့်ဘဝကို ဘယ်လိုရပ်တည်မလဲဆိုတာကို သူများကို အကြံ အဉာဏ်တွေ (advices/suggestions) တောင်းတာတော့ မမှားပါဘူး။ ဒါဟာ ကောင်းတဲ့ဘဝလမ်းစဉ်လို့ ပြောချင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကိုယ့် ဘဝကို ဘယ်လို ရပ်တည်သင့်သလဲ၊ ကိုယ်ဟာ ဘာကို လုပ်သင့်သလဲ ဆိုတာကိုတော့ သူများတွေရဲ့ အကြံအဉာဏ်တွေထဲက အကောင်းဆုံး ကို မိမိကသာ ဆုံးဖြတ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ သူများရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ပေါ်မှာ ကိုယ့်ဘဝကို တည်ဆောက်တဲ့သူဟာ လွတ်လပ်တဲ့သူ မဟုတ်သလို၊ လွတ်လပ်တဲ့သူလည်း ဘယ်တော့မှ မဖြစ်လာနိုင်ဘူး။ သူများရဲ့ ဆုံး ဖြတ်ချက်ပေါ်မှာ ကိုယ့်ဘဝကို တည်ဆောက်တဲ့သူဟာ သူများကို မှီခိုတဲ့သူ (dependent) ဖြစ်တယ်။

သူများကို မှီခိုပြီး အသက်ရှင်တဲ့သူဟာ အသက်ရှုကျပ်တယ်။ ကြိုက်တဲ့ အချိန်မှာ ကြိုက်တဲ့လေမျိုးကို ကြိုက်တဲ့ပုံစံနဲ့ မရှုနိုင် ဖြစ်လာတယ်။ သူများကို မှီခို တဲ့သူဟာ သူ့မှီခိုတဲ့သူရဲ့အကြိုက်ကို လုပ်ပေးနေရတယ်။

ကြိုးဆွဲရာကို ကနေရတယ်။ ဝတ်ခိုင်းတဲ့အဝတ်အစား၊ အရောင်အ
သွေးတွေကို ဝတ်ပေးရတယ်။ ဒါဟာ တနည်းပြောရရင် သူ့ဘဝကို
တစ်ပါးသူ လက်ထဲမှာ အကျဉ်းချတာနဲ့ အတူတူပါပဲ။

ခရစ်ယာန်ကျမ်းစာထဲက မြစ်ရပ်တစ်ခုကို ထပ်ပြီး သုံးသပ်ကြည့် ကြရ
အောင်။ အာဒံနဲ့ ဧဝတို့ရဲ့ ဖြစ်ပျက်ပုံက ဒီလိုပါ။ ဘုရားသခင်က သူတို့
လင်မယားစုံတွဲကို ဖန်ဆင်းပြီးတော့ ဧဒင်ဥယျာဉ်ထဲမှာ ထားထားပြီး
ဒီဥယျာဉ်ထဲမှာ ရှိတဲ့အရာအားလုံးကို စားခွင့်ပေးထားတယ်။ ဒါပေမယ့်
တစ်ခုတားမြစ်ထားတာကတော့၊ ဥယျာဉ်အလယ်ထဲမှာ ရှိတဲ့အသိ
တရားရဲ့ အသီး (knowledge of tree/fruit) ကိုတော့ မစားရဘူး။ အဲဒါကို
စားတဲ့နေ့ဟာ ဒီဥယျာဉ်ကနေ မောင်းထုတ်ခံရမယ့်နေ့ပဲ ဆိုပြီး ကြို
တင် သတိပေးထားတယ်။

ဒါကို နတ်ဆိုးက သိတော့ တစ်ရက်မှာ နတ်ဆိုးဟာ မြွေအသွင် ဟန်
ဆောင်ပြီး သူတို့လင်မယားကို လာချဉ်းကပ်ပြီးတော့ တားမြစ် ထားတဲ့
အသီးကို စားဖို့ လာပြောပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ အမျိုးသမီးဖြစ် သူ
က ဒီအသီးကို မစားဖို့ ဘုရားသခင်က ကျွန်မတို့ကို တားမြစ်ထားတဲ့
အကြောင်းကို မြွေကို ရှင်းပြပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ မြွေဟာ သူမရဲ့ရှင်းပြချက်
ကို နားမထောင်ဘဲ သူတို့ကို ဇွဲရွံ့ရွံ့နှောင့်ယှက်ပါတယ်။

ဘယ်လိုနှောင့်ယှက်သလဲဆိုရင် ဘုရားသခင်က ဒီအသီးကို မစားခိုင်း
တာဟာ မင်းတို့တတွေ၊ ဒီအသီးကိုစားရင် ဘုရားသခင်လို ဖြစ်လာမှာ

(you will become like God) ကို ဘုရားသခင်က မကြိုက်လို့ သတ်သတ်မက် တားတာ။ အဲဒီအသီးကို စားရင် ခင်ဗျားတို့တွေ မျက်စိပွင့်လာပြီး အကောင်းအဆိုးကို သိလာကြမှာ ဆိုပြီး ပြောပါတယ်။

အဲဒီအခါမှာ အမျိုးသမီးဖြစ်သူ ဧဝဟာ ဘုရားသခင်လို ဖြစ်ချင်တာနဲ့ တားမြစ်ထားတဲ့ အသီးကို ခူးပြီး စားလိုက်ပါတယ်။ သူလည်း စားပြီး ရော၊ သူတစ်ယောက်ထဲ စားတာကိုမကျေနပ်ဘဲ သူ့ယောက်ျားကိုပါ ကျွေးလိုက်တော့ သူ့ယောက်ျားကလည်း ယူစားလိုက်တာပေါ့။ သူ့ယောက်ျားဟာ စားနေတုန်း လည်ပင်းမှာ တိနေတဲ့အချိန်မှာ ဘုရားသခင်ဟာ အဲဒီဥယျာဉ်ထဲကို ဆင်းလာပြီးတော့ သူတို့ကို ခေါ်တာပေါ့။

ဘုရားသခင်ရဲ့ ခေါ်သံကို ကြားတဲ့သူတို့တတွေဟာ သူတို့မှာ ကိုယ်တုံးလုံး ဖြစ်နေတာကို သိလာကြပြီး ချဲ့ပုတ်ထဲကို ပြေးကာ သူတို့ကိုယ်ကို သစ်ရွက် တွေနဲ့ ဖွတ်ထားကြပြီး၊ တပည့်တော်တို့ ကိုယ်တုံးလုံးဖြစ်နေတာကို သိလို့ ရှက်တာနဲ့ ပုန်းနေကြတာပါဆိုပြီး ဘုရားသခင်ကို ပြန်ဖြေကြပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ဘုရားသခင်က မင်းတို့တတွေ၊ ကိုယ်တုံးလုံးဖြစ်နေ တယ်ဆိုတာ ဘယ်သူ ပြောပြတာလဲဆိုပြီး မေးတော့ သူတို့က “အရှင် ဘုရား မစား ခိုင်းတဲ့အသီးကို နတ်ဆိုးက စားခိုင်းလို့ စားရကနေ သိလာ တာပါ” ဆိုပြီး ပြန်ပြောကြပါတယ်။

အဲဒီအခါမှာ ဘုရားသခင်က နတ်ဆိုးနဲ့ သူတို့စုံတွဲတွေကို ခေါ်ပြီးတော့ ဖြစ်စဉ်ကို မေးတာပေါ့။ ဧဝက ဘာပြောသလဲဆိုတော့ မြွေက စားခိုင်း

လို့ စားတာပါ ဆိုပြီး ပြောပါတယ်။ ယောက်ျားဖြစ်သူကလည်း မယားက ကျွေးလို့ စားတာပါဘုရား ဆိုပြီး ပြန်ဖြေပါတယ်။

ဒီဖြစ်ရပ်မှာ လင်မယားနှစ်ယောက်ဟာ ဘာဖြစ်လို့ ဘုရားသခင် တားထားတဲ့အသီးကို စားတာလဲဆိုရင် ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက် မလုပ်နိုင်လို့ ဘဲ မှတ်လား။ သူတို့ဟာ နတ်ဆိုးရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်အပေါ်မှာ မူတည်ပြီး တော့ တားမြစ်ထားတဲ့အသီးကို စားကြတယ်။ ဒါဟာ dependent decision လို့ခေါ်တယ်။

တားမြစ်ထားတဲ့အသီးကို စားသင့်လား၊ မစား သင့်ဘူးလား ဆိုတာကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် မဆုံးဖြတ်ဘဲနဲ့ စားကြတဲ့အခါမှာ ဘယ်သူ့ဒုက္ခရောက်သွားလဲ။ ဆုံးဖြတ်ချက်လုပ်ပေးတဲ့သူ မဟုတ်ဘူး။ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အကောင်အထည်ဖော်တဲ့ လင်မယားနှစ်ယောက်ပဲ ဒုက္ခရောက် သွားကြတယ်။ ဒါကြောင့် ကိုယ်လျှောက်ရမယ့်လမ်း၊ လုပ်ရမယ့်အလုပ်ကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် လုပ်ချင်တယ်ဆိုရင် ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက် (decision skill) လုပ်တတ်ဖို့ လိုတယ်။

ဒါဆိုရင် ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက် (personal decision skill) ဆိုတာ ဘာလဲ။ အသိတရား (knowledge) လိုတယ်။ အဲဒီအသိတရားတောင် မှာ ရှိမှန်း အသိတရား (simple knowledge) မဟုတ်ဘူး။ ကောင်းမွန်တဲ့အသိတရား (sound knowledge) လိုတာကို တွေ့ရတယ်။ ကောင်းမွန်တဲ့ အသိတရား မရှိတဲ့သူဟာ အမှန်တရားကိုလည်း သိဖို့မလွယ်

ဘူး။ အမှန်တရားကို မသိတဲ့သူဟာ ဘယ်တော့မှ မလွတ်လပ်နိုင်
တော့ဘူး။ လွတ်လပ်တဲ့သူတွေဟာ မှန်တာကို လုပ်တယ်။ မှန်တာကို
ပြောတယ်။ မှန်တာကို သစ္စာဆိုတယ်။ မှန်တာကို လုပ်တယ်။ မှန်တာ
ကို ပြောတယ်။ မှန်တာကို သစ္စာဆိုတယ်ဆို တာက ဘာလဲ။ သတ္တိ
(courage) လို့ခေါ် တယ်။

သတ္တိရှိတယ်ဆိုတာက မဟုတ်တာကို ငြင်းရဲတယ်။ မမှန်တာကို ပြောရဲ
တယ်။ မတရားတာကို လက်ညှိုးထိုးရဲတယ်။ ထောင်ကျမှာကို မ
ကြောက်ဘူး။ သေမှာကို မကြောက်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အဲဒီ
လိုမျိုး လူတွေဟာ လွတ်လပ်နေလို့ပါပဲ။ ခရစ်တော်ပြောခဲ့ပြီးပြီလေ။
အမှန်တရားက မင်းတို့ကို လွတ်လပ်စေမယ်ဆိုတာလေ။ လွတ်လပ်
တဲ့သူ ဖြစ်ဖို့အတွက် ဆုံးဖြတ်တတ်ဖို့လိုတယ်။ ဆုံးဖြတ်တတ်ဖို့
အတွက် ရှုထောင့်ပေါင်းစုံကနေ ဝေဖန်သုံးသပ်တတ် (critical
thinking) ဖို့လိုလာတယ်။

ကဲ၊ ရှုထောင့် ပေါင်းစုံကနေ ဝေဖန်သုံးသပ်တတ် (critical thinking)
ဖို့အတွက် ဘာလို့ ရမလဲဆိုရင်-

- ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ဖို့လိုနေတဲ့အခြေအနေတစ်ခုကို ခွဲခွဲသားသား
အလုပ်နဲ့ ဆောင်ရွက်ချက်များ ဇယားထဲကို ဆွဲချပါ။

Break situations down into simple tasks and activities.

➡ အခြေအနေထဲမှာ ရှိနေတဲ့ အချက်အလက်များရဲ့ဖြစ်စဉ်တွေနဲ့ ရှုမြင်သုံးသပ်ချက်တွေရဲ့နီးစပ်မှု/ကွာဝေးမှုတွေကို မှန်ကန်စွာ ဖော်ထုတ်ပါ။

Identifies a range of elements in and perspectives on a situation.

➡ အခြေအနေထဲမှာရှိနေတဲ့ ပတ်သက်ရာအချက်များ၊ ရလဒ်များနဲ့ မတော် တဆပတ်သက်မှုများကို မှန်ကန်စွာ ဖော်ထုတ်ပါ။

Identifies implications, consequences or casual relationships in a situation.

➡ မှန်ကန်တဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချမှတ်နိုင်ဖို့အတွက် တခြားသူများထံမှ ရရှိထားတဲ့ အကြံပေးချက်တွေနဲ့ မိမိရဲ့အတွေ့အကြုံများကို အသုံးပြုပါ။

Use your own experiences and advises from others to identify problems and understand situations.

➡ ကိုယ့်အတွက်မှန်ကန်မယ်လို့ယူဆပြီး အချိန်အများဆုံးမှာ ကိုယ့်ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို လွမ်းမိုးနေတဲ့ အချက်အလက်တွေကို အကောင်အထည် ဖော်လိုက်ပါ။

Builds a total and valid picture and concept from restricted or incomplete data.

ခါတွေကို အသုံးပြုပြီးပြီဆိုရင် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချရတော့မယ်။ အဲဒီခါမှာ ဒီအချက်တွေကို အခြေခံဖို့အတွက် အကြံပေးချင်သေးတယ်။

အဲဒါတွေကတော့-

➡ ဆုံးဖြတ်ချက်မချခင်မှာ ဖြစ်နိုင်သောဖြေရှင်းချက်များကို ဖော်ထုတ်ပါ။

Produce a variety of solutions before taking a decision.

➡ ဆုံးဖြတ်ချက်ချတဲ့အခါမှာ မိမိရဲ့ထိုးထွင်းဉာဏ်နဲ့ ယုတ္တိရှိခြင်းတို့ကို ချိန်ချိန်ပါ။

Balance intuitions with logic in decision making.

➡ အခြေအနေများကို သုံးသပ်ရာမှာ မျိုးစုံသော မိမိရဲ့ရှုမြင်ချက်များနဲ့ အသုံးပြုမယ့် အချက်များ ညီမျှအောင် လုပ်ပြီး အသုံးချပါ။

Reconcile and makes use of a variety of perspectives when making sense of situations.

➡ မိမိရဲ့အတွေ့အကြုံနဲ့ လက်တွေ့ဘဝကနေ ရရှိလာတဲ့ အယူအဆတွေကို ဖော်ထုတ်ပါ။

Produce your own ideas from your experience and practice.

➡ တခြားသူများရဲ့ အတွေ့အကြုံနဲ့ လက်တွေ့ဘဝများကိုပါ ထည့်သုံးပါ။

Take the experience and practice of others into account.

➔ ကိုယ့်ရဲ့ ပြဿနာနဲ့ ကိုက်ညီမယ့် ဆုံးဖြတ်ချက်မျိုးကိုသာ ချမှတ်ပါ။

Take a decision which is realistic for your problem.

➔ ဆုံးဖြတ်ချက်မချခင်မှာ ဖြစ်နိုင်သောဖြေရှင်းချက်များကို ဖော်ထုတ်ပါ။

Produces a variety of solutions before taking a decision.

ဆုံးဖြတ်ချက် (Decision) ဆိုတဲ့နေရာမှာ သုံးမျိုးသုံးစားတွေ ရှိရ တယ်။
၁။ ဝါတွေကို အသုံးပြုပြီးတော့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို ချမှတ်တော့မယ် ဆိုရင် ပိုပြီးတော့ မှန်ကန်တဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်မျိုးကို ပြုလုပ်လာနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။
၂။ အဲဒီတော့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေရဲ့ အယူအဆ (conceptual decision) နဲ့ ဖြစ်စဉ်တွေ (Process of Decision) ကို ဝေမျှ ပေးဖို့မယ်။

၁။ အကောင်အထည်ဖော်မည့် ဆုံးဖြတ်ချက်
Operational Decision

၂။ အလုပ်ဖြစ်မည့် ဆုံးဖြတ်ချက်
Functional Decision

၃။ စနစ်ပြောင်းမည့် ဆုံးဖြတ်ချက်
(Strategic Decision) ဆိုပြီး သုံးမျိုးသုံးစား ရှိပါတယ်။

အကောင်အထည်ဖော်မည့် ဆုံးဖြတ်ချက် (Operational Decision) ဆိုတာက ဥပမာပြောရရင် စက်ရုံတစ်ခုမှာ လာအပ်တဲ့ အထည်တွေကို တယ်နေ့မှာ တယ်စက်နဲ့ ချုပ်မလဲဆိုပြီး ဆုံးဖြတ်ချက် ချတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အလုပ်ဖြစ်မည့် ဆုံးဖြတ်ချက် (Functional Decision) ဆိုတာက စက်ရုံများက ဘယ်ကုန် အမှာကို ဦးစားပေးလုပ်မလဲဆိုပြီး ဆုံးဖြတ်တာကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဝန်စင်ပြောင်းမည့် ဆုံးဖြတ်ချက် (Strategic Decision) ဆိုတာက ကိုယ့်တံဆိပ်ကို ပြောင်းမလား၊ ပိုပြီးကြီးလာအောင် လုပ်မလားဆိုပြီး ဆုံးဖြတ်တာကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ လုပ်နေကျ ဆုံးဖြတ်ချက် Routine Decision နဲ့ အရေးပေါ်ဆုံးဖြတ်ချက် (Non-Routine) ဆိုပြီး နှစ်မျိုး ရှိပါတယ်။

လုပ်နေကျ ဆုံးဖြတ်ချက် (Routine Decision) ဆိုတာကတော့ ဇွဲခန်းမှာ သုံးနေကျ ရုံးသုံး စာရွက် ကုန်ရင် လူကြီးပြောစရာ မလိုဘဲ တာဝန်ရှိသူက သူ့ဟာသူ ဝယ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်တာကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အရေးပေါ်ဆုံးဖြတ်ချက် (Non-Routine) ဆိုတာက ကိုယ်နဲ့ မဆိုင်တဲ့ တာဝန်ထဲမှာ ဆုံးဖြတ်ချက်လုပ်ဖို့ လိုအပ်တဲ့အတွက် အရေးပေါ် လုပ်ပေး လိုက်တာမျိုးကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ထိရောက်တဲ့ဆုံးဖြတ်ချက် (Effective Decision) ပြုလုပ်နိုင်ဖို့ အတွက် ဖြေရှင်းရမည့် နည်းလမ်း မျိုးစုံကို လူအများက ဝိုင်းဝန်းဆွေးနွေး ရှာဖွေကြရမည်။ ဥပမာပြောရရင်တော့- သွားတိုက်ဆေး ထုတ်လုပ်တဲ့ ကုမ္ပဏီတစ်ခုက သူတို့ရဲ့သွားတိုက်ဆေး အရောင်းကျနေမှုကို

ပြန်လည် မြှင့်တင်ဖို့ စီမံခန့်ခွဲရေးမှူးတွေကို ခေါ်ပြီး အစည်းအဝေး လုပ်ကြပါတယ်။ အဲဒီအစည်းအဝေးနားမှာ တံမြက်စည်းလှည့်နေတဲ့ အလုပ်သမားဟာ သူတို့ကို နားထောင်နေပြီး သူတို့လည်း ဆုံးဖြတ် ချက်ချင်းတားနဲ့၊ နည်း နည်းလောက်ပြောပါရစေဆိုပြီး အခွင့်တောင်း လိုက်တယ်။ အဲဒီတော့ သူ ဘာပြောမယ်ထင်သလဲ။

“သွားတိုက် ဆေးအရောင်းသွက်ချင်တယ်ဆိုရင် အဲဒီသွားတိုက်ဆေးဗူး တွေရဲ့ အပေါက်တွေကို ကျယ်ကျယ် ဖောက်ပေးထားပါ။ အပေါက် ကျယ်ရင် သွားတိုက်ဆေးက အများကြီးထွက်လာပြီး ခဏလေးနဲ့ ကုန်ပြီး သွားတိုက် ဆေးကို ခဏခဏ ပြန်ဝယ်ကြမယ်” ဆိုပြီး အကြံ ပေးလိုက်ရော သူတို့က “ဟား၊ ဒါ ငါတို့ မစဉ်းစားမိတဲ့ အရာပါလား ဆိုပြီး သူမ ပေးတဲ့အကြံကို အကောင်အထည် ဖော်လိုက်ကြပါတော့ တယ်။

ဒီခေတ်ကြီးမှာ လူတစ်ချို့ကတော့ ရာထူး ကြီးကောင်း ကြီးမယ်၊ ချမ်းသာကောင်း ချမ်းသာကြမှာပါ။ ဒါပေမယ့် ရာထူးကြီးတဲ့သူတွေ၊ ချမ်းသာတဲ့သူတွေဟာ လွတ်လပ်တဲ့သူတွေ ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်ကြမှာပါ။ ရာထူးကြီးတဲ့ သူတွေဟာ တစ်ခါတလေကျတော့ သူ့အထက်မှာ ရှိနေတဲ့သူရဲ့ ပြောခိုင်း၊ ဆိုခိုင်း၊ လုပ်ခိုင်းတာကိုသာ လုပ်နေကြရတယ်။

ဒါဆိုရင် ဒီလိုမျိုး ရာထူးကြီးတဲ့ဘဝဟာ လွတ်လပ်တဲ့ဘဝ ဖြစ်နိုင်ပါ့ မလား။ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ လွတ်လပ်တဲ့ဘဝကို တည်ဆောက်ချင်ရင်

ကိုယ်ဟာ ဘယ်သူဘယ်ဝါရဲ့ ထိန်းချုပ်မှု မရှိတဲ့ဘဝမျိုးကို ရအောင် ဖန်တီးယူ ရတယ်။ မလွတ်လပ်တဲ့စိတ်ဟာ Dependent mind is full of anxiety and fears စိုးရိမ်မှုတွေ၊ ကြောက်ရွံ့မှုတွေနဲ့ သာ ပြည့်နှက်နေတယ်။

ဟောဒီ၊ လမ်းဘေးက သူတောင်းစားတွေကိုပဲ ကြည့်ပါ။ သူတို့ ဘဝ ဟာ လွတ်လပ်ပါသလား။ ကျွန်တော့်အမြင်ပြောရရင်တော့၊ လွတ်လပ် တာ ပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူတို့တတွေဟာ ဘယ်သူဘယ်ဝါရဲ့ အမိန့်နဲ့မှ မဟုတ်ဘဲ၊ သူတို့ရဲ့လွတ်လပ်တဲ့စိတ် (free choice, independently) နဲ့ပဲ ဒီသူတောင်းစား ဘဝကို ရွေးချယ်ခဲ့ကြတယ်။ သူတို့ ရွေးချယ်တဲ့ဘဝမှာ သူတို့တတွေဟာ ဖျော်ရွှင် (joy) ကြတယ်။ နောက်ပြီး၊ သူတို့တတွေဟာ သူတို့ရွေးချယ်တဲ့ဘဝကို သစ္စာ (faithfulness) ရှိရှိ ရှင်သန်နေကြတာကို တွေ့ရတယ်။ ဒီတော့၊ တဖတ်သူ အနေနဲ့၊ အခု ခင်ဗျား ရှင်သန်နေတဲ့ ဘဝဟာ ကိုယ့်ဟာ တိုယ် ရွေးချယ်တဲ့ဘဝ ဖြစ်ပါသလား။ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ပဲ အဖြေ ပေးပါ။

ချင်းလူမျိုးတွေရဲ့ယဉ်ကျေးမှုကို ကြည့်တဲ့အခါမှာ လင်မယားတွေ ခဲ့ဘဝ အများစုဟာ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ရွေးချယ်တဲ့အိမ်ထောင်ရေး မဖြစ် တာကို တွေ့ရတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ။ မိဘတွေဟာ မိမိတို့ရဲ့သား သမီးတွေ အရွယ်ရောက်လာပြီဆိုရင်၊ သားသမီးတွေတောင် လိင်စိတ် ခြုံချင်မှ ရှိအုံးမယ်၊ မိဘအချင်းချင်းမှာတော့ မိမိတို့သားနဲ့မိမိတို့သမီး တွေကို ပေးစားဖို့ ပြောဆိုပြီးကြပြီ။ သားနဲ့သမီးတို့ကတော့ တစ်ဦးနဲ့

တစ်ဦး မချစ်ကြဘဲ အိမ်ထောင်ပြုကြတာဟာ လူတစ်ရာမှာ အနည်းဆုံး လူလေး ဆယ်တော့ ရှိမှာသေချာပါတယ်။ ဒါတွေဟာ ဘာတွေကို ပြနေတာလဲဆိုရင်၊ သားသမီးတွေ ဟာ မိမိတို့ယူချင်တဲ့ယောက်ျားနဲ့ မိန်းမကို လွတ်လပ်စွာ ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့် မရှိကြဘူးဆိုတာကို ပြနေတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့၊ ချင်းလူငယ်မောင်မယ်တွေဟာ အိမ်ထောင် ရေး လောကရှု ထောင့်ကနေ သုံးသပ်မယ်ဆိုရင် လွတ်လပ်တဲ့ဘဝကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့ မလွယ်လှဘူး။

ကိုယ့်ဟာကိုယ် လွတ်လပ်စွာမရွေးချယ်ဘဲ သူများက တည်ဆောက် ရွေးချယ်ပေးထားတဲ့ဘဝကို ရှင်သန်တဲ့အခါမှာ အဲဒီဘဝကို သစ္စာရှိဖို့ ဆိုတာ မလွယ်လှဘူး။ သူများက တည်ဆောက်ပေးထားတဲ့ ဘဝကိုရှင် သန်တဲ့အခါမှာလည်း အဲဒီဘဝမှာ ဖျော်ရွှင်မှုကို ရှာတွေ့ဖို့ ဆိုတာဟာ လည်း အတော်ခက်တယ်။

A person who builds his life without his own free choice is difficult to have faithfulness to it and find joy in it.

ပေဒင်အားကိုးတဲ့သူတွေဟာ သူများ ရွေးချယ်ပေးတဲ့ဘဝကို ရှင်သန်တဲ့ သူတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။ သူများကို အားကိုးတဲ့သူတွေဟာ အားနည်း တဲ့သူတွေ (weak) ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ အားနည်းတာလဲဆိုရင် သူ့ရဲ့ဘဝထဲမှာ ရှိနေတဲ့အစွမ်းအစတွေ (capacities/skills) ကို အထင်သေးလို့၊ မသုံးတတ်လို့ပဲ ဖြစ်တယ်။ တနည်းပြောရရင် သူများ ကို အားကိုးတဲ့သူတွေဟာ မိမိကိုယ်ကို အထင်သေးတဲ့သူတွေ ဖြစ်ကြ ပါတယ်။

It is a weak person who looks down himself and does not know how to use his capacities/skills. In other words, dependent person is the one who has self-doubt.

မိမိတို့ကို အထင်သေးတဲ့သူတွေဟာ ဘဝကို အရှုံးပေးတဲ့သူတွေ ဖြစ်ကြပြီးတော့ သူတို့မှာ အနာဂတ်ပန်းတိုင် (Future Goal)၊ ရည်မှန်းချက်တွေ (Vision) မရှိနိုင်၊ မထားနိုင်ဖြစ်လာကြတော့တယ်။ ဒီလိုမျိုး လူတွေဟာ အသိတရား (knowledge) နည်းတဲ့သူတွေ ဖြစ်ကြလို့ ပါပဲ။ ငါဟာ အသိတရား နည်းတယ်ဆိုတဲ့ သူ့ရဲ့အဖြစ်မှန်ကို သိတဲ့သူ တွေဟာ အလိုလို နဲ့ စိတ်ရောဂါ (neuro) ကို ခံစားလာကြ တယ်။ အဲဒီအခါမှာ သူတို့မှာ မျှော်လင့်ချက် (hope) ရယ်လို့ မည် ရည်ရရ မရှိကြတော့ဘူး။ ဘဝမှာ မျှော်လင့်ချက်မရှိတဲ့ သူတွေဟာ ရှင်သုတ်နဲ့ သေနေသူတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။

သူ့ရားတတောင် မျှော်လင့်ချက်မရှိတော့တဲ့လူကို ကယ်တင်နိုင်ဖို့ တွေးထင်တော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကယ်တင်ခြင်းဆိုတာက သူ့ရားသခင်က ငါ့ကို ကယ်တင်နိုင်မယ်ဆိုတဲ့အသိစိတ်၊ မျှော်လင့်ချက် မရှိကနေ ရရှိလာတဲ့ အသီးအပွင့် ဖြစ်နေလို့ပါပဲ။

သူ့စာထဲမှာ တွေ့ရှိရတဲ့ နှုတ်စာတွေဟာ လူနာတစ်ယောက်ရဲ့ အဖြစ် အပျက်တို့ အနည်းငယ်တင်ပြ ပေးလိုပါတယ်။ ခရစ်တော်ဟာ တောင် ခေါ်မှာ လူထုတွေကို တရားဟောပြီးတာနဲ့ တောင်ပေါ်ကနေ ဆင်း ကြွလာတဲ့အခါမှာ လူများစွာတို့ဟာ ခရစ်တော် နောက်ကို လိုက်သွား

ကြတယ်။ အဲလို လူတွေ ပြည့်ကျပ်နေတဲ့အချိန်မှာ အနှုသည် တစ်
ယောက်ဟာ သူ့ရဲ့အနှုရောဂါဘဝကနေ ကျွတ်ချင်တာနဲ့ ခရစ်တော်ရဲ့
ရှေ့ကို မရမက တိုးထွက်ပြီး ခရစ်တော်ရဲ့ ခြေရင်းမှာ ပြပ်ဝပ်ပြီး၊
ဘာပြောမယ် ထင်သလဲ။

၂၃

သူပြောတာကတော့၊ ကိုယ်တော်အလိုတော်ရှိလျှင် တပည့်တော်ကို
သန့်ရှင်းစေတော်မူပါဘုရား ဆိုပြီး ခရစ်တော်ကို လျှောက်ပါတယ်။
အဲဒီ အခါမှာ ခရစ်တော်က သူ့ကို ဘယ်လိုပြန်ပြောသလဲဆိုရင်၊ ငါ
အလိုရှိတယ်။ သန့်ရှင်းခြင်းသို့ ရောက်စေ ဆိုပြီး အမိန့်တော်ရှိကာ
လက်တော်ကို ဆန့်ပြီး သူ့ကို တိုတော်မူတယ်။ အနှုသည်ဟာ တခဏ
ခြင်းမှာပဲ နှုနာပျောက်ပြီး သန့်ရှင်းခြင်းကို ရောက်ရှိသွားတယ်။
(ရှင်မာသဲခရစ်ဝင် ၇:၁-၄)

ဒီဖြစ်ရပ်ကို သုံးသပ်တဲ့အခါမှာ အနှုသည်ဟာ သူ့ရောဂါကို ကုသဖို့
အတွက် ဇာတာတွေကို မတွက်ဘူး။ ပေဒင်ဆရာကိုလည်း မဟောခိုင်း
ဘူး။ သူဟာ ဘာလုပ်သလဲဆိုရင် ငါ့ရောဂါ ပျောက်ဖို့အတွက် ငါဟာ
အရာအားလုံးကို တတ်နိုင်သူ၊ သိသူ၊ ဖန်ဆင်းတော်မူတဲ့ ခရစ်တော်ဆီ
ကို သွားမယ်ဆိုပြီးတော့ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်လွတ်လပ်တဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့
ခရစ်တော်ဆီကို မရမက သွားတာကို တွေ့ရှိရတယ်။ သူဟာ မှန်ကန်
တဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက် (right decision) ကို ချမှတ်နိုင်ခဲ့တာကို တွေ့ရှိရတယ်။

ခရစ်တော်ခေတ်က ဂျူးလူမျိုးတွေဟာ အနုသည်တွေကို ရွာအပြင်ကို မောင်းထုတ်ထားတယ်။ အနုသည်ဟာ ရွာထဲကို ဝင်လာပြီဆိုရင် ငါဟာ အနုသည်ပါ ဆိုပြီး အော်သွားရင်းနဲ့ လူတောထဲကို သွားရ တယ်။ တနည်း အားဖြင့်ပြောရရင် အနုသည်တွေဟာ အပယ်ခံရ (marginalized) တယ်။ exclude အလုပ်ခံရတယ်။ လူအသိုင်းအဝိုင်း ထဲမှာ စာရင်းသွင်း မခံရဘူး။

အဲလိုမျိုး အပယ်ခံရတဲ့လူတစ်ယောက်က ပြည့်ကျပ်နေတဲ့ လူတောထဲ မှာ ဝင်တိုးရင်၊ လူတွေက သူ့ကို မတူမတန်သလို ဆက်ဆံကြမှာပဲ။ ရွံ့လည်း ရွံ့ကြမှာပဲ။ ဝေဖန်ပြောဆိုကြမှာပဲ။ အတော်ကြာ၊ သူ့ရဲ့ရောဂါ ပါ ခရစ်တော်ကို ကူးနေအံ့မယ်တို့၊ ငါ့အနား မဖြတ်လာနဲ့ဆိုတဲ့ လေသံမျိုးတွေ၊ ခရစ်တော်ကို အားနာဖို့ ကောင်းတယ်တို့ ပြောကြမှာ ပဲ။ ဒါပေမယ့် သူဟာ ဒါတွေကို ဂရုမစိုက်ဘူး။ ignore လုပ်ထား တယ်။ သူဂရုမစိုက်တာ တစ်ခုပဲ ရှိတယ်။ အဲဒါကတော့ သူ့ချမှတ်ထား တဲ့ သူ့ရဲ့ဆုံးဖြတ်ချက် ကို အကောင်အထည် ဖော် (implementa- tion) ဖို့ပါပဲ။

နောက်တစ်ခု ရှိသေးတာက၊ ခရစ်တော်ဟာ လူကောင်းတွေရဲ့ အနု သည်အပေါ် ပြောဆိုကြတဲ့လေသံတွေကို မကြားဘဲနေမလား။ ကြား မှာပဲ။ အားမလေ၊ ဘုရားဘုရား၊ အတော်ကြာ၊ သူ့ရောဂါက ခရစ် တော်ကို ကူးနေအံ့မယ်တို့၊ ခရစ်တော်ကို အားနာဖို့ ကောင်းတယ်တို့ ပြောကြမှာပဲ။ ဒါပေမယ့် ခရစ်တော်ဟာ ဒါတွေကို ဂရုမစိုက်ဘူး။

ignore လုပ်ထားတယ်။ သူ့ဂရုစိုက်တာ တစ်ခုပဲ ရှိတယ်။ အဲဒါက တော့ သူ့ရဲ့အကူအညီကို လိုနေတဲ့ အနုသည်ကို ကူညီပေးဖို့ပါပဲ။ အနုသည်ရဲ့ ရောဂါကို ပျောက်ကင်းစေဖို့ပါပဲ။ ခရစ်တော်ဟာ ဘယ် သူဘယ်ဝါရဲ့ ကြီးကိုင်မှုအောက်မှာမှ မနေခဲ့ရဘူး။ ခရစ်တော်ဟာ လွတ်လပ်တဲ့သူ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့်၊ ခရစ်တော်ဟာ အနုသည်ကို ရောဂါပျောက်အောင် ကူညီ ပေးခဲ့တယ်။ ကူညီတာ တောင်မှ၊ အံ့ဖွ၊ ပျောက်စေသတည်းဆိုပြီး အဝေးထိန်းခလုတ်နဲ့ အနုသည်ကို ကုသပေးခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး။ ခရစ်တော်ဟာ သူ့လက်နဲ့ အနုသည်ကို တို့ပြီးမှ အနုသည်ကို ကုသပေး ခဲ့တာ ဖြစ်တယ်။ ခရစ်တော်မှာ သူများကို ရွံတဲ့စိတ် spirit of disgust မရှိဘူး။ အားလုံးကို တန်းတူချစ်တယ်။ တန်းတူ လက်ခံ တယ်။ တန်းတူ ကူညီတယ်။ ခရစ်တော်ဟာ ဘယ်လောက် သဘော ထား ကြီးသလဲ။ ဒါတွေကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့်၊ ကျွန်တော်ပြော လိုတာ ကတော့၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာဟာ သဘောထားကြီးတယ် ဆို တာပါပဲ။ ဘယ်ဘာသာက၊ ဘယ်ဘုရားကမျှ အနုသည်တွေကို လက်နဲ့တို့ ပြီး သူတို့ရဲ့ ရောဂါတွေကို ကုသပေးခဲ့တယ်ဆိုတာ မရှိဘူး။ ခရစ်ယာန် ဘာသာဟာ အပယ်ခံတွေ marginalized people ဒုက္ခသည် refugees တွေ၊ အကူအညီ လိုတဲ့သူတွေ the needy ကို ချမ်းသာ ပြည့်စုံတဲ့ လူတွေထက် ပိုပြီး အရေးပေးတယ်။ ဂရုစိုက်နေပါ တယ်။

ဒီနေ့၊ ကမ္ဘာကြီးကို တစ်ချက်လောက် လှည့်ကြီးပါအုံး။ ဆင်းရဲတဲ့ နိုင်ငံတွေကို ကူညီနေတဲ့နိုင်ငံတွေဟာ ဘာနိုင်ငံတွေလဲ။ ခရစ်ယာန် နိုင်ငံတွေပါ။ ဒီမိုကရေစီ ထွန်းကားတဲ့နိုင်ငံတွေကို ကြည့်ပါအုံး။ ခရစ်ယာန်နိုင်ငံတွေပါ။ လူတွေရဲ့ကောင်းကျိုးကို အဓိကထားပြီး အလုပ် လုပ်နေသူတွေ အများစုဟာလည်း ခရစ်ယာန်တွေပါ။

အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို တင်ပြလိုပါသေးတယ်။ အဲဒါ ကတော့၊ အပယ်ခံတဲ့ဆင်းရဲသားတွေကို ကူညီတဲ့သူ၊ အနုသည်တွေကို ကူညီတဲ့သူရဲ့ဘဝဖြစ်ရပ်ပါ။ သူကတော့ မာသာရ်ထရေဇာပါ။ သူမ ဟာ ကက်သလစ်ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ဖြစ်ပါတယ်။ သူမဟာ အိန္ဒိယ နိုင်ငံသားတော့ မဟုတ်ဘူး။ အနောက်နိုင်ငံသား ပါ။ ဒါပေမယ့် ခရစ် တော်ရဲ့ အကြင်နာမေတ္တာတွေအကြောင်းကို အပယ်ခံ ဆင်းရဲ သား တွေကို ပြသဖို့အတွက် အိန္ဒိယနိုင်ငံကို လာရောက်ပြီး ဘုရားရဲ့ အမှု တော်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့တာပါ။

သူမဟာ တစ်ရက်တော့ ဈေးဝယ်ထွက်ပါတယ်။ ဈေးရောက်တော့ ကလေးငိုသံကို ကြားရတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ငိုနေတဲ့ကလေးကို လိုက်ရှာ တယ်။ အဲလိုလိုက်ရှာရင်း တစ်နာရီလောက်ကြာတဲ့အခါမှာတော့ မာသာရ် ထရေဇာဟာ ဒီကလေးကို ဘယ်မှာ သွားတွေ့တယ် ထင်သ လဲ။ မာသာရ် ထရေဇာဟာ ဒီကလေးကို ဈေးအနားမှာ ရှိတဲ့ အမှိုက် ကန်ထဲမှာ သွားတွေ့တာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီကလေးဟာ ယောက်ျား လေး ဖြစ်ပါတယ်။

သူမက ဒီကလေးကို တွေ့တဲ့အချိန်မှာ ဒီကလေးဟာ အမှိုက်ပုံထဲ မှာ မိခင်ရဲ့ စွန့်ပစ်ခြင်းကို ခံရပျန်း မာသာရ်ဟာ သိသွားတာနဲ့ သနားခြင်းများစွာနဲ့ ဒီကလေးကို သွားကောက်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီ ကလေးကို သွားကောက်တဲ့အခါမှာ ဒီကလေးရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ လောက်ကောင်တွေ ထွက်နေတာကို သူမက တွေ့ရှိရပြီး ဒီကလေးကို ပွေ့ဖက်ကာ နမ်းရှုပ်ပြီး သူမရဲ့ ကျောင်းထဲကို ခေါ်လာခဲ့ပါ တယ်။

ကျောင်းထဲရောက်တဲ့အခါမှာ သူမဟာ ဒီကလေးကို ရေနဲ့ဆေး ကြောသန့်စင်ပြီး အနာတွေကို ဆေးထည့်ပေးကာ သူမရဲ့ဂေဟာထဲမှာပဲ ဒီကလေးကို ထားပြီး ပြုစုစောင့်ရှောက်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ကလေးဟာ တစ်ရက်တော့ အကြီးအကျယ်ဖျားနာ လာတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ဒီကလေးက မာသာရ်ထရေဇားကို ခေါ်ပြီးတော့ ဘာပြောသလဲဆိုတော့၊ မာ သာရ်ရဲ့ ကျေးဇူးတွေကြောင့် ကျွန်တော်ဟာ လူလိုသေခွင့်ရပြီ၊ ကျေးဇူး ပါပဲ ဆိုပြီးတော့ ပြောရင်း အသက်ထွက်သွားရှာတယ်။ ဒီနေ့ မာသာရ်ထရေဇားလိုမျိုး၊ ကက်သလစ်ခရစ်ယာန်ဘာသာက လွဲပြီး ဘယ်ဘာသာကမျှ မလုပ်နိုင်ကြသေးပါဘူး။ ဘယ်လောက်ပဲ ချဲ့ဂဏန်း တွေ ဟောရာမှာ တော်နေပါစေ၊ ဘယ်လောက်ပဲ ဂုဏ်ထူး၊ ဘွဲ့ထူးတွေ ရရှိနေပါစေ လူတွေကို အကြင်နာ မပွားနိုင်ဘူးဆိုရင် ဘာလို့မလဲ။ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်ရဲ့အရည်အချင်းကို သိချင်ရင် ဘာလုပ်ရမလဲ။ တကယ်တော့ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်ဟာ သူ့ခေါင်းဆောင်တဲ့ ကာလမှာ ဘယ်လောက်ခေါင်းဆောင် ပီသခဲ့သလဲဆိုတာကို သိချင်ရင် အဲဒီခေါင်းဆောင် မရှိတော့တဲ့အခါမှာ

သူ့ရဲ့ နောက်လိုက်တွေက ခေါင်းဆောင်ရဲ့ ကောင်းမွန်တဲ့လုပ်ရိုး လုပ်စဉ်တွေ၊ စိတ်ဓါတ်ရေးရာ တွေ၊ အုပ်ချုပ်မှုပုံစံတွေကို ဆက်လက် ပြီး ကျင့်ကြံနေကြသလား ဆိုတာကို ကြည့်ပြီး ဆုံးဖြတ်ရတယ်။

ခရစ်တော်ဟာ လူသားတွေကို အပြစ်နွံထဲကနေ ကယ်တင်ဖို့အတွက် လူ့အဖြစ်ကို ယူပြီး ဟောဒီလောကကြီးထဲကို ဆင်းကြွလာကာ နှစ်ပေါင်း သုံးဆယ်လောက် လူတွေကြားထဲမှာ အသက်ရှင်လှုပ်ရှားပြီး လူတွေကို ကောင်းရာဟူသမျှကို ဟောပြောသွန်သင်ခဲ့တယ်။ အုပ်ချုပ်ခဲ့ တယ်။ ထားရှိရမယ့်စိတ်ဓါတ်ရေးရာတွေကို သွန်သင်ပေးခဲ့တယ်။ ခရစ်တော် ဟာ သူ့ရဲ့တာဝန်တွေ ပြီးဆုံးလို့ သူ့ရဲ့နောက်လိုက်တွေကို သူ့ရဲ့ကယ်တင်ခြင်းလုပ်ငန်းတွေကို တာဝန်လွှဲအပ်တဲ့အခါမှာ သူ့ရဲ့ တပည့်တော် တွေဟာ ခရစ်တော်ရဲ့ စိတ်ဓါတ်တွေကို ဆက်လက်ပြီး ရှင်သန်သွားကြတာကို မာသာရိ ထရေဇားရဲ့ဘဝနဲ့ ယှဉ်ပြီး တွေ့ရှိရပါ တယ်။ ဒါဟာ ဘာကို ပြသလဲဆိုရင် ခရစ်တော်ဟာ ခေါင်းဆောင် ကောင်း (Christ is a good leader) ပီသတယ် ဆိုတာပါပဲ။

အဲဒီတော့ လွတ်လပ်တယ်ဆိုတာ ဘာလဲ။ လွတ်လပ်တယ်ဆိုတာက ကိုယ့်ရဲ့ဘဝထဲမှာ ဘယ်သူဘယ်ဝါရဲ့ စေခိုင်းချက်၊ ကြီးကိုင်မှုမပါဘဲနဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ဘဝကို မှန်ကန်တဲ့လမ်းကြောင်းပေါ်မှာ ကိုယ့်ရဲ့ခံယူချက်နဲ့ အညီ ရှင်သန်သွားနိုင်တယ်ဆိုရင် ကိုယ်ဟာ လွတ်လပ်တဲ့သူ ဖြစ်လာပြီ ပေါ့။

အခန်း (၄)

လွတ်လပ်တဲ့သူဟာ လူတိုင်းကို ချစ်နိုင်တယ်။

ကိုယ့်မှာ ကိုယ်နဲ့မတူတဲ့သူ၊ စကားမပြောနိုင်တဲ့သူ
ရှိတယ်ဆိုရင် ကိုယ်တာ လွတ်လပ်တဲ့သူ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

လောကကြီးမှာ တစ်ယောက်ထဲ နေလို့မရဘူး။ တစ်ချိန်မဟုတ်၊ တစ်
ချိန်၊ တစ်နေရာမဟုတ် တစ်နေရာမှာတော့ ပုထုဇဉ်လူသားတွေနဲ့
တော့ မနေချင်၊ မပြောချင်၊ မကြည့်ချင်၊ မသွားချင်၊ မလုပ်ချင်ရင်
တောင် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံကြရမှာတော့ အမှန်ပဲ။ အဲလို ပေါင်းသင်း
တဲ့ နေရာမှာ လူတစ်ချို့က စိတ်ထားကောင်းတယ်၊ လူတစ်ချို့ကတော့
စိတ်ဓါတ်ယုတ်တယ်။ လူတစ်ချို့က ချမ်းသာပြီး လူတစ်ချို့ကျတော့
ဆင်းရဲတယ်။ တစ်ချို့ပညာတော်ပေမယ့် တချို့ကျတော့ ပညာရေးမှာ
အတော်ကို အားနည်းနေတယ်။ လူတစ်ချို့က အာဏာရှိပြီး လူတစ်ချို့
ကျတော့ ဘာအာဏာမှကို မရှိဘူး။

အဲလိုမျိုး ချိန်ခွင်မညီတဲ့ ဟောဒီလူ့အသိုင်းအဝိုင်းထဲမှာ ရှင်သန်လှုပ်ရှား
နေတဲ့အခါမှာ ချမ်းသာတဲ့ သူတွေက ဘဝင်မြင့်ဂုဏ်မောက်မာပြီး မရှိ
ဆင်းရဲသားတွေကို နိုင်လိုမင်း ထက်ပြုကျင့်ကြလို ပညာတတ်တဲ့သူတွေ
ဟာလည်း စာမတတ်ပေမတတ် တဲ့သူတွေကို လိမ်လည်လှည့်ဖြားတာ
တွေ ပြုလုပ်နေတယ်။ အာဏာရှိတဲ့ သူတွေဟာလည်း အာဏာမရှိတဲ့
သူတွေကို ကြိုက်ရာပုဒ်မနဲ့တတ်ပြီးတော့ အမှုတွေကို ဖန်တီးပြီး တရား
စွဲနေကြတယ်။ ထောင်ချနေကြတာကို ဒီခေတ် ကြီးမှာ တွေ့နေရတယ်။

ဒီခေတ်ကြီးမှာ ငွေရှိရင်ရှိ၊ ငွေမရှိရင် အာဏာရှိဖို့လိုတယ်။ အဲလို ကိုယ့်
မှာ ငွေ သို့မဟုတ် အာဏာရှိနေရင် ကိုယ်ဟာ ဥပဒေအထက်မှာ
ရှိတဲ့ လူတန်းစားထဲကို ရောက်ရှိလာပြီး ထင်ရာကို စိုင်းပြီး ကြိုက်သလို
နေထိုင်လို့ ရနေတာပေါ့။ လူတွေဟာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်
သနားဖို့ မစဉ်းစားကြတော့ဘူး။ ငွေရဖို့၊ အာဏာရှိဖို့ကို အရွေးအမူး
လိုက်လုပ် နေကြတယ်။ ကိုယ်က အာဏာမရှိရင်တောင် အာဏာရှိတဲ့
သူနဲ့ခင်တယ် ဆိုရင် ကိုယ်ဟာ သူများထက် တစ်ပန်းသာနေပြီပေါ့။

ဒီလိုမျိုး ချိန်ခွင်မညီတဲ့လူ့အသိုင်းအဝိုင်းထဲမှာ နေကြတဲ့အခါမှာ
မတရားမှုတွေ၊ အနိုင်ကျင့်မှုတွေ၊ ခေါင်းပုံဖြတ်မှုတွေကို ခံစားရတဲ့
သူတွေဟာ သူတို့ကို မတရားပြု၊ အနိုင်ကျင့်ပြီး ခေါင်းပုံဖြတ်တဲ့သူတွေ
ကို ချစ်နိုင်ဖို့ ဆိုတာ မလွယ်လှဘူး။ ဒါဟာ လူ့သဘောလူ့မနောဆိုတဲ့
စိတ်ပေါ့။ ဒါကြောင့် ရှေ့ခေတ်တုန်းကဆိုရင် “မျက်စိအစား မျက်စိ
(eye for eye)၊ သွားအစားသွား (tooth for tooth)” ဆိုပြီး တစ်

ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ကလဲ့စားခြေခြင်းစနစ်ကို ကျင့်သုံးခဲ့ ကြတာကို တွေ့ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခရစ်တော်ဘုရားက သူ့ရဲ့သာသနာတော်လုပ်ငန်းကို စတင်ချိန်ကစပြီး ရှေ့ခေတ်က ကျင့်သုံးခဲ့တဲ့ ကလဲ့စားခြေခြင်းစနစ်ကို ဖျက်သိမ်းပြီး ချစ်ခြင်းမေတ္တာ အကြောင်းတွေကို လူတွေကို မမောမပန်း ဟောပြောလေတော့တယ်။ သူ့ရဲ့ဟောပြော သွန်သင်ချက်တွေကတော့ ဒီလိုပါ။

တစ်ရက်တော့ ပီတာက ခရစ်တော်ကို ချဉ်းကပ်ပြီးတော့၊ အရှင်ဘုရား၊ လူတစ်ယောက်က တပည့်တော်ကို ပြစ်မှားစော်ကားတယ်ဆိုရင် ဘယ်နှစ်ခါထိ ခွင့်လွှတ်ရမလဲ၊ ခုနှစ်ခါအထိလား ဆိုပြီး မေးပါတယ်။ ဂျူးလူမျိုးတွေရဲ့ အယူအဆအရပြောရရင် ဝဏန်း ၇ ဟာ ကံကောင်းခြင်း ဝဏန်း (Lucky Number) လို့ လက်ခံထားကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် ပီတာဟာ သူ့ကိုလာစော်ကားတဲ့သူကို ကံကောင်းခြင်းအဆင့်အထိပဲ အခွင့်လွှတ်ချင်ပုံ ရလို့ ခရစ်တော်ကို ဒီလိုမေးတာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခရစ်တော်က ဘယ်လိုပြန်ဖြေပေးသလဲဆိုရင် ၇ ခါ မဟုတ်ဘူး၊ အကြိမ် ခုနှစ်ဆယ့်ခုနှစ်လီ (အကြိမ်ပေါင်း ၄၉၀) အခွင့် လွှတ်ရမယ်ဆိုပြီး ပြောပြလိုက်ပါတယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ အမြဲတမ်း အခွင့်လွှတ်ရမယ် ဆိုတာပါပဲ။ (မာသဲ ၁၈: ၂၀)

ဒီလိုကျင့်နိုင်ဖို့ဆိုတာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေနဲ့ ပြည့်နေတဲ့ သာမန်လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ကတော့ မလွယ်လှဘူး။ ဒါပေမယ့် ဟောဒီလော က ကြီးထဲမှာ ဒီလိုမဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ထင်ရတဲ့ ခရစ်တော်ရဲ့

ကျင့်စဉ်ကို တကယ် ကျင့်ကြံရှင်သန်ခဲ့တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးတစ်ဦး ရှိပါတယ်။ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးကတော့ မေတ္တဟောင်းကျမ်းစာထဲက ဂျိုးဇက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဂျိုးဇက်ဟာ အိစရဲ့ အထွေးဆုံးသား ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ လိမ္မာတာမို့ ဖခင်ဖြစ်သူရဲ့ မျက်နှာသာပေးခြင်းကို ခံရတယ်။ ဒါကို သူ့ရဲ့အစ်ကိုတွေက မကျေနပ်ဘဲ မုန်းတီးကြတယ်။ တစ်ရက်တော့ သူ့အစ်ကိုတွေဟာ သိုးကျောင်းဖို့အတွက် တောထဲကို သွားကြတယ်။ ဂျိုးဇက်လည်း သိုးကျောင်းဖို့အတွက် အစ်ကိုဖြစ်သူတွေဆီကို လိုက်သွားတော့ သူ့အစ်ကိုတွေကို မတွေ့တော့တာနဲ့ လိုက်ရှာနေတဲ့အချိန်မှာ လူတစ်ယောက်က သူနဲ့လမ်းမှာဆုံတော့ “မင်းဘယ်သူ့ကို ရှာနေတာလဲ” ဆိုပြီး မေးလိုက်တယ်။

ဂျိုးဇက်က “အစ်ကိုတို့ကို လိုက်ရှာနေတာ” ဆိုပြီး သူ့စိမ်းကို ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။ သူ့စိမ်းက “သူတို့က ဒီကနေထွက်သွားကြပြီ၊ ဒို့ ဟိုဖက်ကို သွားကြမယ်လို့ ပြောတဲ့စကားကို ငါကြားလိုက်တယ်” ဆိုပြီး ဂျိုးဇက်ကို ပြောပြလိုက်တယ်။ အဲဒီအခါမှာ ဂျိုးဇက်ဟာ သူ့စိမ်းပြောတဲ့ နေရာဖက်ကို သူတစ်ယောက်တည်း သွားတယ်။ သူ့အစ်ကိုတွေက သူ့ကို အဝေးကနေ လှမ်းမြင်တာနဲ့ “ဟိုကောင်လာပြီ၊ ငါတို့အတွက် တော့ ကွတ်တိပဲ။ သူ့ကို သတ်ပြီးတော့ ချိုင့်ထဲပစ်ထည့်လိုက်ကြမယ်” ဆိုပြီး သူ့ကိုလုပ်ကြံဖို့ စီစဉ်ကြတယ်။ ဒါကို အစ်ကိုဖြစ်သူ ရှိဘင်က ကြားတော့ စိတ်မကောင်း ဖြစ်ပြီး “ငါတို့ညီကို အဲလိုလုပ်တာ

မကောင်းဘူး။ သူ့ကို သတ်တာထက် သူ့ကို ရေတွင်းထဲကို ပစ်ချတာ ပိုကောင်းမယ်” ဆိုပြီး ပြောလိုက်တော့ သူတို့ဆီကို ညီဖြစ်သူ ဂျိုးဇက် ရောက်လာတာနဲ့ သူတို့က သူ့ကို ဖမ်းပြီးတော့ ရေတွင်းထဲကို ပစ်ချ လိုက်ကြတော့တယ်။ အဲဒီရေတွင်းဟာ ရေခမ်းခြောက်နေတဲ့ ရေတွင်း ဟောင်းဖြစ်နေတယ်။

ညီဖြစ်သူကို ရေတွင်းဟောင်းထဲကို ပစ်ချပြီးချင်း ထမင်းစားနေတဲ့အချိန် မှာပဲ အီဂျစ်ပြည်ကိုသွားဖို့ ကုလားအုပ်တွေနဲ့ ဂီလက်ပြည်ကနေ ရောက် လာတဲ့ အီစမေးလိုက်စ်ကုန်သည်တစ်ဖွဲ့ကို တွေ့ကြတဲ့အခါမှာ၊ အစ်ကို အကြီးဆုံးဖြစ်သူ ဂျူဒက “ညီလေးကို သတ်လို့ ငါတို့ဘာမှ မရဘူး။ အဲဒီတော့ ညီလေးကို အီစမေးလိုက်စ်အဖွဲ့ဆီကို ရောင်းလိုက် ရင် ငါတို့အတွက် သုံးဖို့စွဲဖို့ငွေရအုံးမယ်။ ညီလေးက ငါတို့ရဲ့ညီပဲ၊ ငါတို့ရဲ့ အမျိုးပဲ” ဆိုပြီး ပြောလိုက်တော့ တခြားညီအစ်ကိုတွေ အားလုံးဟာ သူ့ကို သဘောတူလိုက်ကြတယ်။

သူတို့ဟာ ချက်ချင်းပဲ ညီဖြစ်သူဂျိုးဇက်ကို ရေတွင်းထဲကနေ ဆွဲထုတ်ပြီး တော့ ငွေဒင်္ဂါးနှစ်ဆယ်နဲ့ အီစမေးလိုက်စ်အဖွဲ့ကို ရောင်းစားလိုက်ကြ တယ်။ ဒီဖြစ်ရပ်က ဘာကို မီးမောင်းထိုးပြသလဲဆိုရင် ဂျိုးဇက်ဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ပထမဆုံးသော လူကုန်ကူးခံရသူ ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ နောက်ဆုံးမှာတော့ အီစမေးလိုက်စ်ကုန်သည်တွေက အီဂျစ်ဘုရင်ဖြစ် သူ ဖာရောရဲ့ကိုယ်ရံတော်မှူး ဖြစ်တဲ့ ပေါတီဖာထံကို ပြန်ရောင်းစား လိုက်တယ်။ ဘုရားသခင်ရဲ့ ချီးမြှောက်ခြင်းကို ခံရတာမို့ ဂျိုးဇက်ဟာ

ပေါတီဖာရဲ့ဘဏ္ဍာအဖြစ် ရာထူးခန့်အပ်ခြင်းကို ခံရတယ်။ ဒီရာထူးကို လက်ခံစေပဲ ရှိသေးတယ်။ ရုပ်ရည်ခန့်ပြီး ယဉ်ကျေးတဲ့ ဂျိုးဇက်ကို ပေါတီဖာရဲ့မိန်းမက တပ်မက်တာမို့ အမှု စဉ်ပြီး “ကျွန်မနဲ့အတူတူ အိပ်ပါ” ဆိုပြီး သူ့ကိုပြောပေမယ့် ဂျိုးဇက်က “ငါဟာ သခင်ရဲ့ဘဏ္ဍာထိန်းဖြစ်တာမို့ အပြစ်ကြီးကိုပြုလုပ်ပြီး သခင်ဘုရားကို မပြစ်မှားနိုင်ဘူး” ဆိုပြီး ငြင်းလိုက်တယ်။

အဲဒီအခါမှာ ဘုရင်မက “သူဟာ ငါ့အိပ်ခန်းထဲကို ဝင်လာပြီး ကျမကို ကိုင်စွဲပြီး ပြစ်မှားဖို့ ကြိုးစားတော့ ကျမက ကျယ်ကျယ်အော်လိုက်လို့သာ သူဟာ အခန်းထဲကနေ ထွက်ပြေးတယ်” ဆိုပြီး သက်တော်စောင့်တွေကို တိုင်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ကိုယ်ရံတော်မှူးက သူ့ကို ထောင်ချလိုက်ရော။

တစ်ရက်တော့ အိဂျစ်ဘုရင်ဖြစ်သူ ဖာရောက အိပ်မက်တွေမက်တာနဲ့ သူ့အိပ်မက်ကို အနက်ပြန်ဆိုနိုင်မည့်သူကို သူ့အမတ်တွေကို လိုက်ရှာခိုင်းတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ဂျိုးဇက်က ဘုရင့်အိပ်မက်ကို ငါ့ကို ပြောပြကြဆိုပြီး အမတ်တွေကို ပြောတော့ အမတ်တွေကလည်း ဘုရင့်အိပ်မက်ရဲ့ အနက်ကို ပြန်ဆိုတယ်။ အဲဒီဘုရင့်အိပ်မက်တော့၊ ဘုရင်က “ငါမြစ်နားမှာ ရပ်နေတယ်။ အဆင်းလှပြီးဝတဲ့နွားခုနှစ်ကောင်က မြစ်ထဲကနေထွက် ပြီး မြစ်နားပေါက်နေတဲ့ မြက်ပင်တွေကို စားကြတယ်။ အဲဒီနောက် ပိန်ချောင်းနေတဲ့နွားခုနှစ်ကောင်က အဆင်း လှပြီး ဝတဲ့နွားခုနှစ်ကောင်ကို ကိုက်စားလိုက်ကြတယ်။ ကိုက်စားပြီး တော့

လည်း နဂိုအတိုင်းပဲ အရုပ်ဆိုး သေးတယ်။ နောက်ငါလန်နိုးပြီး ပြန်
မက်တာက အလုံးကြီးပြီး ကောင်းတဲ့ စပါးနှစ်နှံတွေဟာ စပါးတစ်
ပင်ထဲမှာ ထွက်လာကြတယ်။ အလုံးသေးပြီး မအောင်တဲ့စပါးနဲ့ ခုနှစ်ခု
ဟာလည်း ပေါက်လာကြပြီး အလုံးသေးတဲ့ စပါးနှံတွေက ကောင်းတဲ့
စပါးနှံခုနှစ်နှံတွေကို စားကြတယ်။ ဒီအိပ်မက် ကို ဗေဒင်ဟောတတ်တဲ့
သူတွေကို အနက်ပြန်ခိုင်းပေမယ့် ဘယ်သူမျှ မပြန်တတ်ကြဘူး” ဆိုပြီး
ဂျိုးဇက်ကို ပြောပြလိုက်တယ်။

ဂျိုးဇက်က ဘုရင်အိပ်မက်ကို ဒီလိုအနက်ပြန်ပေးတယ်။ “ကောင်းသော
နွားခုနှစ်ကောင်ဆိုတာ ခုနှစ်နှစ်ကို ဆိုလိုတယ်။ ကောင်းသောစပါးနှံတို့
ဟာလည်း ခုနှစ်နှစ်ကို ဆိုလိုတယ်။ အိပ်မက်တော်ကတော့ တစ်ပါး
တည်း ဖြစ်တယ်။ ပိန်ပြီးအရုပ်ဆိုးတဲ့နွားခုနှစ်ကောင်ဆိုတာလဲ ခုနှစ်နှစ်
ကို ဆိုလို တယ်။ အလုံး သေးပြီး မအောင်တဲ့စပါးနဲ့ခုနှစ်ခုဟာ အစာ
ခေါင်းပါးမယ့် ခုနှစ်နှစ်ကို ဆိုလိုတယ်။ ဒါကြောင့်အကျွန်တော်မျိုး
လျှောက်လိုသောအ ချက်က၊ အိပ်ရပ်ပြည်မှာ အစာပေါလျှံတဲ့အချိန်
ခုနှစ်နှစ်ရှိပြီးနောက် အစာခေါင်းပါးတဲ့ခုနှစ်နှစ်ကာလဟာ ရောက်လာ
ပြီး တနိုင်ငံလုံး ပျက်စီး သွားမယ်” ဆိုပြီး ဘုရင်ကို ပြောပြလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီအပြင် ဂျိုးဇက်က “အစာပေါလျှံတဲ့အချိန်မှာ တနိုင်ငံလုံး စုဆောင်း
ထားကြမယ်ဆိုရင် အစာခေါင်းပါးတဲ့အချိန်မှာ တပြည်လုံး ပျက်စီးခြင်း
ကနေ လွတ်မြောက်ကြမယ်” ဆိုပြီး ဘုရင်ကို အကြံပေးလိုက်ပါတယ်။
ဖာရောဘုရင်ဟာလည်း ဂျိုးဇက်ပြောတဲ့စကားကိုကြားရတဲ့အခါမှာ

အင် မတန်မှဝမ်းသာပြီး “မင်းဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ဝိညာဉ်တော်ကို ရရှိ တဲ့သူ ဖြစ်ပြီး ငါ့နိုင်ငံမှာ မင်းလိုမျိုးပညာတတ် မရှိဘူး၊ ဒါကြောင့် မင်းကို အီဂျစ် နိုင်ငံတစ်ခုလုံးကို အုပ်ချုပ်ဖို့ အာဏာပေးလိုက်ပြီ” ဆိုပြီး ပြောရင်း ဘုရင်ဟာ မိမိလက်စွပ်ကို ချွတ်ပြီး ဂျိုးဇက်ကို စွပ်ပေး လိုက်တော့တယ်။ ဘုရင်က မိမိနိုင်ငံတော်ကို စီမံခန့်ခွဲဖို့ ဂျိုးဇက်ကို အာဏာပေးတဲ့အချိန်မှာ ဂျိုးဇက်ဟာ အသက်သုံးဆယ် ရှိနေပြီ ဖြစ် တယ်။

ဖာရောဘုရင်က ဂျိုးဇက်ပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်ဆောင်ကြဖို့ တိုင်းသူ ပြည်သားတွေကို အမိန့်ထုတ်ပြန်ခဲ့တယ်။ ဂျိုးဇက်ဟာလည်း တပြည် လုံးမှာ ထွက်ရှိလာတဲ့ ကောက်ပဲသီးနှံတွေအားလုံးကို ခုနှစ်နှစ်အတွင်း လိုက်လံစု ဆောင်းပြီး မြို့တိုင်းမှာ သိုလှောင်ထားပါတယ်။ နောက်ပြီး အီဂျစ်နိုင်ငံမှာ အစာခေါင်းပါးတဲ့ခုနှစ်နှစ်ကာလ ရောက်လာတဲ့အခါ မှာတော့ တခြားနိုင်ငံတွေမှာ အစာခေါင်းပါးမှုနဲ့ကြုံ တွေ့ကြရပေမယ့် အီဂျစ်ပြည်မှာတော့ ပြည်သူပြည်သားတွေဟာ ဝအောင်စားနိုင်ဖို့ ဝိဇ္ဇာဇက်က နိုင်ငံတစ်ဝှမ်းသို့ လှောင်ထားတဲ့ အစားအစာတွေကို ပြည်သူ တွေဆီကို အခမဲ့ ဖြန့်ဝေလိုက်တော့တယ်။

အီဂျစ်ပြည်နဲ့နီးစပ်တဲ့နိုင်ငံတစ်ခုကတော့ ဂါနန်ပြည်ဖြစ်ပါတယ်။ ဝိဇ္ဇာဇက် ဟာ ဂါနန်ပြည်ကနေ ရောင်းစားခံရတာ ဖြစ်တယ်။ ဂါနန်နိုင်ငံ ဟာ အစာခေါင်းပါးမှုနဲ့ကြုံတွေ့ရတဲ့အခါမှာ ဂါနန်နိုင်ငံသားတွေဟာ လည်း အီဂျစ်ပြည်ကို လာပြီး စပါးတွေကို လာဝယ်ကြရတယ်။

အိဂျစ်ပြည်က ရောင်းထုတ်မယ့် စပါးတွေအားလုံးကို ဂျိုးဇက်က စီမံခန့်ခွဲသူဖြစ်တာမို့ သူ့ရဲ့ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ ဘယ်သူမှ စပါးတွေကို ဝယ်လို့မရဘူး။ သူ့ကို အိဂျစ်ပြည်ကို ရောင်းစားခဲ့ကြတဲ့ သူ့အစ်ကိုတွေ ဟာလည်း ခါနန်ပြည်ကနေ စပါးဝယ်ဖို့ အိဂျစ်ပြည်ကို လာကြပြီး ဂျိုးဇက်ရှေ့မှာ ဖူးထောက်ဦး ညွတ်ကြပါတယ်။ သူတို့က မိမိတို့ဦးချတဲ့ အရာရှိဟာ မိမိတို့ရောင်းစား ခဲ့တဲ့ညီလေး ဂျိုးဇက်ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို မသိကြဘူး။ ဒါပေမယ့် သူကတော့ သူ့ကိုဦးချနေတဲ့သူတွေဟာ မိမိရဲ့ အစ်ကိုရင်းတွေ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို သိလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ဂျိုးဇက်က “အိမ်သူအိမ်သားတွေ မဝတ်အောင် စပါးကိုယူပြီး မိမိတို့ပြည်ကို ပြန်သွားကြ” ဆိုပြီး အမိန့်ပေးလိုက်တယ်။

ကြည့်စမ်း။ ဒီဖြစ်ရပ်မှာ အစ်ကိုဖြစ်သူတွေက ညီဖြစ်သူကို မနာလိုစိတ်နဲ့ ချောက်ထဲပစ်ချပြီး ရောင်းစားလိုက်ကြပေမယ့် အရောင်းစားခံရတဲ့ ဂျိုးဇက်ဟာ ဖြောင့်မတ်တဲ့သူဖြစ်နေတာမို့ ရောက်လေရာအရပ်မှာ တွေ့တဲ့သူတိုင်းအပေါ်မှာ သစ္စာရှိတာမို့ သူ့ဘဝဟာ ဘုရားရဲ့ ကောင်းကြီးတော်တွေနဲ့ ပြည့်လျှံနေပြီး နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံရဲ့ ဝန်ကြီးချုပ် တောင်ဖြစ်သွားတယ်။ ဒါကိုကြည့်ပြီးတော့ ခိုးကိုဘာသင်ခန်းစာ ပေးနေတာလဲ ဆိုရင် လူက ဘယ်လောက်ပဲကြံကြံ၊ ဘုရားက ဖန်ရင် ဘုရားက ကိုယ့်ကို မြှောက်စားရင် ထောင်တံခါးဝတွေ ကျိုးပြီး ကာဆီး ထားတဲ့ အုတ်တံတိုင်းတွေ ပြိုကျကာ အများပြည်သူကို အစေခံတဲ့ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်သွားတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းစကားကို ခိုးအားလုံးကို ပေးပါတယ်။ ဆိုလိုတာက၊ ဘုရားရဲ့ကျေးဇူးတော်ကို ဘယ်လိုမျိုး အာဏာ

ရှင်တွေနဲ့ ယုတ်မာတဲ့လူသားတွေ ကမ္ဘာ မဟန်တားနိုင်ဘူး။ ဘုရားက
 ဖြစ်ဖို့ အချိန်တန်ပြီလို့ ပြောလိုက်ရင် မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာတွေ အားလုံး
 ဟာ ဖြစ်နိုင်တဲ့အရာတွေ ဖြစ်လာတော့တယ်။ မိမိကို ရောင်းစားခဲ့တဲ့
 ညီအစ်ကိုတွေကို ပြန်တွေ့တဲ့အခါမှာ ဂျိုးဇက်ဟာ သူ့အစ်ကိုတွေကို
 ပြန်ပြီးကလဲ့စား မချေဘူး။ စားစရာမရှိ တဲ့အစ်ကို တွေကိုတောင် စားဖို့
 စပါးတွေကို အခမဲ့ပေးလိုက်သေးတယ်။ သူ့ရဲ့ စိတ်ထားက ဘယ်
 လောက် မြင့်မြတ်သလဲ။

ကျွန်တော်တို့ဆိုရင် ကိုယ့်ကို လုပ်ကြံတဲ့သူကို ဘယ်လိုလို့ အခွင့်
 လွှတ်နိုင် ကြမလဲ။ လျှော်ကြေးတွေ သိန်းထောင်နဲ့ ချီအောင် တောင်း
 မယ့်အပြင် သေဒါဏ်ကျအောင်အထိ တရားစွဲကြမှာပဲ။ ဒါအပြင်
 ကိုယ့်ကို လုပ်ကြံ တဲ့သူကိုရော၊ အမျိုးတွေကိုပါ လမ်းမှာတွေ့တဲ့အခါမှာ
 မသိချင်ဟန် ဆောင်မှာ ဖြစ်သလို ခေါ်မှာလည်း မဟုတ်ဘူး။ လှည့်
 တောင်ကြည့်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ ဒါဆိုရင် ဂျိုးဇက်ဟာ သူ့ရဲ့ရန်သူကို
 ဘာဖြစ်လို့ အခွင့် လွှတ်နိုင်သလဲဆိုရင် သူများကိုချစ်ဖို့၊ အခွင့်လွှတ်ဖို့
 အတွက် သူ့ကိုကြီး ကိုင်တဲ့သူမရှိဘဲ လွတ်လပ်နေတဲ့သူ ဖြစ်နေလို့ပါပဲ။
 သူဟာ ဘယ်လောက်တောင် လွတ်လပ်နေသလဲဆိုရင် သူ့ကို မချစ်
 တဲ့၊ မုန်းတဲ့သူကို တောင် ချစ်နိုင်တဲ့အတွက် သူ့ကိုမုန်းတဲ့သူကတောင်
 သူ့ကို အရှုံးပေးရ တယ်။

သူ့ရဲ့လွတ်လပ်နေတဲ့မေတ္တာတရားတွေက သူ့ရဲ့ရန်သူကိုတောင် မျက်
 ချည် ကျစေနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဂျိုးဇက်ဟာ နာကျည်းမှုတွေကို ကျော်လွှားနိုင်

တယ်။ မုန်းတီးမှုတွေ၊ ကလဲ့စားချေမှုတွေဆိုတဲ့ဘောင်၊ အုတ်တံတိုင်းတွေကို ခဲ့ကျော်ပြီးတော့ အခွင့်လွတ်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်းဆိုတဲ့ အဝေးပြေးလမ်းမကြီးကို ဖောက်လုပ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဂျိုးဇက်ကို လုပ်ကြံတဲ့ ညီအစ်ကိုတွေဟာ လွတ်လပ်တဲ့သူတွေ မဟုတ်ကြဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့၊ သူတို့ဟာ သူ့ကို မုန်းတီးလို့၊ မနာလို မကြိုက်လို့ပါဘဲ။ သူတို့ဟာ မနာလိုစိတ်ရဲ့ကြီးကိုင်မှု၊ စေ့စော်မှု၊ စေ့ခိုင်း မှုလက်အောက်ထဲမှာ နေနေလို့ပါပဲ။

ကျွန်တော်တို့ဟာ တစ်ခါတလေကျတော့၊ အမုန်းတရားရဲ့ကြီး ကိုင်မှု၊ စေ့စော်မှုနဲ့ စေ့ခိုင်းမှုတွေကို မကျော်လွှားနိုင်ကြဘူး။ ဒါကြောင့်မို့၊ သူများကို မုန်းတာတို့၊ စကားမပြောချင်တာတို့၊ သူများကို ထောင်ချတာတို့၊ သူများကို သတ်ဖြတ်တာတို့၊ သူများကို ချုပ်ထားတာတို့၊ သူများကို တရား စွဲတာတို့ကို မကြာခဏာဆိုသလို ပြုလုပ်နေကြပါတယ်။

ဒါတွေဟာ ဘယ်ကနေ ပေါ်လာတာလဲဆိုရင် ကိုယ့်ရဲ့ကိလေသာစိတ်တွေကနေ ပေါ်လာတာ ဖြစ်ပြီး ဒီကိလေသာစိတ်ဟာ မြက်ပင်တွေလိုပဲ။ ကိုယ်က မြက်ပင်တွေကို ရေလောင်းပေးရင် အဲဒီမြက်ပင်တွေဟာ ပိုပြီး ရှင်သန်အား ကောင်းလာသလို ငါတို့က ဒီကိလေသာစိတ်ကို မကုစား ဘူးဆိုရင် ဒီအမုန်းတရားတွေ၊ စကားမပြောချင်တဲ့စိတ်တွေ၊ သူများကို ထောင်ချထားချင်တဲ့စိတ်တွေ၊ သူများကို သတ်ဖြတ်ချင်တဲ့စိတ်တွေ၊ သူများကို ချုပ်ထားချင်တဲ့စိတ်တွေနဲ့ သူများကို မတရား

လုပ်ချင်တဲ့ စိတ်တွေဟာ ပိုပြီးတော့ ကိုယ့်ရဲ့ဘဝထဲမှာ ကြီးပွားလာပြီး မထိန်းနိုင် မသိမ်းနိုင်တဲ့ အထိတောင် ဖြစ်သွားတတ်တယ်။ အဲဒီအခါ မှာ ကိုယ်ဟာ မိမိရဲ့စိတ်ကို မထိန်းနိုင်တဲ့သူ ဖြစ်လာတော့တယ်။ တကယ်တော့ လူ့ရဲ့ စိတ်ဟာ စိတ်ပိုင်ရှင်ရဲ့ မောင်းနှင်မှုကို လိုအပ်တယ်။ လူ့ရဲ့စိတ်ဟာ မော်တော်ကား လိုပါပဲ။

ကားစီးဖူးကြမှာပါ။ ကားဆိုတာ မောင်းသူရှိတယ်။ ကားမောင်းတဲ့ သူဟာ ကားအရှိန်များပြီးဆိုရင် အဲဒီကားအရှိန်ကို လျှော့ရတယ်။ ကား သွားရာ လမ်းကြောင်းမှာ လမ်းကြောက မရှင်းဘူး၊ လူတွေရွတ်နေ တယ်။ ဆိုက်ကားတွေ ရွတ်နေတယ်ဆိုရင် ကားအသံတီးပြရတယ် (ရန်ကုန်မှာ တော့ တီးလို့မရဘူး၊ ဒီအတိုင်း ဖြည်းဖြည်းမောင်းရတယ်။ ကားဟွန်းသံ တီးရင် တရားစွဲခံရမယ်)။ ညမှာ ကားကို မောင်းရင် မီးထွန်းရတယ်။ ကား အရှိန်ကို လျှော့တော့မယ်ဆိုရင် ကားကီယားကို ပြောင်းရတယ် (ကီယား ၄ ကနေ ၃၊ ၃ ကနေ ၂ မှ မပြောင်းချင်ရင်) ဘရိတ်ကို နင်းပေးရတယ်။ ကားမောင်းရင်းနဲ့ ဆီကုန်ခါနီးပြီဆိုရင် ဆီထပ်ထည့် ပေးရတယ်။ လိုရင်းတို့ ရှင်းပြောရရင် ကားရဲ့လှုပ်ရှားမှု တစ်ခုလုံးဟာ ကားမောင်းသမားရဲ့ထိန်းချုပ်မှု၊ ပဲ့ကိုင်မှုအောက်မှာပဲ ရှိနေတယ်။ တစ်ခါတလေ၊ အထိန်းမတော်တဲ့အခါမှာ၊ ကားတိုက်မှု တွေတောင် ရှိပြီး လူတွေ ဒါဏ်ရာရ၊ သေကြေကြတာတွေ တောင် ရှိတယ်။

အဲလိုပါပဲ။ လူ့ရဲ့စိတ်ဟာ စိတ်ပိုင်ရှင်ရဲ့ထိန်းသိမ်းခြင်းကို လိုအပ်ပါတယ်။ မထိန်းတတ်ဘူးဆိုရင် ကိုယ့်ရဲ့စိတ်ဟာ ဒုက္ခပင်လယ်ထဲကို ခင်ဗျားကို မောင်းသွားမှာ ဖြစ်ပြီး ကိုယ့်ရဲ့စိတ်ကို ထိန်းတတ်ရင်တော့ ခင်ဗျားကိုယ်ကို သုခချမ်းသာထဲကို ခေါ်ဆောင်သွားနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိလေသာစိတ်ဟာ မီးလိုပါပဲ။ သူ့မှာ တော်ပြီ ဆိုတဲ့အတွေးအခေါ် မရှိဘူး။ ဘယ်လောက်ပဲ သောက်သောက်၊ အငတ်မပြေနိုင်သလို၊ ဘယ်လောက်ပဲ လောင်လောင်၊ မီးဟာ သူ့ဟာသူတော့ မငြိမ်းနိုင်ဘူး။ စိတ်ဟာ မီးပဲ။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားရဲ့ကိလေသာစိတ်ဆိုတဲ့ အဆိပ်ပင်၊ မငြိမ်းနိုင်တဲ့မီးကို သေအောင် ဘယ်လိုမျိုး ရေနဲ့လောင်းပေးရ မလဲဆို ရင် ချစ်ခြင်းမေတ္တာဆိုတဲ့ ရေနဲ့ အဲဒီအဆိပ်ပင်ကို လောင်းသတ်ပေးရ မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲလို ကိုယ့်မှာ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ စိတ်တွေ ပွားများလာ ပြီး သူများအပေါ်မှာ မေတ္တာစိတ်တွေ ထားနိုင်ပြီဆိုရင် ကိုယ်ဟာ လွတ်လပ်တဲ့သူလို သတ်မှတ်နိုင်တော့မှာ သေချာပါတယ်။

ခရစ်တော်တုရားကလည်း ကောင်းတဲ့အပင်ဟာ ကောင်းတဲ့အသီးကို သီးပြီး မကောင်းတဲ့အပင်ဟာ မကောင်းတဲ့အသီးကို သီးတယ်ဆိုပြီး သွန်သင်ပေးထားပါတယ် (ရှင်မသဲ ၇:၁၇-၁၈)။ ဒါဟာ ဘာကို ဆိုလို တာလဲ ဆိုရင် စိတ်ကောင်းရှိတဲ့သူဟာ စိတ်ကောင်းကနေထွက်လာ တဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့စိတ်ထားတွေကို ပိုင်ဆိုင်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီမြင့် မြတ်တဲ့စိတ်ထားတွေကတော့၊ စိတ်ရှည်ခြင်း၊ ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ ဂုဏ်

ပြိုင်မှု မရှိခြင်း၊ ဝါကြွားမှု မရှိခြင်း၊ မာန်မာနမရှိခြင်း၊ မလျောက် မပတ်စွာ မကျင့်ခြင်း၊ ကိုယ်ကျိုးကို မရှာခြင်း၊ ဒေါသအမျက် မထွက်ခြင်း၊ သူများကို အပြစ်မယူတတ်ခြင်း၊ မတရားသောအမှု၌ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ အမှန်တရား၌သာ ဝမ်းမြောက်ခြင်း ဆိုတဲ့စိတ်ထားတွေ ဖြစ်ပါ တယ် (ပထမ ကောရင် ၁၂:၄-၇)။

တချို့က လူတစ်ယောက်ကို ချစ်ချင်တယ်၊ ခင်ချင်တဲ့အခါမှာ အခြေအနေ (conditions)၊ အကန့်အသတ်တွေ (limitations) ကို အများကြီး သတ်မှတ်ကြတာကို တွေ့ရှိရတယ်။ ချစ်တယ်ဆိုတဲ့နေရာမှာ တဏှာအချစ် (Genital love) ကို ဆိုလိုတာထက် လူမှုရေးအရ တစ်ယောက် အပေါ်တစ်ယောက် ထားတဲ့အချစ်မျိုးကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။

တစ်ခါက ကြားဖူးတဲ့ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို တင်ပြလိုတယ်။ ချစ်သူနှစ်ဦးတွေ ဟာ ဆယ်ငါးနှစ်လောက် တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် လေ့လာလာ ခဲ့ကြပြီး ချစ်လာခဲ့ကြပြီဖြစ်တာနဲ့ နှစ်ဘက်မိဘတွေရဲ့ သဘောတူညီချက် ဖြင့် အကြင်လင်မယားအဖြစ်ကို ရောက်ရှိသွားကြတယ်။ ဒီလိုနဲ့ တစ်ရက်တော့ မိဘတွေနဲ့ အိမ်ထောင်ခွဲပြီး သတ်သတ်နေကြမယ်ဆိုပြီး တော့ အိမ်တစ်လုံးကို၎င်းပြီး ဘဝသစ်ကို ထူထောင်ကြလေတယ်။

အမျိုးသားက ကံဆိုးတယ်လို့ပဲ ပြောရမယ်ပုံပါပဲ။ သူ့ရဲ့မယားသစ်လေးဟာ ထမင်းဟင်း မချက်တတ် ဖြစ်နေတယ်။ တစ်ပတ်လောက်

အထိကတော့ လင်ဖြစ်သူဟာ စားကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ မကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ထမင်းနပ်သည်ဖြစ်စေ၊ မနပ်သည်ဖြစ်စေ၊ ဟင်းအချို့ပေါ်သည်ဖြစ်စေ၊ မပေါ်သည်ဖြစ်စေ၊ အောင့်အိသည်းခံပြီးတော့ သူ့မယားချက်ထားတဲ့ ထမင်းဟင်းလျာတွေကို စားပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့နှစ်လလောက်ကြာတဲ့အခါမှာ တစ်ရက်တော့ သူ့မိန်းမဟာ အလုပ်သွားတဲ့ယောက်ျားအတွက် ဟင်းခပ် ကောင်းကောင်းတစ်ခွက်ကို ချက်ပေးမယ်ဆိုပြီး အာလူးကို ကြော်ပေးထားတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဖြစ်ချင်တော့ သူ့အာလူးဟာ အပူများပြီး တူးသွားပါတယ်။ အဲဒါနဲ့ သူ့ယောက်ျားက ဒီတစ်ခါတော့ မသည်းခံနိုင်တော့တဲ့ပုံ ရောက်နေပြီထင်ပါရဲ့။ သူ့မိန်းမနဲ့ကွဲမယ်ဆိုပြီး တရားရုံးကို သွားတိုင်ပြီး အမှုဖွင့်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒါနဲ့ တရားသူကြီးက ဘာဖြစ်လို့ မင်းမိန်းမကို ကွဲချင်တာလဲ ဆိုပြီး မေးတဲ့အခါကျတော့၊ လင်ဖြစ်သူက ငါ့မိန်းမဟာ အချက်ပြုတ် မတတ် လို့ပါဆိုပြီး ဖြေပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့သူတို့လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံးဟာ ကွဲသွားကြတော့တယ်။

ဒီနေရာမှာ လင်ဖြစ်သူက သူ့မိန်းမနဲ့အမြဲပေါင်းနိုင်ဖို့အတွက် ဘယ်လိုမျိုး အခြေအနေ၊ အကန့်အသတ်ကို ထားသလဲဆိုရင် အချက်အပြုတ် ဘတ်ရမယ်ဆိုတဲ့ အခြေအနေပါပဲ။ လင်ဖြစ်သူဟာ အချက် အပြုတ် တော်ရမယ်ဆိုတဲ့ အခြေအနေ၊ အကန့်အသတ်ကို သူ့မိန်းမဆီကနေ မရနိုင်တဲ့အခါမှာ သူ့မိန်းမကို မချစ်နိုင်ဖြစ်လာတော့ တယ်။ မပေါင်းနိုင်ဖြစ်လာတော့တယ်။ သည်းမခံနိုင် ဖြစ်လာတော့တယ်။

ဒီနေရာမှာ ဘယ်သူက မလွတ်လပ်တဲ့သူဖြစ်မယ်ထင်သလဲ။ မလွတ်လပ် တဲ့သူဟာ လင်ဖြစ်တဲ့သူပါပဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူ့မိန်းမကို အခြေ အနေ၊ အကန့်အသတ်တွေနဲ့ ချစ်နေလို့ပါပဲ။ လွတ်လပ်တဲ့သူတွေမှာ ဘာအခြေအနေမှ မရှိဘူး။ ဘာအကန့်အသတ်မှ မထားကြဘူး။ သူ့မိန်းမဟာ လွတ်လပ်တဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ သူ့ယောက္ခီး မကောင်းကြောင်းကို တရားသူကြီးကို တစ်ချက်လေးတောင် ဟပြီး မပြောဘူး။

လွတ်လပ်တဲ့သူတွေဟာ သူများကောင်းတာမကောင်းတာတွေကို ဂရုမစိုက်ဘူး။ အဲ သူတို့ဂရုစိုက်တာကတော့ တွေ့သမျှလူတွေကို မုဒိတာ ပွားနိုင်ဖို့ပါပဲ။ လူတွေက ကိုယ့်ရဲ့မုဒိတာတွေကို လက်မခံမှာကိုဘဲ စိုးရိမ်တယ်။ လူတိုင်းက ကိုယ့်ရဲ့မုဒိတာနဲ့ ထိုက်တန်ချင်မှ ထိုက်တန်မှာပါ။ ဒါပေမယ့် မုဒိတာတရားဟာ လူတိုင်းအတွက် ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ထိုက်တန်တဲ့မုဒိတာကို ထိုက်တန်တဲ့လူတွေကိုပဲ ပေးမယ့်အစား၊ လူတိုင်းအတွက် ဖြစ်တဲ့မုဒိတာကို လူတိုင်းကို ပေးနိုင်ဖို့ဟာ သိပ်ကိုပဲ အရေးကြီးပါတယ်။ ဒါဟာ လွတ်လပ်တဲ့သူတွေရဲ့ တရားလမ်းစဉ် ဖြစ်ပါတယ်။ လွတ်လပ်တဲ့သူဟာ သမာဓိရှိတဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ့်မှာ အခြေအနေတွေ၊ အကန့်အသတ်တွေ သိပ်များနေ တယ်ဆိုရင် ကိုယ်ဟာ လွတ်လပ်တဲ့သူ မဟုတ်တော့ဘူး။ မလွတ်တဲ့သူဟာ သမာဓိ မရှိတဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ သမာဓိရှိတယ် ဆိုတာက ကိုယ့်ရဲ့ကိလေသာ စိတ်တွေ၊ မကောင်းတဲ့စိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်နိုင်တာကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။

စာရေးသူရဲ့ဖြစ်ရပ်ကို တင်ပြပေးပါအံ့မယ်။ တစ်ရက်တော့ သူငယ်ချင်းကို သွားလည်မယ်ဆိုပြီး လိုင်းကားစီးပြီးတော့ လူတွေကြပ်တဲ့ အကြားထဲက လိုင်းကားတွေကို တိုးစီးပြီး သူငယ်ချင်းအိမ်ကို သွားပါတယ်။ သူ့အိမ်ကိုရောက်တဲ့အခါမှာတော့ ဘယ်အိမ်သားမှ ကိုယ့်ကို ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် ကြိုဆိုပြီး စကားပြောတဲ့သူ မရှိကြဘဲ။ ခဏလေးထိုင်ပါအုံး။ ကျွန်မတို့ မီးပူတိုက်အုံးမယ်ဆိုပြီး ကျွန်တော်ဟာ တစ်ယောက်ထဲ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေ ပါတယ်။ အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော်က စိတ်မရှည်တော့ဘဲ အန်တီး၊ ပြန်အုံးမယ် ဆိုပြီး အိမ်ကို ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။

ဒါဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်တော်ဟာ သူငယ်ချင်းအိမ်ကနေ ချက်ချင်း ပြန်လှည့်လာရတာလဲ။ အစကထင်ထား၊ မှန်းထားတာက သူ့အိမ်ကို ရောက်ရင် အိမ်သားတွေက ဖော်ဖော်ရွယ်ရွယ် စကားပြောကြမယ်။ ကြိုဆိုကြမယ်။ ထိုင်စကားပြောကြမယ်ဆိုပြီး ကြိုတင်ယူဆ ထားတာကိုး။ ဒါပေမယ့် သူ့အိမ်ကို တကယ် ရောက်တဲ့အခါကျတော့ ကိုယ်ထင်ထားတဲ့အတိုင်း သူတို့က ကိုယ့်ကို မကြိုဆို၊ မမည့်ခံကြတဲ့အတွက် ကိုယ်ဟာ ချက်ချင်းပဲ သူငယ်ချင်း အိမ်ကနေ ပြန်ထွက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ မလွတ်လပ်တဲ့သူက ဘယ်သူလဲ။ သွားလည်တဲ့ ကျွန်တော်ပေါ့ဗျာ။ ငါ့ကို ဖော်ဖော်ရွယ်ရွယ် စကား ပြောကြမယ်၊ ကြိုဆိုကြမယ်၊ ထိုင်စကားပြောကြမယ်ဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်တွေ (expectations) က ကိုယ့်ရဲ့အလည်အပတ်ခရီးကို ချုပ်နှောင်နေပါတယ်။ အဲဒီတော့ ကိုယ်

ဟာ သူများကို ချစ်ချင်တဲ့အခါမှာ ကိုယ်ချစ်တဲ့သူဆီကနေ ဘာတွေ ပြန်ရမလဲဆိုပြီး မျှော်လင့်ထားတာတွေ ရှိနေရင် ကိုယ်ဟာ သူများကို လွတ်လွတ်လပ်လပ်ချစ်တဲ့သူ မဖြစ်တော့ဘူး။

မာသာရိထရေဇားဟာ လွတ်လပ်တဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် အကူအညီလိုအပ်နေတဲ့သူတွေကိုတောင် သူ့တို့က သူ့ဆီလာမယ့် အချိန်ကိုတောင် မစောင့်ဘဲ သူက သူတို့ဆီကိုသွားပြီး ကူညီနိုင်တယ်။ အဲလို ကူညီတဲ့နေရာ မှာလည်း လူ့အဆင့်အတန်း၊ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှု၊ လူမျိုးတွေကို မခွဲခြားဘဲ သူ့ရဲ့မုဒိတတွေကို လူတိုင်းနဲ့တန်အောင် လုပ်နိုင်လို့ပါပဲ။

လူတစ်ချို့က မိုးခါးရေသောက်သလို ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ စာရေးသူရဲ့အိမ်အပေါ်ထပ်မှာ ကားတစ်စီးပိုင်တဲ့မိသားစု တစ်ယောက်ရှိတယ်။ အဲဒီ ကားမောင်းတဲ့သူဟာ ကျွန်ုပ်အိမ်ရှေ့ထွက်ရာဝင်ရာလမ်းမှာ အမြဲပဲ သူ့ကားကို ရပ်ထားတယ်။ အဲဒါအပြင်၊ အိမ်ရှေ့မှာပဲ သူ့ကားကို ရေဆေးတယ်။ နွေရာသီတို့၊ ဆောင်းတွင်းတို့မှာ ကားဆေးတာက တော့ ဘယ်လိုမှ သဘောမထားဘူး။ ဒါပေမယ့် မိုးတွင်းမှာ အိမ်ရှေ့မှာ ကား ဆေးတဲ့အခါကျတော့ မိုးရေတွေက အိမ်ရှေ့မှာ ဝပ်နေတဲ့ အကြားက ကားဆေးတဲ့ရေတွေ နဲ့ဆိုတော့ ဗွက်တွေ ထလာတယ်။ နောက်ပြီး အမျိုးသမီးက ကိုယ်ဝန်ရှိ နေတာနဲ့ ကျွန်တော်က၊ အစ်ကိုကျေးဇူးပြုပြီး အိမ်ရှေ့မှာ ကားမဆေးပါနဲ့ ဆိုပြီး ပြောပါတယ်။

အဲဒီအခါမှာ သူက ဒီမြေဟာ အရင်တုန်းက ချိုင့်ခွက်ကြီး၊ ငါက မြေဖုတ် လို့ အခုဒီလိုကောင်းနေတာ၊ ငါဖုတ်တဲ့မြေမှာ ရေဆေးတော့ မင်းဘာ ဖြစ်ချင်လဲ ဆိုပြီး ပြောပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က ငါဘာ ဖြစ်ချင်သလဲဆိုရင် ငါ့အိမ်ရှေ့မှာ ကားမဆေးနဲ့ ဆိုပြီး ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီအခါမှာ သူက ငါဖုတ်တဲ့မြေပဲဆိုပြီး ဇွတ်ပြောတာနဲ့ ကျွန်တော်က မင်းဖုတ်တဲ့မြေကို မင်းပိုင်တယ်လို့ ထင်သလား ဆိုပြီး ပြန် ပြောတယ်။ သူကလည်း ဒေါသတကြီးနဲ့ မင်းမကျေနပ်ရင် တရားရုံးကို တိုင်ပါ ဆိုပြီး ပြောတယ်။ ဒီဖက်ကလည်း တစ်ပြားမှ မလျော့ဘဲ၊ ငါက တိုင်ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ မင်းက ငါ့ကိုတိုင်ရမှာ၊ တိုင်တယ်ဆိုတာက အောက်တန်းကျတဲ့ လူတွေရဲ့ စိတ်ဓါတ်ပါဆိုပြီး ပြောရင်း ကျွန်တော့အမျိုးသမီးက ကျွန်တော့ကို အိမ်ထဲကို ဆွဲခေါ်သွားပါတယ်။

ဒီကားသမားဟာ ပညာရေးဆိုလို့ ၅ တန်းပဲ ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့အစ်ကိုက သင်္ဘောသားဆိုလား။ အဲဒါကို အားကိုးပြီး သူ့တို့မှာ Coralla ဝင်ကားတစ်စီးလေး ရှိတာနဲ့ သူ့တို့ကိုယ်ကို သန်းကြွယ် သူဌေးအဖြစ် မှတ်တော့ သူတို့မိသားစုတစ်ခုလုံးဟာ မောက်မာပြီး ဘယ်အိမ်နီးနားချင်းနဲ့မှ မတည့်ဘဲ အားလုံးက သူတို့မိသားစုကို ရှောင်ကြတာကို ကိုယ်က လူသစ်ဆိုတော့ ဘာမှမသိဘဲ သူတို့နဲ့ သွားပြီး အငြင်းအခန်သွားလုပ်မိပါတယ်။ သူတို့သား၊ သူတို့ အစ်ကိုကို တားတယ်၊ စကားများတယ်ဆိုပြီး သူ့မိဘတွေ၊ မောင်နှမတွေက

ကျွန်တော့်ကို မျက်စောင်းထိုးကြတော့တယ်။ လမ်းလျှောက်ရင်း သူ့အဖေက ကျွန်တော့်ကို နှစ်ခါတိုက်သွားတယ်။

ကျွန်တော်က သူ့ကို ဘယ်လိုမှမတုန်ပြန်ဘူး။ ဆိုလိုတာက သူ့ကို အဆိုးနဲ့ ပြန်မတုန်ပြန်ဘဲ။ အကောင်းနဲ့ပဲ တုန်ပြန်တယ်။ သူ့ကို တုန်ပြန်တယ်ဆိုတာက၊ သူကကျွန်တော့်ကို မျက်စောင်းထိုးတာ၊ မကောင်းပြောတာတွေကို ကျွန်တော်က သူ့ကို ပြန်ပြီးမျက်စောင်းထိုးဘူး။ မကောင်း ပြန်မပြောဘူး။ သူ့ရဲ့မကောင်းတဲ့စိတ်ဓါတ်တွေက တောင်းနေတဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ စိတ်ဓါတ်တွေကို ကျွန်တော်ဟာ လွှမ်းမိုးမခံနိုင်ဘူး။ သူက ကျွန်တော့်အပေါ် မကောင်းတိုင်း ကျွန်တော်က သူ့အပေါ် မဆိုး နိုင်ဘူး။ အဲလို သူက ကိုယ့် အပေါ် မကောင်းလုပ်တိုင်း တိုယ်က သူ့ကို ပြန်ပြီး မကောင်းလုပ်မယ် ဆိုရင် ကိုယ့်ရဲ့ပါရမီအရည်အချင်း တွေကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် ချတာနဲ့အတူတူ ပါပဲ။ ဒီထက်မြင့်ပြီး ပြောရမယ်ဆိုရင်၊ သူက ကိုယ့်အပေါ်မကောင်းတိုင်း ကိုယ်ကသူ့အပေါ်မှာ မကောင်းလုပ် နေမယ်ဆိုရင် ကိုယ်ဟာ လွတ်လပ်တဲ့လူ ဖောက်တော့ဘူး။ လွတ်လပ်တဲ့သူ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။

ဒီအချက်ကို ကျွန်တော်ဟာ သူများနဲ့ဆက်ဆံတဲ့အခါ တိုင်းမှာ၊ ကိုယ်က သူများရဲ့လုပ်ရပ်ကို ပြန်တုန်ပြန်မယ့် အချိန်တိုင်းမှာ စဉ်းစားမိတယ်။ ဒါဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် ထိန်းသိမ်းတာ ဖြစ်တယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ကိုယ်သွေး၊ ကိုယ့်ရဲ့ပါရမီတွေကို ကိုယ်က လွဲလို့ ဘယ်သူမှ မချနိုင်ဘူး။ မဖျက်ဆီးနိုင်ဘူး။ အဲဒီတော့ လွတ်လပ်တဲ့

လူ့ဆိုတာက ကိုယ့်ရဲ့ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေး၊ ကိုယ့်ရဲ့ပါရမီတွေကို အမြဲထိန်း သိမ်း၊ ကာကွယ်တတ်တဲ့သူလို့ ပြောရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လူတိုင်းက လွတ်လပ်တဲ့လူ ဖြစ်ချင်ကြတယ်။ လွတ်လပ်မှုဆိုတာက ကိုယ့် ရဲ့လွတ်လပ်မှုအတွက် သက်သက်ကိုသာ ဆိုလိုတာမဟုတ်ဘဲ၊ အကောင်း ကို လုပ်နိုင်ဖို့အတွက် အခွင့်အရေးကို ဖန်တီးပေးတဲ့ လွတ်လပ်မှု မျိုးကို စစ်မှန်တဲ့လွတ်လပ်မှုလို့ ဆိုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ့်စိတ်နဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ ဆန္ဒတွေကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် ထိန်းချုပ်မောင်းနှင် တတ်ဖို့ လိုပါတယ်။ လူ့စိတ်ဆိုတာက မော်တော်ကားကို ရွှေ့လျား စေတဲ့ အင်ဂျင်စက်နဲ့ အတူတူပါပဲ။ မော်တော်ကား ရွှေ့လျားဖို့အတွက် ကား အင်ဂျင်စက်ကို နှိုးပေးရသလို လူဆိုတဲ့ပုထုစဉ်လူသားရဲ့ ခြေ လက်တွေကို လှုပ်ရှားအောင်လုပ်ပေးတဲ့ အင်ဂျင်စက်က လူ့စိတ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကား အင်ဂျင်မကောင်းရင် ကားလဲမောင်းလို့မရသလို၊ ကားပေါ်မှာပါလာတဲ့ ခရီးသည်တွေရဲ့ အသက်ပါ ဆုံးရှုံးနိုင်ပါတယ်။ အဲဒီလိုပါပဲ၊ ကိုယ့်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့ စိတ်ဆိုတဲ့ အင်ဂျင်စက်က မကောင်းဘူးဆိုရင် ကိုယ့်ရဲ့ လူ့ဘဝဟာ ဆုံးရှုံးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ့် ရဲ့ ဖြစ်ချင်နေတဲ့ စိတ်ဆန္ဒတွေကို ကိုယ့်ရဲ့ဖြစ်သင့်တဲ့ဘဝ အခြေအနေ နဲ့ အုပ်ချုပ်လွှမ်းမိုးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီအချက်က ကိုယ့်ကိုယ်ကို စီမံခန့်ခွဲတတ်မှု (self-management) နဲ့ဆိုင်သွားတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စီမံခန့်ခွဲတတ်ခြင်းဆိုတာက တကယ်

တမ်းပြောရရင် မမှန်ကန်တဲ့အယူအဆတွေ၊ အကျိုးမပေးတဲ့ ရည်မှန်းချက်တွေနဲ့ မှန်ဝါးတဲ့ခံစားချက်တွေကနေ ကိုယ့်ကိုယ်ကို လွတ်လပ်တဲ့ လူ ဖြစ်အောင် ပြုလုပ်တတ်ခြင်းကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်တယ်။

Self-management means making oneself free from any distorted feelings and perceptions and unbeneficial ambitions.

မိဦးဖဦး ဖြစ်ကြတဲ့ အာဒံနဲ့ ဧဝတို့ရဲ့ ဘဝကို ပြန်သုံးသပ်ကြရ အောင်။ သူတို့ဟာ လူဖြစ်နေလျက်နဲ့ ဘုရားနဲ့ တူချင်ကြတယ်။ ဘုရားဖြစ် ချင်ကြတယ်။ နတ်ဆိုးက သူတို့ကို ဘယ်လိုပြောလဲဆိုရင် “မစားရဘူးလို့ ဘုရားက တားမြစ်ထားတဲ့ အသီးတွေကို မင်းတို့က စားရင် ဘုရား သခင်လို ဖြစ်လာမှာကို ကြောက်လို့ မင်းတို့ကို ဒီအသီးကို မစားခိုင်းတာပါ” ဆို ပြီး ပြောလိုက်တဲ့အခါမှာ အာဒံရဲ့ အဖော်၊ အာဒံရဲ့ မိန်းမ ဖြစ်သူ ဧဝက ဘုရားလို ဖြစ်ချင်တာကြောင့် မစားရလို့ တားမြစ်ထားတဲ့ အသီးကို ယူပြီး စားလိုက် တယ်။ အဲဒီအခါမှာ သူတို့ဟာ ဘုရားလို ဖြစ်လာလားဆိုတော့ မဖြစ်လာဘဲ ပိုပြီးတော့တောင် ဆိုးသွားတယ်။

ဒီအချက်က တို့ကို ဘာပြောပြနေလဲဆိုရင် အာဒံနဲ့ ဧဝတို့ဟာ မိမိတို့ရဲ့ ဖြစ်နိုင်စွမ်းတွေ (capability) ကို မစီမံတတ်လို့ဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မိမိကိုယ်ကို စီမံတတ်ခြင်းဆိုတာက ကိုယ့်ရဲ့ ဖြစ်နိုင်စွမ်းတွေကို အကောင်းဆုံး အသုံးချတတ်ခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

Self-management means utilization of one's capabilities the best.

မိမိကိုယ်ကို စီမံတတ်ခြင်းဆိုတဲ့နေရာမှာ ကိုယ့်ရဲ့ ဖြစ်နိုင်စွမ်းတွေကို အကောင်းဆုံး အသုံးပြုတတ်ခြင်းဆိုတာက ကိုယ့်ရဲ့ပင်ကိုယ်အခြေအနေကို မျက်ခြေမပြတ် သတိရှိနေဖို့ (self-awareness) လိုအပ်ပါတယ်။ လူ့အတော်များများက ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတိမရှိကြဘူး။ ကိုယ်ဟာ အခုဘာကို ခံစားနေလဲ၊ ဘယ်လိုခံစားနေလဲ၊ ဘာကြောင့်ခံစားနေလဲ၊ ဘယ်အချိန်မှာ ခံစားနေလဲ၊ ဘယ်လောက်ခံစားနေလဲ ဆိုတဲ့ အချက်တွေကို သတိရှိနေဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတိရှိနေခြင်းဟာ ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်ကို မှန်ကန်တဲ့လမ်းကြောင်းပေါ်မှာ မောင်းနှင်နိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ ညှိုးချုပ်ပြီဆိုရင် မြန်မာစည်ဘီယာကို သောက် ချင်တဲ့ စိတ် ပေါ်လာတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့အာသီသက ဘီယာကို တောင်း သောက်တာကို ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတိထားမိတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘယ်လို စီမံခန့်ခွဲရသလဲဆိုရင်၊ “ငါက ဘီယာကို နေ့တိုင်း သောက်ရင် အရက်ကိုပါ စွဲလာမယ်၊ အရက်ကိုစွဲလာရင် ငါ့ဘဝရဲ့ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးတွေဟာ ကျဆင်းလာပြီး ငါဟာ အရက်သမားဘဝကို ရောက်မယ်။ အဲဒီတော့ ငါ့ကိုငါ အရက်သမားဘဝတော့ အရောက်မခံဘူး၊ ငါဘီယာကို ဆာတိုင်း မသောက်ဘူး” ဆိုပြီး စိတ်ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

ဒီအချက်က ဘာကိုမီးမောင်းထိုးပြနေသလဲဆိုရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အရက် သမား မဖြစ်အောင် ဘယ်လိုစီမံခန့်ခွဲသလဲ ဆိုတာကို ပြောပြ နေတာ ဖြစ်တယ်။ တစ်ခါတလေကျတော့၊ ဈေးနှုန်းနည်းတဲ့အရာ (less price) တွေဟာ ဘဝကို အဆိုးဆုံးဒုက္ခ (huge problem) ပေးတတ်ပါတယ်။

ဆိုလိုတာက ဘီယာတစ်ခွက်က ကျပ် ၅၀၀ လေးပဲ ရှိတယ်။ ဘယ်သူမ ဆို ဘီယာတစ်ခွက်ကို ကျပ် ၅၀၀ နဲ့ သောက်နိုင်ကြတာပဲ။ ကျပ် ၅၀၀ လေးပဲဆိုတဲ့ အတွက်အချက်အတွေးအခေါ် (Calculated idea) က ဒီကျပ် ၅၀၀ တန်က ကိုယ့်ဘဝကို ဘယ်လောက်တောင် ဒုက္ခပေးနိုင် သလဲ ဆိုတာကို သတိမထားမိဘူးဆိုရင် ဘီယာတစ်ခွက်က ကိုယ့်ဘဝ ကို အရက်သမားဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်း ဖြစ်နိုင်တာပဲ။ အဲဒီတော့ ဘယ်အရာကိုမှ လျှော့တွက်လို့ မရဘူး။ ပိုတွက်ထားမှ ကိုယ့်ဘဝကို အရက်စွဲတဲ့ဘဝကနေ လွတ်မြောက်လာအောင် ဖန်တီးလို့ရမှာ ဖြစ်ပါ တယ်။

စိန်ပေါလ်က ကျွန်တော်တို့ကို ဘယ်လိုသွန်သင်ထားသလဲဆိုရင် ကျွန် တော်တို့ရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ ဗိမာန်တော် (the temple of God) ဖြစ်တယ်လို့ သွန်သင်ပေးထားပါတယ်။

သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏ဗိမာန်တော်^၁ ဖြစ်ကြ၍
ဘုရားသခင်၏ ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့၌ စံပယ်

တော်မူသည်ကို သင်တို့မသိကြသလော။ တစ်စုံတစ်
ဦး^၂သည် ဘုရားသခင်၏ ဝိမာန်တော် ကို ဖျက်ဆီး
လျှင် ဘုရား သခင်သည် ထိုသူကို ဖျက်ဆီးတော်မူလိမ့်
မည်။ အကြောင်းမူကား၊ ဘုရားသခင်၏ဝိမာန်တော်
သည် သန့်ရှင်းမွန်မြတ်^၃ ၏။ ထိုဝိမာန်တော်သည်ကား
သင်တို့ပင် ဖြစ်သတည်း။ (ပထမ ကော်ရိန်သု ၃:၁၆-
၁၇)

ဒီကျမ်းပိုဒ်ကိုကြည့်တဲ့အခါမှာ ဘုရားသခင်ရဲ့ဝိမာန်တော်^၄ ဆိုတာက
ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်တဲ့သူတွေရဲ့အဖွဲ့အစည်း၊ ခရစ်တော်၏ ခန္ဓာ
တော်၊ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းဂုဏ်တော် စံမြန်းရာ ဂျေရှုစလင်ဝိမာန်
တော်နဲ့ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် ကိန်းအောင်ရာ ပဋိညာဉ်သစ်တွေ
ကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။

^၂ တစ်စုံတစ်ဦးဆိုတာကိုတော့၊ သံပေါလူးက ဘယ်သူ့ကို ရည်ညွှန်းပြီး
ပြောသလဲဆိုရင် တရားဟောဆရာ (၃) ဦး ဖြစ်ကြတဲ့ (၁) အုတ်မြစ်
ပေါ်တွင် တည်ဆောက်သူ (ခ) မခိုင်မာသောအရာတွေပေါ်တွင် တည်
ဆောက်သူနဲ့ (ဂ) တည်ဆောက်ထားတဲ့အရာတွေကို ဖျက်ဆီးသူတွေ
ကို ဆိုလိုတာဖြစ်ပါတယ်။ ^၃ သန့်ရှင်းတယ်ဆိုတာက ဘုရားသခင်
အတွက် ရည်စူးပြီး ပူဇော်ဆက်ကပ်ထားသောအရာနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များကို
ရည်ညွှန်းတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ ဗိမာန်တော်၊ ဘုရားသခင်ရဲ့ ဘုရားကျောင်းများ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဘုရားသခင်ရဲ့ ဗိမာန်တော်၊ ဘုရားသခင်ရဲ့ ဘုရားကျောင်းများဆိုတာက ဘုရားသခင်ဆီကို ပူဇော်ဆက်ကပ်ထားကြတဲ့အရာများ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ကက်သလစ် ခရစ်ယာန်များဟာလည်း ဘုရားသခင်ဆီကို ပူဇော်ဆက်ကပ်ထား ကြတဲ့သူတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဘယ်အချိန်တုန်းက ကျွန်တော်တို့ဟာ မိမိတို့ ကိုယ်ကို ဘုရားသခင်ဆီကို ဆက်ကပ်ထားကြသလဲ ဆိုရင် ဆေးကြောခြင်းမင်္ဂလာ စက္ကရမင်းတူးကို စတင်ရရှိချိန်ကနေ စတင်ပြီဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ဟာ ဘုရားသခင်ဆီကို ပူဇော်ဆက်ကပ်ပြီးသားများ ဖြစ်ကြပေမယ့် အားနည်းတဲ့ပုထုဇဉ်လူသားတွေမို့ ခြောက်ပစ်ကင်း သဲလဲစင် (perfectionism) ဆိုတဲ့လူသားတွေတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ဟာ အနည်းနဲ့အများဆိုသလိုတော့ အပြစ်တွေကို ပြုလုပ်မိကြမှာ သေချာပါတယ်။

ပုထုဇဉ်လူသားအားလုံးဟာ အပြစ်လုပ်တတ်တဲ့သူတွေ ဖြစ်ကြ သလို အပြစ်မလုပ်ဖူးတဲ့သူဆိုလို့ ခရစ်တော်ကို မွေးဖွားပေးတဲ့ မယ်တော်မာရီယားပဲ ရှိတယ်။ မယ်တော် မာရီယားကလွဲပြီး ကျွန်တော်တို့အားလုံးဟာ အနည်းနဲ့အများဆိုသလို အပြစ်တွေကို နေ့စဉ်ပြုလုပ်မိကြပါတယ်။ အပြစ်ကိုလုပ်တယ်ဆိုတာက ဘုရားနဲ့လူသားတွေကို စော်တားတာကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။ တနည်းပြောရရင် ကိုယ်က

ဘုရားနဲ့ လူသားတွေ ဆီမှာ ပြုလုပ်ရမည့် တာဝန်များကို ပျက်ကွက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီတာဝန်တွေဟာ ဘာတာဝန်တွေလဲ။ တကယ်တော့ ဒီတာဝန်တွေ ဟာ ဘုရားရှင် ပေးထားတဲ့ ပညတ်တော် (၁၀)ပါးတွေပါပဲ။ ပညတ် တော် (၁၀)ပါးကို သေချာခွဲခြမ်းစေ့ဖြာတဲ့အခါမှာ နှစ်မျိုးတွေ ရတယ်။ အဲဒါ တွေကတော့၊ ပုထုဇဉ်လူသားတွေက ဘုရားအပေါ်မှာ ပြုရမည့် တာဝန်တွေ our duty towards God နဲ့ တခြားလူသားတွေ အပေါ် မှာ ပြုလုပ်ရမည့် တာဝန်တွေ (our duty towards human beings) ပဲ ဖြစ်ကြပါတယ်။ (မာတေဦး ၂၂:၃၇-၄၀၊ ထွက်မြောက်ရာ ကျမ်း ၆:၅)

ပုထုဇဉ်လူသားတွေက ဘုရားအပေါ်မှာ ပြုရမည့်တာဝန်တွေ (our duty towards God) ကတော့၊

- ၁။ ဘုရားတစ်ဆူအပြင် မည်သည့်အရာကိုမှ ဘုရားအဖြစ် မကိုး ကွယ်ရ။
- ၂။ ဘုရားရှင်၏ နာမတော်ကို မရိုမသေ မလုပ်ရ။
- ၃။ ဘုရားရှင်၏ သီတင်းပွဲနေ့တို့ကို စောင့်လော့။

ဘုရားသခင်ကို ဘုရားအဖြစ် ကိုးကွယ်တယ်ဆိုတာက ဘုရားကို ကိုယ်က ယုံကြည်လို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်လိုယုံလဲဆိုရင် ကိုယ့်ကို ဖန်ဆင်းတဲ့ ဘုရား၊ အရာအားလုံးကို သိမြင်၊ တတ်စွမ်းပြီး ဖန်ဆင်းတဲ့

ဘုရား၊ တန်ခိုးအရှိဆုံးဘုရား၊ ကိုယ်လိုရာကို ပေးနိုင်တဲ့ဘုရား စသဖြင့် ကိုယ့်မှာ ရှိနေတဲ့ အကြောင်းရင်းတွေကြောင့်၊ ဘုရားသခင်ကို ဘုရား လို့ယုံကြည်ရင်း ရှိခိုးကိုးကွယ်နေတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ ဘုရား အပေါ် ထားရှိကြတဲ့ ယုံကြည်ခြင်းမျိုးက တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် တော့ တူကြမှာ မဟုတ်ဘူး။

ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်တယ်ဆိုတဲ့အခါမှာ၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ ကက်သလစ်အသင်းတော်ရဲ့ သွန်သင်ချက်တွေ (Knowledge of God according to the Catholic Church) ကနေတဆင့် ဘုရားကို သိရှိလာတယ်ဆိုတဲ့အချက်လည်း ပါပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ တခြားခရစ်ယာန်ဂိုဏ်းဂဏတွေရဲ့ သွန်သင်ချက်ကနေ ဘုရားကို သိရှိ တယ်ဆိုတဲ့ အချက် မဟုတ်ဘူးနော်။ ကက်သလစ်အသင်းတော်က ဘုရားအကြောင်းကို သွန်သင်တဲ့အချက်တွေဟာ ကက်သလစ် အသင်းတော်ဆီက ခွဲထွက်သွားကြတဲ့ တခြားခရစ်ယာန်ဂိုဏ်းဂဏတွေရဲ့ သွန်သင်ချက်နဲ့ ဘယ်တော့မှ တူမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့၊ တခြားခရစ်ယာန် ဂိုဏ်းဂဏတွေဟာ ကက်သလစ်အသင်းတော်ရဲ့ သွန်သင်ချက်ကို လက်မခံလို့ဘဲ ကက်သလစ်အသင်းတော်ကို ဆန့်ကျင်တဲ့ ဘာသာရေးအဖွဲ့အစည်းတွေ ဖြစ်လာကြလို့ပါ။

ဒါဆိုရင် ကက်သလစ်အသင်းတော်က ကျွန်တော်တို့ကို ဘယ်လို သွန်သင်နေသလဲဆိုရင်၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ လူ့ဆင်ခြင်တုံတရား၏ အလင်းဝေးခြင်းအားဖြင့် ဖန်ဆင်းခံထားရသော ကမ္ဘာမိုးမြေမှတဆင့် အရာ

အားလုံးရဲ့ အစနဲ့ အဆုံး ဖြစ်တော်မူတဲ့ ဘုရားသခင်ကို မှန်ကန်စွာ သိရှိနိုင်တယ် ဆိုပြီး သွန်သင်ပေးနေပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော်တို့အားလုံးကို မိမိရဲ့ ပုံသဏ္ဍန်အတိုင်း ဖန်ဆင်းထားလို့ ပါပဲ (ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၁:၂၇)။ (Cfr. CCC no. 36)

Our holy Mother, the Church holds and teaches that God, the first principle and last end of all things, can be known with certainty from the created world by the natural light of the human reason.

နောက်တစ်ချက်က ဘုရားက ပုထုဇဉ်လူသားကို တွေ့ဖို့ လောကထဲကို ဆင်းလာတယ် (God comes to meet man) ဆိုတာကိုပါ ယုံကြည်ရမယ်။ ဘုရားက ပုထုဇဉ်လူသားကို တွေ့ဖို့ လောကထဲကို ဆင်းလာတယ်ဆိုတာကို ကျမ်းစာထဲမှာ ဒီလိုတွေ့ရှိရပါတယ်။ “ အကြောင်းမူကား၊ ကိုယ်တော်သည် ခရစ်တော်၌ မိမိကိုယ်တော်တိုင် ရည်ရွယ်ထားခဲ့သည့်အတိုင်း ခပ်သိမ်းသောဉာဏ်ပညာနှင့် အသိတရားတို့ဖြင့် မိမိအလိုတော်၏ နက်နဲရာကို ငါတို့အား သိစေတော်မူ၏ (ဖေက်ဆု ၁:၉)။”

“ငါတို့သည် ရှေ့တော်မှောက်၌ သန့်ရှင်းမြင်မြတ်ပြီး အပြစ်ကင်း စင်သူများ ဖြစ်ကြစေရန် ကိုယ်တော်သည် ကမ္ဘာမတည်ရှိမီကပင် ငါတို့ကို ခရစ်တော်၌ ရွေးကောက်ထားတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်သည် ယေဇူးခရစ်တော်အား ဖြင့် ငါတို့ကို မိမိသားသမီးများ ဖြစ်ကြစေရန် မိမိအလိုတော်

အတိုင်း သတ်မှတ်ထား၍ ဤသို့ပြုလုပ်ခြင်းကိုလည်း ကျေနပ်အားရ တော်မူ၏ (ဖက်ဆု ၁:၄-၅)။

တကယ်တော့၊ ကျွန်တော်တို့ကက်သလစ် ခရစ်ယာန်အသင်းတော်ရဲ့ သွန်သင်ချက်အရဆိုရင်၊ ဘုရားဆိုတာရှိတယ်၊ အဲဒီဘုရားက မြင်နိုင်ရာ (visible) နဲ့ မမြင်နိုင်ရာ (invisible) အားလုံးတို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူပြီး အဲဒီဘုရားဟာ အရာအားလုံးရဲ့ အစနဲ့အဆုံး (alpha and omega) ဖြစ်တယ်၊ ဒီဘုရားကလွဲလို့ တခြားဘာဘုရားမှ မရှိတော့ဘူးလို့ သွန်သင်ပေးနေပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ကို ဖန်ဆင်းတော်မူတဲ့ဘုရားရှင်ဟာ ကယ်တင်ခြင်းကို ရရှိစေမယ့် လမ်းကို ဖွင့်ပေးချင်တာကြောင့်၊ အစကတည်းကနေ အာခံနဲ့ ဧဝတို့ဆီမှာ မိမိကိုယ်ကို ထုတ်ဖော်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပြီး ဘုရားသခင်က သူတို့ကို မိမိနဲ့ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သော တစ်လုံးတဝတည်း ရှိခြင်း intimate communion ထဲသို့ ဖိတ်ခေါ်ခဲ့ပြီး အလွန်ခမ်းနား resplendent တဲ့ ကျေးဇူးတော် grace နဲ့ တရားမျှတခြင်း justice တို့နဲ့ သူတို့ကို တန်ဆာဆင် ပေးပါတယ်။ (Cfr. CCC no. 54)

တကယ်တော့၊ ဘုရားသခင်မှအပ မည်သည့်အရာကိုမျှ ဘုရားအဖြစ် မကိုးကွယ်ရဘူးဆိုတဲ့ ပထမဆုံးပညတ်တော်ဟာ ဘုရားသခင်ကိုသာ ဘုရားလို့ ယုံကြည်ရုံတင်မကဘူး၊ ဘုရားသခင်ရဲ့ ကျေးဇူးတော်တွေကိုသာ တောင်းခံ ရှုမကဘူး၊ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကိုက ဘုရားသခင်ဖက်မှာ

အမြဲရှိနေဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဘုရားသခင်ကိုတော့ ယုံကြည်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဗေဒင်ကိုတော့ မစွန့်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့ ကက်သလစ်ခရစ်ယာန် တွေ ရှိကောင်းရှိနိုင်တယ်။

ကျွန်တော့သူငယ်ချင်းရဲ့ အဖေက အင်မတန်မှ ကိုယ်တော်မြတ် စက္ကရ မင်းတူးကို ယုံကြည်ကိုးစားတဲ့သူ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့်၊ သူ့မြေးလေး နေမကောင်းဖျားပြီ၊ ညတွေမှာ မြေးဖြစ်သူက လန့်နိုးတယ်ဆိုရင် ကိုယ် တော်မြတ်ရှေ့မှာ သွားပြီး ဆုတောင်းတာ မဟုတ်ဘဲ ဗေဒင်ကို သွား တွက်တာ။ ဒါကို ကျွန်တော်က မလုပ်သင့်ဘူးလို့ ပြောပြတဲ့ အခါမှာ သူက ကျွန်တော့ကို ဘာပြန်ပြောလဲဆိုရင် နတ်ဆိုးကို နတ်ဆိုးနဲ့ပဲ တိုက်ထုတ်ရတယ် ဆိုပြီး ပြန်ဖြေတယ်။ သူပြောတဲ့ပုံစံက ဟုတ်သလို လိုပဲ။ ဒါပေမယ့် တကယ် ပြန်သုံးသပ်ကြည့်တဲ့အခါမှာ ကိုယ်ယုံကြည် ကိုးကွယ်နေတဲ့ ဘုရားသခင်က နတ်ဆိုးကို မနိုင်၊ မအောင်မြင်သလိုလို ဖြစ်သွားတယ်။ ဒါဆိုရင် ဘုရားသခင်က နတ်ဆိုးကို မနှင်ထုတ်နိုင်ဘူး လား ဆိုပြီး စောဒကတက်စရာ ရှိလာတယ်။ ဘုရားသခင်က နတ်ဆိုး ကို အောင်မြင်တယ်။ ရှင်မာတေဦး ၈:၂၈-၃၄ ကို ဖတ်ကြည့်ပါ။ အဲဒီကျမ်းပိုဒ်မှာ ခရစ်တော်ယေဇူးက နတ်ဆိုးကို ဘယ်လိုအောင် မြင်ခဲ့သလဲဆိုတာကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ဖော်ပြထားပါတယ်။

ကိုယ်တော်သည် တစ်ဖက်ကမ်းရှိ ကါဒါရာနယ်သို့
ရောက်တော်မူသောအခါ၊ နတ်ဆိုးစီးခြင်း ခံရသော
သူနှစ်ဦးသည် သင်္ချိုင်းဂူများအကြားမှ ထွက်လာပြီး

လျှင် ကိုယ်တော်ထံသို့ လာကြ၏။ သူတို့သည် လွန်စွာကြမ်းတမ်းခက်ထန် ကြသောကြောင့် ထိုလမ်းကို မည်သူမျှ ဖြတ်သန်းမသွားဝံ့ ကြချေ။ ထိုသူတို့က တုရားသခင်၏ သားတော်၊ ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ်တို့ကို မည်သို့ ပြုလိုပါသနည်း။ အချိန်မကျမီ ကျွန်ုပ်တို့ကို ဒဏ်ခတ် ရန် ဤအရပ်သို့ ကြွလာတော်မူပါသလောဟု အော်ဟစ် ကြ၏။ ထိုသူတို့နှင့် မနီးမဝေးတွင် ဝက်အုပ်ကြီး တစ်အုပ်သည် အစာစားလျက် ရှိ၏။ ထိုအခါ နတ်ဆိုး တို့က ကိုယ်တော်သည် အကျွန်ုပ် တို့ကို နှင်ထုတ်တော် မူလျှင် ဝက်အုပ်ထံသို့ ဝင်ပါရစေဟု တောင်းပန်ကြ၏။ ကိုယ်တော်ကလည်း သွားကြလော့ဟု သူတို့အား မိန့်တော်မူ၏။ (မာတေဦး ၈: ၂၈-၃၄၊ မာကု ၅:၁-၂၀၊ လုကာ: ၈: ၂၆-၃၉)

အဲဒီတော့၊ ခရစ်တော်ကိုယုံကြည်နေကြတဲ့ ခရစ်ယာန်တွေဟာ ပေဒင်ကို မတွက်ကြတော့ပါနဲ့၊ အိမ်ဆောက်တဲ့အခါမှာ တိုင်မှာ အုန်းသီးနဲ့ဌက် ပျောသီးတို့ကို မချည်ကြပါနဲ့တော့။ ခရစ်တော်ကို ယုံရင် လုံးလုံးလျားလျား၊ အပြတ်သာ ယုံကြည်အပ်နှံလိုက်ကြပါတော့။ ချင်းတောင်မှာ ဆိုရင် ခရစ်တော်ကို မသိ၊ မယုံကြည်သေးတုန်းကဆိုရင် ချင်းလူမျိုးတွေဟာ မိုးရွာဖို့ဆိုပြီးတော့ ရွာအနားမှာ စီးဆင်းနေတဲ့ မြစ်ထဲကို သွားပြီး သစ်ပင်တစ်မျိုးရဲ့သစ်ခေါက်ကို ခွာပြီး အဲဒီချောင်းထဲမှာ ထုရပါတယ်။ ဝလူမျိုးတွေ ကျတော့၊ ခေါင်းကိုက်၊ နေမကောင်း

ကြဘူးဆိုရင် ကြက်တွေ၊ ဝက်တွေကို သတ်ပြီး နတ်ကို ပူဇော်ကြတယ်။

ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်တဲ့ ကက်သလစ်ခရစ်ယာန် ဘာသာဝင်များဟာ
ပေဒင်တို့၊ အထက်လမ်း၊ အောက်လမ်းတို့ကို ယုံကြည်ပြီး အားကိုးနေ
တယ်ဆိုရင် ဒါဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ ပညတ်တော် ၁၀ ပါးထဲက ဘုရား
ရှင်ဆီမှာ ကိုယ်က ပြုလုပ်ရမည့် ပထမဆုံးပညတ်တော်ကို ချိုးဖောက်
တာ ဖြစ်သွားပြီ။ ပညတ်တော်ကို ချိုးဖောက်တာဟာ အပြစ်ကြီး ဖြစ်ပါ
တယ်။ တနည်းအားဖြင့် ပြောရရင်၊ ကိုယ်က ဘုရားသခင်ကို လမ်းခွဲ
လိုက်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ်က ဘုရားသခင်ဆီကနေ ဝေးရာကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် လမ်းခွဲ လိုက်
ခြင်းဟာ ဘုရားမပါတဲ့လူ့ဘဝကို တည်ဆောက်တာ ဖြစ်တယ်။ တ
ကယ်ရော၊ ဘုရားမပါတဲ့နဲ့ လူ့ဘဝကို တည်ဆောက်လို့ ရပါမလား
ဆိုတာ စဉ်းစားစရာ ဖြစ်လာတယ်။ ဘုရားဆိုတာကို ခဏထားအုံး။
ပုထုဇဉ် လူသားတွေရဲ့ အကူအညီ မပါတဲ့နဲ့ ကိုယ့်ဘဝကို ဒီလောက
ကြီးမှာ တည်ဆောက်လို့ ရရဲ့လား။ စာရေးသူရဲ့ အတွေ့အကြုံအရ
ပြောရရင်တော့၊ မရဘူး။

ဖျားရင် ဆရာဝန် လိုတယ်။ ဈေးဝယ်ချင်ရင် ဈေးရောင်းသူကို အားကိုးရ
တယ်။ မှတ်ပုံတင်လုပ်ချင်ရင် လဝကရုံးကို သွားရတယ်။ ထမင်းစား
ချင်ရင် ထမင်းချက်အိုး လိုတယ်။ တစ်ခုခုကို ဝယ်ချင်ရင် ပိုက်ဆံလို
တယ်။ ချမ်းရင် အနွေးခါတ်လိုသလို ပူလွန်းရင် အအေးခါတ် လိုပြန်

ရော။ ဒါတွေကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့်၊ ဒီလောကကြီးမှာ “ ငါပဲဟေ့” ဆိုပြီး လက်မထောင်ကာ ဆင်ကန်းတောတိုး၊ ထင်ရာစိုင်းလို့ မရဘူး။ တစ်ဦး တစ်ယောက်ရဲ့ အကူအညီကိုတော့ လိုနေမှာ သေချာတယ်။ ဒါကြောင့်၊ ခရစ်တော်က တို့ကို ပြောခဲ့တာရှိတယ်။ ငါမပါဘဲနဲ့ လူ့ဘဝကို တည်ဆောက်လို့ မရဘူးဆိုတာကို ကျမ်းစာထဲမှာ တိတိ လင်းလင်း ပြောခဲ့ပါတယ်။

ငါသည် စပျစ်နွယ်ပင် ဖြစ်၏။ သင်တို့သည် အကိုင်းအခက်များ ဖြစ်ကြ၏။ အကြင်သူသည် ငါ၌တည်၍ ငါသည်လည်း သူ၌တည်နေလျှင် သင်တို့သည် အသီးများစွာ သီးလိမ့်မည်။ အကြောင်းမူကား သင်တို့သည် ငါနှင့် ကင်းကွာလျှင် မည်သည့်အရာကိုမျှ မတတ်နိုင်ကြ။ (ယောဟန် ၁၅:၅)

ခရစ်တော်က ငါနဲ့ ကင်းကွာတယ်ဆိုရင် အသီး (fruit) သီးနိုင်ကြမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောတဲ့နေရာမှာ အသီးဆိုတာက ဘာကို ရည်ညွှန်းချင်တာလဲဆိုတာကို စဉ်းစားဖို့ လိုပါတယ်။ ခရစ်တော်ဘုရား ဆိုလိုတဲ့ အသီးက ဘာလဲဆိုရင်၊ ကျွန်တော်တို့က ခရစ်တော်နဲ့ ပေါင်းစပ်ခြင်းအားဖြင့် ရရှိလာမည့် ဖြူစင်သော လူ့ဘဝ အသက်တာကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။ (Cfr. CCC no. 2074)

The fruit referred to in this saying is the holiness of a life made fruitful by union with Christ.

ဝန်လေး၍ ပင်ပန်းသော သူ့အပေါင်းတို့၊ ငါ့ထံသို့ လာ ကြလော့။ ငါသည် သင်တို့ကို အားဖြည့်ပေးမည်။ ငါ၏ ထမ်းပိုးကိုယူ၍ ထမ်းလျက် ငါ့ထံမှ သင်ယူကြ လော့။ အကြောင်းမူကား ငါသည် သိမ်မွေ့၍ နှိမ့်ချ သော စိတ်နှလုံး ရှိ၏။ သင်တို့၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည် လည်း သက်သာ ရာ ရလိမ့်မည်။ (မာတေဦး ၁၁: ၂၈-၂၉၊ လုကာ ၁၀: ၂၀-၂၂)

ခရစ်တော်ရဲ့နှုတ်ကပတ်တော်ကို ဖတ်ရှုပြီးတော့၊ စာရေးသူအနေနဲ့ ဘယ်လိုခံစားလဲဆိုရင်၊ ခရစ်တော်ဟာ တို့တတွေအတွက် အမြဲတမ်း အစဉ်သင့် ရှိတယ်ဆိုတဲ့အချက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ခရစ်တော်ဟာ ငါတို့ အတွက် ever ready ရှိတယ်။ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့အချိန်၊ ကြိုက်တဲ့ နေရာမှာ ခရစ်တော်ကို သွားပြီး တွေ့လို့ရတယ်။ ခရစ်တော်ဆီကို ကြိုက်တဲ့ အချိန်မှာ ကြိုက်တဲ့ လိုရာကို တောင်းလို့၊ ပြောပြလို့ ရတယ်။

ဒီခေတ်ကြီးမှာ၊ လူကြီးတစ်ယောက်ကို သွားပြီးတွေ့ဖို့ဆိုတာ မလွယ်ဘူး။ လူကြီးကိုတွေ့ဖို့အတွက် အချိန် တောင်းရ၊ ယူရတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ တွေ့ချင်တာလဲ ဆိုတဲ့အကြောင်းအရာတွေကိုပါ ကြိုပြောရတယ်။ နောက်တစ်ခုက၊ ဒီခေတ်ကြီးမှာ သူများကို သွားလည်ရတာလဲ၊ မလွယ်ဘူး။ ကိုယ်က သူ့ကို ရှိုးရှိုးသားသားလေး သွားလည်ပေမယ့် သူက ကိုယ့်ကို ကြည့်တဲ့အကြည့်က၊ ငွေလာချေးတာလား ဆိုတဲ့အကြည့်နဲ့ ကိုယ့်ကို ကြည့်တာတွေ စာရေးသူ ကြုံဖူးတယ်။

ဒါပေမယ့် ခရစ်တော်က အဲလိုမဟုတ်ဘူး။ ခရစ်တော်ကျတော့၊ တို့က သူ့ဆီကို သွားလည်ဖို့၊ တောင်းဖို့အတွက် ငါတို့ကို အမြဲဖိတ်ခေါ်၊ သွန်သင်နေတယ်။ ခရစ်တော်ပြောတာ ရှင်းတယ်။ “ဝန်လေး၍ ပင်ပန်းသောသူအပေါင်းတို့၊ ငါ့ထံသို့ လာကြလော့။ ငါသည် သင်တို့ကို အားပြည့်ပေးမည်။ ငါ၏ထမ်းပိုးကိုယူ၍ ထမ်းလျက် ငါ့ထံမှ သင်ယူကြလော့။ အကြောင်းမူကား ငါသည် သိမ်မွေ့၍နှိမ့်ချသော စိတ်နှလုံးရှိ၏။ သင်တို့၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည်လည်း သက်သာရာ ရလိမ့်မည်။” ဆိုပြီး တို့ကို ခွန်အားတွေ ပေးနေတယ်။ သူ့ကိုတွေ့ဖို့၊ သူနဲ့စကား ပြောဖို့၊ လက်ဆောင်တွေ၊ အချိန်တွေ မလိုဘူး။ လိုတာတစ်ခုပဲ ရှိတယ်။

အဲဒါကတော့၊ ကိုယ်က ခရစ်တော်ကို အချိန်ပေးနိုင်ဖို့ပါပဲ။ ခရစ်တော်ဟာ ကိုယ်တော်မြတ်စက္ကရမင်းတူးထဲမှာ ၂၄ နာရီ ရှိနေတယ်။ ခရစ်တော်က ကိုယ်တော်မြတ်စက္ကရမင်းတူးထဲမှာ ၂၄ နာရီ ရှိနေခြင်းဟာ ငါတို့ လူသားတွေအတွက် အမြဲတမ်း အစဉ်သင့် ရှိနေခြင်းကို ဖော်ပြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပထမပညတ်တော်ဖြစ်တဲ့ ဘုရားရှင်တစ်ဆူအပြင် မည်သည့် သတ္တဝါကိုမျှ ဘုရားအဖြစ် မကိုးကွယ်ရဆိုတဲ့ ပညတ်တော်အပေါ်မှာ ကက်သလစ်အသင်းတော်ကြီးက မိမိရဲ့ ဘာသာဝင်တွေကို ဘယ်လို သွန်သင်ပေးနေလဲဆိုတာကို တစေ့တစောင်း လေ့လာကြည့်ရအောင်။ ဘုရားသခင်အပေါ်မှာ ထားရှိတဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ယုံကြည်ခြင်းကို ထိပါးစေမယ့် အရာတွေအားလုံးကို ရှောင်ကြဉ်ရမယ်။ ကျွန်တော်တို့ကို ချစ်တဲ့

အကြောင်းကို မိမိတို့ကို ဖော်ထုတ်ပေးတဲ့ ဘုရားရှင်ထံမှာ မိမိတို့ဘဝ
ရဲ့ အသက်တာတစ်ခုလုံးဟာ မှီခိုနေရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်
စိန် ပေါလ်ပြောတဲ့ နာခံသောယုံကြည်ခြင်း (ဘုရားကို နာခံခြင်းဖြင့်
ယုံကြည်ခြင်း) Obedience of faith ဖြင့် ဘုရားကို ကျွန်တော်တို့
ဟာ ယုံကြည်ဖို့ တာဝန်ရှိကြပါတယ်။ (ရောမ ၁၆: ၂၆)

ဘုရားကို လျစ်လျူရှုခြင်းဟာ ခရစ်ယာန်တစ်ယောက်ရဲ့ ယုံကြည်ခြင်း
ပျက်စီးခြင်းအစ ဖြစ်ပါတယ်ဆိုပြီး စိန်ပေါလ်က ကျွန်တော်တို့ကို သွန်
သင်ပေးနေတယ်။ (ရောမ ၁:၁၈-၃၂) ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့၊ ကျွန်
တော်တို့ရဲ့ တာဝန်ဟာ ဘုရားကို ယုံကြည်ဖို့နဲ့ ဘုရားကို သက်သေခံ
ဖို့ပဲ ဖြစ်လို့ ပါ။

Ignorance of God is the principle and explanations of all
moral deviations. Our duty toward God is to believe in him
and to bear witness to him. (Cfr. Rom 1:18-32)

ဘုရားသခင်အပေါ်မှာ ထားရှိတဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ယုံကြည်ခြင်းကို ထိပါးစေမယ့်
အရာတွေအားလုံးကို ရှောင်ကြဉ်ရမယ်။ ယုံကြည်ခြင်းကို ထိပါးစေ
တဲ့အရာတွေ (၉ ခု) ရှိပါတယ်။ (Cf. CCC no. 2087-2094)

အဲဒါတွေကတော့-

- ၁- ဘုရားရဲ့နှုတ်ကပတ်တော်ကို သံသယရှိခြင်း (Doubt)

- ၂- အမှန်တရားကို လျစ်လျူရှုခြင်း (Neglectence)
- ၃- စိတ်ဓါတ်ကျခြင်း (Despair)
- ၄- မှားယွင်းသောအယူအဆ (Presumptions)
- ၅- ဖာသီဖာသာနေထိုင်ခြင်း (Indifference)
- ၆- ကျေးဇူးကန်းခြင်း (Ingratitude)
- ၇- မသိကျိုးကျွံပြုခြင်း (Lukewarmness)
- ၈- ဝိညာဉ်ရေးရာမှာ ပျင်းရိခြင်း (Acedia)
- ၉- ဘုရားသခင်ကို မုန်းတီးခြင်း (Hatred of God)

(၁) ဘုရားရဲ့နှုတ်ပတ်တော်ကို သံသယရှိခြင်း (Doubt)

ဘုရားရဲ့နှုတ်ပတ်တော်ကို သံသယရှိတယ်ဆိုတာက ကိုယ့်ရဲ့စိတ်ထဲမှာ “ဘုရားပြောတာ ဟုတ်မှဟုတ်ပါ့ မလား” ဆိုပြီး ဘုရားသခင်ကို တထစ်ချ မယုံကြည်နိုင်တာကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာ၊ ဘုရားသခင်ပြော ထားတဲ့ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော် Heaven ဆိုတာ တကယ် ရော ရှိပါမလား၊ ဘုရားသခင်ဆိုတာ တကယ်ရှိပါ့မလား ဆိုတဲ့ သံသယစိတ် တွေဟာ ဘုရားအပေါ်မှာ ထားရှိတဲ့ မိမိရဲ့ယုံကြည်ခြင်း တွေကို ဖျက်ဆီးစေတာ ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်တစ်ချက်ကတော့၊ ကက်သလစ်အသင်းတော်ရဲ့သွန်သင်ချက်တွေ the doctrinal teaching of Catholic Church အပေါ်မှာ မယုံကြည်တာတွေကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဥပမာ ပြောရရင်၊ အမိမယ်တော်သခင်မဟာ ဝိညာဉ်ရောကိုယ်ခန္ဓာ နှစ်ခုစလုံးဖြင့် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ကို သယ်ဆောင် ခြင်းခံရတယ်။ The Assumption of Mary ဆိုတာကို ယုံကြည်ဖို့အတွက် ကက်လစ် အသင်းတော်က မိမိရဲ့အသင်းဝင် ကက်သလစ်ဘာသာဝင်တွေကို သွန်သင်ပေးထားတာကို မိမိက “အသင်းတော်ပြောတာ ဟုတ်မှ ဟုတ် ပါ့မလား” ဆိုပြီး အသင်းတော်ကြီးရဲ့ သွန်သင်ချက်ကို တထစ်ချ မယုံကြည်နိုင်တာကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။

သံသယ doubt ရှိတယ်ဆိုတာက တကယ်တော့၊ ဘုရားရဲ့စကားနဲ့ အသင်းတော်ရဲ့သွန်သင်ချက်တွေကို ချက်ချင်း လက်မခံချင်၊ စဉ်းစား တာ hesitate လုပ်တာကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်တယ်။ နောက်မှ တဖြည်းဖြည်း လက်ခံ မယ်ဆိုတဲ့ သဘောကို သက်ရောက်ပါတယ်။

၂။ အမှန်တရားကို လျစ်လျူရှုခြင်း (Neglectence)

ဒါပေမယ့် သံသယ doubt ရှိခြင်းထက် ဆိုးတာတစ်ခုကတော့၊ ဘုရားနဲ့ အသင်းတော်ရဲ့သွန်သင်ချက်တွေ ကို အသိရှိရှိ လုံးဝဆန့်ကျင်၊ ငြင်းပယ်ခြင်း incredulity ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အသိရှိရှိ ဆန့်ကျင်ငြင်းပယ်တယ် willful refusal, neglectence ဆိုတာက နောင်လည်း လုံးဝလက်ခံ မှာ မဟုတ်တော့ ဘူးဆိုတာကို ပြောချင်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဥပမာပြောရရင်၊ အမိမယ်တော်သခင်မဟာ အပြစ်ရင်း မရှိဘူး The Immaculate Conception of Mary ဆိုတာကို ယုံကြည်ဖို့အတွက် ကက်လစ်အသင်းတော်က မိမိရဲ့ကက်သလစ်ဘာသာဝင်တွေကို သွန်သင်ပေးထားတာကို မိမိက “လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ဘူး” ဆိုပြီး အသင်းတော်ကြီးရဲ့ သွန်သင်ချက်ကို လုံးဝငြင်းပယ်ဆန့်ကျင်တာကို ဆိုလိုတာဖြစ်ပါတယ်။

၃။ စိတ်ဓါတ်ကျခြင်း (Despair)

ဘုရားကိုယုံတဲ့ခရစ်ယာန်တစ်ယောက်အနေနဲ့ဆိုရင်၊ စိတ်ဓါတ် မကျသင့်ဘူး။ ဒီစကားကို ပြောရတာ လွယ်တယ်။ ဒါပေမယ့် နေ့စဉ်ကြုံတွေ့ရတဲ့ ဘဝရဲ့ခါးသီးတဲ့အခက်အခဲတွေနဲ့ ချို့မြန်တဲ့ အဆင်ပြေမှုတွေပေါ် မူတည်ပြီးတော့၊ ပျော်သလှည့်၊ ငိုသလှည့်တော့ ရှိကြတယ်။ အမေရိကန် သမ္မတသစ် အဖြစ် ကျမ်းကျိန်တဲ့ ဘရတ်အိုဘားမားက မိမိရဲ့ အမေရိကန် ပြည်သူတွေကို အပြုံးနဲ့နှုတ်ဆက်နေတဲ့အချိန်မှာ စီးပွားရေးကျလို့ စိတ်ဓါတ်ကျပြီး မိမိကိုယ်ကို သတ်သေတဲ့ ဂျာမန် စီးပွားရေးသမားဘဝဟာလည်း မယုံနိုင်စရာတွေပါ။ သေချာတဲ့ နေ့ရက်ကို မသိကြပေမယ့်၊ သူ့ရဲ့ အလောင်းကိုတော့ ၂၀၀၉ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၄ ရက်နေ့မှာ မီးရထားလမ်း တစ်ခုအနီးမှာ တွေ့ရှိကြပါတယ်။ အသက် ၇၄ နှစ် ရှိပြီးဖြစ်တဲ့ ဂျာမန်စီးပွားရေးသမားဖြစ်သူ အဒေါ့ဖ် မတ်ကဲလ်ဟာ ၂၀၀၈ခုနှစ်တုန်းက ယူရို သန်း ၄၀၀ ရာကျော် ချမ်းသာတဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ ဝက်ကွန်းကားထုတ်လုပ်တဲ့ကုမ္ပဏီကို လုပ်

ကိုင်သူဖြစ်ပြီး သူ့ရဲ့ ကုမ္ပဏီမှာ ဝန်ထမ်းပေါင်း တစ်သိန်းတိတိ ရှိတယ်လို့ ဆိုကြပါတယ်။ သူဟာ ကမ္ဘာ့အချမ်းသာဆုံး လူတွေထဲက ၉၄ ယောက်မြောက် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ၂၀၀၈ ခုနှစ်ကနေ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ကမ္ဘာ့ဘဏ္ဍာရေး အကျပ်အတည်းတွေနဲ့ ဆုံးရှုံးမှုတွေကြောင့် မိမိကိုယ်ကို သတ်သေသွားပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူဟာ စိတ်ဓါတ်ကျလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သူ သေသွားတော့ သူ့မှာ သားသမီး ၄ ဦးနဲ့ သန်းနဲ့ချီတဲ့ အကြွေးတွေကိုသာ ချန်ထားခဲ့နိုင်တော့တယ်။ တကယ်တော့ စိတ်ဓါတ်ကျခြင်း Despair ဟာ ဘုရားရဲ့ အကြင်နာ God's love၊ ဘုရားရဲ့ အခွင့်လွှတ်ခြင်း God's forgiveness နဲ့ ဘုရားရဲ့ တရားမျှတခြင်း God's justice တို့ကို ဆန့်ကျင်နေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဘုရားသခင်ဟာ စိတ်ဓါတ်ကျနေတဲ့လူကို ကယ်တင်လို့ မရနိုင်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဘုရားက ငါ့ကို ကူညီနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ယုံကြည်ချက်၊ ဘုရားအပေါ်မှာ မျှော်လင့်ချက် မရှိတော့ဘဲ စိတ်ဓါတ်ကျနေလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ယုဒအစ်ဂရုလည်း ခရစ်တော်ကို ရောင်းစားတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ သူ့ အမှားကို သိပေမယ့် နောင်တရပြီး ခရစ်တော်ဆီကို ပြန်မလာဘဲ စိတ်ဓါတ်ကျသွားပြီး နောက်ဆုံးတော့ မိမိကိုယ်ကို သတ်သေသွားတယ်။

ဆိုလိုတာက ဘုရားက သူ့ကို ကယ်ဖို့ သူက ဘုရားကို အချိန်မပေး
တော့တဲ့အတွက် ဘုရားက သူ့ကို မကယ်တင်နိုင်တော့ဘူး။ အဲဒီတော့
စိတ်ဓါတ်ကျတဲ့ သူဟာ ဘုရားအပေါ်မှာ အယုံအကြည် မရှိတော့တဲ့
သူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ တနည်းအားဖြင့် ပြောရရင်၊ စိတ်ဓါတ်ကျတဲ့
သူဟာ မိမိရဲ့ ကယ်တင်ခြင်းကို ဘုရားသခင်ဆီကနေ ရရှိမယ်ဆိုတဲ့
မျှော်လင့်ချက်တွေ ကင်းမဲ့နေခြင်း၊ ကုန်ခန်းနေခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။

Despair means man ceases to hope for his personal salvation from God for help in attaining it or for the forgiveness of his sins.

၄- မှားယွင်းသော အယူအဆ (Presumptions)

မှားယွင်းသော အယူအဆ ဆိုတဲ့ နေရာမှာ အယူအဆ (၂) မျိုး ရှိပါ
တယ်။ အဲဒါတွေကတော့၊ (က) ဘုရားမပါဘဲနဲ့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကယ်
တင်ခြင်းကို ရနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အယူအဆနဲ့၊ (ခ) မိမိကိုယ်ကို မပြောင်းလဲ၊
မကြိုးစားဘဲ ဘုရားက အခွင့်လွှတ်နိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အယူအဆတွေ
ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့၊ မေးခွန်းတစ်ခုရှိတာက၊ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ ကယ်
တင်ခြင်းက ဘယ်လိုမျိုး ကယ်တင်ခြင်းလဲ ဆိုတာပါပဲ။ ဘုရားသခင်
ဆီက လာတဲ့ ကယ်တင်ခြင်းဆိုရင်တော့၊ ဘုရားပါမှ ရမှာပေါ့။ ကိုယ့်
ဟာကိုယ် ကြိုးစား ပြီး ဘုရားကို အားမကိုးဘူးဆိုရင်၊ ဘုရားသခင်ပေး
တဲ့ ကယ်တင်ခြင်းတော့ ရမှာမဟုတ်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့၊
ဘုရားသခင်ဆီကနေ လာတဲ့ ကယ်တင်ခြင်းဆိုတာက ဘုရားက ပေးမှ

ရနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ နောက်ပြီး ကိုယ့်ရဲ့ကြိုးစားအားထုတ်မှု မပါဘဲ၊ ဘုရားရဲ့ကယ်တင် ခြင်းကို ရရှိမယ်ဆိုပြီး ယူဆတာဟာလည်း မှားပါတယ်။ ထမင်းဆာလို့ စားဖို့ ခူးပေးထားတဲ့ ထမင်းကို မစားဘဲ ထိုင်ကြည့်နေရုံနဲ့တော့၊ ဘယ်လို လုပ် ဗိုက်ပြည့်မှာလဲ။ ဗိုက်ပြည့်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့၊ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် စားမှပဲ ဗိုက်ပြည့်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရားပေးတဲ့ ကယ်တင်ခြင်းကို ရရှိချင် ရင်တော့၊ ဘုရား သွန်သင်ပေးထားတဲ့ လမ်းစဉ်ကိုတော့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် လျှောက်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

၅- ဖာသီဖာသာနေထိုင်ခြင်း (Indifference)

ဘုရားရဲ့မေတ္တာတော်ကို ယုံကြည်နေတဲ့ ခရစ်ယာန်တစ်ယောက်ရဲ့ ယုံကြည်ခြင်းဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်ကို ထောက်ရှုစဉ်းစားဖို့နေသူ ဖြစ်ကြရမယ်။ ခရစ်ယာန်တစ်ယောက်က ဖာသီဖာသာ နေထိုင် (Indifference) နေတယ်ဆိုတာက ဘုရားရှင်ရဲ့ တန်ခိုးအာနုဘော်တွေကို ငြင်းပယ်ခြင်းနဲ့ ကောင်းမြတ်တော်မူခြင်းတို့ကို စဉ်းစားဖို့ ပျက်ကွက်နေခြင်း ဖြစ်တယ်လို့ အသင်းတော်က သွန်သင်ပေးထားပါတယ်။ (Cfr. CCC no. 2094)

၆။ ကျေးဇူးကန်းခြင်း (Ingratitude)

ဗမာလို့ ဆိုရုံစကား တစ်ခုရှိပါတယ်။ အဲဒါကတော့၊ တစ်လုတ် စားဖူး၊ သူ့ကျေးဇူးတဲ့။ ရန်ကုန်ကက်သလစ် ဝိုင်းချုပ်ဆရာတော်ကြီး ချားလ်စ်

ဘိုက ကျွန်ုပ်ကို အမြဲတမ်းသွန်သင်ပေးတာ တစ်ခုရှိပါတယ်။ အဲဒါက တော့ သူများကို အမြဲပဲ ကျေးဇူးတင်တတ်သူဟာ သန့်ရှင်းတဲ့သူ ဖြစ်တယ်။ A grateful person is a holy person ဆိုပြီး အမြဲသင်ပေးတယ်။ သဘောကတော့၊ ကျေးဇူးမတင်တတ်တဲ့သူဟာ သန့်ရှင်းတဲ့သူ မဟုတ်ဘူးဆိုတာကို ပြပါတယ်။

တရက်တော့၊ လူတစ်ယောက်က သေရေးရှင်ရေး ပြဿနာတစ်ခုကို ကြုံလို့ ငွေနှစ်သိန်းတိတိ ကူညီဖို့ ကျွန်ုပ်ကို အကူအညီ လာတောင်းပါတယ်။ ကိုယ်က သူ့ကို ငွေနှစ်သိန်းတိတိ ကူညီပါတယ်။ ကူညီတာ တောင်မှ ပြန်မပေးပါနဲ့တော့၊ အပြီး ကူညီလိုက်တာ ပါလို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။ အဲဒါနဲ့ သူက ကျွန်ုပ်ကို ဘာပြန်ပြောမယ် ထင်သလဲ။ ကျေးဇူးပဲလို့တောင် မပြောဘူး။ အဲဒီငွေကို ယူပြီး ထွက်သွားတယ်။ ကြည့်စမ်း။ မိဘကပဲ မသင်ပေးတာလား။ သူကပဲ မသိ တတ်တာလား။ ကျောင်းပဲ မတက်ဖူးတာလား မသိတော့ဘူး။ ကျွန် တော်ထင်တာက၊ ကျေးဇူးအများကြီးတင်လိုက်တာ ဆိုပြီး ပြန်ပြော မယ်ထင်တာ။

တကယ်တော့၊ ဘုရားသခင်ဟာလည်း ကျွန်တော်တို့ဆီကနေ ကျေးဇူးတင်စကားတွေကို ကြားချင်တဲ့သူပါ။ ခရစ်တော်က အနုသည် ၁၀ ယောက်ကို ကုသပေးပါတယ်။ အဲဒီအနုသည် ၁၀ ယောက်တွေဟာ မိမိတို့ အနုရောဂါတွေ ပျောက်သွားတဲ့အခါမှာ ခရစ်တော်ဆီကို ပြန်လာပြီး ကျေးဇူးလာတင်တာ ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိတုန်း။ ၁၀ ယောက်စလုံးက ခရစ်တော်ကို လာပြီး ကျေးဇူးတင်ကြလား။ မတင်ကြပါဘူး။

အဲဒီ ၁၀ ယောက်ထဲကနေ၊ တစ်ယောက်ပဲ ခရစ်တော်ဆီကို ပြန်လာပြီး တပည့်တော်ရဲ့ အနှုရောဂါကို ပျောက်အောင် လုပ်ပေးတဲ့အတွက် ကိုယ်တော့်ကို အများကြီး ကျေးဇူးတင်တယ်လို့ လာပြောပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ခရစ်တော်က သူ့ကို ဘာပြန်ပြောသလဲဆိုရင်၊ ကျန်တဲ့ ကိုးယောက်က ဘယ်မှာတုန်း ဆိုပြီး သူ့ကို မေး လိုက်ပါတယ်။

အဲဒီတော့၊ ကျေးဇူးကန်းခြင်း (ဝါ) ကျေးဇူးမတင်တတ်တဲ့သူဟာ ခရစ်တော်ရဲ့ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်ကို အသိအမှတ် မပြုချင်သူဖြစ်သလို၊ ခရစ်တော်ဆီကို ပြန်လာပြီး သူ့ကို အမြဲတမ်းချစ်ဖို့ရန် ငြင်းဆန်နေသူ ဖြစ်ပါတယ်။

Ingratitude person fails or refuses to acknowledge divine charity and to return him love for love. (Cfr. CCC no. 2094)

၇- တက်ကြွမှုမရှိခြင်း (Lukewarmness)

အင်္ဂလိပ်လို့ နားလည်တဲ့ ဝေါဟာရတစ်ခုကို ဗမာစကားလို ဘာသာ ပြန်တဲ့အခါမှာ တည့်တည့်ပြန်လို့ မရတာတွေ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ချင်းလို့ ဘာသာပြန်တဲ့အခါမှာတော့ တည့်တည့်ပြန်လို့ ရတဲ့ဝေါဟာရ တွေ ရှိပါတယ်။ ပြောရရင် ဝေါဟာရဘက်မှာ မပြည့်စုံမှုတွေ ရှိနေတယ် ဆိုတာပါပဲ။ Lukewarmness ဆိုတာကို ဗမာစကားလိုတော့၊

တက်ကြွမှု ကင်းမဲ့ခြင်းလို့ စာရေးသူက ဒီစာအုပ်မှာတော့ ဘာသာပြန် ဆိုထားပါ တယ်။ တကယ်တော့ ဒီအင်္ဂလိပ်ဝေါဟာရဟာ လုပ်ရမှာကို သိရက်နဲ့ မလုပ်ချင်သေးတာ၊ လုပ်ချင်သလို မလုပ်ချင်သလို ဖြစ်နေ တာကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။ မတက်ကြွဘူးဆိုတာက ပျင်းလို့လဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။ နေမကောင်းလို့လဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။ တစ်ခါတလေကျတော့၊ ပျင်းလို့ ဘုရားတရားကို မလုပ်ချင်တာ ရှိသလို၊ နေမကောင်းလို့ ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေကို မလုပ်ချင်တာ၊ မလုပ်နိုင်တာ ရှိတတ်တယ်။

မတက်ကြွဘူး Passive ဖြစ်တယ်ဆိုတာက ပျင်းရိခြင်းလို့ ဆိုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ မတက်ကြွတဲ့လူ၊ ပျင်းတဲ့လူဟာ ခရစ်တော်ရဲ့ ချစ်ခြင်း မေတ္တာတော်ကို တုံ့ပြန်ဖို့ တွန်းဆုတ်နေသူဖြစ်သလို ခရစ် တော်ရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်ကို မသိသလို နေထိုင်နေတဲ့ ခရစ်ယာန် လို့ ဆိုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ စာရေးသူလဲ ပျင်းဖူးပါတယ်။ တစ်ခါတလေ ကျရင် အိပ်ရာ ဝင်ခါနီးမှာ ဘုရားစင်ရှေ့မှာ ဋူးထောက်ပြီး ဆု တောင်းဖို့ သိပေမယ့် ဋူးထောက်ဖို့ ပျင်းတာနဲ့ ကူတင်ပေါ်မှာပဲ လဲလျောင်းရင်း ညမေတ္တာကို ဆိုတတ်ပါတယ်။ စာဖတ်သူလဲ စာရေးသူလို ဖြစ်ဖူးမယ် လို့ ထင်ပါတယ်။

Lukewarmness is a hesitation or negligence in responding to divine love; it can imply refusal to give oneself over to the prompting of charity. (Cfr. CCC no. 2094)

၈- ဝိညာဉ်ရေးရာမှာ ပျင်းရိခြင်း (Acedia)

ဘုရားတရားဆိုတာ လူ့ဘဝမှာ မရှိမဖြစ်လိုအပ်တဲ့ လိုအပ်ချက်တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရားတရားရှိခြင်း ဟူသည် လူ့အသက်၊ လူ့အတတ် ပညာနဲ့ မသက်ဆိုင်သလို၊ လူ့ရဲ့စည်းစိမ်တွေနဲ့လဲ မပတ်သက်ပါဘူး။ တကယ်တော့ ဘုရားတရားရှိတယ်ဆိုတာက ကိုယ်က ဘုရားသခင်ရဲ့ ကြီးမားတဲ့ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်ကို ကိုယ့်ဘဝထဲမှာ ကြုံတွေ့ ခံစားဖူးမှ သာလျှင် ဘုရားသခင်ကို ကိုယ့်ဘဝထဲမှာ ရှာဖွေ တွေ့ရှိ သိရှိလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကိုမှ စစ်မှန်တဲ့ တရားကို တွေ့ရှိခြင်းလို့ ခေါ်ရမှာ ဖြစ်သလို၊ အဲဒီကိုယ့်ဘဝမှာ တွေ့ရှိလာတဲ့ တရားရဲ့အရသာကို ဘယ် သူကမျှ ဝင်ရောက်ဖျက်ဆီးလို့ မရနိုင်တော့ဘူး။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ဖျက်မှ သာလျှင် မိမိရဲ့ ဘုရားစိတ်တရားစိတ်ဟာ ပျက်ဆီးနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့၊ ကိုယ့်ဘဝမှာ တွေ့ရှိတဲ့တရားက ဘဝကို ရင်း ပြီး ရရှိလာတဲ့ အဖြစ်အပျက် ဖြစ်နေလို့ပါပဲ။ တကယ်တော့၊ ဘုရား တရားရှိနေခြင်းအသက်တာသည် ကြမ်းတမ်းခက်ထန်ပြီး ရှုပ်ထွေး ပွေလီနေတဲ့ လူ့ဘဝအသက်တာကို ဘုရားအပေါ် ယုံကြည်မှုရှိစွာဖြင့် ရှင်သန်နိုင်ရန် ရဲရင့်ခိုင်မာပြတ်သားသော စိတ်ဓါတ်ကို မွေးထုတ်ပေး သည်။

The spirit of faith to God gives us courageous and decisive motivation to live out one's life with faith in God amid full of difficulties and perilous environment.

မြန်မာနိုင်ငံကို လာရောက် သာသနာပြုခဲ့ကြတဲ့ ပြင်သစ်ဘုန်းတော်ကြီးတွေ၊ အမေရိကန်ဘုန်းတော်ကြီးတွေ၊ အီတလီဘုန်းတော်ကြီးတွေနဲ့ ကိုလံဘန်ဘုန်းတော်ကြီးတွေကို အထူးလေးစားဂုဏ်ပြုပါတယ်။ ဒီရှေ့ဦး သာသနာပြုတွေဟာ မတူညီတဲ့ယဉ်ကျေးမှု၊ ကွဲပြားတဲ့ဘာသာစကား၊ ပြောင်းလဲသွားတဲ့စားသောက်ပုံ တွေနဲ့ ခေတ်နောက်ကျတဲ့ အုပ်ချုပ်ရေး စနစ်တွေ အပါအဝင် ဘုရားသခင်ကို မသိကြသေးတဲ့ နတ်ကိုးကွယ်သူတွေအကြားမှာ ရောက်ရှိလာပြီး၊ ကုန်းသဏ္ဍန်၊ ရေသဏ္ဍန် အနစ်နာခံ၊ အသေခံကာ ကျွန်တော်တို့တတွေကို ခရစ်တော်အကြောင်းကို ဟောပြောသွန်သင်ပေးခဲ့ကြတဲ့ ဖြစ်ရပ်ကိုကြည့်ရင်၊ ဒီနိုင်ငံခြား ကက်သလစ်သာသနာပြုဘုန်းတော်ကြီးတွေဟာ ဘုရားကို မိမိတို့ရဲ့ အသက်တာမှာ တကယ်တွေ့ရှိခဲ့ကြတာမို့ အနှုံးမပေး၊ ဇွဲမလျှော့တဲ့ လုံးလတွေနဲ့ ခရစ်တော်ရဲ့ဒေသနာတော်ကို တောင်ပေါ်မြေပြန့်မကျန် ဟောပြောခဲ့ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီဖြစ်ရပ်က ဘာကို ပြသလဲဆိုရင်၊ ဘုရားတရားရှိတဲ့သူတွေဟာ ဘုရားရယ်၊ တရားရယ်ကို ကိုယ့်ဘဝရဲ့ ရှင်သန်ခြင်းအဓိပ္ပါယ်အဖြစ် ခံယူတွေ့ရှိ သိမြင်လာပြီး အဲဒီလူ့ဘဝဟာ ဘုရားအသက်တာ၊ တရားအသက်တာ ဖြစ်လာတယ်။ အရာရာကို အကောင်းအားဖြင့် ရင်ဆိုင်ရတဲ့ခွန် အားတွေကိုပါ ရရှိခံစားလာကြပါတော့တယ်။

အဲဒီတော့၊ ဝိညာဉ်ရေးမှာ ပျင်းတယ်ဆိုတာက၊ ကက်သလစ်အသင်းတော်ရဲ့သွန်သင်ချက်ရှုထောင့်ကနေ ပြောမယ်ဆိုရင် ခရစ်တော်ဘုရား

က မိမိရဲ့ နောက်လိုက်သားတွေရဲ့ ကယ်တင်ခြင်းအတွက် ဖန်တီးတည်
 ထောင်ပေးခဲ့တဲ့ စက္ကရမင်းတူး (၇ပါး) တွေထဲက အပါပတ်ဖြေခြင်း စက္ကရ
 မင်းတူးနဲ့ ကိုယ်တော်မြတ်စက္ကရမင်းတူးတွေကို တန်ဖိုးမထား ခြင်းလို့
 ဆိုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်တော့ ကိုယ်တော်မြတ်စက္ကရမင်းတူးဟာ
 ကက်သလစ် ခရစ်ယာန်တစ်ဦးရဲ့ အသက်သွေးကြော ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော်တို့ဟာ ကိုယ်တော်မြတ်စက္ကရမင်းတူးထဲမှာပဲ ရှင်သန်ကြီး
 ထွားသွားကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အခန်း (၅) ဘဝတံဆိပ်နဲ့ ဘဝတန်ဖိုး

ခရစ်ယာန်တစ်ယောက်ဆိုတာထက် ကက်သလစ်ခရစ်ယာန်ဘာသာ
ဝင် တစ်ဦးအနေနဲ့ တို့ဟာ ဘုရားဖန်ဆင်းပေးထားတဲ့ ဟောဒီကမ္ဘာ
ကြီးထဲမှာ အသက်ရှင်လှုပ်ရှားနေတဲ့အချိန်မှာ ကက်သလစ်ခရစ်ယာန်
တစ်ဦးရဲ့ တံဆိပ်နဲ့ တန်ဖိုးကို ဘယ်လို ရှင်သန်ရမလဲဆိုတာကို ဆက်
လက်ပြီး ဝေမျှလိုပါတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ ၂၀၀၄ခုနှစ်တုန်းကနေ အမေရိကန်နိုင်ငံမှာ ပိုးလေးတကျော်
ဖြစ်ခဲ့တဲ့ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကတော့ လိင်တူလက်ထပ်ခြင်း Gay Marriage
ဆိုတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စအကြောင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိင်တူလက်
ထပ်ခြင်း/လိင်တူလိင်ဆက်ဆံ Homosexual relationship ခြင်းဆို

တဲ့အတွေးအခေါ်ဟာ ဖွံ့ဖြိုးလွန်းလို့ တိုးတက်နေတဲ့ လူ့အဖွဲ့ အစည်းတွေမှာ စတင်ရှင်သန်လာရာကနေ အခုဆိုရင် အမေရိကန် နိုင်ငံမှာဆိုရင် သမ္မတ အိုဘားမားက ၂၀၀၉ ခုနှစ်မှာတော့ လိင်တူ လက်ထပ်ခြင်းနဲ့ လိင်တူလိင်ဆက်ဆံခြင်းတွေကို နိုင်ငံသားများ ရပိုင်ခွင့် Civil Rights ဥပဒေအဖြစ် တရားဝင် အသိအမှတ်ပြုလိုက်ပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

ပျံ့လွန်တော်မူပြီဖြစ်တဲ့ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ဒုတိယမြောက်ဂျွန်ပေါလ်က လိင်တူလက်ထပ်ခြင်းနဲ့ လိင်တူလိင်ဆက်ဆံခြင်းတွေဟာ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရာ ကိုယ်ကျင့်တရားဖောက်ပြန်မှုနဲ့ ဘုရားရှင်က လိုလားသော လက်ထပ်ခြင်းစက္ကရမင်းတူးရဲ့ ပင်ကိုယ်သဘာဝကနေ သွေဖယ်သွားတဲ့ မှားယွင်းတဲ့ကျင့်စဉ်ဆိုပြီး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဝေဖန်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါကို မကျေ နပ်ကြတဲ့ လိင်တူအခွင့်အရေးဝါဒီတွေက ဗာတီကန် နန်းတော်ရှိ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးရုံးရှေ့ကို သွားကြပြီး No Taliban, No Vatican ဆိုတဲ့ “တာလီဘန်မရှိတော့ဘူး၊ ဗာတီကန်လည်း မလိုတော့ဘူး” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ကို ကိုင်ကာ ရဟန်းမင်းကြီးကို ဆန္ဒပြခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးကတော့ သူ့ရဲ့သွန်သင်ချက်ကို လုံးဝမပြုပြင်ဘူး။ ကက်သလစ်အသင်းတော် ရဲ့သွန်သင်ချက်ဟာ ကမ္ဘာတည်တရွေ့လည်း ပြုပြင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါဆိုရင် ကက်သလစ်အသင်းတော်ရဲ့ လက်ထပ်ခြင်းစက္ကရမင်းတူးနဲ့ပတ်သက်ပြီး သွန်သင်ချက်က ဘယ်လိုရှိလဲဆိုတာကို အနည်းငယ် ဖော်ပြလိုပါတယ်။

လက်ထပ်ခြင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ ကျမ်းစာထဲမှာ တွေ့ရတာကတော့၊ ဘုရားရှင်ဟာ လက်ထပ်ထိမ်းမြား ခြင်းမင်္ဂလာကို အမျိုးသားနဲ့အမျိုး သမီးများအတွက် ဖန်တီးပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး သားသမီးတွေကိုပါ အများကြီး မွေးဖွားကြဖို့ ဘုရားသခင်ဟာ လင်မယားတွေကို အမိန့်တော်ရှိပါတယ်။ (ကမ္ဘာဦး ကျမ်း ၁: ၂၇-၂၈)။ ဒါဆိုရင် အိမ်ထောင်သည်ဘဝနဲ့ လက်ထပ်ခြင်းဆိုတဲ့ ဝေါဟာရတို့ရဲ့ မူရင်းဘာသာ စကားကို လေ့လာ ကြည့်ရအောင်။

အိမ်ထောင်သည်ဘဝလို့အနက်ရတဲ့ Matrimony ဟာ လာတင်း စကား ဖြစ်တဲ့ Mater ကနေ ဆင်းသက်လာတာဖြစ်ပြီး မိခင် သို့မဟုတ် အမေ Mother လို့ အဓိပ္ပါယ်ရပါတယ်။ အမျိုးသမီးကို အမေဖြစ် အောင်လုပ်ခြင်း၊ အမျိုးသမီးကို ကလေးမွေးခိုင်းခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

Matrimony is a word that comes from the Latin: *Mater*, mother. This is because the first end of marriage is to make the maid a mother, generating children.

လက်ထပ်ခြင်း Marriage ဆိုတာကတော့ Maritare ဆိုတဲ့ လာတင်း စကားကနေဆင်းသက်လာတာ ဖြစ်ပြီး စုံတွဲနှစ်ဦးက ချုပ်ဆိုသော စာချုပ် contract made by the couple လို့ အဓိပ္ပါယ်ရပြီးတော့ တစ်ယောက် နဲ့တစ်ယောက် ပံ့ပိုးကူညီကြပြီး ရိုးမြေကျပေါင်းသင်းဖို့ အတွက် လင်နဲ့မယားတို့ ပြုလုပ်သော ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

Marriage, from the Latin *maritare*, to wed, marry, give in marriage, refers to the contract made by the couple. It is a mutual alliance they enter into when they swear to support one another and be together to the end of their lives. This is the reason why the ring the spouses exchanged in the wedding is also called *alliance* in some languages. It is to remind them of their oath.

“ဘုရားရှင်သည် အမျိုးသားနဲ့အမျိုးသမီးတို့ကို အတူတကွဖန်ဆင်းပြီး သူတို့နှစ်ဦးအား တစ်ဦးစီအတွက် ရည်ရွယ်ခဲ့သည်။” (Cfr. CCC. 371)

နောက်ပြီးတော့ “လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းစက္ကရမင်းတူးဆိုသည်မှာ စက္ကရမင်းတူးတစ်ပါးဖြစ်ပြီး ဆေးကြောခြင်းခံယူပြီးသော ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့စပ်ကြား သန့်ရှင်းမြင့်မြတ်ပြီး မခွဲခွာနိုင်သော ပေါင်းစည်းမှုကို တည်ဆောက်ကာ သန့်ရှင်းသောနည်းလမ်းဖြင့် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ချစ်မြတ်နိုး ရန်နှင့် ခရစ်ယာန်တရားတော်နှင့်အညီ သူတို့၏သားသမီးများကို ပညာပေးရန် လင်နှင့်မယားတို့ကို ကျေးဇူးတော်ပေးသည့် လက်ထပ်ခြင်းစက္ကရမင်းတူး ဖြစ်သည်။”

St. Thomas Aquinas and the Council of Trent explain that the goals of the marriage are two: the primary goal is the procreation and education of the offspring; the secondary goal is the mutual support of the spouses, either psycho-

logically or as a remedy for concupiscence (*Summa theologiae, Supplementum, Q. 67, a. 1, ad 4th; Catechism of Trent, Part II, VII, 13-14*).

ကျမ်းစာတော်မြတ်ထဲမှာလည်း ဘုရားရှင်က လက်ထပ်ခြင်း စက္ကရမင်း တူးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘယ်လိုသွန်သင်ထားသလဲဆိုရင် “ထာဝရဘုရား သခင်သည် လူကိုကြီးစွာအိပ်စေတော်မူပြီး လူသည် အိပ်ပျော်နေစဉ် နံရိုးတချောင်းကို ဘုရားသခင်က ထုတ်ပြီးလျှင် ထိုအရိုးအသားကို စေ့စပ်စေတော်မူ၏။ ထာဝရဘုရားသခင်သည် လူထဲကထုတ် သော နံရိုးဖြင့် လူမိန်းမကို ဖန်ဆင်း၍ လူရှိရာသို့ ခေါ်ဆောင်တော်မူ၏။ လူကလည်း ယခု ဤသူသည် ငါ့အရိုးထဲကအရိုး၊ ငါ့အသားထဲက အသား ဖြစ်၏။ လူထဲက ထုတ်သောကြောင့် သူ့ကို လူမိန်းမဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သည် ဟုဆို လေ၏။ ထိုအကြောင်းကြောင့် ယောက်ျားသည် ကိုယ့်မိဘကို စွန့်၍ ကိုယ့်ခင်ပွန်းမှာ မှီဝဲသဖြင့်၊ ထိုသူတို့သည် တသား တစ်ကိုယ်တည်း ဖြစ်ရ လိမ့်မည်။ (ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၂:၂၁-၂၄)”

ဒီကျမ်းချက်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့်၊ ဘုရားသခင်ဟာ လက်ထပ်ထိမ်းမြား ခြင်း မင်္ဂလာကို အမျိုးသားနဲ့ အမျိုးသမီးတွေအကြားမှာပဲ ပြုလုပ်ရမည် မင်္ဂလာ ဖြစ်တယ် ဆိုတာကို ပထမဆုံးသော ယောက်ျားနဲ့မိန်းမများ ဖြစ်ကြတဲ့ အာဒံနဲ့ ဧဝတို့ကို ဖန်ဆင်းကတည်းက ရည်ရွယ်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်ပြီး စိန်ပေါလ်က ဖေ့ကမြို့မှာ ရှိနေကြတဲ့ဘာသာသူတွေကို ဆုံးမ
ဩဝါဒရေးတဲ့စာစောင်ထဲမှာ ဘယ်လိုဖော်ပြထားသလဲဆိုရင် “ခရစ်
တော်ကို ရိုသေလေးစားသောအားဖြင့် သင်တို့သည် တစ်ဦးကို တစ်ဦး
နာခံကြလော့။ ဇနီးမယားတို့၊ သင်တို့သည် သခင်ဘုရားကို နာခံကြသ
ကဲ့သို့ သင်တို့၏ ခင်ပွန်းကို နာခံကြလော့။ (ဖေ့ကဆုဩဝါဒစာ ၅:၂၁-
၃၃)”

ကက်သလစ်အသင်းတော်ကြီးဟာ လိင်တူလက်ထပ်ခြင်း (ယောက်ျား
အချင်းချင်း လက်ထပ်တာ၊ အမျိုးသမီးအချင်းချင်း လက်ထပ်တာ) ကို
လုံးဝဆန့်ကျင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ၂၀၀၉၊ ဇွန်လ ၉ ရက်နေ့တုန်းက
အမေရိကန်နိုင်ငံမှာ နိုင်ငံသားများ ရပိုင်ခွင့်ဥပဒေသို့ အသက်ဝင်တော့
မယ့် လိင်တူလက်ထပ်ခြင်း/အိမ်ထောင်ပြုခြင်းတို့ကို ဆန့်ကျင်တဲ့အနေ
နဲ့ အမေရိကန်ကက်သလစ်ဆရာတော်ကြီးများက ကန့်ကွက်စာတစ်
စောင်ကို သက်ဆိုင်ရာ အမေရိကန်အစိုးရဆီကို ရေးသားပေးပို့ခဲ့ပါ
တယ်။ ဒီအချက်ဟာ ကက်သလစ်အသင်းတော်အနေနဲ့ လူ့ဘောင်ထဲ
မှာ မိမိရဲ့လက် ထပ်ထိမ်းမြားမင်္ဂလာနဲ့ပတ်သက်ပြီး သွန်သင်ချက်တံဆိပ်
နဲ့ ထားရှိတဲ့ တန်ဖိုးတွေကို သက်သေခံ၊ ကာကွယ်ပေးနေတာ ဖြစ်ပါ
တယ်။

ဒါကြောင့်မို့ ဘုရားရှင်က လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းမင်္ဂလာကို အမျိုး
သားနဲ့ အမျိုးသမီးများအတွက်ပဲ ဖန်တီးပေးခဲ့တာဖြစ်ပြီး သူ့ရဲ့ရည်ရွယ်
ချက်က သားသမီးတွေကိုပါ အများကြီးမွေးဖွားကြဖို့ ဘုရားသခင်ဟာ

လင်မယားတွေကို အလိုရှိပါတယ်။ (ကမ္ဘာဦးကျမ်း ၁: ၂၇-၂၈)။ လိင်တူ ဆက်ဆံခြင်း၊ ယောက်ျားနဲ့ ယောက်ျားလက်ထပ်ခြင်းအားဖြင့် ဘယ်လို လုပ် သားသမီးတွေကို မွေးဖွားလို့ ရမလဲ။ မိန်းမချင်း အိမ်ထောင်ပြုပြီး တော့လည်း ဘယ်လိုလုပ် ကလေးကို ရနိုင်၊ မွေးနိုင်ကြမှာလဲ။ ဒီအချက် တွေကြောင့် ကက်သလစ်အသင်းတော်ကြီးဟာ လိင်တူအိမ်ထောင် ပြုခြင်းကို လုံးဝဆန့် ကျင်နေတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါဟာ ကက်သလစ် အသင်းတော်က လက်ထပ် ထိမ်းမြားခြင်းအပေါ် ထားရှိတဲ့ တန်ဖိုးနဲ့ တံဆိပ်၊ သွန်သင်ချက်တွေ ဖြစ်ပါ တယ်။

ဒီခေတ်ကြီးဟာ အလွန်တိုးတက်နေတာမို့ လူဦးရေတွေကို လျှော့ချတဲ့ အနေနဲ့၊ အမျိုးသမီးတွေ၊ အထူးသဖြင့် မိခင်တွေအနေနဲ့ ကလေးတွေ ကို များများ မမွေးကြဘို့ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကို ချမှတ်ကာ တချို့သော အစိုးရတွေ၊ လူမှုရေးအဖွဲ့အစည်းတွေနဲ့ ကုလသမဂ္ဂအဖွဲ့အစည်းတွေ ဟာ သားဆက်ခြား (Reproductive Health) တဲ့ ဆေးဝါးတွေကို ထုတ် လုပ်ပြီး မိခင်တွေကို ကိုယ်ဝန်တား တဲ့ဆေးတွေကို လိုက်ကျွေးနေ ကြပါတယ်။ ဒီစီမံကိန်း၊ ဒီလုပ်ရပ်ဟာလည်း ဘုရားရှင်က အာခံနဲ့ ဧဝ တို့ကို ဖန်ဆင်းတုန်းက “အချင်းတို့၊ များပြားစွာ မွေးဖွားကြလော့။ (ကမ္ဘာဦး ကျမ်း ၁: ၂၇-၂၈)” ဆိုတဲ့ သွန်သင်ချက်နဲ့ ဆန့်ကျင်နေတာမို့ ကက်သလစ်အသင်းတော်ဟာ သားဆက်ခြားတဲ့လုပ်ငန်းကို ဆန့်ကျင် ပါတယ်။

နောက်ပြီး ကလေးတားဆေးကို သောက်သုံးတဲ့ မိခင်တွေဟာ ဆိုးဝါးတဲ့ ရောဂါဝေဒနာတွေကို ခံစားရတယ်။ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၃၀ ရက်နေ့ တုန်းက www.zenit.org မှာ လွှတ်တင်ထားတဲ့ သတင်းတစ်ပုဒ်ကတော့၊ မိခင် ၂၉ ဦးတို့ဟာ ကိုယ်ဝန်/ ကလေးတားဆေးကို သောက်သုံးတဲ့ အတွက်ကြောင့် သေဆုံးသွားကြတယ် ဆိုပြီး အီတလီ ကျန်းမာရေးဝန်ကြီး ဌာနက ကြေငြာချက် ထုတ်ပြန်ထားပါတယ်။

သန္ဓေတားဆီးခြင်းဆိုတာက သံဝါသပြုခြင်းတွင် အောင်မြင်သော သန္ဓေသားလောင်း မဖြစ်လာစေရန်အတွက် နည်းအမျိုးမျိုးကို အသုံးပြုပြီး ကြိုတင်တားဆီးခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကွန်ဗွဲကိုအသုံးပြုတာ၊ သားအိမ်ထဲကိုအစွပ်အသုံးပြုတာ၊ ဆေးစားဆေးထိုးခြင်းတွေဟာ သန္ဓေသားကို တားဆီးခြင်း ဖြစ်တာမို့ ဒါဟာ အပြစ်ကြီး ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ ၁၉၈၁ ခုနှစ်တုန်းက ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးဒုတိယ မြောက် ဂျွန်ပေါလ်က Familiaris Consortio စာချွန်တော်ထဲမှာ ဘယ်လိုရေးထားသလဲဆိုရင် “ သန္ဓေတားဆီးခြင်းသည် လက်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်း၌ပါသော သားသမီးမွေးဖွားပေးခြင်းကို ဆန့်ကျင်သည်” ဆိုပြီး ဖော်ပြထားပါတယ်။ ကက်သလစ်အသင်းတော်ဟာ ဒီတန်ဖိုးကို တစ်ပြားမျှ မလျှော့ဘူး။ ဘယ်သူပဲ ဈေးဆစ်ဆစ်၊ မရနိုင်တဲ့ရပ်တည်ချက်၊ သွန်သင်ချက် ဖြစ်ပါတယ်။

အေအိုင်ဒီအက်စ်ရောဂါနဲ့ ပတ်သက် ပြီးတော့ ကက်သလစ် အသင်း တော်ရဲ့ ရပ်တည်ချက်ဟာ တခြားသော ကမ္ဘာ့ခေါင်းဆောင်တွေရဲ့ ရပ်တည်ချက်နဲ့ မတူညီတာကို တွေ့ရပါတယ်။ အေအိုင်ဒီအက်စ်ရောဂါ ကို တိုက်ဖျက်ဖို့ အတွက်က လူသားတွေဟာ လိင်ဆက်ဆံတဲ့အခါမှာ ကွန်ဒုံးကို အသုံးပြုကြရဖို့ လိုတယ်ဆိုပြီး ကမ္ဘာ့ခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ လူမှု ရေးလုပ်ငန်းအဖွဲ့အစည်းတွေက ဆော်ဩနေကြတယ်။

ဒါပေမယ့် ကက်သလစ်အသင်းတော်ကတော့ အေအိုင်ဒီအက်စ်ရောဂါ ကို တိုက်ဖျက်ဖို့ အတွက် အကောင်းဆုံးမဟာ ဗျူဟာကတော့ မိမိတို့ရဲ့ နေထိုင်ပုံကို behavior change ပြောင်းလဲဖို့လိုပြီး အေအီစီ ABC (Abstinence, be faithful, for condom use) မဟာဗျူဟာကို ကျင့် သုံးမှသာလျှင် ဒီရောဂါဆိုးကြီးဟာ ပျောက်ကင်းနိုင်မှာ ဖြစ်တယ်လို့ သွန်သင်နေတယ်။

အာဖရိကတိုက်ကြီးမှာ ဒီရောဂါဆိုးကြီးကို နိုင်ငံတကာလူမှုရေးအဖွဲ့ အစည်းတွေက အမေရိကန်ဒေါ်လာ သန်းပေါင်းသောင်းနဲ့ ချီပြီး တိုက် ဖျက်ကြပေမယ့် ဒီအဖွဲ့အစည်းတွေဟာ ဒီရောဂါဆိုးကြီးကို တိုက်ဖျက် တဲ့နေရာမှာ လူမှုနေထိုင်ပုံကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲစေခြင်းထက် ကွန်ဒုံးအသုံး ပြုခြင်းကို ပိုပြီး အားစိုက်တာမို့ ဒီရောဂါဆိုးကြီးဖြစ်နှုန်းဟာ ကျဆင်းမည့် အစား ပိုပြီးတော့ လူတွေရဲ့ အေအိုင်ဒီအက်စ်ရောဂါ ဖြစ်နှုန်းဟာ မြင့် တက်လာတာကို တွေ့ရှိရတယ်ဆိုပြီး အာဖရိကတိုက်မှာ ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်

နေတဲ့ အမေရိကန်နိုင်ငံက ကက်သလစ်အဖွဲ့အစည်းကြီးဖြစ်တဲ့ Catholic Relief Service က ဒုတိယအရာရှိဖြစ်သူ Matthew Hanley က ဆိုပါတယ်။

၂၀၀၉ခုနှစ်၊ မတ်လတုန်းက လူမှုရေးအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ဟာ နာဂစ်ထိတဲ့ရွာတွေကို သွားပြီးတော့ ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ စီမံချက်တွေကို မြောင်းမြမြို့နယ် ဖက်မှာ သွားလုပ်ကြပါတယ်။ ဒီအဖွဲ့ဟာ မိခင်တွေကို ကလေးသားဆက်ခြားခြင်းလုပ်ငန်းကို သွားသင်ပေးကြတဲ့အဖွဲ့ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ရက်တော့ ဒီအဖွဲ့က ဝန်ထမ်းအမျိုးသမီးတစ်ဦးဟာ ကလေး ၅ ယောက် အမေအိမ်ကို ဝင်ပြီးတော့ အဲဒီကလေးတွေရဲ့ အမေကို ခေါ်ပြီး “ဘာဖြစ်လို့ ကလေးတွေ အများကြီး မွေးတာလဲ၊ စီးပွားရေးလည်း မကောင်းဘူးဆိုတော့၊ ကလေးတွေကို သားဆက်မခြားဘူးလား၊ ဒီလောက်ခေတ်မီတဲ့ အချိန်မှာ သားဆက်ခြားတဲ့ ဆေးတွေ အများကြီး ထွက်နေပြီ၊ အခုအဲဒီဆေးကို ကျမ၊ ပါလာတယ်၊ ဒီဆေးတွေကို မှန်မှန်သောက်ဖို့ ပေးခဲ့မယ်၊ ဒီဆေးတွေကို သောက်ရင် ကလေးတွေ အများကြီး မမွေးတော့ဘဲ မိသားစု စီးပွားရေးလည်း ပိုကောင်းလာမယ်” ဆိုပြီး တောသူမကို ဆရာသွားလုပ် ပါတယ်။

အဲဒီအခါမှာ ကလေးမအေးက “ သားဆက်ခြားတဲ့ဆေးကို သောက်ရင် တုရားသခင် မကြိုက်ဘူး။ အပြစ်ကြီး ဖြစ်တယ်။ တုရားသခင်က ကလေးတွေ များများ မွေးဖို့အတွက် လင်နဲ့မယားကို ဖန်ဆင်းပေးတာပါ။ ကျမတို့ ကက်သလစ်အသင်းတော်က သားဆေးတွေ

မသောက်ဖို့ သွန်သင်ပေး ထားပါတယ်” ဆိုပြီး ပြန်ဖြေလိုက်တယ်။ ဒီဖြစ်ရပ်လေးကို ကြည့်ရင် တောရွာ တောသူမလေးဟာ ကက်သလစ် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တစ်ဦး ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ တံဆိပ်ကို တခြားဘာသာ ကဲ့ တွေဆီမှာ သက်သေခံနေတာ မဟုတ်ဘူးလား။ မိတ်ဆွေ။ ရိုးရိုး လေးပဲ ပြောလိုက်တာနော်။ သူမဟာ ဆင်းရဲရင်ဆင်းရဲပါစေ၊ ကက်သ လစ်ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ တံဆိပ်နဲ့ တန်ဖိုး၊ ဂုဏ်သိက္ခာ ကို သူမရဲ့ ဆင်းရဲခြင်းနဲ့ မလဲဘူးနော်။ ဒီဖြစ်ရပ်ကို ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၇-၂၉၊ ရက်တွေမှာ သင်တန်းတက်ရင်း နိုင်ငံခြားလူမှုရေး အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်တဲ့ Save the Children အဖွဲ့က ဝန်ထမ်းက သင်တန်းသားတွေ ရှေ့မှာ သက်သေခံ ပြောပြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

၂၀၀၉ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၅ တုန်းက မြန်မာနိုင်ငံမှာ မြန်မာနိုင်ငံဘောလုံးအဖွဲ့ ချုပ်က ကြီးမှူးကျင်းပတဲ့ မြန်မာနေရှင်နယ်လိဂ် Grand Royal 2009 ဗိုလ်လုပွဲစဉ်မှာ ရန်ကုန် ယူနိုက်တစ်အသင်းနဲ့ ရတနာပုံ ယူနိုက်တစ် အသင်းတွေဟာ အကြိတ်အနယ် ကစားကြရင်း နှစ်ဖက်စလုံးက အနိုင် ဂိုး မရနိုင်ကြတာနဲ့ နောက်ဆုံးမှာတော့ ပင်နယ်လ်တီနဲ့ အနိုင်အရွှေကို ဆုံး ဖြတ်ခဲ့ကြရပါတယ်။

အဲဒီပွဲစဉ်မှာတော့ ရတနာပုံယူနိုက်တစ်အသင်းက ဗိုလ်စွဲသွားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီပင်နယ်လ်တီ ကန်တုန်းက၊ ရတနာပုံယူနိုက်တစ်အသင်းကနေ အသားမဲမဲ အာဖရိကလူမျိုးအားကစားသမားက ရန်ကုန်ယူနိုက်တစ် အသင်းကို ဂိုးဝင်အောင် ကန်သွင်းလိုက်နိုင်တဲ့အခါမှာ အဲဒီသုဝဏ္ဏ

ဘောလုံးကွင်းထဲက ပွဲကြည့်ပရိသတ်တွေ ရှေ့မှာ သူ့ ဘာလုပ်တာကို တွေ့လိုက်လဲ။

“ခမည်းတော်၊ သားတော်၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် သုံးပါးတို့ကို ဗဟိုပြုတဲ့ ကရုဏ်းအမှတ်အသားကို ချက်ချင်း လုပ်လိုက်ပါတယ်။” အဲဒါ ဘာကို ပြသလဲဆိုရင် သူဟာ ကက်သလစ်ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် ဖြစ် တယ်။ ဘုရားမစလို့ ဒီအနိုင်ဂိုးကို သွင်းနိုင်ခြင်း ဖြစ်တယ်” ဆိုတာကို ဗုဒ္ဓဘာသာနိုင်ငံဖြစ်တဲ့ လူသန်းပေါင်း ၃၀ ကျော်ရဲ့ ရှေ့မှာ ကက်သလစ် ခရစ်ယာန်အမှတ်တံဆိပ်ကို တခြားဘာသာဝင်များရှေ့မှာ ထုတ်ဖော် သွားတာ ဖြစ်ပါတယ်။

မြန်မာနိုင်ငံမှာ ခရစ်ယာန်အများဆုံးနေထိုင်ပြီး ဒီမိုကရေစီကျင့်စဉ် အထွန်းကားဆုံး သော ပြည်နယ်ကို ပြောပါဆိုရင် ကျွန်တော်ကတော့၊ ချင်းပြည်နယ်လို့ ပြောမှာဖြစ်ပါတယ်။ ချင်းလူမျိုးတွေဟာ ကမ္ဘာ့ဒီမိုက ရေစီအထွန်းကား ဆုံးနိုင်ငံဖြစ်တဲ့ အိန္ဒိယနိုင်ငံနဲ့ နီးစပ်နေတာရယ်၊ ခရစ်ယာန်အတွေး အခေါ်တွေ လွှမ်းမိုးနေတာရယ်၊ ဘိုးဘွားစဉ်ဆက်က သားစဉ်မြေးဆက် တွေကို လက်ဆင့်ကမ်းလာခဲ့တဲ့ ဒီမိုကရေစီအခြေခံ ကောင်းတွေ ရှိနေတာရယ်၊ ခရစ်ယာန်တွေ များတာကြောင့် ဘယ်နေရာ ရောက်ရောက်၊ ချင်းလူမျိုးတွေရဲ့ သွေးကြောထဲမှာ ရှင်သန်နေတဲ့ ဒီမိုက ရေစီကျင့်စဉ်ဟာ မစိတ်သုဉ်းနိုင်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ချင်းလူမျိုးတွေဟာ ကျေးရွာတွေမှာ ပြဿနာတစ်ခုခုဖြစ်ပြီဆိုရင် အစိုးရ တရားရုံးတွေဆီကို တင်ပြပြီး ဖြေရှင်းခြင်းထက်၊ ဆွေးနွေးတွေ့ဖိတ်ခေါ်ပြီး ပြဿနာကို ကျေးရွာအဆင့်မှာပဲ ဖြေရှင်းတတ်တဲ့ ကျင့်စဉ်တွေကို တွေ့ရှိ ရပါတယ်။ ပြဿနာ (၁၀၀) ရှိပါက ၉၉ ခုကတော့ ကျေးရွာအဆင့် locally မှာပဲ နှစ်ဖက်ဆွေးနွေးမိဘများ ပြေလည်အောင် ဖြေရှင်းကြပါ တယ်။ ဒါကို ကြည့် ခြင်းအားဖြင့်၊ ပြဿနာ a problem ကို နှစ်ဖက် ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းခြင်း dialogue or negotiation အားဖြင့် ပြေလည် အောင် ဖြေရှင်း solve လို့ ရပါတယ်ဆိုတဲ့ ဒီမိုကရေစီတန်ဖိုး democratic value ကို ချင်းလူမျိုးတွေဟာ မိမိတို့ရဲ့ယဉ်ကျေးမှုအစဉ် အလာထဲမှာ ကျင့်သုံးနေကြပါတယ်။

နောက်ပြီး ချင်းလူမျိုးတွေဟာ စိန် ပေါလ်လူမျိုးတွေလို ပြောလို့ရတယ်။ အကြောင်းရင်းကတော့၊ ခရစ်တော်ရဲ့တရားတော်ကို နည်းအမျိုးမျိုးသုံး ပြီးတော့ ဟောပြောနေကြပြီး၊ အခုဆိုရင် ခရစ်ယာန်ဂိုဏ်းကွဲတွေမှာ ဆိုရင် နိုင်ငံခြားကပြန်လာတဲ့ Pastor သင်းအုပ်တရားဟောဆရာတွေ ဟာ နောက်ထပ်ခရစ်ယာန်ဂိုဏ်းအသစ်တွေ new sects ကို တည် ထောင်နေကြပါတယ်။ အဲဒီလို ခရစ်ယာန်ဂိုဏ်းသစ်တွေ ပေါ်လာတဲ့ အပေါ်မှာ ချင်းလူမျိုး တွေနဲ့ တခြားခရစ်ယာန်အသင်းတော်တွေက သူတို့ကို ဘာမှကန့်ကွက် တာတွေ မလုပ်ကြတာကို တွေ့ရှိရပါတယ်။ နောက်ပြီးတော့၊ ၁၉၉၀ခုနှစ် နောက်ပိုင်းမှာတော့၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ လည်း ချင်းပြည်နယ်ကို စတင်ဝင် ရောက်လာပြီး အခုဆိုရင် မြို့ကြီး တွေနဲ့ တချို့ ရွာတွေမှာဆိုရင် ဗုဒ္ဓဘာသာစေတီ ပုထိုးတွေ တည်ထားပြီး

ချင်းပြည်နယ် အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်ဖွံ့ဖြိုးရေး ကောင်စီက ဦးဆောင်ပြီး လိုက်လံဖွင့် လှစ်နေတာကို တွေ့ရှိရတယ်။

တချို့နိုင်ငံဒေသတွေမှာဆိုရင် ခရစ်ယာန်ဘုရားကျောင်းတွေ ဆောက်လုပ်ခွင့် မရသလို ခရစ်ယာန်တွေ နေထိုင်လို့ မရဘဲ ခရစ်ယာန်တွေကို တင်းကြပ်နေတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းတွေ ရှိနေပါသေးတယ်။ ဥပမာ၊ မြောက်ကိုးရီးယားနိုင်ငံတို့၊ တရုတ်နိုင်ငံတို့မှာဆိုရင် ခရစ်ယာန်ဘာသာ တရားဟာ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှုကို ခံနေရပါတယ်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် တွေကို ထောင်ချခြင်းနဲ့ သတ်ဖြတ်ခြင်း၊ ဘုရားကျောင်းဆောက်လုပ်ခွင့် ပိတ်ပင်ခြင်းနဲ့ ခရစ်ယာန်စာပေတွေကို ပိတ်ပင်ခြင်းတွေ ပြုလုပ်နေကြပါတယ်။

ဒီလိုမျိုး ကိုယ့်နယ်မြေထဲကို ကိုယ့်လူမျိုးရဲ့ ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုနဲ့ ကွဲပြားသော ဗုဒ္ဓဘာသာတရားက ချင်းပြည်နယ်ကို ဝင်ရောက်လာတဲ့အခါမှာ ချင်းလူမျိုးတွေဟာ ဒီဗုဒ္ဓဘာသာတရားကို ကန့်ကွက်ဆန့်ကျင်တာတွေ မလုပ်ဘဲ ချင်းပြည်နယ်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာတရား ရှင်သန်ခွင့်ကို လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ကြိုဆိုကြပါတယ်။ ဒါကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ချင်းလူမျိုးတွေက မိမိတို့ ဒေသနဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းမှာ လွတ်လပ်စွာ ကိုးကွယ်ခွင့်နဲ့ ကွဲပြားပိုင်ခွင့် freedom of religion and right to difference ရှိတယ်ဆိုတာကို လက်ခံနိုင်ခြင်း ရင့်ကျက်သောလူ့အဖွဲ့အစည်းရဲ့ တန်ဖိုး ဖြစ်ပါတယ်။

ခြုံပြီးတော့ပြောရရင်၊ ဒီမိုကရေစီစနစ်သည် မတူညီမှုများကို အသိအမှတ်ပြုပြီး ၎င်းကွဲပြားနေသောမတူညီမှုများကို ငြိမ်းချမ်းစွာ ဖြေရှင်းနိုင်သည်။ Democracy acknowledges the right to differences and solves them peacefully. ဆိုတဲ့ တန်ဖိုး value ကို ခရစ်ယာန်လူ့အသိုင်းအဝိုင်းမှာ ပိုပြီးတော့ သိသာထင်ရှားစွာ တွေ့ရှိရပါတယ်။ ဒါတွေဟာ ခရစ်ယာန်တစ်ဦးဖြစ်ရခြင်းရဲ့ တန်ဖိုးတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်တော့ ကိုယ့်ရဲ့စိတ်ဓါတ်ဟာ မြင့်မြတ်လေလေ၊ ကိုယ့်ဘဝရဲ့ တန်ဖိုးဟာလည်း ပိုပြီးတော့ မြင့်လာတယ်။ ကိုယ့်ဘဝရဲ့တန်ဖိုးဟာ မြင့်လာပြီဆိုရင် အဲဒီဘဝဟာ ပါရမီအသက်တာပဲ။ အဲဒီတန်ဖိုးမြင့်တဲ့ဘဝဟာ ခရစ်တော်ရဲ့ဘုန်းဂုဏ်တော်ဖြစ်သွားပြီ။

မြန်မာနိုင်ငံမှာ အထူးခြားဆုံးသော ပြည်နယ်ကို ပြောပါဆိုရင် ကျွန်တော်ဟာ ချင်းပြည်နယ်လို့ ပြောအုံးမှာ ဖြစ်တယ်။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ခရစ်ယာန်အများဆုံးပြည်နယ်တွေကတော့၊ ချင်းပြည်နယ်နဲ့ ကယားပြည်နယ်တို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခရစ်ယာန်ပြည်နယ်ဖြစ်တဲ့ ကယားပြည်နယ်ထက် ပိုပြီးထူးခြားတဲ့အချက်ကို ချင်းပြည်နယ်မှာ တွေ့ရှိရပါတယ်။ အဲဒါကတော့ ချင်းပြည်နယ်မှာတော့ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း ဘာဆိုင် (စားသောက်ဆိုင်၊ အထည်ဆိုင်)ကိုမှ မဖွင့်ကြဘူး။ ချင်းပြည်နယ်မှာ ရှိကြတဲ့ ခရစ်ယာန်တွေဟာ နိုင်ငံခြားက သာသနာ လာပြုခဲ့ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ကြံချခဲ့တဲ့ ယုံကြည်ခြင်းမျိုးစေ့တွေထဲမှာ တနင်္ဂနွေနေ့ဟာ ဘုရားသခင်ကို အထူးပူဇော်ရှိခိုးရတဲ့နေ့ ဖြစ်တာမို့ တခြားလုပ်ငန်းတွေကို ရပ်ဆိုင်းပြီး ဘုရားသခင်ကိုသာ အာရုံပြုရမယ်ဆိုပြီး သွန်သင်ခဲ့ကြပါ

တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ချင်းပြည်နယ်မှာဆိုရင် တနင်္ဂနွေနေ့ ရောက်ပြီဆို တာနဲ့ ချင်းလူမျိုးတွေဟာ တောင်ယာလုပ်ငန်းခွင်ကနေ အိမ်ကို ပြန်လာ ကြတယ်။ ဈေးဆိုင်တွေကိုလည်း ပိတ်ထားကြ တဲ့အပြင် အဝတ်အစား ကိုတောင် မချုပ်ကြဘူး။ အပ်ကိုတောင် မကိုင်ကြဘူး။ အပ် ကိုကိုင်ရင် ဆူးတယ်ဆိုတဲ့အထိ အယူရှိလာကြတယ်။

မြင်သာထင်သာအောင် ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့၊ ချင်းပြည်နယ် မြို့တော် ဖြစ်တဲ့ ဟားခါး မြို့ကို စာဖတ်သူ သွားလည်ကြည့်ရင် တနင်္ဂနွေနေ့ဆိုရင် လွှတ်ရည်ဆိုင် တွေ၊ အထည်ဆိုင်တွေ၊ စားသောက်ဆိုင်တွေ အားလုံးကို ပိတ်ထား (ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုင်ကလွဲလို့) တာကို တွေ့ရှိမှာ ဖြစ်တယ်။ ဒါက ဘာကို မီးမောင်းထိုးပြနေသလဲဆိုရင် ခရစ်ယာန်မဟုတ်တဲ့ တခြားဘာ သာဝင်တွေအလယ်မှာ “တို့ဟာ ခရစ်ယာန်ဖြစ်တဲ့အတွက် တနင်္ဂနွေနေ့ ဆိုရင် ဆိုင်ပိတ်တယ်၊ ဘုရားကိုပဲ ဦးစားပေးတယ်” ဆိုတဲ့ ခရစ်ယာန် ဘာသာတရားရဲ့တံဆိပ်နဲ့တန်ဖိုးကို ထုတ်ဖော်သက်သေခံနေကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်တစ်ချက်ကို တင်ပြရရင်တော့၊ ချင်းပြည်နယ်ကို လိုင်းကား စီးပြီးသွားရင် ခရီးသည်တွေအားလုံးက လိုင်းကားပေါ်မှာ နေရာယူပြီး ကြပြီဆိုရင် ကားမောင်းသမားက “ကဲ တစ်ယောက်ယောက်က ဦး ဆောင်ပြီး ခရီးစဉ်ချောမွေ့ဖို့အတွက် ဆုတောင်းပေးပါအုံး” ဆိုပြီး ပြောသလို ခရီးစဉ် ပြီးဆုံးသွားပြီဆိုရင်လည်း ကျေးဇူး တင်ဆုတောင်း ခြင်းကို လုပ်ဖို့အတွက် ကားမောင်းသမားက “ကဲ တစ်ယောက်ယောက်

က ဦးဆောင်ပြီး ခရီးစဉ်ချောမွေ့တဲ့အတွက် ဘုရားသခင်ကို ကျေးဇူးတင် ဆုတောင်းခြင်း လုပ်ပေးပါအုံး” လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီအခါမှာ ချင်းလူမျိုးခရစ်ယာန်ဘာသာဝင် တစ်ယောက် ယောက်ကထပြီး ဘုရားသခင်ဆီကို မိမိတို့ခရီးချောမွေ့ဖို့ အတွက် ဆုတောင်းပါတယ်။ (ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေလည်းပဲ ခရီးသွားခါနီး ပြီဆိုရင် လက်ဖျပ်ချပြီး နီးစပ်ရာစေတီပုထိုးဖက်ကို အဆင်ပြေသလို ဦးချပြီး ဆုတောင်းတာကို စာရေးသူ တွေ့ဖူးပါတယ်။) အဲဒီကားတွေမှာဆိုရင် ပြည်နယ်အဆင့် အဖိုးရအရာရှိတွေ ပါကြပါတယ်။ အများအားဖြင့် ဒီအရာရှိတွေဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခရစ်ယာန်တွေဟာ မရှက်မကြောက်ဘဲ ကိုယ့်ဘုရားကို တခြား ဘာသာဝင်တွေ အလယ်မှာ ရှိခိုးရဲတယ်ဆိုတာက ကိုယ်က ခရစ်ယာန်ပါဆိုတဲ့ တံဆိပ် နဲ့ တန်ဖိုးကို သက်သေခံတာ ဖြစ်ပါတယ်။ တနည်းပြောရရင် ဒါဟာ ခရစ်ယာန်တို့ရဲ့ ဝိညာဉ်ရေးရှင်သန်ခြင်း Christian Spirituality ဖြစ်ပါတယ်။

၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၃၀ ရက်နေ့ညနေမှာ တစ်ခါပဲ မြင်ဖူးတဲ့ဧည့်သည် တစ်ယောက်ဟာ လှည်းကူးမြို့ကနေ ဘာမပြောညာမပြောဘဲ ကျွန်တော့ အိမ်ကို ရောက်လာတယ်။ ရောက်လာတဲ့အချိန်မှာတော့ ညနေ ၆ နာရီ ထိုးနေပြီ။ ကျွန်တော်ကတော့ ညနေ ၅နာရီနောက်ပိုင်း ဆိုရင် မိသားစုနဲ့ပဲ ပျော်ပျော်နေဖို့ စည်းကမ်းဆွဲထားတာမို့ ကြိုတင် မပြောဘဲ လာတွေ့တဲ့သူတွေကို လက်မခံဘူး။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က အိမ်ကိုရောက်လာတဲ့ ဧည့်သည်ကို ဘာကိစ္စနဲ့ အခုလို အရေးပေါ်လာရ တာလဲ ဆို

ပြီး မေးလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာ သူက ကျွန်တော့ကို ဘာပြောသလဲ ဆိုတော့ “ခင်ဗျားဟာ အခက်အခဲနဲ့ ကြုံတဲ့ သူတွေကို အကူအညီပေး တတ်တဲ့ ခရစ်ယာန်ဖြစ်တယ် ဆိုတာ သိကြား ရလို့ ကျွန်တော့ရဲ့လုပ် ငန်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြဿနာတက်နေတာကို အကူ အညီတောင်းဖို့ ခရစ်တော်ရဲ့နာမတော်နဲ့ ခင်ဗျားဆီကို လာတာဖြစ်ပါ တယ်” ဆိုပြီး ကျွန်တော့ကို ပြောချပါလေရော။

သူ့ရဲ့ပြဿနာကို မေးကြည့်တော့၊ သူဟာ တရားရေးဆိုင်ရာ ပြဿနာ ဖြစ်တော့ သူ့မှာ ငွေရေးကြေးရေးအခက်အခဲရှိတာကို လူတစ်ယောက် က သိတော့ အဲဒီလူက ကျွန်တော့ဆီကို သွားဖို့ သူ့ကို လမ်းညွှန်လိုက် လို့ လာတာပါ ဆိုပြီး ပြောပါတယ်။ အဲဒီလမ်းညွှန်တဲ့သူက ခင်ဗျားကို ဘာပြောပြသလဲဆိုပြီးမေးတော့ “ဆရာ့ဆီကိုသွားရင် အနည်းနဲ့ အများ ဆိုသလိုတော့ အကူအညီရမှာ သေချာတယ်။ ဆရာက သူ့ဆီကို အကူ အညီ လာတောင်းတဲ့သူတိုင်းကို အကူအညီ မပေးဘဲ မပြန်ခိုင်းဘူး” ဆိုပြီး ပြောတယ်ဆိုပြီး ကျွန်တော့ကို ပြန်ပြောပြပါတယ်။ နောက်ဆုံး တော့ သူက ကျွန်တော့ကို ငွေသိန်းနှစ်ဆယ် ကူညီဖို့ ပြောတယ်။

ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်က သူ့ကို ပေးနိုင်တဲ့ ငွေလေးသောင်းတိတိကို ကူညီ လိုက်တော့ သူက ကျွန်တော့ကို ဘာပြန်ပြောလိုက်သလဲဆိုရင် “ကျေးဇူးပဲ ဆရာ၊ သူများပြောတာ တကယ်မှန်တယ်။ ဆရာ့ဆီကို အကူအညီလာ တောင်းရင် မရဘဲ မပြန်ရဘူး ဆိုတာတကယ်မှန်တယ်။ ဘုရားရှင်က ခင်ဗျားတို့ရဲ့မိသားစုနဲ့လုပ်ငန်း တွေကို ကောင်းကြီးပေးပါ

စေ" ဆိုပြီး ပြောရင်း လှည်းကူးမြို့ကို ညနေ ၇နာရီလောက်မှာ ပြန်သွား တော့တယ်။

ဒီအဖြစ်အပျက်လေးထဲမှာ ကျွန်တော်နဲ့ပတ်သက်ပြီး သူများက ကျွန်တော့ကို ဘယ်လိုပုံရိပ် image နဲ့ တံဆိပ် brand မြင်သလဲ၊ လက်ခံသလဲ ဆိုရင် ကျွန်တော်ဟာ သူများကို ကူညီတတ်တယ်ဆိုတဲ့ ကျွန်တော့တန်ဖိုးဟာ ကျွန်တော့ရဲ့ တံဆိပ်၊ ပုံရိပ်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ စီးပွား ရေးစကားအရ ပြောရရင်တော့၊ ကျွန်တော့တံဆိပ် အဖြစ်ခံယူထားတဲ့ ကျွန်တော့ရဲ့တန်ဖိုးဟာ ဈေးကွက်မှာ ပေါက်သွားတာ brand recognition ရသွားဖြစ်တယ်။

ကဲ၊ အခုတော့ ခရစ်တော်ဘုရားရှင် အသက်ရှင်စဉ်တုန်းက သာသနာပြု ဣန္ဒြေလူမျိုးတွေနဲ့တခြားလူမျိုးတွေအလယ်မှာ မိမိယူဆောင်လာတဲ့ ကယ် တင်ခြင်းသတင်းကောင်း (ဝါ) ဧဝံဂေလိတရားတော်ကို လိုက်လံဟော ပြောနေတဲ့အချိန်မှာ ခရစ်တော်ဘုရားရဲ့ တရားတော်နဲ့တန်ခိုးတော် တွေကို ကြားနာမြင်တွေ့ခံစားခဲ့ကြတဲ့သူတွေအလယ်မှာ ခရစ်တော်ရဲ့ တံဆိပ်၊ ပုံရိပ်ဟာ ဘယ်လိုမျိုး ရှိခဲ့သလဲ။ ခရစ်တော်ဟာ သူ့တရားကို လိုက်လံနား ထောင်နေကြတဲ့ ပရိသတ်တွေကို ဘယ်လိုမျိုး ဝန်ဆောင်မှု တွေ ပေးခဲ့သလဲဆိုတာကို ကျမ်းစာရှုထောင့်ကနေ လေ့လာကြည့်ရ အောင်။

“ကိုယ်တော်သည် ဂါလလေးယနယ်တခွင်လုံးသို့ လှည့်လည် ကာ သူတို့၏ တရားဇရပ်များ၌ ဆုံးမသွန်သင်လျက် နိုင်ငံတော် နှင့်ဆိုင်သော ဧဝံဂေလိသတင်းကောင်းကို ဟောပြောပြီး လူတို့ တွင် စွဲကပ်နေသော အနာရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို ပျောက်ကင်း စေတော်မူ၏။ ကိုယ်တော်၏ သတင်းတော်သည် ဆီးရိယပြည် တစ်ပြည်လုံးသို့ ယုံနဲ့ကျော်စေသဖြင့် လူတို့သည် အမျိုးမျိုးသော ရောဂါဝေဒနာစွဲကပ်သူရှိသမျှနှင့် နတ်ဆိုးစီးသူများ၊ ဝက် ရူးနာစွဲ သူများ၊ လက်ခြေသေသူများကို အထံတော်သို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့ကြရာ ကိုယ်တော်သည် ထိုသူတို့ကို ရောဂါပျောက် ကင်း စေတော်မူ၏။ ထိုအခါ ဂါလလေးယနှင့်ဒေကာပိုလစ်နယ်၊ ဂျေရူစလင်မြို့၊ ဂျူဒေးယပြည်နှင့် ကျော်ဒန်မြစ်တစ်ဖက်ကမ်းမှ များစွာသောလူအစုအဝေးတို့သည် ကိုယ်တော်၏ နောက်တော်သို့ လိုက်ကြလေ၏” (ရှင်မာတေး ၄: ၂၃- ၂၅၊ မာကု ၁: ၃၅-၃၉၊ လုကာ ၄: ၁၄-၁၅)

ဒီကျမ်းပိုက်ကို ဖတ်ပြီးတော့ ဘာသတင်းစကားကို ရရှိသလဲဆိုရင် ပထမဆုံးအနေနဲ့က ခရစ်တော်ဟာ မိမိဆီကို ရောက်လာတဲ့ လူနာတွေရဲ့ ဝေဒနာတွေကို ပျောက်ကင်းစေ/ကုသပေး တယ်ဆိုတာ ပါပဲ။ အခဲနော်။ ဘာဖိုး၊ ညာဖိုး မတောင်းဘူး။ ခရစ်တော်ရဲ့ လူနာတွေအပေါ် ထားရှိတဲ့ စိတ်ဓါတ်ဟာ ကောင်း/မြင့်မြတ်တဲ့အတွက် သူ့ရဲ့ လူနာတွေအပေါ်မှာ ထားရှိတဲ့ဝန်ဆောင်မှုနဲ့ အစေခံမှုတွေဟာ လည်း အခဲသောဝန်ဆောင်မှု၊ အခဲ သောအစေခံမှု ဖြစ်တယ်။ ဆိုလိုတာက လူနာတွေရဲ့ရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းစေတယ်ဆိုတာဟာ ခရစ်တော်အနေနဲ့ ပထမဆုံးပြုလုပ်တဲ့ တန်ခိုးတော် first miracle ဖြစ်ပါ

တယ်။ ဒီတန်ခိုးတော်ကို မလုပ်ခင်မှာ လူတွေက ခရစ်တော်ဆိုတာ ဘယ်လိုမျိုးတံဆိပ်ရှိလဲ၊ ဝန်ဆောင်မှုပေးလဲ၊ ဘယ်လို မျိုးပုဂ္ဂိုလ်လဲ ဆိုတာ မသိခဲ့ကြဘူး။

ဒီတန်ခိုးကိုလဲ လုပ်ပြီးရော၊ ခရစ်တော်က လူနာတွေရဲ့ရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ သတင်းဟာ လူ့သတင်း၊ လူ့ချင်း ဆောင်ဆိုသလိုပဲ တစ်နိုင်ငံလုံး ကျော်ကြားသွားတယ်။ ဆိုလိုတာက တော့၊ ခရစ်တော်ရဲ့တံဆိပ်၊ ခရစ်တော်ရဲ့ပုံရိပ်၊ ခရစ်တော်ဘဝရဲ့ တန်ဖိုးဟာ ပါလေစတိုင်းနယ်တလျှောက်လုံးကို ပေါက်သွားတယ်။ အဲဒီ အခါမှာ ခရစ်တော်ဟာ လူကြိုက်များလာတယ်။ ဘယ်လောက် တောင် လူကြိုက်များလာသလဲဆိုတော့၊ လူထုတစ်ခုလုံးက ခရစ်တော် မှာ ခရစ်တော် ဖြစ်လာပြီးတော့ ခရစ်တော်ရဲ့ နောက်ကိုပဲ လိုက်ကြတော့ တယ်။

လူထုကြီးက ခရစ်တော်နောက်ကိုပဲ လိုက်ကြတော့တယ်ဆိုတဲ့အခါမှာ လူထုက ခရစ်တော်ကို သူတို့ရဲ့ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် လက်ခံအသိ အမှတ် ပြုလာကြတယ်ဆိုတဲ့အချက်ကို တွေ့ရတယ်။ ဒါဆိုရင် လူထုက ခရစ်တော်ကို ဘာဖြစ်လို့ ခေါင်းဆောင်တင်ကြသလဲဆိုရင် သူတို့က ခရစ်တော်ကို ယုံကြည် Trust in Christ လို့ ဖြစ်ပါတယ်။

တကယ်တော့၊ လူထုဟာ တော်ရုံတန်ရုံလူကို မိမိတို့ရဲ့ခေါင်းဆောင် အဖြစ် လက်မခံကြသလို၊ ခေါင်းဆောင်တိုင်းကလည်း လူထုရဲ့ယုံကြည်

မှုကို ရရှိကြတာမဟုတ်ဘူး။ ဒီလိုမျိုးယုံကြည်မှုသည် အတင်းလုပ်ယူပြီး ရရှိနိုင်သော ယုံကြည်မှုမျိုး မဟုတ်ပေ။ ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးက လူထုရဲ့ ယုံကြည်မှုကို ရရှိနိုင်ဖို့အတွက်ဆိုရင် တဲဒီခေါင်းဆောင်ဟာ လူထုကို ဗဟိုပြုသောခေါင်းဆောင်မှု ပြည်သူ့ဘက်ကို မျက်နှာလှည့်တဲ့ ခေါင်းဆောင်မှု People centered leadership ကို ပေးနိုင်ဖို့ လိုအပ်တယ်။ ဒါဆိုရင် ခရစ်တော်ဟာ လူထုကို မည်ကဲ့သို့သော ဗဟိုပြုတဲ့ခေါင်းဆောင်မျိုးကို ပေးခဲ့သလဲဆိုတာကို ကြည့်ရအောင်။ ခရစ်တော်ဟာ လူထုကို မည်ကဲ့သို့သော ဗဟိုပြုတဲ့ခေါင်းဆောင်မျိုးကို ပေးခဲ့သလဲဆိုရင် “နောင်တရကြလော့၊ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် နီးလာပြီ (ရှင်မာတေးဦး ၄:၁၇)” ဆိုတဲ့ လူထုဘဝရဲ့ နောင်ဘဝ ကောင်းစားရေး ရည်မှန်းချက်ကို မီးမောင်းထိုးပြပြီး ဟောကြားခဲ့လို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ခရစ်တော်က ငါ့ကိုမဲပေးကြ၊ မင်းတို့က ငါ့ကို မဲပေးပြီး ခေါင်းဆောင်တင်မယ်ဆိုရင် မင်းတို့ဘဝမှာ ဘာတွေ ဖြစ်နေလဲဆိုတာကို ပြောပြမယ် ဆိုပြီး လူထုကို မဲဆွယ်စည်းရုံးပြီး ရွေးကောက်ပွဲကို ဝင်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူးနော်။ ခရစ်တော်ဟာ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ချင်လို့ လူထုကို စည်းရုံးတာ မဟုတ်ဘူး။ ခရစ်တော်ဟာ အမှန်တရားကို ဟောပြောလို့ လူထုက သူ့ကို ခေါင်းဆောင်တင်ခဲ့ကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

တနည်းအား ဖြင့်ပြောရရင် ခရစ်တော်ဟာ အမှန်တရားကို သက်သေခံရင်း ခရစ်တော် ဟောတဲ့အမှန်တရားကို လက်ခံမြတ်နိုးကြတဲ့သူတွေ

က ခရစ်တော်ရဲ့ နောက်ကို လိုက်ဖို့ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြတာမို့ ခရစ်တော်ဟာ လူထုကို အမှန်တရားဖက် ဦးဆောင်သောခေါင်းဆောင် leading leader လို့ ခေါ်ချင်ပါတယ်။

ဒီလိုမျိုးသော ခေါင်းဆောင်ဟာ ဘယ်မှာပဲ ဘယ်လိုထားထား၊ သူဟာ သူရှိတဲ့နေရာမှာတော့ ဦးဆောင်တဲ့ခေါင်းဆောင်အဖြစ် ပေါ်လာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် လူထုကို ဦးဆောင်တဲ့ ခေါင်းဆောင် ဟာ မွေးရာပါခေါင်းဆောင်အရည်အချင်း ရှိပြီးသား ဖြစ်တယ်။ လူထု ကို ဦးဆောင်နိုင်တဲ့ခေါင်းဆောင်ဟာ သူ့ကို ဘယ်မှာပဲ ချုပ်ထားချုပ် ထား၊ ချထားချထား၊ မအောင်မြင်အောင် မြှုပ်ထားမြှုပ်ထား၊ သူဟာ တက်လာတယ်။ အဲဒါကို ကျွန်တော်တို့က မွေးရာပါအရည် အချင်း ရှိတယ်လို့ ပြောတယ်။

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့သူတွေဟာ သူတို့မှာ ရည်မှန်းချက် Vision ဆိုတာ ထားရှိကြပါတယ်။ ရည်မှန်းချက်မရှိတဲ့သူဟာ ခေါင်းဆောင်မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့၊ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ခြင်းရဲ့ သဘောသဘာဝထဲမှာပဲ ကိုယ့်ရဲ့နောက်လိုက်တွေကို ဘယ်ကို ဦးဆောင်မလဲ၊ ဘယ်လိုဖြစ်စေချင် သလဲဆိုတဲ့ အနာဂတ်ရဲ့ရည်မှန်းချက်ဆိုတာ ပါနေပြီးသား ဖြစ်လို့ပါ။ ဒီရည်မှန်းချက်ဆိုတာက ခေါင်းဆောင်က ချမှတ်ပြီးသား ဖြစ်နိုင်သလို၊ ခေါင်းဆောင်နဲ့နောက်လိုက်တွေ အားလုံးက သဘောတူချမှတ်ထားတဲ့ ရည်မှန်းချက်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ခရစ်တော် ချမှတ်ထားတဲ့ ရည်မှန်း ချက်သည် လောကလူသားတွေနဲ့ ဆွေးနွေးပြီး ချမှတ်တဲ့ရည်မှန်းချက်

မဟုတ်ဘဲ၊ ခမည်းတော်ဘုရားက အပြစ်နွဲ့ထဲကို ကျရောက်သွားတဲ့ လူသားတွေကို ပြန်လည်ကယ်တင်ဖို့အတွက် ချမှတ်ထားတဲ့ ရည်မှန်းချက် ဖြစ်ပါတယ်။

ဆိုလိုတာကတော့၊ ခရစ်တော်ဟာ ခမည်းတော်ဘုရားက လူသားတွေ အတွက် ချမှတ်ထားတဲ့ရည်မှန်းချက်ကို ရောက်နိုင်ဖို့အတွက် လူသားတွေကို ဦးဆောင်နေတဲ့ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီရည်မှန်းချက်တော့၊ လူသားတွေအားလုံးက နတ်ဆိုးကို စွန့်ပယ်ပြီး ဘုရားရှင်ဆီကို ပြန်လာဖို့ (ဝါ) လူသားတွေအားလုံး ကယ်တင်ခြင်း ရဖို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုယ့်ရဲ့ရည်မှန်းချက်ဟာ ကိုယ့်ရဲ့တန်ဖိုးပဲ။ ခရစ်တော်ဘုရားရဲ့ တန်ဖိုးအထူးဆုံးအရာဟာ လူသားတွေရဲ့ ဝိညာဉ်တွေကို ကယ်တင်ဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ခရစ်တော်ရဲ့ ရည်မှန်းချက်ဟာ လူသားတွေရဲ့ ဝိညာဉ်တွေကို ကယ်တင်ဖို့ ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ ရည်မှန်းချက် ရှိပြီဆိုတာနဲ့ အဲဒီရည်မှန်းချက်ကို ရောက်ရှိဖို့အတွက် စီမံကိန်း Plan ကို ရေးဆွဲရပါတယ်။ အဲဒီစီမံကိန်းထဲ Plan မှာဘာတွေပါရမလဲဆိုရင် ခေါင်းဆောင်မှု Leadership နဲ့ စီမံခန့်ခွဲမှု Management ဆိုတဲ့ အချက်နှစ်ခု ပါရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒို့ဟာ ရည်မှန်းချက်ပါတဲ့ လုပ်ငန်းတစ်ခုကို အကောင်အထည် ဖော်ပြဆိုရင် ကိုယ်က အကောင်အထည် ဖော်နေတဲ့လုပ်ငန်းကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် လုပ်ကိုင်ဖို့နဲ့ လုပ်နေတဲ့ လုပ်ငန်းကို ပိုပြီးကောင်းအောင် လုပ်နေခြင်းတွေကို အုပ်ချုပ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

ခေါင်းဆောင်မှု Leadership နဲ့ စီမံခန့်ခွဲမှု Management အရည်အချင်းတွေဟာ လူတိုင်းမှာ ရှိပါတယ်။ ကွာတာတစ်ခုကတော့ ကိုယ့်မှာ ရှိတဲ့အရည်အချင်းတွေကို ကိုယ်က အသုံးပြုတတ်မှုနဲ့ ပိုပြီးထက်မြက်လာအောင် လုပ်သလား၊ မလုပ်ဘူးလားဆိုတာပါပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ ခေါင်းဆောင်မှု Leadership နဲ့ စီမံခန့်ခွဲမှု Management အကြောင်း ပြောတာလဲဆိုရင် ကိုယ်တန်ဖိုးထားတဲ့အရာကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က ဦးဆောင်ရုံမကဘဲ စီမံခန့်ခွဲရမှာ ဖြစ်လို့ပါ။ ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်တော့ အနေနဲ့ကတော့ Leadership in You နဲ့ Management in You ကို စောင်းပြီး ပြောချင်သေးတယ်။ ခေါင်းဆောင်မှုဆိုတာ ဘာလဲ။ ခေါင်းဆောင်မှုဆို တာက မှန်ကန်တဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ဆောင်ခြင်း Leadership is to do the right things ဖြစ်တယ်။ စီမံခန့်ခွဲမှုဆိုတာက အလုပ်များကို မှန်ကန် အောင် လုပ်ဆောင်ခြင်း management is to do things in the right way ဖြစ်တယ်။

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့သူတွေဟာ သတ္တိရှိရသလို ခေါင်းဆောင်တိုင်းဟာ လည်း သတ္တိရှိကြပါတယ်။ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့သူတွေဟာ သေမင်းတံခါးဝမှာ ရပ်နေကြတယ်။ ခေါင်းဆောင်တိုင်းဟာ ငယ်သားတွေနဲ့ ပြိုင်ဖက်တွေရဲ့ ဝေဖန်မှု၊ အကြမ်းဖက်တိုက်ခိုက်မှု၊ ထောင်ချမှု၊ မှန်းတီးမှု၊ အသရေ ဖျက်မှု၊ လုပ်ကြံမှု၊ စိတ်ဓါတ်ရေးရာ ရှုအောင် စစ်ဆင်ခြင်းတွေကို ခံကြရတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့သူတွေဟာ သေမင်းတံခါးဝမှာ ရပ်ရဲတဲ့ သတ္တိရှိဖို့ လိုတယ်လို့ ပြောရခြင်း ဖြစ်တယ်။

ကက်သလစ်အသင်းတော်ရဲ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ခဲ့ကြတဲ့ သခင်ယေဇူးဟာ လက်ဝါးကားတိုင်ပေါ်မှာ အသတ်ခံရတယ်။ စိန်ပီတာဟာ အသတ်ခံရတယ်။ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ဒုတိယမြောက်ဂျွန်ပေါလ်ဟာ သေနတ်အပစ်ခံရပေမယ့် သေမင်းတံခါးဝကနေ လွတ်သွားတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံရဲ့ လွတ်လပ်ရေးခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟာလည်း ဂဠုန်ဦးစောရဲ့ သေနတ်နဲ့ ပစ်သတ်ခြင်းကို ခံရလို့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းဟာ မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးမရခင်လေးမှာပဲ အသတ်ခံခဲ့ရတယ်။ ဒီနေ့ နိုင်ငံတကာရဲ့ နိုင်ငံရေးစင်မြင့်ကို ကြည့်တဲ့အခါမှာ ဒီမိုကရေစီစနစ်ကို ထူထောင်ချင်တဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေဟာ အာဏာရှင်အစိုးရတွေရဲ့ ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်ခြင်းကို ခံနေကြရတယ်။

၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လ ၁၈ ရက်နေ့က သေဆုံးသွားတဲ့ တောင်ကိုးရီးယားနိုင်ငံရဲ့ သမ္မတဟောင်း ကင်မ်ဒေးဂျုံဟာ တောင်ကိုးရီးယားနိုင်ငံကို စစ်အာဏာရှင်အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်ကနေ ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံဖြစ်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီး ဘယ်လိုမျိုးဖိနှိပ်အနိုင်ကျင့်မှုတွေကို ဘယ်လိုခံ ခဲ့ရသလဲဆိုတာကို အနည်းငယ်တင်ပြလိုပါတယ်။

တောင်ကိုးရီးယားနိုင်ငံရဲ့ သမ္မတဟောင်း ကင်မ်ဒေးဂျုံဟာ ကက်သလစ် ဘာသာဝင်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ၁၉၆၁ ခုနှစ်ကနေ ၁၉၇၉အထိ တောင်ကိုးရီးယားနိုင်ငံကို အုပ်ချုပ်ခဲ့ စစ်အာဏာရှင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်ပါချွမ်းဟီကို ဆန့်ကျင်ပြီး တောင်ကိုးရီးယားနိုင်ငံကို ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်တဲ့ ဒီမိုကရေစီနဲ့ လူ့အခွင့်အရေး စိုးမိုးတဲ့ နိုင်ငံဖြစ်အောင် လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်ခဲ့ ပါတယ်။

ဒီလိုလှုပ်ရှား ဆောင်ရွက်တဲ့အချိန်မှာ ကင်မ်ဒေးဂျုံဟာ စစ်အာဏာရှင်ကြီး ဗိုလ်ချုပ်ပါချွမ်းဟီက သူ့ကို ပြည်တွင်းသစ္စာဖောက်၊ တိုင်းပြည်ကို နယ်ချဲ့ လက်ထက်ရောက်အောင် ပြုလုပ်သူအဖြစ် စွပ်စွဲခဲ့ပြီး သူ့ရဲ့ ဘဝလမ်းခရီးဟာ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်ခဲ့တယ်။ ၁၉၇၀ ခုနှစ်တုန်းက သူဟာ ရုံးသွားနေချိန် အာဏာရှင်ကြီးရဲ့ ကြီးကိုင်ချက်အရ ကုန်ကား တစ်စီးက သူ့ကားကို တမင်သက်သက် ဝင်တိုက်တာမို့ သူဟာ သူ့ကားနဲ့ အတူလမ်းဘေးကို ထိုးကြသွားပြီး လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်မှုကနေ သီသီလေး လွတ်ခဲ့ပေမယ့် ခြေထောက်ဒါဏ်ရာရခဲ့ကာ ထောက်နဲ့ထောက်နဲ့ လမ်းလျှောက်ခဲ့ရတယ်။ နောက်ပြီး အာဏာရှင်အစိုးရက သူ့ကို သေဒါဏ်၊ ထောင်ချခြင်း၊ ပြည်နှင့် ဒါဏ်တွေ ပေးခဲ့ပေမယ့် သူဟာ သေဘေးကနေ လွတ်မြောက်ခဲ့တယ်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်မှာတော့ အာဏာရှင်ကြီး ပါချွန်ဟီးရဲ့ ထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့က သူ့ကို ဂျပန်ဟိုတယ်တစ်ခုကနေ ပြန်ပေးဆွဲပြီး ပင်လယ်ထဲကို ပစ်ချဖို့ လုပ်နေတဲ့အချိန်မှာ အမေရိကန်နဲ့ဂျပန်အစိုးရတို့ရဲ့ လျှင်မြန်တဲ့ ကယ်ဆယ်ရေးကြောင့် သူဟာ သေဘေးကနေ နောက်ထပ်လွတ်မြောက်ခဲ့တယ်။

နောက်ဆုံးမှာတော့ သူဟာ အာဏာရှင်အစိုးရရဲ့ အရှုံးပေးမှုကို ခံရပြီး ၁၉၉၈ ခုနှစ်ကနေ ၂၀၀၃ ခုနှစ်အထိ တောင်ကိုးရီးယားနိုင်ငံရဲ့ ပထမဆုံးသော ဒီမိုကရေစီခေါင်းဆောင် သမ္မတအဖြစ် (၅နှစ်တိုင်) တောင်ကိုးရီးယား ပြည်သူတွေရဲ့ ရွေးကောက်ခြင်းကို ခံခဲ့ရတယ်။ အဲဒီအချိန်ကနေ

စပြီး သူဟာ ယိုယွင်းပျက်စီးနေတဲ့ တောင်ကိုးရီးယားနိုင်ငံကြီးကို ပြန်လည် ပြုပြင်ပြီး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် ဦးဆောင်နိုင်ခဲ့တဲ့အတွက် တောင်ကိုးရီးယား နိုင်ငံကြီးဟာ ၂၁ ရာစု မှာတော့ ဒီမိုကရေစီစနစ်နဲ့လူ့အခွင့်အရေး စိုးမိုးပြီး ဖွံ့ဖြိုးပြီးသား နိုင်ငံအဆင့်ကို ရောက်ရှိလာနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

သူဟာ Sunshine Policy လို့ ခေါ်တဲ့ တောင်နဲ့မြောက်ကိုးရီးယား နှစ်နိုင်ငံ ပူးပေါင်းရေးဆိုင်ရာ နေရောင်ခြည်တောက်ပသော မူဝါဒကို ချမှတ်ပြီး ၂၀၀၀ခုနှစ်တုန်းက တောင်ကိုးရီးယားကို စစ်ရေးအရ ခြိမ်းခြောက်ပြီး ရန်သူသဖွယ်သဘောထားခဲ့တဲ့ မြောက်ကိုးရီးယားခေါင်းဆောင် ကင်မ်ဂျုံးအီလ်နဲ့ မြောက်ကိုးရီးယားနိုင်ငံကို သွားရောက်ပြီး ပွေ့ဖျက်ရင်း ကိုးရီးယားကျွန်းဆွယ်ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်ကို စတင်ခဲ့တယ်။ သူဟာ ဒီမူဝါဒကို လက်တွေ့အကောင်အထည် ဖော်ခဲ့တာကြောင့် ၂၀၀၀ ခုနှစ်တုန်းမှာတော့ ကမ္ဘာက သူ့ကို နိဘယ်လ်ငြိမ်းချမ်းရေးဆုကြီးကို ချီးမြှင့် ခဲ့ပါတယ်။

၂၀၀၆ခုနှစ်တုန်းက သတင်းထောက်တွေက သူ့ကို တွေ့ဆုံမေးမြန်းခန်းလုပ်တဲ့အခါမှာ သတင်းထောက်က “ သမ္မတကြီးအနေနဲ့ ဒီမိုကရေစီအတွက် တိုက်ပွဲဝင်တုန်းက ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ နာကျည်းခက်ထန်မှုတွေကို ဘယ်လိုလက်ခံခဲ့သလဲ” ဆိုပြီး မေးတော့ သမ္မတကြီးက “ဖြစ်ခဲ့တာတွေအပေါ်မှာ ငါလုံးဝ ဝမ်းမနည်းဘူး။ ငါလိုချင်တဲ့ပန်းတိုင်မှာ ဘယ်လောက်ပဲ ငါ့အသက်အန္တရာယ်များနေပါစေ၊ ငါဟာ ငါ့ရည်မှန်းချက်ကို မတရားမှုနဲ့ အပေးအယူ ညှိနှိုင်းမှု လုံးဝ မလုပ်ဘူး ဆိုတဲ့ စည်းကမ်းကိုပဲ

ဆွဲကိုင်ခဲ့တယ် “I underwent many ordeals in my life but I never strayed from principles and never compromised with injustice, even at the risk of my life.” ဆိုပြီး သတင်း ထောက်ကို ပြန်ဖြေခဲ့တယ်။

သမ္မတကြီး ကင်မီဒေးဂျွဲဟာ ဘာကို တန်ဖိုးထားသလဲဆိုရင် ဒီမိုကရေစီကို တန်ဖိုးထားတာဖြစ်တယ်။ သူဟာ သူတန်ဖိုးထားထားတဲ့ ဒီမိုကရေစီစနစ်ကို တောင်ကိုးရီးယားနိုင်ငံမှာ ရရှိဖို့အတွက် သူ့ရဲ့စိတ်ဓါတ်ဟာ ရဲရင့်ပြီး ပေးဆပ်တယ်။ သူ့ကို ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်တဲ့ အာဏာရှင်အစိုးရအပေါ်မှာ မေတ္တာထားတယ်။ သူတန်ဖိုးထားတဲ့ ဒီမိုကရေစီစနစ်နဲ့ လူ့အခွင့်အရေးတွေကို အာဏာရှင် အကြီးအကဲ ကိုယ်တိုင် တန်ဖိုးထားလာအောင်ဆိုပြီးတော့ ရန်သူကို မေတ္တာနဲ့ အနိုင်ယူခဲ့တာကို တွေ့ရှိရတယ်။ သူဟာ တိုင်းပြည်အတွက် အလုပ်တွေကို အများကြီး လုပ်ခဲ့ပြီး ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁၈ ရက်နေ့က အသက် ၈၅ နှစ်မှာ ဆိုလ်မြို့က ဆေးရုံတစ်ခုမှာ တက်ရောက်ခဲ့စိတ်ကုသရင်း သေဆုံးသွားခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ ၁၈၊ ဩဂုတ်လ ၂၀၀၉ ခုနှစ်မှာသေဆုံးပြီး နောက်တစ်ရက် ၁၉၊ ဩဂုတ်လ ၂၀၀၉ ခုနှစ်မှာတော့ တောင်ကိုးရီးယားနိုင်ငံဟာ လကမ္ဘာပေါ်ကို ဆင်းသက်မယ့် အာကာသယဉ် လွန်းယုံယာဉ် တစ်စင်းကို လွှတ်တင်နိုင်ခဲ့ခြင်းအားဖြင့် တောင်ကိုးရီးယားနိုင်ငံဟာ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတဲ့နိုင်ငံအဖြစ် ၂၁ ရာစုမှာ ရပ်တည်နိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

ခေါင်းဆောင်လုပ်တဲ့သူတွေဟာ ဖန်တီးရှင်တွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ခေါင်းဆောင်ဖြစ်နေတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ ဘာကို ဖန်တီးခဲ့သလဲဆိုရင် မြန်မာပြည် ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက်ဆိုပြီးတော့ လူမှုရေးအဖွဲ့အစည်းဖြစ်တဲ့ CAD (Country Agency for Rural Development) အဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းပြီး ရန်ကုန်ကက်သလစ်ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီး ချားလ်စ်ဘိုရဲ့ ကူညီပံ့ပိုးမှုတွေကြောင့် ၂၀၀၅ ခုနှစ်ကနေစပြီး ချင်းပြည်နယ်နဲ့ စစ်ကိုင်းတိုင်းနှစ်ခုမှာ ရှိကြတဲ့ ပြည်သူတွေရဲ့ ဖွံ့ဖြိုးရေးစီမံကိန်းတွေကို အကောင်အထည် ဖော်ပေးနေပါတယ်။

ခေါင်းဆောင်တွေဟာ အုပ်ချုပ်သူတွေ မဟုတ်ဘူး။ ခေါင်းဆောင်တွေဟာ စီမံတဲ့သူတွေ မဟုတ်ဘူး။ အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်တာဟာ ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ရဲ့ အလုပ်။ ကိုယ့်အလုပ်ကို လုပ်တာဟာ ဝန်ထမ်းသက်သက်ပဲ။ ဒါပေမယ့် တဆင့်တက်ပြီး အဲဒီအလုပ်ကို ဘယ်လို လုပ်ရမလဲဆိုတာကို သူများကို တင်ပြနိုင်တဲ့သူဟာ ဆရာဖြစ်သွားပြီ။ နောက်တဆင့်တက်ပြီး အဲဒီအလုပ်ကို ဖြစ်မြောက်မှု ရှိမရှိစီမံတာက မန်နေဂျာဖြစ်တယ်။ နောက်ဆုံးအဆင့်ကတော့ သူများတွေကို အခု လုပ်တာထက် ပိုပြီးလုပ်နိုင်အောင် ကြိုးစားစေနိုင်တဲ့သူက ဦးဆောင်တဲ့ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်ပါတယ်။ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်ပြီဆိုရင် ရဲရင့်ပြီး ပြတ်သားတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက် courageous and decisive decision ကို ပြုလုပ်ရဲရမယ်။

Boss နဲ့ Leader မတူဘူး။ Boss ဆိုတာက သူ့ဌေးကို ခေါ်တဲ့နေရာမှာ သုံးပြီးတော့ Leader ကျတော့ ဦးဆောင်မှုနေရာမှာ သုံးတာဖြစ်တယ်။ Boss ဖြစ်တဲ့ သူ့ဌေးဟာ ခေါင်းဆောင်ဆိုတဲ့ အရည်အချင်း ရှိချင်မှ ရှိမယ်။ Leader ဖြစ်တဲ့ ခေါင်းဆောင်ဟာ သူ့ဌေး ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်မယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ဌေးနဲ့ခေါင်းဆောင်ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရနှစ်ခုရဲ့ အနက်ဟာ တော်တော်ကွာတာကို တွေ့ရပါတယ်။

သူ့ဌေးဟာ လူတွေကို ခိုင်းတယ်။ အာဏာကို သုံးတယ်။ လူတွေက သူ့ကို ကြောက်အောင် ခြိမ်းခြောက်တယ်။ ငါ (I) ဆိုတဲ့ စကားအသုံး အနှုန်းကို သုံးတယ်။ သူများကို အလုပ် မလုပ်လုပ်အောင် တွန်းတယ်။

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့သူကြတော့ လူတွေကို မတွန်းဘူး။ လူတွေကို နည်းလမ်းပြတယ်။ လူတွေကို လုပ်တတ်အောင် သင်ပေးတယ်။ လူတွေ အလုပ် လုပ်ချင်လာအောင် ဆွဲဆောင်တယ်။ အာဏာကို မသုံးဘူး။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် နားလည်မှုရအောင် လုပ်ပေးတယ်။ လူတွေကို မခြိမ်းခြောက်ဘူး။ ငါ (I) ဆိုတဲ့ စကားလုံးထက် ငါတို့ (We) ဆိုတဲ့စကားလုံးကို သုံးတယ်။

ဦးကြာဌာန်တွေရဲ့ ပျံသန်းပုံနဲ့ ခေါင်းဆောင်ရွေးချယ်မှုပုံစံကို ထပ်ပြီး ဝေမျှလိုပါသေးတယ်။ Discovery Channel တွေမှာ မြင်ဖူးကြမှာပါ။ ဦးကြာဌာန်တွေဟာ ဝေးလံတဲ့ခရီးတွေကို ပျံသန်းနိုင်ကြတယ်။ သူတို့ပျံသန်းမှုထဲမှာ ခေါင်းဆောင်မှုနဲ့စီမံခန့်ခွဲမှုတို့ကို အတုယူစရာတွေ ရှိပါ

တယ်။ ကြီးကြာငှက်တွေမှာ ထူးခြားတဲ့အချက် (၃) ချက် ရှိပါတယ်။ နံပါတ်တစ်ကတော့ တစ်ကောင်တည်း အမြဲတမ်း ရှေ့ကနေ မသွားဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့၊ တစ်ကောင်တည်း ပျံသန်းရင် လေတိုက်ခတ်မှု ဒါဏ်ကို သူတစ်ကောင်တည်း ခံရပြီး ကြာလာရင် ပင်ပန်းမှာ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီတော့ ကြီးကြာငှက်တွေဟာ အလှည့်နဲ့ပျံကြတယ်။ ငါ့အလှည်းပြီး ရင် မင်းတက်ပေါ့။ ခေါင်းဆောင်က လေဒါဏ်ခံနိုင်တဲ့သူ ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာလည်း လုပ်ငန်းခွင်မှာ တစ်ယောက်တည်း ပျံနေရင် ကိုယ်ပဲပင်ပန်းမယ်။ ဒါကြောင့် လုပ်ငန်းကို ဝန်ထမ်းတွေကို ခွဲပေးပြီး တော့ ဝိုင်းလုပ်ကြရ တယ်။ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့သူဟာ လေဒါဏ်ခံနိုင်တဲ့ သူ ဖြစ်ရမယ်။

ကိုယ်က ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တယ်ဆိုတာက ကိုယ့်မှာနောက်လိုက်တွေ ရှိ တယ်ဆိုတာကို ပြတယ်။ ခေါင်းဆောင်ဟာ ကိုယ့်ရဲ့နောက်လိုက် တွေကို အသိအမှတ်ပြုရတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့နောက်လိုက်တွေကို အားပေးရ တယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ နောက်လိုက်တွေကို ယုံကြည်ရတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့နောက် လိုက်တွေမှာ ရှိနေတဲ့အရည်အချင်းတွေကို မြှင့်တင်ပေးရတယ်။ ကိုယ်တစ်ယောက်ပဲ တိုးတက်နေပြီးတော့ နောက်လိုက်တွေက မတိုး တက်လာဘူးဆိုရင် ကိုယ်ဟာ ခေါင်းဆောင် မဟုတ်တော့ဘူး။

အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုမှာ အရေးပါးတဲ့ တိုးတက်မှုတွေ ဖြစ်ပေါ်လာပြီဆိုရင် အဲဒါဟာ ခေါင်းဆောင်နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် အနေနဲ့ ပြတ်သားတဲ့ဆုံးဖြတ်ချက် တွေကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ချမှတ်ပြီး လုပ်ငန်းတွေကို ဆောက်ရွက်နေလို့ပဲ ဆိုတာ

သိမြင်နိုင်ပါတယ်။ နောက်ပြီး ခေါင်းဆောင်နေရာမှာ ရောက်နေခြင်းဟာ လူတစ်ယောက်ကို ရဲစွမ်းသတ္တိတွေကို မပေးနိုင်ဘူး။ ရဲစွမ်းသတ္တိရှိလို့သာ ခေါင်းဆောင်ဘဝကို ရောက်လာတာ ဖြစ်ပါတယ်။ တနည်းအားဖြင့်ပြောရရင် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်လို့သတ္တိ ရှိလာတာ မဟုတ်ဘဲ သတ္တိရှိခြင်းဆိုတဲ့ အရည်အချင်းကြောင့် ခေါင်းဆောင် ဖြစ်လာတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့သူတိုင်းမှာ တူညီတဲ့အချက်တစ်ခုကတော့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့သူတွေဟာ အရာအားလုံးကို စွန့်စားလုပ်ဆောင်ဖို့ ပြင်းပြတဲ့ စိတ်ဆန္ဒ burning desire တွေကို ပိုင်ဆိုင်ကြတယ်ဆိုတဲ့ အချက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ တကယ်တော့ လူတိုင်းမှာ ကြောက်စိတ် fear ဆိုတာ ရှိကြပါတယ်။ ဒို့ဟာ တစ်ခုခုကိုတော့ ကြောက်တတ်ကြပါတယ်။ တချို့က သေမှာကို ကြောက်တယ်၊ တချို့က ဆင်းရဲမှာကို ကြောက်တယ်။ တချို့က အလုပ် ပြုတ်မှာကို ကြောက်တယ်။ တချို့က ထောင်ကျမှာကို ကြောက်တယ်။ ဒို့အားလုံးဟာ ကြောက်စိတ်ရှိ တဲ့သူတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တဲ့သူတွေမှာလည်း ကြောက်စိတ်ဆိုတာ ရှိကြပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ စိအေဒီလူမှုရေးအဖွဲ့အစည်းရဲ့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ စိအေဒီအဖွဲ့ကို ဦးဆောင်နေတဲ့အချိန်မှာ အဖိုးရအရာရှိ တွေနဲ့ စကားပြောဖို့ ချိန်းတွေ့ပြီဆိုရင် အဲဒီအရာရှိနဲ့ မတွေ့ခင် အထိက တော့ အဲဒီအရာရှိကို တွေ့ဖို့ ကြောက်နေတယ်။ ဒါပေမယ့်

ကိုယ် ကြောက်နေတဲ့အရာရှိကို တကယ်တွေ့လိုက်တဲ့အခါမှာ ကိုယ့်မှာ ရှိနေတဲ့ကြောက် စိတ်ဟာ ပျောက်သွားတော့တယ်။

ဒါကြောင့် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပြီဆိုရင် ကိုယ်ကြောက်တဲ့ အရာတစ်ခုကို ရင်ဆိုင်လိုက်ပါ။ ဒါဆိုရင် ကိုယ့်မှာ ရှိနေတဲ့ကြောက်စိတ်က ကိုယ့်ရဲ့သတ္တိ courage ဖြစ်လာတော့တယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်ပြောလိုတာက တော့ ကိုယ်ကြောက်နေတဲ့အရာဟာ ကိုယ့်ရဲ့သတ္တိကို ပြောင်မြောက်စေ တဲ့ အရာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကြောက်စိတ်ဟာ သတ္တိ our fear is source of our courage ဖြစ်လာတယ်။

တနည်းအားဖြင့်ပြောရရင်၊ ကြောက်တယ်ဆိုတာက မလုပ်ဖူး၊ မသွားဖူး၊ မတွေ့ဖူးတဲ့နေရာ၊ အလုပ်နဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ စတင် ထိတွေ့လုပ်ဆောင်ဖို့ အတွက် ပြင်ဆင်တဲ့အခါမှာ ကြောက်စိတ်ဆိုတာ ပေါ်လာတယ်။ အဲဒီ တော့ ကြောက်စိတ်ဆိုတာ ဘယ်မှာရှိလဲ။ တကယ်တော့ ကြောက်စိတ် ဆိုတာ ကိုယ့်ရဲ့အတွင်းစိတ်ထဲမှာ ရှိနေတာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ခေါင်း ဆောင်ဖြစ်ပြီဆိုရင် ပထမဆုံးဘာလုပ်ရမလဲဆိုတော့ ကိုယ့်ရဲ့အတွင်း စိတ်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ကြောက်စိတ်ကို ပထမဆုံး ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲ ဝင်ရပါတယ်။

ကြောက်စိတ်ဟာ ကိုယ့်ဘဝရဲ့တက်လမ်း၊ ကိုယ့်ဘဝရဲ့ခေါင်းဆောင်မှုကို အဟန့်အတား ဖြစ်စေပါတယ်။ ကိုယ်က တစ်ခုခုကို လုပ်ဖို့ ကြောက်နေ ရင် ဘာမှ မလုပ်ဖြစ်တော့ဘူး။ ကိုယ်က ဘာမှမလုပ်ဖြစ်ဘူးဆိုရင် ကိုယ့်

ဘဝဟာ ဗလာနတ္တိဖြစ်သွားပြီ။ ဗလာနတ္တိဘဝဟာ မတိုးတက်တဲ့ဘဝ၊ ကျန်းတဲ့ ဘဝပဲ။ ရှေ့ဟောင်းရောမသမိုင်းဆရာ တက်ဆီတပ်စ်က “မိမိရဲ့လုံခြုံရေး ကို အဓိကထားတဲ့ဆန္ဒဟာ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်တဲ့လုပ်ငန်း ကြီးတွေကို အောင်မြင်နိုင်ဖို့အတွက် အဟန့်အတားတစ်ခုဖြစ်ပါတယ်” လို့ ရေးသားထားခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်ဟာ ကိုယ့်ဘဝကို လူသားတွေကို စာနာထောက်ထားတဲ့သူ အဖြစ် အသက်ရှင်ချင်တာမို့ လူသားတွေရဲ့ ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် စီအေဒီ အဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းပြီး ကိုယ်က လုပ်ဖို့ချမှတ်ထားတဲ့ စီမံကိန်းတွေအတွက် လိုအပ်တဲ့ရံပုံငွေတွေကို ၂၀၀၄ ခုနှစ်ကနေ လိုက်လံရှာဖွေတဲ့အခါမှာ ၂ နှစ်နီးပါး ကြာပါတယ်။ ၂၀၀၅ ခုနှစ်ရောက်လာတဲ့အခါကျမှ လိုအပ်တဲ့ ရံပုံငွေတွေကို စတင်ရရှိလာပါတယ်။ အဲလို လိုအပ်တဲ့ငွေတွေကို ရရှိလာပြီး စီမံကိန်းတွေကို ချင်းပြည်နယ်မှာ စတင်အကောင်အထည် ဖော်ဖို့ လုပ်ဆောင်တဲ့ အခါမှာ ကိုယ့်မှာ ကြောက်စိတ် ဝင်လာတယ်။ “ငါတကယ်လုပ်တတ်ပါ မလား၊ မလုပ်တတ်ရင် နာမည်ပျက်မယ်။ ထိုင် နေရင် ကောင်းသား၊ထ မှ ကျွဲမှန်းသိမယ်” ဆိုတဲ့စိတ်တွေ ဝင်လာတယ်။

ရံပုံငွေရှာနေတဲ့အချိန်မှာက ကြောက်စိတ် မရှိသေးဘူး။ ရံပုံငွေရလာပြီး လုပ်ငန်းကို တကယ် အကောင်အထည် ဖော်ခါနီးမှပဲ ကြောက်စိတ်က ဝင်လာတယ်။ ဒါပေမယ့် မဖွံ့ဖြိုးသေးတဲ့လူသားတွေကို ဖွံ့ဖြိုးအောင်လုပ် မယ်ဆိုတဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ခံယူချက်၊ ကိုယ့်ရဲ့ယုံကြည်ချက်က ကိုယ့်ရဲ့ကြောက် စိတ်ကို ကိုယ့်ရဲ့သတ္တိအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲစေခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့်

ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ပြီဆိုရင် အလုပ်တစ်ခု (ဝါ) ပြဿနာတစ်ခုအပေါ်မှာ ခွဲခြား သိမြင်တတ်တဲ့ အရည်အချင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

အခုဆိုရင် ကျွန်တော်ဦးဆောင်နေတဲ့ စီအေဒီလူမှုရေးအဖွဲ့ဟာ ချင်းပြည် နယ်နဲ့ စစ်ကိုင်းတိုင်းတွေမှာ ရှိကြတဲ့ ပြည်သူ့ ငါးသောင်းကျော်ရဲ့ ဘဝ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကို လုပ်ဆောင်ပေးနေတာ ၄ နှစ် ရှိသွားပါပြီ။ ကျွန်တော်သာ ဒီဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းကို မလုပ်ရဲလို့ နေခဲ့မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်ဟာ ဒီလူဦးရေး ငါးသောင်းကျော်ရဲ့ ဘဝကို ပိုမိုကောင်းမွန်တဲ့ဘဝ ဖက်ကို ဦးဆောင်နိုင်ခဲ့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် သတ္တိရှိခြင်းဟာ အခွင့်အရေးလမ်းစ အားလုံးကို ပွင့်စေပါတယ်။ ဒါဟာ သတ္တိရှိခြင်းက ပေးစွမ်းနိုင်တဲ့ အံ့ဩစရာအကောင်းဆုံး အကျိုးရလဒ်တွေထဲက တစ်ခု သာ ဖြစ်ပါတယ်။

ခေါင်းဆောင်ကောင်းမှ အဖွဲ့အစည်းဟာ အသက်လှုပ်ရှား၊ တက်ကြွ မယ်။ ခေါင်းဆောင်မှာ သတ္တိပြောင်မြောက်မှပဲ ကိုယ့်ရဲ့ နောက်လိုက်တွေ ဟာ စိတ်ဓါတ်တက်ကြွမှာ ဖြစ်သလို နောက်လိုက်တွေရဲ့ ခံယူချက်ကို တိုးတက်လာအောင် လှုံ့ဆော်ပေးပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ နောက်လိုက်တွေ မှာ ရှိနေတဲ့ ခံယူချက်တွေဟာ တိုးတက်လာပြီဆိုရင် သူတို့ဟာ ကိုယ့်ရဲ့ ခေါင်းဆောင်မှ နောက်ကို လိုက်ဖို့ ဝန်မလေးကြတော့ဘူး။ တနည်းအား ဖြင့်ပြောရရင်တော့ ခေါင်းဆောင်မှုဆိုတာ တခြားသူတွေက မှန်ကန်တဲ့ အရာနဲ့ လုပ်သင့်တဲ့အရာတွေကို မဖြစ်မနေ လုပ်ဆောင်လာအောင်

motivation ဆွဲဆောင်အားပေးတဲ့သတ္တိစွမ်းရည်ရဲ့ ပြယုဂ်တစ်ခုဖြစ်ပါတယ်” လို့ ဂျင်မ် မယ်လဒိုးက ပြောဆိုထားပါတယ်။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ခေါင်းဆောင်နဲ့ နောက်လိုက်တွေဟာ ဘုံရည်မှန်းချက်တစ်ခုကို ရောက်ရှိဖို့အတွက် စုစည်းကြတာမို့ ခေါင်းဆောင်နဲ့ နောက်လိုက်တွေမှာ အဖွဲ့အစည်း စိတ်ဓါတ် Team Spirit ရှိဖို့ အရေးကြီးတယ်။ အဖွဲ့အစည်းစိတ်ဓါတ် Team Spirit ရှိတဲ့အဖွဲ့စည်းတွေဟာ interaction လို့ခေါ်တဲ့ အချင်းချင်း တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပြီး အတူတကွ လုပ်ဆောင်ကြပြီး အဲဒီအဖွဲ့အစည်း (ဝါ) သာသနာဟာ ပိုပြီးတော့ တိုးတက်လာမှာ သေချာတယ်။ ကက်သလစ်အသင်းတော်ကြီးမှာ ပုဂံရဟန်းမင်းကြီးရဲ့ကနေစပြီးတော့ နိုင်ငံတိုင်းမှာ ရှိနေကြတဲ့ ဆရာတော်များ ပိုင်တဲ့သာသနာတွေကနေ ရဟန်းပိုင် သာသနာငယ်လေးများအထိ အဖွဲ့အစည်းစိတ်ဓါတ် ရှိအောင် ဗာတီကန်ရဲ့တော်ကနေ ကက်သလစ်အသင်းတော်ကြီးတစ်ခုလုံးကို ဦးဆောင်နေတယ်။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံကက်သလစ်အသင်းတော်ကြီးကို ကြည့်ရင်လည်းပဲ၊ ကက်သလစ်ဆရာတော်ကြီး များလိမ်ဆိုတာ သူ့ တာဝန်ယူ ဦးဆောင်ရတဲ့ လားရှိုးသာသနာ၊ ပုသိမ်သာသနာ၊ ရန်ကုန်သာသနာတွေမှာ ဆရာတော်၊ ရဟန်းတော်၊ သီလရှင်တွေနဲ့ သာမန် ဘာသာဝင်တွေအားလုံး အဖွဲ့အစည်းစိတ်ဓါတ်ရှိအောင်ဆိုပြီးတော့ ဘာလုပ်လဲဆိုရင် သာသနာ့ ဓမ္မညီလာခံ Diocesan Synod ကို ဖိတ်ခေါ်ပြီးတော့ အဲဒီညီလာခံကနေ သာသနာတော်ကြီး တိုးထက်လာအောင် ဘယ်

လို ရည်မှန်းချက် Vision နဲ့ အမှုတော်ကို အတူတကွ ထမ်းဆောင်ကြ မလဲဆိုတာကို အကြိတ်အနယ် ဆွေးနွေးခဲ့ ပါတယ်။

အဲဒီ သာသနာ့ ဓမ္မညီလာခံ Diocesan Synod ကနေ ချမှတ်တဲ့ ရည်မှန်းချက်တွေနဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်ကို သာသနာတော်ကြီးရဲ့ အခြေခံလမ်းညွှန်အဖြစ် ထားရှိကြပြီးတော့ ဆရာတော်များလစ်ကိုဟာ မိမိကအစ၊ ရဟန်းသီလရှင် အလယ်၊ ဘာသာ သူတွေအဆုံး သာသနာ့အမှုတော်ကို လုပ်ဆောင်ကြတဲ့ အခါမှာ ကိုယ့်သာသနာဟာ ဘယ်လောက်အထိ တိုးတက်နေပြီလဲဆိုတာကို သုံးသပ် evaluation လို့ ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

တနည်းအားဖြင့်ပြောရရင် ဆရာတော်ကြီးဟာ မိမိရဲ့ဦးဆောင်မှုအောက်မှာ ရှိနေကြတဲ့ သိုးအားလုံးကို အဖွဲ့ အစည်းစိတ်ဓါတ်ရှိအောင်၊ အတူတကွ လက်တွဲလုပ်ဆောင်ကြရန်ဆိုတဲ့ အဖွဲ့အစည်းစိတ်ဓါတ်ကို မိမိရဲ့သာသနာတော်မှာ ပေါက်ဖွားစေတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဖွဲ့အစည်းစိတ်ဓါတ် ရှင်သန်တဲ့ အဖွဲ့အစည်းတွေ၊ သာသနာတွေမှာ စည်းလုံးမှု ပိုကောင်းလာတယ်။ ကိုယ့်အဖွဲ့အစည်းနဲ့ ကိုယ့်သာသနာတွေထဲမှာ ပြိုင်တူဖွံ့ဖြိုးလာကြသလို အဖွဲ့ဝင်တွေအားလုံးဟာလည်း ကိုယ့်အဖွဲ့အစည်းနဲ့ ကိုယ့်သာသနာတော်မှာ ပိုပြီးတော့ ပါဝင် Participatory လာကြတယ်။ အများပါဝင်တဲ့ အဖွဲ့အစည်း participatory organization အများပါဝင်တဲ့ သာသနာတော် participatory diocese/church အဆင့်ကို ရောက်ရှိလာတယ်။ အဖွဲ့ဝင်တွေ အားလုံးဟာလည်း ငါတို့ပိုင်တဲ့အဖွဲ့အစည်း၊ ငါတို့ပိုင်တဲ့ သာသနာတော်

ဆိုတဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှုစိတ်ဓါတ်တွေ Ownership spirit ကိုပါ ပေါက်ဖွားလာ
စေတော့တယ်။

ကက်သလစ်အသင်းတော်ကြီးဟာ ရဟန်းမင်းကြီး၊ ဆရာတော်ကြီးတွေ
နဲ့ ရဟန်းတွေပိုင်တဲ့ အသင်းတော်ကြီးတစ်ခုလို ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရ
တယ်။ ဘာသာသူတွေဖက်က ကက်သလစ်အသင်းတော်ကြီးထဲမှာ
ပါဝင်တာကို သိပ်မတွေ့ရဘူး။ ရဟန်းတွေကပဲ ဘာသာသူတွေကို
အသင်းတော်ရဲ့ လုပ်ငန်းတွေမှာ ပါဝင်အောင် မဦးဆောင်တတ်တာ
လား။ မဦးဆောင်ချင်တာလားတော့ မသိဘူး။ ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း
ဘာသာသူတွေကပဲ အသင်းတော်လုပ်ငန်းတွေထဲမှာ မပါဝင်ချင်တာ
လားတော့ ပြောရခက်တယ်။ တစ်ခုခုတော့ လုပ်ဖို့အချိန်တန်ပြီ။

မြန်မာပြည်ကက်သလစ်အသင်းတော်ကြီးအနေနဲ့ ဘာသာသူတွေ ဝိုဟို
ပါဝင်တဲ့ ကက်သလစ်အသင်းတော်ကြီး ဖြစ်အောင်လုပ်ဖို့ လိုနေပြီလို့
စာရေးသူ ယုံကြည်မိတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကက်သလစ်
အသင်းတော်ကြီးဟာ ရဟန်းမင်းကြီး၊ ဆရာတော်ကြီး၊ ရဟန်းဘုန်းတော်
ကြီးတွေနဲ့ ခိုးခိုး ဘာသာသူတွေအားလုံး ပိုင်ဆိုင်တဲ့ အသင်းတော်ကြီး
ဖြစ်နေလို့ပါ။ ရဟန်းတွေနဲ့ ဘာသာသူတွေအကြားမှာ interaction
ရှိဖို့ လိုနေပြီ။ ရဟန်းနဲ့ ဘာသာသူတွေအကြားထဲမှာ interaction
လို့ခေါ်တဲ့ အချင်းချင်း တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပြီး အတူတကွ လုပ်ဆောင်ကြ
မယ်ဆိုရင် ကက်သလစ်သာသနာတော်ကြီးဟာ ပိုပြီးတော့ တိုးတက်
လာမှာ သေချာတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ ကောင်းတဲ့ခေါင်းဆောင်တိုင်း၊ အဖွဲ့အစည်းတိုင်းဟာ ရည်မှန်းချက် Vision ရှိတယ်။ ရည်မှန်းချက် Vision မရှိတဲ့ ခေါင်းဆောင်နဲ့ အဖွဲ့အစည်းတွေဟာ အဖွဲ့အစည်းစိတ်ဓါတ် မရှိဘဲ အုပ်စုစိတ်ဓါတ် Group Spirit ကိုသာ ဖွေးထုတ် ပေးပါတယ်။ အဖွဲ့အစည်းစိတ်ဓါတ်ဟာ မေတ္တာတရားဝန်းကျင်ကို ဖန်တီးပေးပြီး တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အကြားမှာ ရိုင်းပင်းကူညီမှုဝန်းကျင်ကို တည်ဆောက်ပေးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အုပ်စုစိတ်ဓါတ်ကံတော့ အုပ်စုအလိုက်ပြိုင်ဆိုင်မှု ဝန်းကျင်ကို ဖန်တီးပေးပြီး ရန်လိုအပုန်းထားမှုစိတ်ဓါတ်ကိုသာ ပေါက်ဖွားစေပါတယ်။

တစ်ခုသတိထားရမှာက ကိုယ့်မှာ နောက်လိုက်တွေရှိတိုင်း ကိုယ်ဟာ သူတို့ကို အမြဲတမ်း မလွှမ်းမိုးနိုင်ဘူး။ နောက်လိုက်တွေက ခေါင်းဆောင်ကို လွှမ်းမိုးတဲ့အခါလည်း ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ လူငါးသောင်းကျော်ကို ဦးဆောင်နေပေမယ့် ဒီလူငါးသောင်းရဲ့ လိုအပ်ချက်၊ တောင်းဆိုချက်တွေကို ကျွန်တော်ဟာ လိုက်လုပ်ပေးရတယ်။ ဒါက ဘာကို ပြသလဲဆိုရင် ကိုယ်ကပဲ နောက်လိုက်တွေကို တချိန်လုံး လွှမ်းမိုးနေတာ မဟုတ်ဘဲ နောက်လိုက်တွေက ကိုယ့်ကို လွှမ်းမိုးတဲ့အကြိမ်က ပိုပြီး တောင် များတာကို ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတိထားမိတယ်။

ဒါကြောင့်မို့ သူများကို လွှမ်းမိုးနိုင် Influence တဲ့သူဟာ ခေါင်းဆောင်လို့ ခေါ်တယ်။ ကိုယ်က သူ့ကို လွှမ်းမိုးနိုင်ရင် ကိုယ်ဟာ ခေါင်းဆောင်ပဲ။ ကျွန်တော်က လူငါးသောင်းကို လွှမ်းမိုးနိုင်ရင် ကျွန်တော်ဟာ ခေါင်း

ဆောင် ဖြစ်တယ်။ အဲဒီတော့ ခေါင်းဆောင်ဆိုတာ ရာထူးနဲ့လည်း မဆိုင်ဘူး။ ဌာနနဲ့လည်း မဆိုင်သလို အသက်နဲ့လည်း မဆိုင်ဘူးနော်။ တစ်ခါတလေ ကျွန်တော့ သမီးက ဖအေဖြစ်သူကို လွှမ်းမိုးတဲ့အခါတွေ အရမ်းများတယ်။ ဒါဆိုရင် ကျွန်တော့သမီးဟာ ကျွန်တော့ ခေါင်းဆောင် ပဲပေါ့။ တနည်းအားဖြင့်ပြောရရင် ခေါင်းဆောင်ဖြစ်တယ်ဆိုတာက နောက်လိုက်တွေကို ရအောင် ရှာဖွေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်ချင်ရင် ပထမဆုံးအလုပ်က နောက်လိုက်ကို ရှာရမယ်။ နောက်လိုက် ရလာပြီဆိုရင် ကိုယ်ဟာ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်လာပြီ။ ဒါဆိုရင် ခေါင်းဆောင်ဆိုတာ ရာထူးနဲ့လည်း မဆိုင်တော့ဘူး။ ဌာနနဲ့လည်း မဆိုင်တော့ဘူး။ အလုပ်နဲ့သာ ဆိုင်ပါတယ်။

ကျွန်တော့ရဲ့ ၃ နှစ်အရွယ် သမီးလေး အကြောင်းကို ပြောပြချင်တယ်။ သူဟာ မူကြိုကနေ ပြန်လာပြီဆိုရင် အိမ်ရှေ့ကန်ရောက်ချင်း ဘာပြောသလဲဆိုတော့၊ “မိုးမိုး၊ ပါးပါး၊ မီးမီး စာရေးမယ်၊ မီးမီးနားမှာ လာထိုင်ကြ” ဆိုပြီး မိဘဖြစ်တဲ့ကျွန်တော်တို့ကို ပြောတယ်။ တစ်ခါတလေ ကျွန်တော်က ကျွန်တော့အမျိုးသမီးနဲ့ စကားများပြီဆိုရင် လာပြီးတော့ “ပါးပါး၊ စကား မများကြနဲ့။ မီးမီးမကြိုက်ဘူး” ဆိုပြီးတော့ တို့လင်မယားကို ဖြန်ဖြေပေးတယ်။ ဒါဟာ ဘာကို ပြသလဲဆိုရင် သမီးလေးမှာ ရှိနေတဲ့ မွေးရာပါ ခေါင်းဆောင်မှု အရည်အချင်း ဖြစ်ပါတယ်။

စီမံခန့်ခွဲမှုဆိုတာနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့၊ သမီးလေးရဲ့စီမံခန့်ခွဲမှုကို ထပ်ပြီး ပြောပြချင်သေးတယ်။ ကျွန်တော်က “သမီး၊ ပါးပါး ရေသောက်ချင်တယ်”

လို့ ပြောလိုက်ရင် သူ့ဟာသူ ရေခွက်လိုက်ရှာပြီးတော့ သောက်ရေကို အဲဒီခွက်ထဲကို ထည့်ပြီး ဖြေးဖြေးလေး လျှောက်လာပြီး လာတိုက်တယ်။ မြန်မြန်လျှောက်လာခဲ့လေလို့ ပြောတော့ “မြန်မြန်လာရင် သမီးလဲပြီး ရေဖိတ်ကုန်မှာပေါ့” ဆိုပြီး ကျွန်တော့ကို ပြန်ပြောတယ်။

ဒီနေရာမှာ စီမံခန့်ခွဲမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ဘာကို တွေ့ရသလဲဆိုရင် အဖေ ဖြစ်သူက ရေသောက်ချင်တယ်လို့ ပြောလိုက်ရုံနဲ့ သမီးဖြစ်သူက ဘယ်နားမှာ ရေခွက်နဲ့ သောက်ရေရှိသလဲ၊ မြန်မြန်လျှောက်ရင် လဲမယ်၊ သောက်ရေ ဖိတ်မယ် ဆိုတာတွေကို သူ့ဟာသူ သိနေတယ်။ ကိုယ်က သူ့ကို သင်ပေးစရာ မလိုဘူး။ အဲဒီတော့ ကိုယ်က လုပ်ဖို့ ပြောထားတဲ့ ရေသောက်ခြင်းဆိုတာကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ အတွက် သမီးဖြစ်သူက အဖေဖြစ်သူ ရေသောက်နိုင်ဖို့ အတွက် ဘာတွေဆောင်ရမလဲ၊ ရှောင်ရမလဲဆိုတာတွေကို သူ့ဟာသူ သိနေတာဟာ မွေးရာပါစီမံခန့်ခွဲမှု အရည်အချင်းတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့လို လူမှုဖွံ့ဖြိုးရေးကို လုပ်ဆောင်နေတဲ့ သူတွေဟာ ကိုယ့်ရဲ့ အဖွဲ့အစည်း၊ ကိုယ့်ရဲ့ ဝန်ထမ်းတွေနဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ စီမံကိန်းတွေကို လူထုတွေ အတွက် ဦးဆောင်တဲ့ ခေါင်းဆောင်နေရာမှာ အလုပ်လုပ်ကြတဲ့ အခါမှာ ခေါင်းဆောင်မှုနဲ့ စီမံခန့်ခွဲမှုတို့ နှစ်ခုလုံးကို တာဝန်ယူရပါတယ်။ ကျွန်တော့အနေနဲ့ ကိုယ်တန်ဖိုးထားတဲ့ ရည်မှန်းချက် (လူသားဖွံ့ဖြိုးရေး) ကို ရောက်ဖို့ အတွက် အလုပ်လုပ်ကြတဲ့ အခါမှာ စံနှုန်း standard (၄) ခုတို့ ချမှတ်ပြီးတော့ ဒီ စံနှုန်း (၄) ခုကို ကိုယ်ရော၊ ဝန်ထမ်းအားလုံးရော၊ စီမံ

ကိန်းတစ်ခုလုံးပါ လိုက်နာရတယ်။

အဲဒီစံနှုန်း (၄)ခုကတော့၊

- ၁။ ကရုဏာတရားကို ရှေ့ထားရမယ်။ Humanitarian
- ၂။ တက်လိုက်မှု မရှိရဘူး။ Impartiality
- ၃။ ကြားနေဝါဒကို ကျင့်သုံးရမယ်။ Neutrality
- ၄။ လွတ်လပ်စွာ လုပ်ကိုင်ကြရမယ်။ Independence

၁။ ကရုဏာတရားကို ရှေ့ထားရမယ်။

ဘာကိုဆိုလိုတာလဲဆိုရင် ဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်တဲ့သူတွေဟာ လူသားတွေရဲ့ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကို မခံစားစေဖို့နဲ့ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းတွေဟာ နေရာဒေသ မရွေး မဖြစ်ပွားအောင် လူသားတွေကို ကာကွယ်တားဆီးပေးရန်၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းတွေ ဖြစ်လာရင်လည်း နည်းပါးသက်သာစေဖို့နဲ့ အသက်ရှင်သန်မှု နဲ့ ကျန်းမာရေးတို့ကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရန်နှင့် လူသားအချင်းချင်း လေးစားရေး ဆောင်ရွက်ရန်၊ လူသားအားလုံး အပြန်အလှန်နားလည် သဘောပေါက်မှု၊ ခင်မင်ရင်းနှီးမှု၊ ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှုတို့ကို ရှိစေဖို့နဲ့ ရေရှည်တည်တံ့တဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးကို ခိုင်မြဲစေဖို့တို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။

၂။ ဘက်မလိုက်ခြင်း

လူတွေရဲ့ ဖွံ့ဖြိုးရေးကို လုပ်ပေးနေတဲ့အခါမှာ နိုင်ငံသား၊ လူမျိုး၊ ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှု၊ လူတန်းစား သို့မဟုတ် နိုင်ငံရေး အခြေအနေတွေကြောင့် ခွဲခြားဆက်ဆံမှု မရှိအောင် ဆောင်ရွက်ရန်၊ လူတစ်ဦးချင်းစီရဲ့ စုကွဆင်းရဲကို နည်းပါးသက်သာစေရန်၊ ၎င်းတို့ရဲ့ လိုအပ်ချက်များကို ဖြည့်ဆည်းပေးဖို့တွေကိုသာ အဓိကထားပြီး လုပ်ဆောင်ခြင်းကို ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။

၃။ ကြားနေခြင်း

ကျွန်တော်တို့ဟာ မည်သည့်အုပ်စုကိုမျှ မျက်နှာသာ မပေးရဘူး။ ထိုက်ခိုက်မှုတွေ ဖြစ်ပွားနေတဲ့အချိန်မှာတောင် ဘက်မလိုက်ဖို့ နိုင်ငံရေး၊ လူမျိုးရေး သို့မဟုတ် ဘာသာရေးအငြင်းပွားမှုတွေထဲမှာလည်း လုံးဝ မပါဝင်ရဘူး။

၄။ သီးခြားလွတ်လပ်ခြင်း

ကျွန်တော်တို့ဟာ လူထုဖွံ့ဖြိုးရေးကို လုပ်ဆောင်ကြတဲ့နေရာမှာ တခြားသော နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ စစ်ရေး၊ အကျိုးစီးပွားရေးတွေကနေ သီးခြားဖြစ်ပြီး ကင်းလွတ်ကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေဟာ မည်သူမည်ဝါရဲ့ဖိအားပေးမှုကြောင့် ချမှတ်ရတဲ့ ဆုံး

ဖြတ်ချက်မျိုး မဖြစ်စေရဘူး။ ဒီအထက်က စံနှုန်း (၄) ခုတွေကို ခရစ်တော်ရဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုမှာ မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့ရှိရပါတယ်။ ခရစ်တော်ဟာ သူ့ဆီကို ရောက်လာကြတဲ့ မကျန်းမမာတဲ့သူတွေ၊ အနာရောဂါခွဲကပ်နေတဲ့သူတွေ၊ ဒုက္ခဆင်းခဲခြင်းကို အလူးအလဲ ကြုံသူတွေကို ဘာ conditions အခြေအနေမှ ကြိုတင် ချမှတ်ခြင်းမရှိဘဲ အခမဲ့ ကုသပေးခဲ့တယ်။

နောက်ပြီး ခရစ်တော်ဟာ ဘက်မလိုက်ဘူး။ မိခင်မယ်တော်မာရီယားက သားဖြစ်သူ ခရစ်တော်ဆီကို လာပြီး သားကို တွေ့ချင်တဲ့သူတွေ ရှိတယ်လို့ လာပြောတဲ့အခါမှာ “ငါဟာ အဖခမည်းတော်ရဲ့ အလိုကို ဆောင်ရွက်နေတယ်” ဆိုပြီး ပြောလိုက်တယ်။ အမေကိုလည်း မျက်နှာသာ ပိုမပေးဘူး။ ဘုရင်တွေကိုလည်း မျက်နှာ မလိုက်ခဲ့ဘူး။

ကျွန်တော်တို့ဆိုရင် “သူက ငါ့အမျိုး၊ သူက ငါ့ လူမျိုး” ဆိုတဲ့ ဘက်လိုက်မှုတွေ ရှိနေကြတယ်။ ဒီလိုမျိုး အတွေးအခေါ်တွေ ရှိနေအုံးမယ် ဆိုရင် ဒီ့ရဲ့ နိုင်ငံနဲ့လူမျိုးတွေဟာ တန်ဖိုးရှိတဲ့လူမျိုးနဲ့ နိုင်ငံ မဖြစ်လာနိုင်ဘူး။ တချို့ခေါင်းဆောင်တွေဟာ သူ့လူမျိုးတွေကို ရာထူးကြီး၊ နေရာကောင်းတွေကို ပေးတယ်။ သူ့အမျိုးတွေပဲ တိုးတက် ကြီးပွားစေချင်တဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေ ဖူးနဲ့ ဒေး ရှိနေကြပါတယ်။ သူများတွေ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဝရု မစိုက်ကြဘူး။ ဘယ်သူသေသေ ငတေမာရင်ပြီးရောဆိုတဲ့ အတ္တက သူ့ဘဝကို လွမ်းမိုးသွားတယ်။ သူဟာ အတ္တရဲ့ထိန်းချုပ်မှုကို ခံရတယ်။ ဆိုလိုတာက၊ သူဟာ မလွတ်လပ်တော့ဘူး။ ကိုယ့်ရဲ့စိတ်ဓါတ်က သေး

သိမ်တဲ့အတွက်ကြောင့်၊ ကိုယ့်ရဲ့ ဘဝဟာလည်း အကျည်းတန်တယ်၊ အရိုးဆိုးတယ်။

ခရစ်တော်ဟာ သူ့ဘဝတစ်ခုလုံးကို ကြားနေတဲ့ဝါဒထဲမှာ ရှင်သန်ခဲ့တာကို တွေ့ရှိရတယ်။ ဘယ်သူ့ဖက်ကိုမှ မပါဘူး။ သူ့ရဲ့ ကယ်တင်ခြင်းလုပ်ငန်းကိုပဲ တစိုက်မတ်မတ် လုပ်ကိုင်ခဲ့တယ်။ လူတွေက ခရစ်တော်ရဲ့ ကြားနေဝါဒကို အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ စမ်းသပ်ခဲ့ကြတာကို တွေ့ရတယ်။ အဲဒါ တွေကတော့၊ ဖာရီဇေးဦးတွေက “ဆီဇာဘုရင်ကို အခွန်တော်ဆက်သ အပ်သလား၊ မဆက်သအပ်ဘူးလား” ဆိုပြီး ခရစ်တော်ကို မေးကြတဲ့အခါမှာ ခရစ်တော်က “ဒီဒေနာရီတစ်ပြား (ပိုက်ဆံ၊ မြန်မာနိုင်ငံမှာဆိုရင်တော့ ခြင်္သေ့ရုပ်)ပေါ်က ပုံနှင့်ကမ္မည်းစာဟာ ဘယ်သူ့ရဲ့ပုံနှင့်ကမ္မည်းစာလဲ” ဆိုပြီး သူတို့ကို မေးလိုက်တယ်။ အဲဒီအခါမှာ သူတို့က “ဆီဇာဘုရင်ရဲ့ ပုံနဲ့ ကမ္မည်းစာဖြစ်ပါတယ်” ဆိုပြီး ပြန်ဖြေကြတော့ ခရစ်တော်က “ဆီဇာဘုရင်နဲ့ဆိုင်တဲ့အရာကို ဆီဇာဘုရင်ကို ပေးကြ၊ ဘုရားသခင်နဲ့ဆိုင်တဲ့ အရာကိုလည်း ဘုရားသခင်ကို ပေးကြ” ဆိုပြီး သူ့ကိုလာစမ်းတဲ့ ကျမ်းတတ်ဆရာတွေကို ပြောလိုက်တယ်။ (မာတေးဦး ၂၂:၁၆-၂၂)

၂၀၀၉ခုနှစ် မေလတုန်းကဆိုရင် တားမိလ်ကျားသူပုန်တွေနဲ့ သီရိလင်္ကာ စစ်တပ်တို့ဟာ ခဲကုန်၊ ယမ်းကုန် တိုက်ပွဲဆင်နွှဲခဲ့ကြပြီးတော့ နောက်ဆုံးမှာတော့ သီရိလင်္ကာ စစ်တပ်က ခွဲထွက်ရေးသူပုန်ဖြစ်တဲ့ တားမိလ်ကျား သူပုန်တွေကို အမြစ်ပျက် ချေမှုန်းနိုင်ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီ

အချိန်မှာ တိုက်ပွဲထဲမှာပိတ်မိနေတဲ့ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံက ဆရာဝန်တွေဟာ သူပုန်တွေဖက် ကို ဘက်လိုက်ပြီးတော့ အရပ်သားသေဆုံးမှုကို ချဲ့ထွင်ပြီး နိုင်ငံတကာကို ထုတ်ပြန်ကြပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ အရပ်သားသေဆုံးမှုစာရင်းကို သီရိလင်္ကာ အစိုးရက ငြင်းပယ်။ နောက်ဆုံးမှာတော့ အဲဒီဆရာဝန်တွေကိုယ်တိုင် ဝန်ခံကြတာကတော့၊ သူတို့ဟာ သူပုန်တွေက ဖိအားပေးလို့ သေဆုံးတဲ့ စာရင်းကို ချဲ့ထွင်ပြီး နိုင်ငံတကာကို ပြောလိုက်တာဖြစ်တယ်ဆိုပြီး ဝန်ခံလိုက်ကြပါတယ်။

ဒါဟာ ဘာကိုပြသလဲဆိုရင် အရပ်သားသေဆုံးမှု စာရင်းကို ထုတ်ပြန်တဲ့ စစ်မြေပြင်ထဲက သီရိလင်္ကာဆရာဝန်တွေဟာ ကြားနေဝါဒကို မကျင့်သုံးဘူး ဆိုတာကို ပြတယ်။ ဒီလိုမကျင့်သုံးတာဟာလည်း သူတို့ရဲ့ အသက် အန္တရာယ်တွေနဲ့ ရင်ဆိုင်လို့ ဖြစ်မှာပါ။ သူတို့က သူပုန်တွေ ပြောခိုင်းတဲ့အတိုင်း မပြောရင် အသတ်ခံရမှာ သေချာတယ်။

ဒါပေမယ့် ခရစ်တော်ဟာ ဘယ်သူ့ကိုမျှ မျက်နှာမလုပ်ဘူး။ အသတ်ခံရရင်လည်း ဂရုမစိုက်ဘူး။ သူဟာ အပြစ်ရှိတဲ့လူသားတွေရဲ့ ကယ်တင်ခြင်းလုပ်ငန်းဆိုတဲ့ ရည်မှန်းချက်တစ်ခုကိုသာ အာရုံစိုက်ပြီး လုပ်ဆောင်တာ တွေ့ရတယ်။

နတ်ဆိုးက ခရစ်တော်ကို ဘယ်လိုဖိအားပေးသလဲဆိုရင် “ခင်ဗျားဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့သားတော်မှန်တယ်၊ ဖြစ်တယ်ဆိုရင် ကျောက်ခဲတွေကို ပေါင်မုန့်ဖြစ်အောင် လုပ်စမ်းပါ” ဆိုပြီး ဖိအားပေး/ပြောလိုက်တယ်။

အဲဒီအခါမှာ ခရစ်တော်က နတ်ဆိုးပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်သလားဆို တော့ မလုပ်ဘူးနော်။ ခရစ်တော်က “လူဟာ အစားအစာအားဖြင့်သာ အသက်ရှင်တာ မဟုတ်ဘူး။ ဘုရားသခင်ရဲ့နှုတ်ကပတ်တော် ရှိသမျှ ဖြင့်လည်း အသက်ရှင်တယ်” ဆိုပြီး နတ်ဆိုးကို ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ (ရှင်မာ တေး ၄:၃-၄၊ မာကု ၁:၂-၃၊ လု ၄:၁-၃)။ ဒီအချက်က ဘာကို ပြောပြနေတာလဲဆိုရင် ခရစ်တော်ဟာ လူသားတွေရဲ့ ကယ်တင်ခြင်းလုပ်ငန်းကို လုပ်ဆောင်တဲ့နေရာမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် လုပ်ဆောင်တာကို တွေ့ရတယ်။ မည်သူမည်ဝါရဲ့ ဖိအားပေးမှုမှ လက်မခံဘူး။ ကိုယ်ပိုင် ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့သာ လုပ်ဆောင်တာကို တွေ့ရှိ ရပါတယ်။

စာအုပ်ရဲ့ နောက်ဆုံးပိုင်းကို ရောက်လာကြပြီမို့ မီးမောင်းထိုးပြချင်တဲ့ အချက်ကတော့ မိမိကိုယ်ကို အပါအဝင် သူများအပေါ်မှာ ကိုယ့်ဘဝကို တန်ဖိုးရှိပြီး ကောင်းမွန်တဲ့ဝန်ဆောင်မှုနဲ့ ကိုယ့်ရဲ့တံဆိပ်ကို ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘယ်လိုဦးဆောင်မလဲ၊ ခေါင်းဆောင်မလဲ ဆိုတာနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘယ်လို manage စီမံခန့်ခွဲမလဲဆိုတာတွေကို ဝေမျှချင်လို့ ဒီစာအုပ်ကို ပြုစုရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ခေါင်းဆောင်မှုနဲ့ စီမံခန့်ခွဲမှုတို့ဟာ ကိုယ့်တံဆိပ်နဲ့ ကိုယ့်တန်ဖိုးတွေရဲ့ အရည်အသွေးတွေကို မကျဆင်း မလျော့သွားအောင် ကာကွယ်တဲ့နေရာမှာ အင်မတန်မှ အရေးကြီးတယ်။ ဒီခေတ်ကြီးမှာ ခေါင်းဆောင်တဲ့သူက မခေါင်းဆောင်တတ်လို့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ဘဝပျက်တာ၊ တိုင်း

ပြည်ပျက်တာ၊ အဖွဲ့အစည်းတွေ ကွဲပြားတာ၊ မိသားစုတွေ ပျက်စီးတာ ရှိနေသလို ကိုယ့်ဘဝ၊ ကိုယ့်စီးပွားရေးကို မစီမံတတ်လို့ ပျက်စီးသွားတဲ့ ဘဝတွေ၊ နိုင်ငံတွေနဲ့ လုပ်ငန်းတွေ အများကြီး ရှိပါတယ်။

ကျွန်တော့ညီအကြောင်းကို ပြောပြမယ်။ ကျွန်တော့ညီဟာ ဆဌမတန်း ရောက်ပြီ။ ဒါပေမယ့် ကျောင်းကို ဆက်လက်ပြီး မတက်ချင်တော့ဘူး။ မိခင်ဖြစ်သူက “သားရယ်၊ စာကြိုးစားပါ။ စာကြိုးစားလို့ ပညာတတ် ဖြစ်လာရင် အမေတို့လို ပင်ပင်ပန်းပန်း အလုပ်မလုပ်ရတော့ဘူး။ အမေ တို့တောင်မှ ကျောင်းတက်ခွင့် မရခဲ့လို့ စာလည်း မရေးတတ်၊ ဖတ် လည်း မဖတ်တတ် ဖြစ်နေတယ်” ဆိုပြီး အကြံပေးဆုံးမတယ်။ ဒါပေ မယ့် ညီဖြစ် သူက “လောကကြီးမှာ ငွေရှိရင်ပြီးပြီ။ စာတတ်တဲ့သူလည်း အလုပ် လုပ်ရတာပဲ။ စာမတတ်တဲ့သူလည်း အလုပ်လုပ်ရတာပဲ။ အဲဒီ တော့ အရေးကြီးတာက ပိုက်ဆံရှာနိုင်ဖို့ပဲ” ဆိုပြီး အမေကို ပြန်ပြောရင်း ကျောင်းကနေ ထွက်တော့တယ်။

၁၈နှစ်လည်း ပြည့်ရော၊ မလေးရှားကို အလုပ်လုပ်ဖို့ ရန်ကုန်ကို ဆင်း လာတဲ့အခါမှာ၊ ဗမာစကားလည်း မပြောတတ်တော့ဘူး။ တစ် ယောက်ထဲလည်း ခရီးမသွားတတ်တော့ဘူး။ သူတတ်ထားတဲ့ ချင်း စကားက လည်း ရွာအပြင်ရောက်တာနဲ့ ကုန်သွားပြီ။ မလေးရှား ရောက်တော့၊ အလုပ်ရှင်က သူ့ကို ငွေညစ်တယ်၊ ခေါင်းပုံဖြတ်တဲ့ အခါမှာ ပြန်မပြောတတ်တော့ဘူး။ တရားရုံးကိုလည်း မတိုင်ကြား တတ်တော့ဘူး။

အဲဒီအခါကျမှ၊ သူပြောတာက၊ “ငါတကယ် နောင်တရတယ်။ အမေ့ စကားကို နားမထောင်ခဲ့တော့ မလေးရှားရောက်မှ အမေ့ကို သတိရ တယ်။ ငါသာ စာတတ်ပညာတတ် ဖြစ်ခဲ့ရင် အလုပ်လုပ်တာချင်း တူတာတောင် စာတတ်ပညာတတ်တွေဟာ လေအေးစက်ဖွင့်ထားတဲ့ အခန်းထဲမှာ ထိုင်ပြီး အလုပ်လုပ်ကြရင်း လစာကိုပါ အများကြီး ခံစား ကြတဲ့အချိန် မှာ ငါကတော့ လစာနည်းနည်းနဲ့ နေပူကြီးထဲမှာ ပင်ပင် ပန်းပန်း အုတ်ခဲတွေကို ထမ်းနေရတယ်” ဆိုပြီး နောက်မှရတဲ့ သူ့နောင် တကို ကျွန်တော့် ကို ပြောပြဖူးတယ်။ ဒါဟာ ဘာကို ပြသလဲဆိုရင် ကျွန်တော့်ညီဟာ သူ့ဘဝကို မဦးဆောင်၊ မခေါင်းဆောင်တတ်လို့ ရလာတဲ့ဘဝအတွေ့အကြုံဆိုးကို မီးမောင်းထိုးပြနေတာ ဖြစ်ပါ တယ်။

ဘဝကို မစီမံတတ်ခြင်းဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပဲ ဥပမာပြပါမယ်။ ကျွန်တော်ဟာ ဆဌမတန်းအထိ ချင်းပြည်နယ်၊ နှစ်ရိုး ရွာမှာ ကျောင်းတက်ခဲ့ပါတယ်။ ရွာမှာ လျှပ်စစ်မီး မရှိတာမို့ ညစာ ကျက်တဲ့အခါမှာ ထင်းရှုကို ခြုံပြီးတော့ စာကို ကြည့်ခဲ့ရတယ်။ ဒါ ကြောင့်မို့ မိဘဖြစ်သူတွေက ညသန်းခေါင်ယံအထိ စာကို မျက်လုံးနဲ့ အနီးကပ် မကြည့်ပါနဲ့။ မျက်လုံးပျက်မယ်ဆိုပြီး အကြံပေးကြပေမယ့် သူတို့စကား ကို နားမထောင်ဘဲ နေခဲ့တော့ အခုဆိုရင် ကျွန်တော်ဟာ စာကြည့်ရင် မျက်ရည်တွေ ခဏခဏကျလာပြီး နောက်ဆုံးတော့ မျက်မှန်တပ်ရ တော့တယ်။ ဒါက ဘာကို ပြသလဲဆိုရင် ကိုယ့်မျက်လုံး ကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် အသုံးပြုဖို့ မစီမံခဲ့လို့ ရရှိလာတဲ့ဝေဒနာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

၂၀၀၈ခုနှစ်၊ မေလ ၂ ရက်နေ့တုန်းက မြန်မာနိုင်ငံမှာ ဝင်ရောက်ခဲ့တဲ့ နာဂစ်မုန်တိုင်းကြီးကြောင့် ရောဝတီတိုင်းက ပြည်သူ ၂ သိန်းကျော်ဟာ အသက်ဆုံးရှုံးပျောက်ဆုံးခဲ့ကြပြီး အိုးအိမ်လယ်ယာပိုင်ဆိုင်မှုတွေကိုပါ ဆုံးရှုံးခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီမုန်တိုင်းလည်း ပြီးရော၊ အရေးပေါ်ကယ်ဆယ်ရေး တွေနဲ့ပြန်လည်ထူထောင်ရေးတွေကို အစိုးရနဲ့နိုင်ငံတကာအလှူရှင်များ၊ ပြည်တွင်းပြည်ပအလှူရှင်များရဲ့ ထောက်ပံ့ငွေတွေနဲ့ တုံ့ပြန်ကူညီကြတဲ့အခါမှာ စာရေးသူဟာ ဟိုးလပွတ္တမြို့နယ်က လေဘေးဒါဏ်ကို ဆိုးဆိုးဝါးဝါးခံခဲ့ရတဲ့ ကက်သလစ်ခရစ်ယာန် အမျိုးသမီးတစ်ဦးနဲ့ လွှဲဆွဲခဲ့ပြီး သူ့ဘဝကို မေးမြန်းခဲ့ပါတယ်။ သူမရဲ့နာမည်က ဒေါ်မော်နီကားဖြစ်ပြီး ကရင်အမျိုးသမီးဖြစ်ကာ မုန်တိုင်းမဖြစ်ခင်တုန်းကတော့ ၁၈နှစ်ရှိပြီဖြစ်တဲ့ သားတစ်ယောက်နဲ့ ၃ နှစ်အရွယ် သားလေးတစ်ယောက် ရှိခဲ့တယ်။ မုန်တိုင်းဝင်လာတဲ့ အခါမှာတော့ သားနှစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုစီမံခန့်ခွဲခဲ့သလဲဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မေးမြန်းတော့ သူမက ဒီလိုပြောပြပါတယ်။

“မုန်တိုင်းဝင်လာပြီး ရေတွေတက်လာတော့၊ သားနှစ်ယောက်ကို ကျမရဲ့လက်တစ်ဖက်ဆီနဲ့ ကိုင်ထားပြီး ရေထဲမှာ ၁၀ နာရီလောက် မျောသွားကြတယ်။ ကြာလာတော့ ကျမလက်က ညောင်းပြီ၊ သူတို့နှစ်ယောက်ကို ကိုင်ထား ပြီးတော့ ရေထဲမှာ ဆက်မျောနေရင်းလဲ သားအမိ သုံးယောက်စလုံး သေကြမယ်။ ဒါနဲ့ ကျမက သားနှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်ကိုတော့ လက်လွှတ်လိုက်ရင် သားအမိနှစ်ယောက်ကတော့ မျှော်လင့်ချက် ရှိသေးတယ် ဆိုတဲ့ အသိစိတ်

ကလေး ဝင်လာတယ်။ ဒါပေမယ့် သားကြီးကိုပဲ အရှုံး ခံမလား၊ သား
 ငယ်ကိုပဲ အသေခံမလား ဆိုတာကို စဉ်းစားတော့၊ မစဉ်းစားနိုင် တော့
 ဘဲ မျက်ရည်တွေ ကျလာပြီး ဝေခွဲမရ ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ နောက်
 ထပ်ပေါ်လာတဲ့အတွေးက သားကြီးကို ကယ်လိုက်ရင် အရွယ်ရောက်
 ပြီးသား ဆိုတော့ ကျမအတွက် အဖော်ရမယ်။ သားငယ်ကို ကယ်လိုက်
 ရင်တော့ သူကငယ်သေးတော့ ကျမက မုဆိုးမဘဝနဲ့ သူ့ကို လူလိုသူ
 လို ထားနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ အသိစိတ်ဝင်လာပြီး နောက်ဆုံးမှာ
 တော့ ချစ်တာချင်းအတူတူ၊ သားသမီးချင်းအတူတူ၊ သားငယ်ကို ရင်
 နာစွာနဲ့ ဝမ်းနည်းစွာနဲ့ လက်လွှတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး သားကြီးနဲ့
 ကျမက အခုလို ပြန်ပြီး အသက်ရှင်နိုင်တာ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် အခုထိ
 သားငယ်ကို သေအောင် လက်လွှတ် လိုက်ရတာ ကျမအနေနဲ့ ဘယ်
 လိုမှ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အခွင့်မလွှတ်နိုင် ဖြစ်နေတယ်။ သားငယ်ကတော့
 ကျမကို အခွင့်လွှတ်နိုင်ပါ့မလား မသိဘူး။ ကောင်းကင်နိုင်ငံမှာ ပြန်ဆံ့
 ရင်တော့ သားငယ်ကို ကျမ အခွင့် တောင်းပန်ချင်တယ်” ဆိုပြီး ကျွန်
 တော့ကို ပြောပြပါတယ်။

ကြည့်စမ်း။ ဘယ်လောက်ခက်ခဲတဲ့ ရွေးချယ်မှုလဲ။ ဆုံးဖြတ်ချက်လဲ။
 ဒေါ်မော်နီကားအနေနဲ့ မိမိရဲ့သားသမီးနှစ်ဦးထဲကနေ တစ်ဦးကို ကယ်
 ပြီး နောက်တစ်ဦးကိုတော့ လက်လွှတ်လိုက်ရမယ်ဆိုတဲ့ ဆုံးဖြတ်
 ချက်မျိုး ချတာဟာ တောသူမတစ်ယောက်ရဲ့ မိမိသားစုကို စီမံခန့်ခွဲ
 တတ်မှုကို မီးမောင်းထိုးပြနေတာ ဖြစ်တယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ သုံး
 ယောက်စလုံး အကုန်သေတာထက် တစ်ယောက်သေတာက ငို

ကောင်းတယ်ဆိုတဲ့ ရွေးချယ်မှုနဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ဟာ ဒေါ်မောနီကားရဲ့ လူ့အသက်ကို တန်ဖိုးထားတာကို ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ကွန်ဂိုနိုင်ငံမှာဖြစ်ခဲ့တဲ့ မုဒိမ်းကျင့်မှု အကြောင်းကို ပြောချင်ပါသေး တယ်။ ကွန်ဂိုနိုင်ငံဆိုတာ လွန်ခဲ့တဲ့ ၂၀၀၆ခုနှစ်အထိကတော့ ပြည် တွင်း (အခု တော့ တိုင်းပြည်ငြိမ်းချမ်းလို့ ဖွံ့ဖြိုးစည်ပင်နေပြီ) စစ်ဖြစ် ပွားခဲ့ပြီး နိုင်ငံ တစ်ဝက်ကျော်ကို ကွန်ဂိုသူပုန်တွေက အုပ်စိုးနိုင်ခဲ့ပါ တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ သူပုန်တွေဟာ အမျိုးသမီးတွေကို မုဒိမ်းလိုက် ကျင့်ကြံတယ်။ တစ်ရက် တော့၊ သူပုန် ၅ယောက်က သမီး ၃ ယောက် အမေ (မိခင်ဖြစ်သူက အရင်တုန်းက ရှုပ်ရှင်သရွပ်ဆောင်) ရှိတဲ့ အိမ်ထဲ ကို ဝင်ပြီးတော့ သားအမိ လေးယောက်ကို မုဒိမ်းကျင့်ဖို့ လုပ်တဲ့အခါမှာ မိခင်ဖြစ် သူက “သမီးသုံး ယောက်ကို အရင်ဆုံး လုပ်ပါ။ နောက်မှ ကျွန်မကို မုဒိမ်းကျင့်ကြပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ကျမမှာ အေအိုင်ဒီ အက်စ်ရောဂါ ရှိနေလို့ပါ” ဆိုပြီး သူပုန်တွေကို ပြောပြတာကို သူပုန် တွေက လက်မခံဘဲ ကျွန်မကို မုဒိမ်း ကျင့်ပြီးမှ သမီးချော ၃ ယောက်ကို မုဒိမ်းကျင့်တော့ သမီး ၃ ယောက်မှာ အေအိုင်ဒီအက်စ် ရောဂါခံစား လာကြမှာကို တွေးပြီး ကျမဟာ မျက်ရည် မဆယ်နိုင်ဘဲ ငိုချခဲ့တော့ တယ်။ အခုတော့ သမီး ၃ ယောက်ဟာ ကျမ နဲ့အတူ အေအိုင်ဒီ အက်စ်ကို ခံစားနေကြရတော့တယ် ဆိုပြီး အမျိုးသမီး များအပေါ် မုဒိမ်းကျင့်မှု ဆန့်ကျင်လှုပ်ရှားသူဖြစ်တဲ့ လီချီဆူကီက ကွန်ဂို နိုင်ငံကို ရောက်ရှိလာတဲ့ အမေရိကန်နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီး ဟီလာရီ ကလင်တန် ကို အမျိုးသမီးများအပေါ် မုဒိမ်းကျင့်မှု ပပျောက်ရေးအတွက် အကူ

အညီတောင်းရင်း ဘီဘီစီနဲ့ တွေ့ဆုံမေးမြန်း ခန်းတစ်ခုမှာ ၂၀၀၉ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ ၁၁ ရက်နေ့တုန်းက ပြောဆိုခဲ့ပါတယ်။

ဒီဖြစ်ရပ်မှာလည်း မိခင်တစ်ဦးရဲ့ သမီး ၃ ယောက်ဘဝကို တန်ဖိုးထား တဲ့ ရဲရင့်တဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ဖော်ပြနေပါတယ်။ သူမရဲ့ သမီးတွေကို သူမလို အေအိုင်ဒီအက်စ် ဝေဒနာရှင်တွေ မဖြစ်စေ ချင်ဘူး။ သမီး ၃ ယောက်ရဲ့ ကျန်းမာရေးကောင်းဖို့ (အေအိုင်ဒီအက်စ် ရောဂါနဲ့ ကင်းဖို့) အတွက် မိခင်ဖြစ်သူက သူပုန်တွေကို စီမံခန့်ခွဲတဲ့ပုံ ကို မီးမောင်းထိုးပြနေပါတယ်။

ဒီနေ့ အရက်စွဲနေကြတဲ့ အရက်သမားတွေဟာ ဘာဖြစ်လို့ အရက်ကို မသောက်ရင် မနေနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်နေကြတာလဲဆိုရင် ကိုယ့် ကိုယ်ကို မစီမံတတ်လို့ပဲ ဖြစ်တယ်။ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ရှိတယ်။ သူက စိတ်ညစ်ရင် အရက်သောက်လေ့ ရှိတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်က စိတ်ညစ်ရင် အရက်မသောက်နဲ့။ စိတ်ညစ်တိုင်း အရက်သောက်ရင် ငွေလည်းတုန်သလို ကိုယ့်ကျန်းမာရေးပါ ထိခိုက်တယ်။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားက နှစ်ခါရွံ့တယ်ဆိုပြီး သူ့ကို ပြောလိုက်တယ်။ အဲဒီအခါကျမှ “ဪ ဟုတ်သားပဲ။ ငါက အရွံ့ကြီးပဲ။ မင်းပြောတာ မှန်တယ်” ဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကို ထောက်ခံပြီး အခုဆိုရင် သူဟာ စိတ်ညစ်ပြီဆိုတာနဲ့ စာအုပ်ကိုပဲ ကောက်ဖတ်တော့တယ်။ ဒါက ဘာကို ပြောပြချင်သလဲ ဆိုရင် အရက်သမားတစ်ယောက်က ကိုယ့်ဘဝကို ကောင်းအောင် ဘယ်လိုစီမံခန့်ခွဲသလဲဆိုတာပါပဲ။

သူငယ်ချင်းဟာ သူ့ကျန်းမာရေးနဲ့ သူ့စီးပွားရေးကို တန်ဖိုးထားတယ်။ သူတန်ဖိုးထားတဲ့ သူ့ကျန်းမာရေးနဲ့ စီးပွားရေးတွေ မပျက်ဆီးအောင်ဆို ပြီးတော့ သူဟာ အရက်ကို ဖြတ်ပြီးတော့ သူ့ဘဝအတွက် အကျိုးရှိတဲ့ စာဖတ်လုပ်ငန်းကို သူဟာ စိတ်ညစ်တိုင်း လုပ်ပါတော့တယ်။ ဒါဟာ မှန်ကန်ပြီး အရှုံးမရှိတဲ့ ဘဝစီမံခန့်ခွဲမှုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါဆိုရင် ခရစ်တော်က ကျွန်တော်တို့တစ်ဦးစီကို ဘယ်လိုမျိုးဘဝကို ရှင်သန်ဖို့အတွက် အလိုရှိသလဲဆိုတာကို သုံးသပ်ကြည့်ရအောင်။ ခရစ်တော်ဘုရားက ကျွန်တော်တို့ကို ရှင်သန်စေချင်တဲ့ ဘဝမျိုးက တော့၊ “လူတို့သည် သင်တို့၏ကောင်းသောအကျင့်များကို မြင်ကြ၍ ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့အဖော် ဘုန်းဂုဏ်တော်ကို ခိုးမွမ်းစေခြင်းငှါ သင်တို့၏အလင်းကို လူတို့ရှေ့တွင် ထွန်းလင်းစေကြလော့” (ရှင်မာတေးဦး ၅:၁၆) ဆိုပြီး ကျွန်တော်တို့ကို သွန်သင်ထားပါတယ်။ နောက်ပြီးတော့၊ “ကောင်းကင်ဘုံ၌ ရှိတော်မူသော သင်တို့၏ အဖသည် ကောင်းမွန် ပြည့်စုံတော်မူသည့်နည်းတူ သင်တို့သည်လည်း ကောင်းမွန်ပြည့်စုံခြင်း ရှိကြလော့ (ရှင်မာတေးဦး ၅:၄၈)” ဆိုပြီး ခရစ်တော်က တို့ကို တိုက်တွန်းနေပါတယ်။ “သင်တို့အား သူတစ်ပါးတို့ ပြုမှုစေလိုသည့်အတိုင်း သင်တို့သည်လည်း သူတစ်ပါးတို့အား ပြုမှုကြလော့ (ရှင်လုကာ ၆:၃၁)” မှာ ခရစ်တော်က ကျွန်တော်တို့ကို သွန်သင်နေပါတယ်။

မှန်ပါတယ်။ ခြောက်ပစ်ကင်းသဲလဲစင်ဆိုတဲ့ မနုဿာလူသားတော့ မရှိကြပါဘူး။ လူသားပီပီ၊ ခိုရဲ့စိတ်ခါတ်တွေနဲ့ အတွေးအခေါ်တွေဟာ တချိန်လုံး သန့်ရှင်းနိုင်မှာတော့ မဟုတ်ဘူး။ တစ်ခါတလေ၊ ကိုယ့်ရဲ့ ကိလေသာ စိတ်တွေ (မကောင်းတဲ့စိတ်တွေ) ဖြစ်တဲ့ စိတ်ဆိုးတာ၊ ဆဲဆိုတာ၊ ဒေါသထွက်တာ၊ မုန်းတာ၊ အမြင်ကပ်တာ၊ စကားမပြောချင်တာ၊ မခေါ်ချင်တာ၊ မကောင်းကြောင်း ပြောတာ၊ လောဘကြီးတာ၊ မနာလိုတာ၊ ပြိုင်တာ စတာတွေဟာ လူတိုင်းမှာ အနည်းနဲ့ အများဆိုသလိုတော့ ရှိကြပါတယ်။ ဒါတွေဟာ မလုပ်ကောင်းမှန်း သိကြတယ်။ မလုပ်ကောင်းဘူးဆိုတာ မကောင်းတဲ့အရာတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တွေဖူးတဲ့ အမျိုးသမီး တစ်ယောက်အကြောင်းကို ပြောချင်ပါတယ်။ သူဟာ ငွေအရမ်းချမ်းသာ ချင်တယ်။ ဖားကန်၊ နန်တော့၊ မိုးကုတ် စတဲ့ ရတနာမြေတွေကို သွားပြီးတော့ ငွေလိုက်ရှာတယ်။ နောက်ဆုံးမှာတော့ ဦးနှောက်ဖောက်သွားပြီးတော့ တစ်ခါတလေဆိုရင် မူမမှန်တော့ဘူး။ စကားပြောပြီဆိုရင် ပိုက်ဆံအကြောင်းပဲ ပြောတယ်။ ဒါက ဘာကို ပြသလဲဆိုရင် သူ့မှာရှိနေတဲ့ လောဘစိတ်က သူ့ကို ရူးစေတာ ဖြစ်တယ်။

စိန်ပေါလ်က ကိုယ့်ရဲ့ ကိလေသာစိတ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောတာကတော့၊ “ငါသည် ငါပြုလုပ်လိုသည့်အတိုင်း မပြုကျင့်ဘဲ ငါ့ရွာမှန်းတီးသောအမှုကိုသာ ပြုကျင့်၏။ မကောင်းသော အကျင့်ကိုပြုကျင့်သောသူသည် ငါ မဟုတ်၊ ငါ၏စိတ်နှလုံးအတွင်းတွင် ကိန်းအောင်နေသော အပြစ်ပင်

ဖြစ်၏”ဆိုပြီး ပြောထားတယ်။ (ရောမ ၇:၁၄-၂၀)

စိန်ပေါလ်ရဲ့ ကျမ်းပိုဒ်ကို တကယ်ထောက်ရှုစဉ်းစားတဲ့အခါမှာ ကိုယ့်ရဲ့ အပြုအမူဟာ စိတ်ဓါတ်နဲ့ပဲ ဆိုင်တယ်ဆိုတဲ့အချက်ကို တွေ့ရတယ်။ မှန်ပါတယ်။ လူတချို့ရဲ့ စိတ်ဓါတ်က အာဏာရှိရင် ဂုဏ်မြင့်တယ် ဆိုပြီး ကိုယ်အာဏာရဖို့၊ ကိုယ့်မှာရှိနေတဲ့ လက်ရှိအာဏာကို မဆုံးရှုံးဖို့ အတွက် ကိုယ့်အာဏာကို ဆန့်ကျင်တဲ့သူတွေကို သတ်ပစ်တာ၊ ဘဝ ပျက်အောင် လုပ်တာ၊ ထောင်ချတာ၊ ဆွေမျိုးတွေကိုပါ ဒုက္ခရောက်အောင် လုပ်တာ တွေကို ဒီခေတ်ကမ္ဘာကြီးမှာ တွေ့နေရတယ်။ ကိုယ်က သူများကို ထောင်ချ၊ သတ်ပစ်ပြီးလိုက်တော့ ကိုယ့်ရဲ့ဂုဏ်ဟာ မြင့်လာသလား၊ မမြင့်လာဘူး။ ကိုယ့်ရဲ့ဂုဏ်က ကိုယ်သတ်ပစ်ဖျက်ဆီးလိုက်တဲ့သူတွေရဲ့ ဘဝထဲမှာပဲ ပျက်ဆီးသွားတယ်။

လူတချို့က ကိုယ့်ရဲ့ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုနဲ့ စားဝတ်နေရေးပြေလည်ဖို့ အတွက် မြောက်မြားလှတဲ့လူတွေရဲ့ အသက်နဲ့ဘဝကို သတ်ဖြတ်ကြတယ်။ စာရေးသူဟာ လူမှုဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်နေတဲ့သူ ဖြစ်တာမို့ ကိုယ့်ရဲ့ အတွေ့အကြုံတစ်ခုကို ဝေမျှအုံးမယ်။

တစ်ရက်တော့ အေဒိုင်ဒီအက်စ်ဝေဒနာရှင် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့တယ်။ ဒီရောဂါကို ဘယ်လိုရရှိခဲ့တာလဲဆိုပြီး မေးတော့ သူမက “အမေက မိသားစု စားဝတ်နေရေး ပြေလည်အောင်ဆိုပြီးတော့ သမီးကို ပြည်တန်ဆာအလုပ်ကို လုပ်ခိုင်းတယ်။ အဲဒီအချိန်ကနေစပြီး ကျမဟာ

ကျောင်းထွက်ပြီး ပြည်တန်ဆာလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တော့တယ်။ ဒီဘဝထဲကို ရောက်မှ ဒီရောဂါကို ရတယ်” ဆိုပြီး ကျွန်တော့ကို ပြောပြတယ်။

တချို့မိဘတွေက ကိုယ့်ရဲ့သားသမီးတွေကို ကောင်းရာကို လမ်းညွှန်သင်ပြပေးမယ့်အစား မကောင်းတဲ့လမ်းကို ညွှန်ပြပြီးတော့ အဲဒီမကောင်းတဲ့ဘဝထဲမှာပဲ ကိုယ့်ရဲ့သားသမီးတွေကို ကျင်လည်ကျက်စား ခိုင်းကြတယ်။ ဒါဟာ ဘာကိုပြသလဲဆိုရင် မိဘတွေရဲ့ မကောင်းတဲ့စိတ်ဓါတ်ကြောင့် ဘဝကို တန်ဖိုးရှိရှိ သိက္ခာရှိရှိ အသက်ရှင်ချင်တဲ့ မိန်းကလေးဘဝရဲ့ ပျက်စီးမှုကို ဖော်ပြပေးနေတာ ဖြစ်ပါတယ်။

လူမျိုးတစ်မျိုးရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ဘာနဲ့တိုင်းရလဲ။ လူမျိုးတစ်မျိုးရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို အဲဒီလူမျိုးရဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရား morality နဲ့ တိုင်းရတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကိုလည်း ကိုယ့်ရဲ့ကိုယ်ကျင့်တရားနဲ့ပဲ တိုင်းရတယ်။ စိတ်ဓါတ်ဟာ လူ့ဘဝကို မြင့်မြတ်အောင် လုပ်ပေးနိုင်သလို အကျည်းတန်အောင်လည်း လုပ်နိုင်တယ်။ ကိုယ့်ရဲ့စိတ်ဓါတ်ဟာ မြင့်မြတ်ရင် ကိုယ့်ဘဝအတွက်ရော သူများအတွက်ပါ ကောင်းကျိုးပြုတယ်။ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်ဓါတ်ဟာ ယုတ်မာတယ်ဆိုရင်တော့ ကိုယ့်အတွက်ရော သူများအတွက်ပါ အန္တရာယ် ဖြစ်စေတယ်။ နောက်ဆုံးမှာတော့ ကိုယ့်ဝိညာဉ်ကိုပါ ငဲ့ရဲကို ရောက်စေတယ်။

ခရစ်တော်က လူသားတွေရဲ့စိတ်ဓါတ်အကြောင်းကို ဒီလိုသွန်သင်ထားပါတယ်။ “ လူကို ညစ်ညူးစေသည့်အရာမှာ ခံတွင်းသို့ဝင်သောအရာ

မဟုတ်၊ခံတွင်းမှထွက်သောအရာသည်သာလျှင် ဖြစ်သည်။ ခံတွင်းမှ ထွက်လာသောအရာမူကား စိတ်နှလုံးအတွင်းမှ ထွက်လာသဖြင့် ၎င်းသည် လူ့ကို ညစ်ညူးစေ၏” (မာကု ၇:၁၄-၂၃)။

ဒါဆိုရင် စိတ်ဓါတ်မကောင်းရင် ဘယ်လိုမျိုးယုတ်မာတဲ့လုပ်ရပ်တွေကို ဖြစ်ပေါ်စေသလဲဆိုရင် “ လူ့အသက်ကိုသတ်ခြင်း၊ သူ့မယားကိုပြစ်မှားခြင်း၊ ကာမဂုဏ်လိုက်စားခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာကိုခိုးခြင်း၊ မမှန်သောသက်သေခံခြင်း၊ သူ့အသရေကို ဖျက်ခြင်း စသည့်ဆိုးယုတ်သော အကြံအစည်များသည် စိတ်နှလုံးအတွင်းမှ ထွက်ပေါ်လာ၏ (ရှင်မာတေးဦး ၇:၁၀-၂၀) ဆိုပြီး ခရစ်တော်က ခြုံ့ကို မီးမောင်းထိုးပြနေပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့အားလုံးဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ သားသမီးတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။ (ရောမဩဝါဒ ၈:၃၆)။ ဘုရားရှင်ရဲ့ သားသမီးတွေ ဖြစ်ကြတဲ့ ခြုံ့တတွေဟာ ခရစ်တော်ရဲ့စိတ်ဓါတ်တွေနဲ့ တရားတော်တွေကို ယူတင်ဝတ်ဆင်ကြရမယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကိုယ့်ရဲ့မွန်မြတ်တဲ့စိတ်ထားတွေထဲကို အောက်တန်းကျပြီး ယုတ်မာတဲ့စိတ်ဓါတ်တွေ မဝင်လာနိုင်အောင် ကာကွယ်ဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။ (ဖေက်ဆု ၆:၁၀-၁၂)

စိတ်ထားကောင်းတယ် မကောင်းဘူးဆိုတာက ကိုယ့်ရဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာနဲ့ မဆိုင်ဘူး၊ ကိုယ့်ရဲ့ရှုပ်ရှည်နဲ့လည်း မပတ်သက်ဘူး၊ ကိုယ့်ရဲ့ရာထူးနဲ့လည်း မဆိုင်ဘူး၊ ကိုယ့်ရဲ့ပညာရေးအဆင့်အတန်းနဲ့လည်း မဆိုင်ဘူး၊ လူတစ်ချို့က ရာထူးကြီးပေမယ့် စိတ်သဘောထားက မကြီးဘူး။ သေး

သိမ်တယ်။ လူတစ်ချို့က ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး အောက်ခြေ လွတ်ကြ
တယ်။ တချို့သူတွေက ဆင်းရဲပေမယ့် စိတ်ထားကောင်း interpersonal တယ်။ ဒါဆိုရင် စိတ်သဘောထား ကောင်းတယ် မကောင်းဘူး
ဆိုတာ ဘာနဲ့ ဆိုင်သလဲ။ စိတ်သဘောထား ကောင်းတယ် မကောင်းဘူး
ဆိုတာက ကိုယ်က ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဘယ်လိုမျိုးဘဝအသက်တာကို
ရှင်သန်ချင်သလဲ ဆိုတဲ့ ရွေးချယ်မှုပေါ် မူတည်ပါတယ်။

တချို့က သူများကို အနိုင်ကျင့်နေရရင် ပျော်ကြတယ်။ တချို့ကျတော့
သူများကို ကူညီနေရရင် ပျော်ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် တချို့ကျတော့ ဘယ်
သူ့ကိုမျှ အရေးမစိုက်ပဲ ဖာသီးဖာသာ နေရတာကို ပျော်ကြတယ်။ ကျွန်
တော်ကတော့ သူများကို ကူညီနေရတဲ့ ဘဝကို မြတ်နိုးတယ်။ သူများကို
ကူညီနေရတဲ့ဘဝ ဆိုတာက ငွေရေးကြေးရေးအားဖြင့် ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်
မယ်။ တစ်ခါတလေကျတော့ သူများကို အကြံပေးခြင်း၊ ဆုတောင်းပေး
ခြင်းအားဖြင့်လည်း သူများကို ကူညီရာ ရောက်ပါတယ်။ စိတ်ဓါတ် မ
ကောင်းတဲ့သူက သူများအပေါ်မှာ ဘယ်လိုမှ မေတ္တာမထားနိုင်ဘူး။
မေတ္တာမပွားနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ “သင်တို့အား သူတစ်ပါးတို့ ပြုမှု
စေလိုသည့်အတိုင်း သင်တို့သည်လည်း သူတစ်ပါးတို့အား ပြုမှုကြ
လော့ (ရှင်လုကား ၆:၃၁)” ဆိုပြီး ခရစ်တော်က ကျွန်တော်တို့ကို
သွန်သင်နေပါတယ်။

စိတ်ဓါတ်မကောင်းရင် ကိုယ်ကျင့်တရားလည်း မကောင်းနိုင်ဘူး။ ကိုယ်
ကျင့်တရား မကောင်းရင် ဘဝဟာလည်း မမြင့်မြတ်တော့ဘူး။ ကိုယ့်ရဲ့

ဘဝဟာ မမြင့်မြတ်တော့ဘူးဆိုရင် ကိုယ်ဟာ ဘုရားရဲ့သားသမီးတွေ မဖြစ် နိုင်ကြတော့ဘူး။ ဒါကြောင့်ပို့၊ စိန်ပေါလ်က “ သခင်ဘုရား၌လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တော်၏တန်ခိုးတော်အရှိန်အဝါ၌လည်းကောင်း တည်ကြည်ခိုင်မာခြင်း ရှိကြလော့။ သင်တို့သည် နတ်ဆိုး၏ပရိယာယ်များကို ခုခံတွန်းလှန်နိုင်ရန် ဘုရားသခင်၏ ချုပ်ဝတ်တန်ဆာတစ်ခုလုံးကို ဆင်မြန်းကြလော့။ အကြောင်းမူကား၊ ငါတို့သည် လူသားရန်သူများကို ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်နေကြခြင်းမဟုတ်ဘဲ အမှောင်ကမ္ဘာထဲမှ အာဏာပိုင်များ၊ တန်ခိုးဩဇာရှိသူများ၊ အုပ်စိုးသူများ၊ ကောင်းကင်အရပ်မှ ဆိုးယုတ်ခြင်း၏ ဝိညာဉ်များကို တွန်းလှန်တိုက်ခိုက်နေကြခြင်း ဖြစ်၏ (ဖေက်ဆု ၆:၁၀-၁၂)” ဆိုပြီး ဒို့့ကို သတိပေးနေတယ်။

စိတ်ဓါတ်မကောင်းတဲ့သူဟာ ကိုယ့်ရဲ့သွေးသားတောင်းဆိုမှုအတိုင်း အသက်ရှင်တဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ သွေးသားအလိုအတိုင်း အသက်ရှင်တဲ့သူဟာ သွေးသားနဲ့ဆိုင်တဲ့အရာတွေကိုပဲ စိတ်စွဲလမ်းခြင်း ရှိကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် သွေးသားအလိုကို စိတ်စွဲလမ်းခြင်းဟာ သေခြင်းတရား ဖြစ်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့၊ သွေးသားအလိုကို စွဲလမ်းတဲ့စိတ်ဟာ ဘုရားသခင်ကို ဆန့်ကျင်တယ်။ အဲဒီစိတ်ဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ တရားတော်ကိုပါ လိုက်နာခြင်း မရှိဘူး။ နောက်ဆုံးမှာတော့၊ မိမိတို့ရဲ့သွေးသားအလို၌ အသက်ရှင်တဲ့သူတွေဟာ ဘုရားသခင်ကို ကျေနပ်နှစ်သက်စေနိုင်ကြမှာ မဟုတ်ဘူး (ရောမ ၈:၅-၈)ဆိုပြီး စိန်ပေါလ်က ဒို့့ကို ဆုံးမနေတယ်။

နောက်ပြီးတော့ ခရစ်တော်က “ကိုယ်ခန္ဓာကိုသတ်၍ ဝိညာဉ်ကို မသတ်နိုင်သောသူတို့အား မကြောက်ကြနှင့်။ ဝိညာဉ်နှင့်ကိုယ်ခန္ဓာကိုပါ ဝရံ၍ ဖျက်ဆီးနိုင်သောသူကိုသာ ကြောက်ကြလော့ (ရှင်မာတေးဦး ၁၀: ၂၈)” ဆိုပြီး ခရစ်တော်က ကျွန်တော်တို့ကို သတိပေးနေသလိုပဲ “သံချေးပိုးရွတ်တို့ဖျက်ဆီးနိုင်၍ သူ့ခိုးများဖောက်ထွင်းခိုးယူနိုင်သော လောကီဥစ္စာရတနာများကို သင်တို့အဖို့ မစုဆောင်းကြနှင့်။ သို့သော် သံချေး ပိုးရွတ်တို့ မဖျက်ဆီးနိုင်၊ သူ့ခိုးများလည်း ဖောက်ထွင်းခိုးယူခြင်း မပြုနိုင်သော ကောင်းကင်ဘဏ္ဍာများကိုသာ သင်တို့အဖို့ စုဆောင်းကြလော့ (ရှင်မာတေးဦး ၆:၁၉-၂၀၊ လုကာ ၁၁:၂-၄)” ဆိုပြီး ခရစ်တော်က ခိုးအားလုံးကို တရားချနေတယ်။

ခရစ်တော်ရဲ့တရားတော်တွေကို စေ့စေ့စပ်စပ် ထောက်ရှုတဲ့အခါမှာ ခရစ်တော်ဟာ ကျွန်တော်တို့အားလုံးကို ပါရမီအသက်တာကို ရှင်သန်စေချင်တယ်။ ကောင်းကင်နိုင်ငံကို ရောက်စေမယ့် ကုသိုလ်ပြုအသက်တာကိုပဲ ခိုကို ရှင်သန်စေချင်တယ်။ ခရစ်ယာန်မဟုတ်တဲ့သူတွေကို ထာဝရအသက်အကြောင်း၊ ကယ်တင်ခြင်းအကြောင်းတွေကို ပြောပြရတာဟာ အကျိုး ရှိချင်မှ ရှိမှာပါ။ ဒါပေမယ့် ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်နေတဲ့ ကက်သလစ်ခရစ်ယာန်တစ်ဦးအတွက်ကတော့ ထာဝရအသက်ရဖို့၊ ကယ်တင်ခြင်းရရှိဖို့အတွက်ပဲ တို့ဟာ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်နေရတာ ဖြစ်တာမို့ ခရစ်တော်ရဲ့ စကားနဲ့ ခရစ်တော်ရဲ့ရှင်သန်ခြင်း ဘဝတို့ဟာ ကျွန်တော်တို့ ဘဝနဲ့ လက်ပွန်းတသီးသီး ဖြစ်နေဖို့ လိုအပ်တယ်။

“ကောင်းမြတ်သော အရာသည် ငါ့ကို သေစေနိုင်သလော။ မသေစေနိုင်
 ရာ။ ငါ့ကို သေစေသောအရာမှာ အပြစ်ဖြစ်၍ အပြစ်သည် အပြစ်ဖြစ်
 ကြောင်းကို ပေါ်လွင်ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ကောင်းမြတ်သောအရာကို
 အသုံးပြုခြင်းသာ ဖြစ်၏” (ရောမ ၇:၁၃) ဆိုပြီး စိန်ပေါလ်က ကျွန်တော်
 တို့ကို အားပေးနေတယ်။ မှန်ပါတယ်။ စိန်ပေါလ်ပြောသလို ခိုးဟာ
 ထာဝရ အသက်ကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့အတွက် ခရီးနှင့်နေကြတဲ့သူတွေ ဖြစ်ကြ
 တာမို့ ကောင်းမြတ်တဲ့အရာတွေကိုပဲ စဉ်းစားပြီး၊ မက်မောကြရမှာ ဖြစ်
 သလို ကျင့်ကြံကြရမှာ ဖြစ်တယ်။

စိန်ပေါလ်က ခိုးကို ထပ်ပြီး သတိပေးနေတာကတော့၊ ခိုးအားလုံးဟာ
 ဘုရားသခင်ရဲ့ ဝိမာန်တော် the temple of God တွေ ဖြစ်ကြတယ်။
 ဘုရားသခင်ရဲ့ ဝိမာန်တော်ဆိုတာက အမြဲတမ်း သန့်သန့်ရှင်းရှင်း Holy
 ထားကြရသလိုပဲ ဘုရားသခင်ရဲ့ ဝိမာန်တော် ဖြစ်ကြတဲ့ ခိုးအားလုံးရဲ့
 စိတ်ဓါတ်နဲ့ ဘဝဟာလည်း သန့်ရှင်းဖြူစင်နေဖို့ လိုအပ်တယ်။ (ပထမ
 ကော်ရိန်. သု ၃:၁၆-၁၇)

ဘုရားရဲ့ ဝိမာန်တော်တွေဖြစ်ကြတဲ့ ခိုးအားလုံးဟာ အမြဲတမ်း သန့်ရှင်း
 တဲ့ဘဝကို ရှင်သန်နိုင်ဖို့အတွက် ခရစ်တော်ရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်နဲ့
 မကွဲကွာဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ စိန်ပေါလ်ပြောသလို၊ ဘယ်သူက ငါတို့ကို
 ခရစ်တော်ရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်ကနေ ခွဲနိုင်မလဲ။ ခွဲနိုင်တဲ့သူ ရှိပါ
 တယ်။ အဲဒါကတော့ ဆာတန်နတ်ဆိုး ဖြစ်ပါတယ်။ ဆာတန်နတ်ဆိုး
 ဟာ ခိုးကို အပြစ်ပြုလုပ်အောင် မကောင်းတဲ့စိတ်ဓါတ်တွေနဲ့ အတွေး

အခေါ် တွေကို ဒို့့ရဲ့စိတ်ဝါတ်နဲ့ အတွေးအခေါ်ထဲမှာ ထည့် ပေးလိုက် ပြီး ဒို့့က အပြစ်ကို ပြုလုပ်လိုက်ရင် ဒို့့ဟာ ခရစ်တော်ရဲ့ ချစ်ခြင်း မေတ္တာတော်ကနေ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဝေးအောင်လုပ်တာ ဖြစ်တယ်။

ဒါဆိုရင် ဒို့့အားလုံးဟာ ခရစ်တော်ရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်ထဲမှာ အမြဲ တမ်း ရှင်သန်နိုင်ဖို့အတွက် ဘာလုပ်ရမလဲ။ ဒို့့အားလုံးဟာ ခရစ်တော် ရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်ထဲမှာ အမြဲတမ်း ရှင်သန်နိုင်ဖို့အတွက် ဘာ လုပ်ရမလဲဆိုရင် ဒို့့အားလုံးဟာ ခရစ်တော်ဘုရားအပေါ်မှာ သစ္စာ faithful to God and Christ ရှိကြရမယ်။

စိန်ပေါလ်ပြောသလို “သင်တို့သည် ငါတို့ကို ခရစ်တော်၏ အစေခံများ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဘုရားသခင်၏နက်နဲဖွယ်ရာများကို စီမံအုပ်ထိန်း ရသူများအဖြစ်လည်းကောင်း မှတ်ယူကြပါစေ။ စီမံအုပ်ထိန်းသူမည် သည်ကား သစ္စာရှိရမည် (ပထမ ကော်ရိန်. သု ၄:၁-၂)” ဆိုပြီး ဒို့့ကို သွန်သင်ပေးပါတယ်။

ဒို့့က ခရစ်တော်အပေါ်မှာ သစ္စာရှိတယ်ဆိုတာကို ဘာနဲ့ပြမလဲဆိုရင် ခရစ်တော် တည်ထောင်ပေးခဲ့တဲ့ စက္ကရမင်းတူးတွေ (အထူးသဖြင့် အာပါတ်ဖြေခြင်း sacrament of reconciliation နဲ့ ကိုယ်တော် မြတ်ပင့်ယူခြင်း sacrament of eucharist) တို့ကို ပုံမှန်ခံယူခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အာပါတ်ဖြေခြင်း sacrament of reconciliation နဲ့ ကိုယ်တော် မြတ်ပင့်ယူခြင်း sacrament of eucharist တို့ဟာ ကက်သလစ် ဘာသာဝင်တွေရဲ့ ဝိညာဉ်ရေးဆိုင်ရာ အသက်သွေးကြောတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်က ခရစ်တော်အပေါ်မှာ သစ္စာရှိလား၊ မရှိဘူးလားဆိုတာကို ဆန်းစစ်ချင်ရင် ဒီစက္ကရမင်းတူးနှစ်ခုကို ကိုယ်က ပုံမှန်ခံယူသလား၊ မခံယူဘူးလားဆိုတာကို ဆန်းစစ်လိုက်ရင် အဖြေပေါ်နေပြီ။

ဒို့ဟာ အာပါတ်ဖြေခြင်းစက္ကရမင်းတူးကို ပြုလုပ်ခြင်းအားဖြင့် ဘာကို ပြနေတာလဲဆိုရင်

- ဒို့ဟာ ကက်သလစ်ဘာသာဝင် ဖြစ်နေသေးတယ်ဆိုတာကို ပြတယ်။
- ဒို့ဟာ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်နေသေးတယ်ဆိုတာကို ပြတယ်။
- ဒို့ဟာ ဘုရားကို ယုံကြည်နေသေးတယ်ဆိုတာကို ပြတယ်။
- ဒို့ဟာ ဖြူစင်တဲ့ဘဝကို မြတ်နိုးတယ်ဆိုတာကို ပြတယ်။
- ဒို့ရဲ့ယုံကြည်ခြင်းကို ပြန်ပြီး ဝန်ခံခြင်း ဖြစ်တယ်။
- ဒို့ဟာ ကက်သလစ်အသင်းတော်ရဲ့သွန်သင်ချက်တွေကို လိုက်နာတယ် ဆိုတာကို ပြတယ်။
- ဒို့ဟာ ကိုယ့်ရဲ့ဝိညာဉ်ကို ဝရူစိုက်တယ်ဆိုတာကို ပြတယ်။

ဒို့ဟာ ကိုယ်တော်မြတ်ကို ပုံမှန်ပင့်ယူနေခြင်းအားဖြင့် ဘာကို ပြသသလဲ ဆိုရင်

- ဒို့ဟာ ခရစ်တော်ကို ယုံကြည်တယ် ဆိုတာကိုပြတယ်။
- ဒို့ဟာ ကက်သလစ်အသင်းတော်ရဲ့သွန်သင်ချက်တွေကို လိုက်နာတယ် ဆိုတာကို ပြတယ်။
- ဒို့ဟာ ကိုယ့်ရဲ့ယုံကြည်ခြင်းအတွက် လိုအပ်တဲ့ခွန်အားတွေကို ခရစ်တော်ဆီကနေ ရယူတယ်ဆိုတာကို ပြတယ်။
- ဒို့ဟာ ကိုယ်တော်မြတ်ကို မကြာခဏာ ပင့်ယူခြင်းအားဖြင့် ခရစ်တော်နဲ့ ပိုမို ရင်းနှီးလာကြပြီး ခရစ်တော်ရဲ့ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်ထဲမှာ အသက်ရှင်နေတယ်ဆိုတာကို မီးမောင်းထိုးပြနေပါတယ်။

နောက်ပြီးတော့

- ဒို့ဟာ ကိုယ်တော်မြတ်ကို မကြာခဏ ပင့်ယူနေခြင်းအားဖြင့် ကိုယ့်ရဲ့ ကိလေသာစိတ်ကို ချုပ်တီးနိုင်ပြီး အပြစ်ကိုပါ ရှောင်ကြည်လာနိုင်ပါတယ်။
- ဒို့ရဲ့ ကိုယ်တော်မြတ်ကို ပင့်ယူနေခြင်းက ငါတို့ရဲ့ ခရစ်တော်နဲ့ ပေါင်းစပ်နေခြင်းကို ဖော်ပြပြီး ခရစ်တော်နဲ့ပေါင်းစပ်နေမှုကြောင့် ငါတို့ ဘဝဟာ များစွာသောအသီးတွေကို သီးလာပြီး လူသားတွေကို အကျိုးပြုပြီး တန်ဖိုးရှိတဲ့ဘဝအသက်တာကို ရှင်သန်လာနိုင်

ကြတော့တယ်။ အဲဒီဘဝကတော့ သန့်ရှင်းမြင့်မြတ်တဲ့ဘဝ၊
တနည်းအားဖြင့် ပြောရရင် ပါရမီ အသက်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ရုရှားစစ်သားအသစ်ကလေးတစ်ယောက်ဟာ စစ်မြေပြင်ကို ရောက်
သွားတယ်။ တစ်ရက်တော့ နေ့လယ်စာအတွက် လာပေးတဲ့ဟင်းလျာ
တွေကို ကြည့်ပြီး သူကြိုက်တဲ့ဟင်းတွေ မဟုတ်တာနဲ့၊ စစ်သားကလေး
က တပ်ကြပ်ကြီးကို ဒီလိုမေးလိုက်တယ်။ “အစားအသောက်နဲ့ ပတ်
သက်ပြီး ကျွန်တော့်မှာ ရွေးချယ်ခွင့် ရှိသလား ဆရာ” ဆိုပြီး မေးလိုက်
တော့၊ တပ်ကြပ်ကြီးက “မင်းမှာ အစားအသောက်နဲ့ပတ်သက်ပြီး လွတ်
လပ်စွာ ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်တယ်။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားရွေးရမှာက အခုလာချ
ပေးတဲ့ ထမင်းနဲ့ဟင်းတွေကို စားမလား။ မစားဘူးလားဆိုတဲ့ ရွေးချယ်
ခွင့်ပါပဲ” ဆိုပြီး ပြောလိုက်တယ်။ အဲဒီခါမှာ စစ်သားကလေးဟာ
ဘာမှမပြောတော့ဘဲ လာချပေးတဲ့ ထမင်းနဲ့ဟင်းတွေကို ညင်ညင်
လေး စားလိုက်တော့တယ်။

မှန်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့မှာ ကိုယ့်ဘဝကို ဘယ်လိုမျိုးတန်ဖိုး၊ ဝန်
ဆောင်မှု၊ တံဆိပ်နဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ မနုဿာလူသားတွေကို အစေခံ
မလဲဆိုတာကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့် ရှိကြပါတယ်။ စာ
ဖတ်သူအနေနဲ့ ကိုယ့်ဘဝကို ဘယ်လိုမျိုးတန်ဖိုး၊ ဝန်ဆောင်မှု၊ တံဆိပ်
နဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ အသက်ရှင်သွားမလဲဆိုတာကို စဉ်းစားဖို့ လိုအပ်ပြီ။

လူတွေက ငါတို့ကို ခရစ်တော်ရဲ့ဘဏ္ဍာဖိုးတွေလို ခေါ်ကြပါစေ။ ငါတို့

ဟာ ဘဏ္ဍာစိုးမည်သည်ကား ခရစ်တော်အပေါ်မှာ သစ္စာရှိကြရမယ်။ ခရစ်တော်အပေါ်မှာ သစ္စာရှိတဲ့သူတွေဟာ တန်ဖိုးရှိတဲ့ဘဝ၊ မြင့်မြတ်တဲ့ ဘဝကို ရှင်သန်တဲ့သူတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ခင်ဗျားရော ခရစ်တော်အပေါ်မှာ သစ္စာရှိတဲ့သူ ဖြစ်ပြီလား။

မို့ငြမ်းသော စာအုပ်နှင့်အင်တာနက်လိပ်စာများ

1. 7 Day News, Vol. 7, No.27, September 25, 2008, pg. 3.
2. 7 Day News, Vol. 7, No.27, September 25, 2008, pg. 48.
3. Catechism of The Catholic Church, Geoffrey Chapman, 1994
4. The Voice Journal, Monday, September 22-28, 2008. pg. 34
5. www.zenit.org
6. C E O စီးပွားရေးနှင့်စီမံခန့်ခွဲမှုမဂ္ဂဇင်း၊ ဩဂုတ်လ ၂၀၀၉။
7. ရန်ကုန်တိုင်းမ်၊ အတွဲ (၅)၊ အမှတ် (၂၉)၊ ဇူလိုင် ၃၀-ဩဂုတ် ၅၊ ၂၀၀၉၊ စာမျက်နှာ ၃၇။
8. ကက်သလစ်မြန်မာကျမ်းစာတော်မြတ်၊ ဓမ္မသစ်ကျမ်း၊ ဆာလံကျမ်းနှင့် ပညာအလိမ္မာကျမ်းနှင့် ဓမ္မဟောင်းတွဲဖက်ကျမ်း (ကက်သလစ်ကျမ်းစာတော်မြတ်ဘာသာအဖွဲ့)၊ ဒုတိယအကြိမ်ပုံနှိပ်ခြင်း၊ နိုဝင်ဘာလ၊ ၂၀၀၇။
9. <http://www.traditioninaction.org/religious/k001rpMarriage1.html>
10. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/africa/8194836.stm>
11. <http://english.aljazeera.net/news/asia-pacific/2009/08/20098186155505110.html>
12. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/asia-pacific/8206490.stm>
13. "The 21 Indispensable Qualities of A Leader", by John C. Maxwell
14. Fr. M. Guzman ပြုစုပြီး ဦးပီလုံအောင်စိုးဖြင့် ဘာသာပြန်ဆိုထားသော ကက်သလစ်ဘာသာ၏ သွန်သင်ချက်များ (အမေးအဖြေများဖြင့် တင်ပြခြင်း)
15. သုတမျိုးစေ့၊ နောက်ဆုံးနှစ်ကိုရင်များ ချန်ထားခဲ့သော လက်ရာခြေရာများ၊ ကက်သလစ်ရဟန်းဖြစ်တက္ကသိုလ်၊ ရန်ကုန်၊ ၂၀၀၉။
16. Encyclical Letter SPE SALVI, Pope Benedict XVI, , Libreria Editrice Vaticana, 2007.